

PHÁP BẢO

Kính thưa quý đạo hữu,

Tài liệu này bao gồm nội dung: Lời Đức Phật dạy; lời các Tổ dạy; tổng hợp các bài pháp CỐT TỦY, RỐT RÁO của thầy Nguyễn Nhân tại chùa Thiền Tông Tân Diệu, Long An, chuyên dạy giác ngộ giải thoát và một số bài viết sưu tầm được mà chúng tôi thấy có ý nghĩa đối với người muốn giác ngộ giải thoát.

Tài liệu này chỉ tặng chứ không bán, dành gửi đến quý bạn hữu duyên mong muốn giác ngộ và giải thoát về quê xưa của mình là Phật giới!

KẾT CẤU TÀI LIỆU

LỜI NÓI ĐẦU

PHẦN I: TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI VÀ KHO LƯU NGHIỆP -TÀNG THỨC

PHẦN II: QUY LUẬT NHÂN QUẢ VÀ NGUYÊN NHÂN

PHẦN III: THẾ NÀO LÀ ĐIỆN TỬ QUANG, ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG. DIỆU DỤNG CỦA CHÚNG?

PHẦN IV: CÔNG ĐỨC LÀ GÌ, PHƯỚC ĐỨC LÀ GÌ?

PHẦN V: HOA TIÊU, TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI VÀ ĐƯỜNG VỀ, ĐƯỜNG VỀ LÀ TỰ MÌNH ĐI?

PHẦN VI: TRUNG ÂM THÂN

PHẦN VII: PHẬT GIỚI, TAM GIỚI. QUY TRÌNH KHAI THIÊN LẬP ĐỊA

PHẦN VIII: VÔ MINH, GIÁC NGỘ

PHẦN IX: PHỤ LỤC (HỎI ĐÁP, BÀI SƯU TẦM, THƠ KỆ)

LỜI NÓI ĐẦU

● TÌM HIỂU SƠ QUA VỀ PHÁP MÔN THIỀN TÔNG HỌC. PHÁP MÔN THIỀN TÔNG HỌC DỰA TRÊN CĂN BẢN BẢY DÒNG VĂN CHỈ THĂNG PHẬT TÁNH DƯỚI ĐÂY:

● BẢY DÒNG VĂN CHỈ THĂNG PHẬT TÁNH CỦA NHƯ LAI DẠY TRÊN NÚI LINH SƠN:

- Chánh Pháp Nhãn Tạng
- Niết Bàn Diệu Tâm
- Pháp Môn Màu Nhiệm
- Không Qua Văn Tự
- Truyền Ngoài Kinh điển
- Chỉ Thăng Tánh Người
- Thấy Tánh Thành Phật.

■ ĐỨC PHẬT DẠY TRONG KINH NIẾT BÀN VÀ DIỆU PHÁP LIÊN HOA:

Dù làm vua cõi Người, làm chúa cõi Trời, hay giàu sang nhất, phú quý nhất trên Thế giới này, nếu đem so sánh với người nếm được mùi vị tuyệt vời của Mạch nguồn Thiền tông, thì người làm vua hay làm chúa hoặc giàu sang phú quý, cũng chỉ là kẻ bần cùng, nghèo khó mà thôi.

Chúng con đã cảm nhận được lời dạy ấy, không biết

tại sao nước mắt của chúng con lại tự nhiên tuôn trào và cứ thế tuôn trào mãi.

■ TRONG KINH PHÁP BẢO ĐÀN, ĐỨC LỤC TỔ CÓ DẠY:

“Các ông không chịu tìm Công Đức để nuôi lớn Pháp Thân, mà cứ lo đi tìm phước đức. Phước đức của các ông dù có nhiều như núi, khi mất thân này, cũng không giúp cho các ông ra khỏi Sanh Tử Luân Hồi được”.

● BA PHẦN THEN CHÓT CỦA PHÁP MÔN TU THANH TỊNH THIỀN LÀ GÌ? Ý NGHĨA CỦA THANH TỊNH, RỒNG LẶNG, HẰNG TRI?

● ĐỨC PHẬT DẠY: TU THEO ĐẠO CỦA NHƯ LAI MÀ KHÔNG BIẾT 3 CĂN BẢN NÀY THÌ TU HÀNH VÔ ÍCH.

1/ THANH TỊNH: Người sống nơi Thế giới Vật lý Âm Dương này bị luân hồi là nguyên do như sau:

1. Nơi Thế giới này tồn tại được, là nhờ dòng quét của điện từ Âm Dương liên tục quét, để cho con người cũng như động, thực vật có sự sống.

2. Tổng hợp trong vỏ bọc của tánh Người có:

A- 16 thứ của tánh Người: Thọ, tướng, hành, thức, tài, sắc, danh, thực, thù, tham, sân, si, mạn, nghi, ác, kiến và thêm 84 ngàn cái bong bóng ảo giác, gọi chung là Ta. Cái Ta này cho là thật nên sanh ra Ngã chấp, tức chấp có Ta.

B- Tổng việc suy nghĩ và hành động của con người gọi là Nghiệp.

Con người bị luân hồi cũng vì 2 phần nói trên. Vì vậy, pháp môn tu Thanh Tịnh Thiền này, Như Lai dạy các ông đầu tiên là THANH TỊNH.

Để chi vậy?

- Để cho cái Ngã chấp Ta nó ở yên trong vỏ bọc tánh Người.

- Để cho khối Tổng nghiệp ở yên trong vỏ bọc tánh Người.

- Để vỏ bọc tánh Người không nhô ra những thứ chông gai.

Những thứ chông gai này là cái Tưởng và suy nghĩ của các ông đó. Các ông ở đây mà suy nghĩ nơi nào đó, tức nhô ra những chông gai suy nghĩ, nên điện từ Âm Dương đang liên tục quét vỏ bọc tánh Người của các ông, dòng điện từ này nó quét cái suy nghĩ của các ông đang suy nghĩ đến nơi mà các ông suy nghĩ, là luân hồi đó.

● Vì vậy, Thanh Tịnh là bước đầu để cho tánh Người và cảnh vật không đến với nhau. Đây là bước đầu của Giải Thoát.

2/ RÕNG LẶNG: Các ông không suy nghĩ, nên Tánh và Thân của các ông ở vào trạng thái không bị lực hút của điện từ Âm Dương, nên Tánh và Thân của các ông như không có trọng lượng. Vị nào tập được trống lặng, thì nghe Tánh và Thân rất nhẹ nhàng. Nhờ cái nhẹ nhàng này, mà dòng quét điện từ Âm Dương nó quét không được, nên các ông tự do trôi vào trụ cột Trung tâm vận hành Nhân quả Luân hồi.

3/ HẰNG TRI: Các ông tu pháp môn Thanh Tịnh Thiền này, lúc nào cũng hằng Tri 2 phần nói trên.

Để chi vậy?

- Để biết mình đang ở đâu trong Trung tâm vận hành Nhân quả Luân hồi này. Nếu tu Thanh Tịnh Thiền mà không biết 3 CĂN BẢN này, thì các ông không khi nào Giải Thoát được.

Vì vậy Như Lai có dạy: Tu theo đạo của Như Lai mà không biết 3 phần này, thì tu hành vô ích.

(Trích sách Thiền Tông của soạn giả Nguyễn Nhân)

☆● MUỐN TU ĐÚNG VỀ PHÁP MÔN THIỀN TÔNG HỌC NÀY, TRƯỚC HẾT CHÚNG TA PHẢI GIÁC NGỘ:

1. MÌNH LÀ AI, ĐẾN ĐÂY ĐỂ LÀM GÌ?

2. QUY LUẬT GÌ Ở THẾ GIỚI NÀY CHI PHỐI CHUYỆN SANH TỬ CỦA CON NGƯỜI. MUỐN PHÁ QUY LUẬT NÀY ĐỂ THOÁT SANH TỬ THÌ PHẢI PHÁ BẰNG CÁI GÌ?

3. THẾ GIỚI NÀY CÓ MẤY LOÀI SỐNG CHUNG?

4. NHIỆM VỤ CỦA MỖI LOẠI Ở THẾ GIỚI NÀY? LINH THIÊN Ở THẾ GIỚI NÀY DO AI LÀM RA?

5. ĐIỆN TỬ QUANG LÀ GÌ VÀ CÔNG DỤNG? ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG LÀ GÌ VÀ CÔNG DỤNG?

6. THẾ GIỚI NÀY CÓ MẤY LOẠI ĐỨC. LOẠI ĐỨC NÀO TIẾP NỐI TÁNH PHẬT ĐẾN ĐƯỢC TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI CỦA HẢI TRIỀU DƯƠNG.

7. HOA TIÊU LÀ GÌ?

8. SỰ HÌNH THÀNH VÀ TAN RÃ CỦA MỘT TRUNG ẤM THÂN.

9. KIM THÂN PHẬT ĐƯỢC HÌNH THÀNH BẰNG GÌ?

10. NHIỆM VỤ CỦA MỘT VỊ PHẬT LÀ GÌ?

■ **Giải đáp Thiền Tông:**

● HUYỀN KÝ RA ĐỜI CỨU VỐT ĐƯỢC AI THÌ VỐT. AI VỀ ĐƯỢC THÌ VỀ.

● TRONG THẾ GIỚI NÀY TÁNH PHẬT CHỈ LÀM CÔNG CỤ CHO TÁNH NGƯỜI.

● NHIỆM VỤ CỦA CON NGƯỜI LÀ SỬ DỤNG CÁI TƯỚNG ĐỂ DẪN TÁNH PHẬT ĐI LUÂN HỒI TRONG SÁU CÔI VÀ LÀM CÔNG ĐỨC ĐỂ THOÁT RA KHỎI QUY LUẬT LUÂN HỒI NÀY

Tôi tên là Đinh Quang Hạnh, là hiệu trưởng 1 ngôi trường ở Long An, nay đã về hưu. Pháp môn Thiền Tông này tôi mới biết chưa đầy 1 năm. Tôi đi hết trong nước, và tôi tìm hiểu và tôi biết Đạo Phật thì có những pháp môn như là:

+Thứ nhất là Tiểu Thừa, là tu Quán, Tướng có rất nhiều chùa tu.

+ Thứ hai là trung thừa - Lý Luận Phật Thích Ca cũng có rất nhiều.

+ Thứ ba là Đại Thừa, cũng có nghe nói nhưng mà hình như ở miền bắc, chứ ở miền Nam thì chúng tôi chưa thấy bao giờ. Còn pháp môn niệm Phật A Di Đà thì

các chùa hiện nay tu rất nhiều.

+ Môn niệm chú thì tôi cũng biết, nhưng cũng không thấy nhiều.

+ Đặc biệt pháp môn Thiền Tông này thì chưa có chùa nào đứng ra dạy và giải đáp. Đặc biệt cuốn sách: “TU PHÁP MÔN NÀO ĐỂ GIÁC NGỘ VÀ GIẢI THOÁT”, nó hút tôi, tôi coi hầu như suốt đêm, trang này nó kéo qua trang kia, nó có những cái suy nghĩ mà hồi giờ tôi chưa biết, từ chỗ đó mà tôi theo dõi và tìm hiểu thêm về pháp môn Thiền Tông này, trong thời gian tìm hiểu vừa qua, tôi cũng xin thưa với Ban trị sự chùa những vấn đề như sau:

+ Tôi thấy pháp môn Thiền Tông này rất khoa học, mà ở Việt Nam chúng ta có 1 vị Vua, đó là Phật Hoàng Trần Nhân Tông, dám bỏ ngôi vị vua lên núi Trúc Lâm Yên Tử để tu theo pháp môn này, và đạt được ngôi vị Tổ Thứ Nhất của Việt Nam. Tôi thấy điều này rất tuyệt vời, đất nước vì chiến tranh mà chia cắt, chùa Tân Diếu đã nhận pháp môn này kể từ năm 1958 đến giờ cũng đã gần 60 năm, mà cũng chưa thấy phát triển ra thêm 1 cái chùa nào cả.

Điều thứ hai là pháp môn này rất là khoa học, rất là thực tế mà tại sao lại khó tu, thực tế, nếu nói khó tu thì không phải khó, nếu nói dễ thì cũng không phải dễ. Thì theo những quyển sách thầy Nguyễn Nhân xuất bản tôi có đọc là tu theo 5 pháp môn trước là còn dính mắc ở vật lý này nên không Giải Thoát được, còn tu theo pháp môn môn thứ 6 thì Giải Thoát được.

Đức Phật đã nói ra cái điều này cách đây hơn 2561

năm, mà hiện giờ chúng ta đang tiếp nhận, tôi thấy rất là thực tế, thì tại sao Thiền Tông không phát triển, thay vì xuất bản những quyển sách bằng tiếng Việt, thì sao chúng ta không dịch ra thành nhiều thứ tiếng để cho mọi người trên thế giới có thể tiếp nhận pháp môn Thiền tông này. Vì pháp môn này rất thực tế và khoa học, rất thích hợp cho những nước phát triển, sẽ giúp cho việc xóa bỏ mê tín, dị đoan, vì pháp môn này rất là khoa học, tôi cũng chỉ hỏi Ban Quản Trị vài kiến như thế.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Nếu hỏi tại sao pháp môn Thiền Tông này không phổ biến ra trước đây mấy chục năm thì trong bản báo cáo đã trình bày rất rõ ràng rồi. Trước tiên phải phổ biến ra bằng sách. Mình phải đi theo trình tự như thế này. Thiền Sư Ni Đức Thảo đã bảo: “Khi nào phổ biến hết tất cả những gì mà trong Thiền Tông sẽ nói ra, sau đó mới xin Giáo hội công bố ra với sự cho phép của chính quyền, vì thế mà mình phải đi theo trình tự như thế. Vì PHÁP MÔN THIỀN TÔNG LÀ PHÁP MÔN CỰC DƯƠNG, NÓ PHÁ HẾT TOÀN BỘ CÁI VẬT LÝ CỦA CON NGƯỜI. Trong bản báo cáo tôi đã nói rõ “TẠI SAO ĐỨC PHẬT BẢO MUỐN TU GIẢI THOÁT, CẦN PHẢI BỎ HẾT 5 PHÁP MÔN TU KIA, LÝ DO LÀ VÌ 5 PHÁP MÔN TU KIA LÀ TU THEO VẬT LÝ, TU CÓ THÀNH TỰU TRONG VẬT LÝ. DO MÌNH CÓ DỤNG CÔNG TU HÀNH NÊN NÓ NẪM TRONG THÀNH TỰU CỦA VẬT LÝ”.

Người tu Thiền Tông phải nắm được CĂN BẢN như thế này thì mới hiểu Thiền Tông được. Trái đất này là do AI LÀM CHỦ? Đức Phật dạy 5 LOÀI SỐNG CHUNG,

LOÀI THẦN LÀM CHỦ TRÁI ĐẤT NÀY. Loài Thần có 3 nhiệm vụ. Một là tạo ra những hiện tượng lạ, hai là làm ra những phương tiện để con người đưa cái tưởng vào để mà an trú trong đó cho yên lòng, con người sẽ không còn tưởng nữa, nếu mà loài Thần không làm cái này thì con người sẽ bị điên.

Còn NHIỆM VỤ CỦA CON NGƯỜI LÀ SỬ DỤNG CÁI TƯỢNG ĐỂ DẪN TÁNH PHẬT ĐI LUÂN HỒI TRONG TAM GIỚI NÀY, MÀ SAU CÙNG TÁNH PHẬT MUỐN VỀ PHẬT GIỚI THÌ TU THIỀN TÔNG VÀ BIẾT CÔNG THỨC CỦA NÓ THÌ MỚI VƯỢT RA NGOÀI TAM GIỚI NÀY ĐƯỢC.

Hồi nãy trong bản báo cáo có ghi ông Xá Lợi Phật có nói: “Ngồi ở trong thế giới này dù có tu kiểu gì cũng không thoát ra được Quy Luật Luân Hồi ở trong Trái đất này, không thoát ra được. Vì thế mà mới nói PHÁP NÀY KHÓ TU”.

Tôi đã nghiên cứu từ lúc tôi còn là thanh niên. Tôi đã hội kiến tất cả những vị cao tăng ở TP. HCM và Hà Nội, không có vị nào biết được cái này. Ở nước Việt Nam của chúng ta có 3 vị lãnh đạo cao nhất của Đạo Phật đó là Hòa Thượng Thích Thanh Từ, HT. Thích Duy Lực và HT. Thích Nhất Hạnh, những vị này gọi là có trình độ cao nhất, nhưng hỏi về Thiền Tông thì cũng chỉ mới biết có 1 phần, chứ chưa đúng chính xác như trong Huyền Ký Đức Phật cho công bố ra. Tại sao chùa Thiền Tông dám nói như vậy? Vì chùa Thiền Tông Tân Diệu nắm và nghiên cứu cái Huyền Ký này mấy chục năm nay. Mấy mươi năm chiến tranh đâu có phổ biến được cái này, phải lo phục vụ Quốc Gia, rồi đời hàn gấm vết thương

chiến tranh, rồi phổ biến bằng sách ra từ từ đã được 10 năm nay.

Tôi đã từng tiếp GHPG TW ở đây, Giáo Hội đồng ý cho phổ biến pháp môn này ra, nhưng về Hà Nội lại không đồng ý, kể cả các vị tỉnh và TP.HCM cũng đã đến đây, tưởng Thiền Tông dễ tu. Tại làm sao trong Huyền Ký Đức Phật, tôi nói 40% còn lại không thể nói ra được, dần từ từ. Tại làm sao mà Đức Phật ngày xưa dạy mấy ngàn người, khi nói cái chuyện này ra, người ta nói ông Phật bị điên. Bây giờ mình tài ba nào? Đức Phật bảo tôi phải khéo léo, uyển chuyển, biết cách, cũng chỉ là giúp cho vị nào THỰC SỰ MUỐN GIẢI THOÁT THÔI.

Chứ bây giờ đệ tử Đức Phật lập chùa ra, mục đích là muốn Giải Thoát, nhưng mà bây giờ thử xem có ai muốn Giải Thoát đâu, chỉ Cầu, Cúng, Tụng thôi, thì làm sao đúng lời Đức Phật dạy được. Vì thế mà Đức Phật mới bí mật truyền theo dòng Thiền Tông, đợi cho loài người văn minh lên cao mới nói ra.

Hồi xưa mình nói Trái đất này là do Điện Từ Âm Dương cuốn hút và kéo đi. Lúc đó ai biết Điện Từ là cái gì? Từ khi phát minh ra được Điện thì mới hiểu được. Chứ ngày xưa Đức Phật nói trước mặt Đức Phật có sa số hình ảnh, ai tin? Bây giờ mình ngồi tại đây, nếu mình có 1.000 cái máy điện thoại, thì vẫn có 1.000 cái làn sóng điện, nói chung là nhiều vô số kể, hình ảnh nữa. Trái đất này 5 loài sống chung, nhưng làm sao mình thấy đây? Mình chỉ thấy có loài người, súc sanh, còn Thần, Ngạ quỷ không thấy, nhưng bây giờ khoa học chứng minh rằng không phải chỉ có 1 mình mình sống ở đây đâu.

Pháp môn này phổ biến ra 10.000 người nghe chưa chắc có 1 người tu được. Thành ra tôi cũng xin kể lại là thời Đức Phật ngài dạy Đạo mấy ngàn người, nhưng mà Đức Phật độ cũng chỉ được 15 người, trong 15 người này duy chỉ có Ngài Xá Lợi Phất nhìn thấy được Phật Giới, bao nhiêu đệ tử còn lại chỉ có Kiến Tánh thôi.

Bây giờ Huyền Ký ra đời không cần Kiến Tánh vẫn biết Kiến Tánh là gì? Là Thấy bằng Tánh Phật Thanh Tịnh của chính mình...

Ngày xưa hỏi Phật Tánh là gì? Nhiều thầy, người thì nói như thế này, người thì nói như thế kia. Bây giờ hiểu được Phật Tánh có 4 thứ và Điện Từ Quang. Tánh người 16 thứ và Điện Từ Âm Dương. Quy Luật luân Hồi nó là như vậy. Trong sách tôi đã nói rất là rõ ràng. Giáo Hội không cho Huyền Ký tái bản nay cũng lâu rồi, nếu cho tái bản thì chùa chiền sao đây? Ai tu được đây? HUYỀN KÝ RA ĐỜI CŨNG CHỈ LÀ ĐỀ VỐT ĐƯỢC AI THÌ VỐT. Vậy thôi chứ biết sao bây giờ?

Trước hết, muốn tu Thiền Tông thì phải đọc cho kỹ những quyển sách (hoặc nghe máy) do soạn giả Nguyễn Nhân viết về Thiền Tông Học.

Không nên tin liền, mà phải kiểm chứng lại những lời dạy của Đức Phật trong tất cả các Kinh (nhất là các Bộ Kinh Đại Thừa) vì Người Phật tử chân chánh phải dùng Trí Tuệ soi xét, không nên chỉ dùng lòng tin và suy tưởng của mình. Như vậy thì dễ dàng sẽ trở thành Người Mê Tín.

Phải nên học hỏi và tìm hiểu Căn Bản nền tảng của Đạo Phật là Quy Luật Nhân Quả Luân Hồi, để tránh

“Xây lâu đài trên cát”.

Cần phải biết Pháp Môn Thiền Tông là Pháp Môn sau cùng và cũng là hoài bão của Đức Phật dạy mong giúp loài Người thoát ra Quy Luật CUỐN HÚT ÂM DƯƠNG SANH TỬ LUÂN HỒI để trở về Nguồn Cội của mỗi Người, đó là Phật Giới. Phải hiểu tu Pháp Môn Thiền Tông là vô cùng khó.

Khi đã nhận được Yếu Chỉ Thiền Tông, biết được: Tánh Phật là gì, Tánh Người là gì? Tu sao còn Luân Hồi? Tu sao được Giải Thoát? Công Đức? Phước đức? Ác đức?

Người tu Thiền Tông muốn TU ĐÚNG, PHẢI HIỂU RÕ NGHĨA CỦA 2 CÂU:

Tri kiến, lập tri, tức vô minh bốn.

Tri Kiến, Bất Lập Tri, tức Tánh Niết Bàn.

Tập cho các Tánh Thấy, Nghe, Nói, Biết của mình không còn phân biệt với trần cảnh trong cuộc sống hằng ngày. Như vậy, có nghĩa là từ từ mình sẽ trở về sống với cái Tánh Chân Thật của mình, muốn làm được việc này thì mình phải giảm bớt những cái ham muốn ảo bóng của Thế Giới vật lý này. Thay vào đó, lúc nào cũng một lòng ham muốn Giải Thoát ra khỏi Sanh Tử Luân Hồi và quyết chí trở về Phật Giới trong đời này.

Cố gắng được Truyền Thiền để biết được lời dẫn dò (Công Thức trở về Phật Giới). Đồng thời dùng mọi phương tiện để tạo Công Đức một cách trong sáng.

Điều quan trọng nhất của Người tu theo Pháp Môn Thiền Tông là phải Buông cái Chấp Ngã (Ta) thì mới hy

vọng trở về Phật Giới được.

Trong cuộc sống hằng ngày phải luôn sống bằng Trí Tuệ. Không nên tự gặt mình, gặt Người mà gieo nhân quả với nhau.

Suy nghĩ, hành động, nói năng phải Chân Thật, TRONG SAO NGOÀI VẬY.

Sử dụng Tánh Người ở Mặt Trăng thứ 2, giảm bớt Tướng, Tham.

Công ăn việc làm hằng ngày vẫn sinh hoạt bình thường, tránh vi phạm luật nhân quả. Phải hiểu rõ tác dụng của Nhất Tự Thiên để triệt để áp dụng trong cuộc sống hiện tại.

Người tu Thiên Tông nên tìm hiểu sâu sắc về Quy Luật Luân Hồi Nhân Quả Vật lý Âm Dương của Trái Đất và Tam Giới, cái gì là Chân Thật (không thay đổi, vô sanh) cái gì là Huyền Có (thay đổi, Luân Hồi). Bằng cái gì để có thể thoát ra Quy Luật Luân Hồi Nhân Quả.

Công Đức là gì? Công dụng của Công Đức ra sao? Làm thế nào để có thể tạo ra Công Đức một cách trong sáng và trọn vẹn?

Phước đức là sao? Công dụng của phước đức như thế nào? Phước đức có giúp Người thoát ra Sanh Tử Luân Hồi hay không?

Như thế nào là Ác đức? Làm thế nào để tránh không gây tạo Nghiệp Ác?

Phải nên nghiên cứu thật kỹ ví dụ về BA MẶT TRĂNG. Khi đã hiểu thấu và thông suốt thì hy vọng tu

theo Pháp Môn Thiền Tông mới không sai lệch.

1/ Mặt trăng thứ nhất:

Thấy, Nghe, Nói, Biết Luôn thường hằng Thanh Tịnh, Rỗng Lặng, Hằng Tri. Cái này là ở Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh.

2/ Mặt trăng thứ hai:

Thấy, Nghe, Nói, Biết có hành để sanh ra muôn pháp, tức có phân biệt nhưng không dính mắc. Cái này vẫn còn nằm trong Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh.

3/ Mặt trăng thứ ba:

Do vô minh nên Thấy, nghe, nói, biết đi theo cái ham muốn của mình, vì thế mới sanh tử trong vòng tròn lục đạo.

Người tu theo Pháp Môn Thiền Tông phải hiểu mình chỉ có thể sống trong Mặt trăng thứ hai này thôi, vì sao? Vì chúng ta đang sống trong Quy Luật Âm Dương cuốn hút của Trái Đất này, lúc nào cũng chuyển động không ngừng, làm sao mà Thấy, Nghe, Nói, Biết trong Thanh Tịnh, Rỗng Lặng, Hằng Tri được?

Thiền Tông đã chỉ rõ là, khi Tánh Phật vào Tam Giới và Trái đất này thì phải chịu chung theo Quy Luật Nhân Quả Luân Hồi Vật Lý Âm Dương, nên Tánh Nghe, Thấy, Nói Biết của cái Ý trong Tánh Phật không còn Thanh Tịnh và Chân Thật nữa, mà nó bị chi phối bởi Tánh Người và những cái ảo bóng do điện từ âm dương tạo ra.

Khi vào Tam Giới rong chơi, bị hút vật lý Luân Hồi

chuyển đi. Vì vậy, Tánh Phật không còn nhớ mục đích vào Tam Giới và Trái Đất là để mượn thân con Người tạo Công Đức và mang khối Công Đức về lại Phật Giới để tạo ra Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh và Kim Thân Phật.

Vì nó Thấy, Nghe, Nói, Biết qua Tánh người, dùng Tưởng, tham của Tánh Người mạnh nhất cho nên mới phân biệt mọi thứ ở thế gian này như đúng sai, thiện Ác, thương ghét, tốt xấu, hơn thua... rồi cho đó là thật của cái Ta (Chấp Ngã), từ đó sanh ra ham muốn, suy nghĩ, hành động để tranh giành. Chấp chặt tất cả mọi thứ rồi Tự mình tạo nghiệp để rồi phải đi trong Luân Hồi Sanh Tử trả vay, vay trả không có ngày cùng.

Mục đích, hoài bão của Đức Phật Thích Ca và Mười Phương Chư Phật là dạy cho mọi Người hiểu biết cái Chân thật Quy Luật Luân Hồi của Tam Giới và Trái Đất này và Cách thoát ra khỏi Quy Luật này để trở về Nguồn Cội của mỗi Người đó là Phật Giới. Chỉ có Pháp Môn Thiền Tông mới có thể giúp cho con Người ra khỏi Sanh Tử Luân Hồi, để trở về Quê xưa của mình.

Thiền Tông là Nhất Tự Thiền

Buông, Dừng, Thôi, Dứt, hết liền Tử Sanh...

... Thiền Tông phải bỏ cái Tôi

Vì tôi là Ngã, Luân Hồi phải đi...

Con Người Luân Hồi là do tổng nghiệp của mình tạo ra từ vô lượng kiếp, cho nên, dù cho huân tập chủng tử lành hay chuyển nghiệp như thế nào đi nữa, cũng không thể nào thoát ra khỏi Quy Luật Luân Hồi Sanh Tử được.

Chỉ có một cách, phải DỪNG tạo nghiệp, phải hiểu nghiệp là do lòng ham muốn, suy nghĩ, hành động của mình tạo thành.

Con người SANH TỬ LÀ DO:

+ Do vô minh, không nhớ mục đích Tánh Phật vào Tam Giới và Trái Đất này để làm gì?

+ Tưởng tất cả mọi thứ trên thế gian này là thật có. Nên cho đó là Ta, của Ta (Chấp Ngã).

+ Tự gạt lấy mình và đi gạt người khác.

Người muốn tu theo Pháp Môn Thiền Tông phải cố gắng ĐỪNG CHẤP vào bất cứ thứ gì trên thế gian này. Ham muốn, suy nghĩ, hành động ở trong Thanh Tịnh (tức là chỉ hướng về một mục đích Giác Ngộ và Giải Thoát).

Luôn lúc nào cũng nhớ Ông Phật của mình và dùng mọi phương tiện để nuôi lớn Ông Phật của mình một cách trong sáng.

Đức Phật Thích Ca có dạy:

- Tất cả chúng sanh đều có Phật Tánh. Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành.

- Tất cả những gì có tướng đều là giả dối.

- Hãy tự thấp đuốc lên mà đi mà phải môi từ ngọn đuốc chánh pháp của Như Lai.

- Tin Ta, mà không Hiểu Ta, là phi báng Ta.

- Tam giới vô an du như hoả trạch

- Vì một đại nhân duyên, Khai thị chúng sanh ngộ

nhập Phật Tri Kiến.

- Và còn không biết bao nhiêu lời dạy quý giá của Ngài...

- Đạo Phật vốn là Đạo Trí Tuệ, Giác Ngộ và Giải Thoát. Mục đích giúp cho con Người hiểu biết Chân Thật về Quy Luật Luân Hồi nhân quả.

Biết cái gì là Hằng Hữu Bất Biến (không sanh, diệt), cái gì là Huyền Có Thay đổi (sanh diệt)... Biết tạo ra cái gì để vượt thoát ra khỏi Quy Luật Sanh Tử Luân Hồi để trở về Nguồn Cội của mỗi Người, là Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh, là Niết Bàn của Mười Phương Chư Phật.

Đạo Phật bây giờ là đạo bị lời nguyên của Ma vương dẫn dắt. Những người tự cho mình là đệ tử chân chánh của Đức Phật Thích Ca đã dạy để dẫn dắt chúng sanh đi mãi trong lục Đạo Luân Hồi, vay mượn các Đạo khác để kiếm danh và lợi. Dùng mọi phương tiện để hù dọa (tội, phước) lường gạt mình và Người khác.

Là một Người Phật tử chân chánh phải dùng Trí Tuệ sẵn có để nhận chân được mọi sự việc xung quanh mình. Phải hiểu một cách sâu sắc: Cái gì là phương tiện, cái gì là mục đích, chánh tín, mê tín là gì?

Là một Phật tử chân chánh, chúng ta phải tư duy một cách sâu sắc để nhận xét và chọn cho mình một con đường chân chánh, đúng với lời dạy của Đức Thế Tôn và chư tổ Thiên Tôn.

+ Phải hiểu: “Sai một ly đi ngàn dặm”

Đời này chúng ta là những Người có Đại duyên Đại

phúc được sanh ra là Người Việt Nam. Một quốc gia có đầy đủ 6 Pháp Môn tu, mà Đức Phật Thích Ca đã dạy và để lại cho cõi Ta Bà này.

Tất cả các Pháp Môn tu đều đem lại lợi lạc cho mọi người, tùy theo căn cơ mà sự thành tựu có sai biệt. Nhưng dù cho có thành tựu như thế nào trong thế giới vật lý này cũng đều phải đi theo Quy Luật thành, trụ, hoại, diệt, không thể nào vượt thoát ra khỏi Quy Luật Luân Hồi nhân quả của Trái Đất và Tam Giới này.

Dù có phước đức bao lớn hay thần thông quảng đại như thế nào thì cũng chẳng khác nào một giọt nước trong biển khơi mà thôi. Đức Phật Thích Ca có dạy: “Thân Người khó được, Phật pháp khó nghe, Phật Giới khó về”. Tại sao Phật Giới, Niết Bàn Bảo Sở khó về?

Trong tất cả các bộ kinh tiêu thừa, trung thừa, đại thừa, niệm Phật, niệm chú được kết tập bởi các vị đệ tử (thánh tăng) của Đức Phật Thích Ca, lời Đức Phật dạy đều được dạy trong ẩn ý và đều có thành tựu trong vật lý. Hơn nữa, đã được dịch sang rất nhiều thứ tiếng và rất nhiều Người dịch, thì thử hỏi những lời Đức Phật dạy có còn nguyên gốc không? Tam sao thất bản hay chỉ đúng một phần nào, kinh có dịch đúng hay không là còn tùy theo các vị dịch kinh có Kiến Tánh hay không?

Là một Người đệ tử Phật, chúng ta phải suy xét cho thật kỹ và cẩn thận chọn lọc việc theo pháp môn nào để tu? Phải hiểu Đạo Phật là Đạo của Trí Tuệ không phải là tín ngưỡng.

Tin mà không hiểu biết sẽ dễ dàng trở thành Đạo thần, Đạo thánh, Đạo tiên hay Đạo gì mà mình không

biết. Hiện nay, Pháp Môn thứ sáu là Pháp Môn Thiền Tông đã được công bố ra khắp nơi trên thế giới. Pháp Môn Thiền Tông đã nói trắng ra tất cả những gì CHÂN THẬT nơi thế giới này. TINH HOA NHÂN LOẠI CỦA ĐẠO PHẬT đã được phơi bày ra ánh sáng, tất cả những ẩn dụ, ẩn ý và hoài bão của Đức Phật Thích Ca, Mười Phương Chư Phật, Chư Đại Bồ Tát và Chư Tổ Sư Thiền Tông đã được sáng tỏ. CHÂN LÝ GIẢI THOÁT chiếu rọi khắp nơi, con đường trở về Phật Giới đã được khai thông.

Những ai tu theo Đạo Phật, ham muốn được trở về Nguồn Cội của chính mình thì nên tìm hiểu, học hỏi tu tập theo Pháp Môn Thiền Tông này. ĐÂY LÀ PHÁP MÔN DUY NHẤT HIỆN NAY DẠY CÔNG THỨC GIẢI THOÁT TRỞ VỀ CỘI NGUỒN CỦA ĐỨC PHẬT.

Phật Giới khó về hay không là tự bản thân mình quyết định. Người tu theo Pháp Môn Thiền Tông mục đích là được trở về Phật Giới, nên không tu hành chứng đắc bất cứ thứ gì trong thế giới vật lý này. Phải hiểu, tại sao chúng ta phải cứ mãi Luân Hồi trong Tam Giới này mãi mà không ra được? Vì Vô minh nên cứ tạo nghiệp, rồi bị nghiệp lực dẫn đi vay trả mãi không ngừng.

Nghiệp lực là do ham muốn suy nghĩ, hành động của mình tạo ra. Nguyên nhân chính là do cái Tưởng, Tham, Ác... của Tánh Người. Muốn dừng được dòng nghiệp lực này thì phải đồng thời thực thi 3 điều:

- Giảm bớt tối đa việc sử dụng Tánh Người, nhất là Tưởng, Tham, Ác và Sợ...

- Tập buông dần Chấp Ngã, Chấp Pháp.

- Cố gắng lúc nào cũng ham muốn giúp Người khác Giác Ngộ và Giải Thoát. Lúc nào cũng ham muốn mình được trở về Phật Giới.

Bất cứ Người nào sống trên Trái Đất này đều phải chịu chung Quy Luật nhân quả Luân Hồi vật lý âm dương. Gieo nhân gì phải gặt quả nấy, không thể nào khác hơn được. Nên Người tu theo Pháp Môn Thiền Tông phải nhớ: “Bồ Tát Sợ Nhân, Chúng Sinh Sợ Quả”. Nên hiểu:

- BẰNG MỌI PHƯƠNG TIỆN Giúp Người khác Giác Ngộ Giải Thoát là Nhân, nhận được Công Đức là Quả.

Công Đức muốn trong sáng thì giúp Người khác Giác Ngộ Giải Thoát một cách trong sáng, không Chấp Ngã, Chấp Pháp, làm với cái Ý TRUM KHẮP, VÔ TRỤ.

Đừng vì Tham tạo Công Đức, mà tự mình gây tạo nghiệp, để đi Luân Hồi không có ngày cùng. Nhớ: “Đừng làm nhân quả”.

Người tu theo Pháp Môn Thiền Tông khi giúp Người khác Giác Ngộ Giải Thoát, thì nên hiểu sâu sắc về mục đích, hoài bão của Chư Phật, của Đức Phật Thích Ca và Chư Tổ Sư Thiền Tông và các vị Thầy Phổ Truyền Pháp Môn Thiền Tông thì sẽ không bị lạc. Chúng ta phải noi gương các Ngài và cố gắng duy trì Pháp Môn Thiền Tông quý giá này. Dùng mọi phương tiện, để cho Mạch Nguồn Thiền Tông chảy khắp nơi trên thế giới. Giúp cho mọi Người hiểu biết sâu sắc và Chân Thật về Tinh Hoa Đạo Phật, Đạo của Trí Tuệ, khoa học, thực tế, Giác

Ngộ và Giải Thoát.

Đây là Mục đích và Nhiệm vụ của Người tu theo Pháp Môn Thiền Tông này.

ĐỨC PHẬT DẠY:

Một trong những điều bí ẩn của sanh mạng là Giải Thoát ra khỏi sự sợ hãi, không lo lắng chuyện tương lai, không vương vấn những vui buồn, đau thương trong quá khứ, cũng không ỷ lại hay sợ hãi con người trong quá khứ của bạn. Khi ta lưu luyến một người, một vật nào đó nhưng cuối cùng cũng sẽ mất đi, từ giây phút ta không còn đưa tay ra cầu xin sự giúp đỡ cũng chính là lúc ta đã đạt đến sự Giải Thoát. Điều ta muốn là mọi người hãy buông bỏ những thú vui giả tạm, dắt dìu nhau để tìm về Cội Nguồn của sanh mạng. Đi trên con đường này cần phải có lòng dũng cảm. Chỉ có những bậc Đại Dũng mới có thể làm được.

● KHI GIÁO LÝ, HUYỀN KÝ BƯỚC VÀO CUỘC ĐỜI CỦA MỖI CON NGƯỜI THÌ CUỘC CÁCH MẠNG LỚN NHẤT TRONG CUỘC SỐNG CỦA MỖI CHÚNG TA LÀ NHƯ THỂ NÀO?

Cuộc cách mạng lớn nhất là cách mạng thoát khỏi mê tín, dị đoan, thoát khỏi si mê lầm lạc, cách mạng đó phát xuất từ mỗi con người chúng ta mà Đức Phật gọi là Giác Ngộ.

Thật ra, trong Đạo Phật không phải tu với mục đích được yên bình hay an lạc. Nếu tu chỉ để hướng đến mục đích hưởng thụ an lạc thì đó vẫn là si mê, dục vọng.

Mục đích của Đạo Phật là nhận ra Sự Thật, nhận ra

yếu tố nào đưa đến trói buộc, khổ đau và yếu tố nào đưa đến Giác Ngộ, Giải Thoát. Khi thấy ra được Sự Thật đó thì sẽ có một sự chuyển hóa và sự chuyển hóa đó chủ yếu là KHAI NGỘ THOÁT MÊ, GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT.

Thông thường người ta cho rằng sự chuyển hóa không bắt nguồn từ sự Giác Ngộ bên trong, mà là sự thay đổi thể giới bên ngoài để được hoà bình, hạnh phúc. Nhưng điều đó hầu như là không tưởng. Đức Phật dạy, muốn thay đổi hoàn cảnh bên ngoài thì trước hết phải Tự Giác hay thay đổi bản thân.

Nếu chưa tự mình Giác Ngộ Giải Thoát mà còn phải nương tựa vào tha lực, mà CÒN NUỜNG TỰA thì còn BỊ NỖ LỆ hay bị ràng buộc bởi người khác THÌ SAO MÀ GIẢI THOÁT?

Cho nên muốn thay đổi cuộc đời thì việc đầu tiên phải THAY ĐỔI CHÍNH MÌNH, không thay đổi chính mình mà muốn thay đổi cuộc đời thì chỉ là ảo vọng.

Đức Phật dạy rằng những khổ đau, trói buộc xuất phát từ thái độ nhận thức và hành vi sai lầm bên trong chứ không phải do điều kiện bên ngoài. Vậy muốn chấm dứt khổ đau, ràng buộc thì phải thấy ra thái độ sai lầm nơi chính mình để tự chuyển hóa mới được.

Sau khi Giác Ngộ Đức Phật đã giúp rất nhiều người biết tự chuyển hóa, Không ai có thể cứu độ ai như một tha lực mà chỉ có thể giúp họ biết Giác Ngộ chính mình.

Không thay đổi bản thân thì thay đổi bên ngoài chỉ là thay thế sự nô lệ này bằng sự nô lệ khác mà thôi!

Khi mỗi người biết LUÔN TỰ PHẢN TỈNH CHÍNH MÌNH, biết thay đổi bản thân - thoát khỏi trói buộc của bản ngã tham, sân, si - thì không cần bên ngoài thay đổi mà bản thân sẽ được AN NHIÊN TỰ TẠI.

Còn nếu chỉ mong thoát khỏi trói buộc bên ngoài mà không thoát được trói buộc bản thân do vô minh ái dục gây ra thì muôn đời vẫn sống trong nô lệ.

■ Ngày nay GIÁO LÝ, HUYỀN KÝ của Đức Phật được Bí Mật truyền theo dòng Thiền Tông qua 36 vị Tổ sư Thiền Tông đã được công bố tại chùa Thiền Tông Tân Diệu Long An vào ngày 14/5/2017 đã giúp chúng ta hiểu đúng về 4 từ GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT.

+ GIÁC NGỘ LÀ HIỂU BIẾT CON NGƯỜI VÀ VẠN VẬT TỪ CÁI NHỎ NHẤT LÀ HẠT VI TRẦN CHO ĐẾN CÁI LỚN NHẤT LÀ HÀNH TINH, HIỂU BIẾT CẤU TẠO PHẬT GIỚI TAM GIỚI.

+ GIẢI THOÁT LÀ THOÁT RA KHỎI QUY LUẬT CUỐN HÚT ÂM DƯƠNG NHÂN QUẢ LUÂN HỒI.

+ Con đường trở về CỘI NGUỒN CỦA SANH MẠNG LÀ PHẬT GIỚI, NƠI CHƯ PHẬT MUỐI PHƯƠNG ĐANG SINH SỐNG LÀ CON ĐƯỜNG CHÚNG TA TRỞ VỀ BẰNG TRUNG ÁM THÂN.

● HỌC GIÁO LÝ NGỘ RA

Tánh Phật vào trong Tam giới mượn thân và Tánh người để tạo Công Đức nhưng vì Tánh Phật vào tử cung người mẹ bị vô minh cách âm kèm theo 16 thứ Tánh Người luôn sử dụng cái Tướng, tham... luôn bị cuốn hút bởi quy luật cuốn hút Âm dương nên tạo Nghiệp hết

thân tứ đại rồi thân điện từ, đi mãi trong vòng tròn lục đạo nhân quả luân hồi. Khi thân tứ đại hết duyên với thế giới này, Tánh người co lại thành Trung ấm thân, Trung ấm thân chứa nghiệp và Tánh Phật, cái nghiệp nào trội nhất thì ông Thân nhân quả thực thi, nghĩa là, trung ấm thân đưa Tánh Phật đến nơi và được sanh ra để hưởng hoặc trả nhân quả.

Giống như Tánh Phật vào đây cất cái nhà rồi bỏ vào đó đủ thứ từ thượng vàng đến hạ cám gọi là rác tổng hợp, nhưng trong đồng rác đó có cái rất quý đó là cái Chơn Như - Tánh Phật. Trong cái nghiệp vô thường nó có cái Chân Thường trong đó. Tánh Phật nó đi mãi hết thân tứ đại, rồi thân điện từ khi tan khi hợp nhưng Tánh Phật thì Bất Biến không sanh, không diệt.

Nó thấy mệt mỏi quá rồi, vì thế nó muốn thoát ra khỏi thế gian ngũ trược ác thế này nên nó tìm phương cách này, phương cách khác bằng cách dụng công. Nó tìm đủ mọi cách nhưng cuối cùng thành quả đạt được do dụng công tu hành cao nhất ở trong Tam giới này cũng chỉ là A La Hán, chỉ là Niết Bàn hóa thành, vẫn còn ở trong Tam giới này.

Cũng chỉ là Giải Thoát được thân tứ đại chứ ngũ uẩn chưa tan rã, Phật nhãn chưa mở ra nên chưa Trở về Cội Nguồn của chính mình là Phật Giới, là nơi Mười Phương Chư Phật sống được. 10.000 năm một vị Phật ra đời chỉ cho mình Công Thức Thoát Ra khỏi Quy luật sanh tử ở thế gian này. Muốn thoát ra thì con người mình đầu tiên phải hiểu:

- Nguồn gốc con người mình ở đâu, mình từ đâu đến đây, đến đây để làm gì?

- Thoát ra bằng cách nào?

- Cái quy luật gì điều khiển cuộc sống con người và muôn loài vạn vật ở đây?

- Thế giới này do ai làm chủ và có mấy loài sống chung ở đây?

Phải hiểu được sự hình thành và tan rã của một trung âm thân. Đầu tiên vì ham muốn có một Kim Thân Phật mà Tánh Phật theo cửa Hải triều Âm của Trung tâm vận hành luân hồi đi vào Tam giới, giờ muốn trở ra thì phải ôm Công Đức đi ra cửa Hải Triều Dương của Tam giới để trở về.

Tánh Phật đầu tiên vào Trung tâm vận hành luân hồi cửa Hải triều Âm, vào tinh cha noãn mẹ theo lực quay của Tam giới thành thân người, Tánh Phật thành Tánh người, cũng giống như sóng và nước vậy. Sóng do duyên từ nước mà thành. Giờ Tánh người muốn trở về lại Ngôi vị ban đầu của nó là Tánh Phật thì nó phải vào Trung tâm vận hành luân hồi Cửa Hải triều Dương, nơi này không còn quay nữa, Tánh người tan rã ra trở về lại trạng thái ban đầu như xưa.

Bí kíp của Thiên Tông là CÔNG ĐỨC NHÂN QUẢ.

Quy luật nhân quả do đâu mà có? Do mặt trời phát ra điện từ Dương phối hợp với điện từ Âm của vòng nội bảo vệ tam giới, Trời Tứ Thiên Vương quay lên thành 4 vòng Tam giới.

+ Cho nên: Trái đất quay tạo ra nhân quả. Tam giới

quay tạo ra luân hồi.

+ Đây là Bí Kíp của Thiên Tông, chúng ta hiểu được nguyên nhân tại sao có Quy luật nhân quả thì chúng ta mới BIẾT CÁCH THOÁT RA.

Ở thế gian này, Trái đất, tam giới luôn quay 8 phương 4 hướng, mình chỉ cần tưởng nghĩ, chỉ mái động thôi là bị lực hút Âm dương cuốn hút ngay, nhân quả hình thành rồi thì làm sao mà thoát ra đây?

Vì người ta không biết cái điều này, nên cứ tu hành khởi tưởng dụng công tu thì sao mà thoát đây?

Anh phải ở chỗ Thấy Biết Tự Nhiên thì mới không còn bị lực hút Âm dương cuốn hút nữa, thì Phật Nhãn mới mở ra được. Phật Nhãn mở ra thì ngũ uẩn mới tan rã, tức tánh người mới trở về Ngôi vị ban đầu của nó được. Thì mới gọi là thành Phật, là trở về Cội Nguồn của chính mình được.

• LỜI KỆ ĐỨC PHẬT DẠY:

Thế gian là chốn BƯỚC RÀNG.

Bởi do cố phạm lạc đàng đến đây.

Nơi này 16 thứ dây.

Trói mình cột lấy chuyển xoay luân hồi.

Tự mình trói buộc mình thôi.

Tự mình cởi trói để rồi thoát ra.

Ơn nhờ Ngài Tất Đạt Đa.

TỰ NHIÊN THANH TỊNH THỂ LÀ THOÁT RA.

Tự mình cõi trói mình ra.

Xong Ngài dạy lại chúng ta biết đường.

Muốn mình về lại Quê Hương.

*Tánh mình THANH TỊNH CHẴNG VƯƠNG THỂ
TRẦN.*

Mình đừng trói buộc tâm thân.

TÁNH MÌNH THANH TỊNH PHẬT DẪN HIỆN RA.

-Lục Tổ Huệ Năng dạy:

Người nào biết mình có Tánh Phật, biết sống được với Tánh Phật của mình, biết tạo Công Đức trong sáng. TỨC KHẮC KHI THÂN TÚ ĐẠI HẾT DUYÊN SẼ ĐƯỢC TRỞ VỀ. Không muốn về cũng KHÔNG ĐƯỢC.

Huyền Ký Đức Phật truyền theo dòng Thiền Tông đã được công bố tại nơi đất Ròng, tại chùa Thiền Tông Tân Diệu Long An, dạy CÔNG THỨC GIẢI THOÁT. Công Thức đó là:

- 1.HAM MUỐN MÃNH LIỆT.
- 2.TẠO CÔNG ĐỨC TRONG SÁNG.
- 3.NẮM VỮNG CÔNG THỨC HOA TIÊU.

Vậy:

1. THẾ NÀO LÀ HAM MUỐN MÃNH LIỆT?

Ham muốn trở về Phật Giới là ham muốn không đòi hỏi. Không một ai hoặc là bất cứ cái gì có thể làm cho mình từ bỏ ham muốn này. Chỉ một đường mà đi. Ham muốn mãnh liệt được thể hiện ở chỗ luôn giúp người ta Giải Thoát nhiều đó là HAM MUỐN TRỞ VỀ PHẬT GIỚI. Ham muốn đó là ham muốn của bậc Thánh, có nghĩa là khẳng khẳng muốn người ta Giác Ngộ, muốn người ta Giải Thoát mà trong kinh gọi là HAM MUỐN TRONG THANH TỊNH, HAM MUỐN CÀNG NHIỀU CÀNG TỐT. Còn ham muốn cất nhà lầu xe hơi, ham muốn gia đình hạnh phúc.... là ham muốn của vật lý, càng ham muốn càng khổ.

2. THẾ NÀO LÀ CÔNG ĐỨC TRONG SÁNG:

Ở Thế gian này có 4 loại đức: Công Đức, phước đức dương và phước đức âm, ác đức... Công Đức tiếp nối chúng ta đến được Trung tâm vận hành luân hồi Cửa Hải Triều Dương để trở về.

Công Đức tạm thời gọi là có 2 dạng: Công Đức Nhân quả và Công Đức Tự Tánh. Công Đức Nhân Quả là giúp cho những ai muốn Giác Ngộ Giải Thoát. Công Đức Tự Tánh là tánh người của mình sống được ở Mặt trăng thứ hai. Công Đức nhân quả muốn sáng thì mình phải có Công Đức của Tự Tánh. Trong 2 thiếu 1 thì Công Đức không thể dùng được, tức không sáng để phá vô minh.

3. NĂM VỪNG CÔNG THỨC HOA TIÊU.

Hoa tiêu của 1 vị Phật thì sẽ từ ngoài Trái đất đi vào, Hoa tiêu của 1 vị Thánh thì xuất hiện trước mặt mình

đi ra, để ý cái này. HOA TIÊU TỪ Ở NGOÀI ĐI VÀO LÀ CỦA 1 VỊ PHẬT, TRƯỚC MẶT MÌNH ĐI RA LÀ CỦA 1 VỊ THÁNH.

- HOA TIÊU THẬT THÌ NÓ VÀNG SÁNG, CÒN HOA TIÊU NÓ KHÔNG CÓ SÁNG MÀ CÓ CÁI ĐÓM Ở TRONG ĐÓ, CÓ BẤT CỨ CÁI GÌ TRONG ĐÓ LÀ HOA TIÊU GIẢ, NHẤT LÀ CÓ HÌNH ẢNH PHẬT, BỒ TÁT LÀ GIẢ 100%.

Mình nên nhớ, để ý cái này: “Trước, sau, tả, hữu thấy là của Thánh”:

- Ở trên đỉnh đầu xuất hiện, đó là Phật”. Để ý chỗ này. Đó, phải hiểu cái này.

- Vì thế mà, cái Hoa tiêu đầu tiên không khi nào xuất hiện trên đầu được, mà chỉ ở đằng trước hoặc bên hông thôi, mình để ý cái kiểu này

Hoa Tiêu từ bên ngoài đi vô là đúng, còn Hoa Tiêu ở trước mặt mình thì thôi sai, cái đó là cái kinh nghiệm đó.

- Mà cái Hoa Tiêu mà 1 vị Phật xuất hiện thì nó phải ngoài 10 cây số chứ không có nằm ở trong Trái Đất được đâu.

- Hoa Tiêu Phật không có vô đây được, vì cái thế giới này là của Thần - Thánh.

- Thần thì 10 cây số.

- Thánh thì 5 cây số.

- Thì phải Hoa Tiêu xuất hiện bên ngoài cái 10 cây số này thì mới là được.

Cuộc sống chúng ta ở đây là do Quy luật nhân quả

cuốn hút Âm Dương chi phối, nó dẫn con người đi trong 12 con đường luân hồi và con đường số 13 là con đường thoát ra để trở về Cội Nguồn của sanh mạng - Phật Giới, nơi Mười Phương Chư Phật sinh sống. Chúng ta đi về bằng trung âm thân. Công Đức giúp chúng ta tiếp nối đến được Trung tâm vận hành luân hồi, là nơi không còn quay nữa, Phật Nhân mở ra, ngũ uẩn hay nói cách khác là 16 thứ tánh người mới tan rã trở về ngôi vị của nó, Quy luật nhân quả luân hồi dừng lại ở đây, MỘT VỊ PHẬT RA ĐỜI.

**ĐỨC PHẬT KIỂM THIỀN BẰNG CÀNH SEN
“HOA KHAI KIẾN PHẬT NGỘ VÔ SANH”, BÔNG
SEN CÓ Ý NGHĨA NHƯ THẾ NÀO?**

Đức Phật dạy:

Liên Hoa là Hoa Sen, Hoa Sen có 5 ý nghĩa:

1/ Có Hoa liền có Hạt, gọi là Nhân Quả đồng thời.

- Ấn ý: Nếu ai tu mà nhận ra được Phật Tánh của chính mình và sống được với Phật Tánh ấy, tức khắc mình là Phật rồi đó. Đây gọi là Phật Nhân.

2/ Hoa Sen mọc trong bùn mà không bị dính bùn.

- Ấn ý: Phật Tánh dù ở đâu cũng không bị ô nhiễm, giống như Hoa Sen vậy.

Do đó các vị Thiền sư có nói: “Hoa Sen trong lò lửa là nói ý này”.

3/ Cọng, bông từ gốc mọc thẳng lên, lúc nào cũng mọc lên khỏi mặt nước.

- Ấn ý: Chỉ có con đường duy nhất là đến quả Phật.

4/ Ong bướm không bu đậu.

5/ Không làm vật trang điểm cho phụ nữ.

ĐỨC PHẬT DẠY:

Đóa sen trắng là hành trình sanh mạng của nó bắt đầu từ trong nước, từ bùn sen vươn lên, hoa nở, sinh trưởng và rồi sau đó nó đứng vững ở trong nước. Cũng chính vì vậy ta đem “Chân Lý Giải Thoát dựng lên giữa thế gian luân hồi này”.

Tánh Phật vào trong Tam giới mượn Thân và Tánh Người để tạo Công Đức, Công Đức không tạo mà tạo nghiệp đi mãi trong sanh tử từ vô thủy kiếp đến nay. Tam giới được ví như bùn. Tánh Phật được ví như Hoa Sen. Muốn thoát ra khỏi Tam giới thì Tánh người phải sống chỗ Vô nhiễm, Vô trụ, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn thì SEN MỚI NỞ.

Muốn Vô nhiễm, vô trụ thì mình phải nhận ra được Tánh Phật của mình, phải có Công Đức, phải Giác Ngộ thì mới Buông được, mới trở về được.

Đức Phật lấy cành sen kiểm thiền, mình nhìn Hoa Sen bằng Tánh Thấy của mình, thấy bằng Điện Từ Quang thì Hoa Sen mới nở. Hiểu được điều này gọi là sống không ô nhiễm, không dính mắc, VÔ TRỤ, mình sống bằng cái TÁNH này, có Công Đức nữa thì mới trở về được.

ĐẠO PHẬT THIỀN TÔNG CÓ 5 CÁCH ĐỀ HỌC VÀ HÀNH:

Bốn cái THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT đề Giác Ngộ và Giải Thoát và một chữ BUÔNG. Để thực hành, phải đi đúng quy luật này còn không là nó sai.

“TÁNH NGHE, TÁNH THẤY LÀ BÈ”. Mình tu bằng TÁNH này nè. “ĐƯA NGƯỜI THANH TỊNH VỀ MIỀN QUÊ XƯA”, duy nhất là chỗ này.

☆●NGƯỜI TU THIỀN TÔNG CẦN PHẢI NẮM CÁC KHÁI NIỆM SAU:

1/ CÔNG ĐỨC, PHƯỚC ĐỨC, ÁC ĐỨC LÀ GÌ? THẾ NÀO LÀ CÔNG ĐỨC SÁNG, THẾ NÀO LÀ CÔNG ĐỨC BỊ BÔI ĐEN?

- Công Đức là cái lực sáng. Công đức, Phước Đức, Ác Đức nó bằng điện hết.

+ Công Đức: Là loại “Vật Tư” sử dụng để trộn với Điện Từ Quang hình thành ra Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh và Kim Thân Phật. Sử dụng ở Phật Giới.

- Phước đức Dương có 3 loại:

+ Loại 1: Là “Vật tư” sử dụng để trộn với Điện từ Âm Dương 5 màu sắc ở cõi Trời Dục giới, để hình thành ra thân Trời Dục giới.

+ Loại 2: Là “Vật tư” sử dụng để trộn với Điện từ Âm Dương 12 màu sắc ở cõi Trời Hữu sắc và nước Trời Cực Lạc, để hình thành ra thân Trời Hữu sắc hay thân Tiên ở nước Trời Cực Lạc.

+ Loại 3: Là “Vật tư” sử dụng để trộn với Điện từ Âm Dương không màu sắc ở cõi Trời Vô sắc, để hình thành ra thân Trời Vô sắc.

- Phước đức Âm: Là “Vật tư” sử dụng ở Trái đất này, mua xe cộ, nhà cửa, ruộng vườn. Do họ tộc quyết định.

+ Công Đức nó hình thành bởi Điện Từ Quang,

Phước Đức bởi Điện Từ Dương và Ác Đức bởi Điện Từ Âm. Trong Thế giới này nó có 3 cái loại điện: Điện Từ Quang, Điện Từ Dương và Điện Từ Âm. Còn điện từ mà mình đang sử dụng hằng ngày là điện từ vật lý, dùng để phục vụ thôi, nó không có nằm ở trong thế giới luân chuyển, đây là do con người tạo ra để mà sử dụng trong thời gian ngắn thôi, gọi là điện từ vật lý.

-Công Đức nó cấu tạo bằng Điện Từ Quang, Điện từ Quang nó có ở trong này đó, vậy cái Điện từ Âm Dương nó lấy từ đâu?

+ Từ TRONG ĐIỆN TỪ QUANG NÓ QUAY NÓ TRỞ THÀNH ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG.

+ Vì thế mà AI MUỐN TẠO CÔNG ĐỨC, THÌ PHẢI HIỂU RÕ NGUYÊN TẮC NÀY, BIẾT CÁCH TẠO RA CÁI NÀY, THÌ TỰ NHIÊN NÓ HÌNH THÀNH RA CÁI CÔNG ĐỨC CỦA ĐIỆN TỪ QUANG. Tất cả 3 thứ đều Điện hết chứ không có cái gì hết, mà cái Điện từ Quang trong thế giới này là vật tư đưa về cái Điện từ Quang bên Phật Giới, 2 cái này nó phối hợp lại, nó biến thể thành Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh, rồi từ đó nó sanh ra một Kim Thân Phật. Thì hai cái loại này, Điện từ Quang của vật lý đưa vô Điện từ Quang của tự nhiên nó mới tạo thành một khối sáng, mà người ta gọi là cái Ngôi Nhà, rồi từ cái khối sáng đó nó mới lột xác ra thành một vị Phật.

+ Mà vị Phật lớn hay nhỏ gì là do cái Công Đức của người đó, sau đó Tánh Phật ẩn vào mới gọi là một Kim Thân Phật. Vì thế bên kia gọi là Phật Quả còn bên đây gọi là Phật Nhân.

+ Bây giờ Thiền Tông ra đời, người nào nhận và sống được với Tánh Phật của mình thì tất cả thành Phật Nhân hết, đó thì phải hiểu.

+ Vì thế mà trong kinh có nói “Phật Nhân, Phật Quả” là chỗ này, nhưng mà người ta không hiểu cái Phật Quả là như thế nào, rồi Phật Nhân là ai? Bởi vậy thành ra ngày xưa Bồ Tát Thường Bất Khinh trong Kinh Thủ Lăng Nghiêm có nói: “Tôi không dám khinh các Ngài, các Ngài rồi đây sẽ thành Phật”, ông nói rất đúng, nhưng mà tại vì lúc đó người ta không ai giải mã được Phật là gì?

+ Có nghĩa là ví dụ trước đây Thiền Tông chưa ra đời, có người nói “ông là Phật, ông là Bồ Tát đó”, sự thật họ không hiểu. Chứ sự thật nếu mà bây giờ mình nhận được, thì tôi có Tánh Phật thì đương nhiên tôi thành Phật rồi, nhưng mà Phật Nhân. Còn người nào không biết mình có Phật Nhân thì người đó Phàm Phu. Còn mình biết mình có Phật thì là Phật Nhân, vì Phật Nhân này mới tìm được cái Công Thức đi ra.

+ Tất cả những người Phật Nhân này về sau sẽ trở thành một “ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHỨNG”, là cái ông này nè, cái ông Phật Nhân này mới ra được cái ông “ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHỨNG”, thành ra mình mới hiểu được. Còn nếu không có ông Phật Nhân thì Phật Quả không có, vì Phật Nhân, nguyên nhân tôi có cái mầm rồi, thì tôi tìm cách để cái mầm nó nở được, để đi về bên kia tôi trở thành Phật Quả.

Bản chất Công Đức là Điện Từ Quang, là Thanh Tịnh nên mình còn giao dịch với thế gian tức còn THAM,

SÂN, SI thì Công Đức đều ở trạng thái bôi đen, tức Công Đức không sáng thì gọi là Công Đức bôi đen. Chỉ khi nào mình ngừng giao dịch với thế gian, tức không còn THAM, SÂN, SI nữa thì CÔNG ĐỨC MỚI SÁNG, mới giúp cho ta MỞ MẮT để thấy đường về Phật Giới.

NGƯỜI TU ĐẠO PHẬT PHẢI HIỂU RÕ 16 THỨ TÁNH NGƯỜI CỦA MÌNH VÀ NHIỆM VỤ CỦA SÁU LOÀI SỐNG Ở ĐỊA CẦU NÀY.

I/ 16 THỨ TÁNH NGƯỜI LÀ GÌ?

- Người muốn tu Giác Ngộ Giải Thoát, thì phải hiểu thật rõ 16 thứ của tánh Người.

Từ chỗ hiểu thật rõ đó, mới biết tu như thế nào được giải thoát, tu như thế nào còn bị luân hồi.

☆ CĂN BẢN 16 THỨ CỦA TÁNH NGƯỜI NHƯ SAU

1. Một là Thọ:

“Bộ phận Thọ” này là nhận: Khổ, vui, buồn, thương, giận, ghét, v.v...

2. Hai là Tưởng:

“Bộ phận Tưởng” này là tưởng tượng ra đủ thứ trên đời, chính cái Tưởng này, con người tưởng tượng ra đề lường gạt người ngu dại!

Còn người ngu dại thì bị sai lầm!

3. Ba là Hành:

“Bộ phận Hành” này có 2 phần:

1. Hành mà thanh tịnh, là Hành của điện từ Quang,

Hành này có 3 phần:

A- Dẫn 4 phần trong Phật tánh đi xa hoặc thu gần.

B- Dẫn 1 phần rất nhỏ của Kim Thân 1 vị Phật, phân thân, hóa thân hay ứng thân đến trong Tam giới nào đó trong Vũ trụ này.

Nơi nào có loài Người sinh sống, mà người đó muốn giải thoát, thì vị Phật trong Bể tánh mới giúp.

Còn người không muốn giải thoát, vị Phật không giúp.

Vì sao vậy?

2. Vì người này thích luân hồi, thì vị Phật trong Phật giới làm sao giúp họ được.

- Giống như ở Thế giới này, bọn trẻ thích nô đùa, có vị nào bảo nó nghỉ, nó sẽ chửi vị này ngay!

Để chứng minh phần này: Khi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni bảo đại chúng và ông Xá Lợi Phất đừng dụng công Tưởng, Nghi, Tìm nữa.

Đức Phật bị ông Xá Lợi Phất và những người có mặt chửi Đức Phật liền!

4. Bốn là Thức:

“Bộ phận Thức” này là “Biết”.

Nhưng Biết thanh tịnh là Phật tánh Biết.

Còn biết mà chồng thêm cái ham muốn nữa, tức dính mắc, là cái biết của tánh Người.

5. Năm là Tài: Cũng vì có thân Tứ đại nên phải tìm đủ mọi cách kiếm cho nhiều tiền, của, để cung phụng cho

thân Tứ đại này, nên sanh ra tham Tài.

6. Sáu là Sắc:

Cũng vì muốn cho thân Tứ đại này thụ hưởng sắc đẹp của thân và vật chất, nên tìm kiếm, sanh ra tham Sắc.

7. Bảy là Danh:

Cũng vì muốn cho thân Tứ đại này và Vọng tánh của mình được hơn hẳn những người chung quanh, nên phải làm sao cho có danh tiếng hơn người.

Khi có danh tiếng rồi, nếu bị người khác đả phá hay cướp lấy, không thể nào chịu nổi, do đó phải bám lấy Danh cho được.

8. Tám là Thực:

Cũng vì muốn cho thân Tứ đại này đầy đủ, sợ nó gầy, xấu đi, nên bày đủ thứ để ăn uống cho thân Tứ đại khỏe mạnh bền lâu, nên tìm đủ thứ các món ăn dù tốn kém bao nhiêu cũng được, do đó phải tìm Thực cho thật ngon.

9. Chín là Thùy:

Sợ thân Tứ đại bị xấu đi, nên tìm cách ngủ nghỉ cho êm ấm, nên phải tìm chỗ cao sang để Thùy.

10. Mười là Tham:

Cũng chỉ vì mang thân Tứ đại, nên phải Tham để cung phụng cho thân Tứ đại của mình!

11. Mười một là Sân:

Cũng chỉ vì thân Tứ đại, ai nói nặng hay đụng đến thân mình là phải Sân!

12. Mười hai là Si:

Cũng chỉ vì thân Tứ đại, nếu cái nó muốn mà không được, thì nó phải Si!

13. Mười ba là Mạn:

Cũng chỉ vì thân Tứ đại, cộng với vọng thức của con người, nếu ai làm trái ý, nó bộc lộ cái Ngã Mạn ra.

14. Mười bốn là Nghi:

Để bảo vệ thân Tứ đại và vật chất mình có, nên không tin ai, vì chỗ không tin ai, nên người này nghi ngờ người kia.

Cũng vì chỗ Nghi ngờ này mà thù hằn với nhau!

15. Mười lăm là Ác:

Cũng vì sợ tổn hại đến thân Tứ đại nên bày ra đủ thứ hại người hại vật nên sanh ra Ác!

16. Mười sáu là Kiến:

Cũng chỉ vì thân Tứ đại và Vọng tánh nên sanh ra cái mình nhận định là đúng, nếu ai bác bỏ, liền bảo thủ cho kiến thức mình là hay hơn hết, nên sanh ra Kiến.

Trên đây là 16 THỨ TÁNH NGƯỜI CĂN BẢN TRONG THẾ GIỚI NÀY, vì con người sử dụng 16 thứ tánh nên sanh ra tranh giành, hơn thua, chém giết với nhau!

☆ TRONG 16 THỨ TÁNH NGƯỜI CÓ THAM, SÂN, SI, MẠN, NGHI MÀ TA THƯỜNG GỌI LÀ NGŨ ĐỘC.

- HIỂU THÊM NHƯ THẾ NÀO LÀ NGŨ ĐỘC: THAM, SÂN, SI, MẠN, NGHI.

Có một người cảm thấy mình có tu tâm tích đức, thường xuyên làm điều tốt, chẳng hại ai bao giờ. Ấy vậy mà cứ mãi long đong vất vả, không được bằng bạn bằng bè.

Một lần lên chùa văn cảnh, quá buồn cho phận mình liền tiến đến hỏi một vị Sư: “Thưa Thầy, vì sao con sống thiện sống tốt mà đời con cứ khổ mãi, chưa thấy khá lên được?”.

Vị Thầy thông thả hỏi lại: “Con nói con khổ, hãy nói rõ cho ta biết cái nỗi khổ của con là gì?”.

-“Thưa Thầy: Con thấy mình sống tốt mà cuộc sống cứ khổ sở, trong khi bao kẻ gian ác làm ăn giả dối lại sống thoải mái quá vậy? Con biết Thầy sẽ nói con là có ác tâm, nhưng thật tình con không làm điều ác, con sống đúng lời Phật dạy”.

Sư Thầy bình tĩnh trả lời: “Nếu con nghĩ mình có ác tâm, rằng trong lòng con còn điều gì đó sai, thì con sửa chính mình. Còn khi con phủ nhận điều đó, thì con sẽ lo sửa thế giới, sửa người xung quanh, mà có sửa được thế giới không?”.

Sư Thầy nói thêm:

- Hiện nay con sống đầy đủ, có cơm ăn áo mặc, thân thể khỏe mạnh, không bệnh tật. Để tồn tại, con chỉ cần những thứ đó là đủ. Thế nhưng, con lại muốn nhiều hơn cái mình cần, đó gọi là THAM.

- Con thấy người khác làm điều ác mà sống sung

sướng giàu có, nổi giận với họ, đó gọi là SÂN.

- Con nghĩ rằng chỉ cần sống tốt, là sẽ được giàu có sung sướng, mà không hiểu rằng phải đủ NHÂN QUẢ việc đó mới xảy ra.

- Con không hiểu về NHÂN QUẢ, không hiểu về sự thật, đó gọi là SI.

- Con nghĩ mình sống lương thiện, còn người khác sống ác, con so sánh mình với họ, còn họ kém hơn con, đó gọi là TÂM MẠN (kêu ngao).

- Con so sánh cuộc sống của mình với người khác, lại sinh ra ghen ty, đó gọi là NGHI (đố kỵ).

- Ngũ độc: THAM, SÂN, SI, MẠN, NGHI thì trong con có đủ. Hỏi cuộc sống có thể an nhàn hạnh phúc được hay không?

☆ TÁNH PHẬT

+ *Tánh Phật là Tánh hằng luôn*

Thấy, Nghe, Nói, Biết Chân Thường là đây.

Tu Thiền phải hiểu chỗ này

Tánh Người luân chuyển, Phật thì tịnh thanh.

Như Lai đã dạy rất rành

Tánh Người luân chuyển, tử sanh chỗ này.

Chân Thường Phật Tánh là đây

Chỉ cần Thanh Tịnh, dứt dây luân hồi.

II/ NHIỆM VỤ CỦA SÁU LOÀI TRÊN TRÁI ĐẤT:

1/ Loài Thần có 3 nhiệm vụ chánh:

1/- Thần chủ Thế giới:

- Chuyên mượn Sắc thân con người nào thích linh thiêng huyền bí để lập ra Đạo.

- Để con người đem cái Tưởng - Tham và Sợ vào an trú, để con người an lòng là đã có nơi ở vững chắc không sợ sau khi chết!

2/- Thần chủ Quốc gia:

- Chuyên làm nhiệm vụ, tiếp truyền Đạo do Thần chủ Thế giới lập nên.

3/- Thần chủ Vùng Quốc gia:

- Chuyên ngự ở các Đình, chứng kiến lời thề của con người thề với nhau.

4/- Thần Bình thường ở mỗi Quốc gia:

Mỗi vị Thần Bình thường phụ trách một công việc, như:

* Thần Kim Cang:

- Chuyên giúp người nào muốn Giải Thoát, do vị Phật ở trong Phật giới nhờ.

* Thần Phước Thiện:

- Chuyên giúp người nào bị oan trái, khiến người này đến cơ quan Pháp luật kêu oan, do vị Bồ Tát ở nước Tịnh Độ, sử dụng Thiên Nhân thấy và nhờ.

* V.v...

2. Loài Người, có 6 nhiệm vụ:

1. Một: Tạo ra nghiệp phước đức Dương, để vãng

sanh đến các cõi Trời hay nước Tịnh Độ hưởng phước đức Dương.

2. Hai: Tạo ra nghiệp phước đức Âm, để làm Thần hay người giàu sang ở trái đất này.

3. Ba: Tạo ra nghiệp Ác đức, để làm các loài Súc Sanh, làm loài Địa Ngục, hoặc làm Thực vật.

4. Bốn: Không tạo ra các nghiệp phước Dương, hay phước Âm, mà muốn ở mãi trong dòng tộc.

5. Năm: Tạo ra Công Đức, để trở về Phật Giới.

6. Sáu: Tạo ra Trung âm thân, để chuyên chờ 5 phần nói trên đi hưởng nghiệp phước đức Dương ở các cõi Trời hay nước Tịnh Độ. Nghiệp phước đức Âm. Nghiệp ở trong dòng tộc. Trả nghiệp xấu. Hoặc chuyên chờ vô bực Tánh Phật có chứa Công Đức trở về Phật Giới.

3/ Loài Ngạ Quỷ, có 1 nhiệm vụ:

* Giành giựt của người khác.

4/ Loài Súc sanh, có 2 nhiệm vụ:

- Một là, trả nhân quả khi còn làm con người mà ham sát hại sinh vật.

- Hai là, làm thức ăn cho loài Người và các loài khác.

5/ Loài Địa ngục, có 1 nhiệm vụ:

* Trả nhân quả khi còn mang thân người mà gây trọng tội.

6/ Loài Thực vật, có 2 nhiệm vụ:

- Một: Trả nhân quả khi còn làm con người mà đi

lượng gạt người khác về Giải Thoát.

- Hai: Làm thức ăn cho loài Người và các loài khác.

2/ HOA TIÊU LÀ GÌ?

-HOA TIÊU LÀ ÁNH SÁNG ĐIỆN TỪ QUANG, LÀ HÀO QUANG CÔNG ĐỨC CỦA MỘT VỊ PHẬT.

Hoa Tiêu màu vàng trong suốt không có gì chung quanh, đó là Hoa Tiêu của một vị Phật tạo ra. Hoa Tiêu Vàng là do Công Đức phát ra nhưng không được Sáng là do bên ngoài nó vẫn còn 1 lớp nhân quả vì thế mà nó Vàng mà không Sáng được.

Hoa tiêu của 1 vị Phật thì sẽ từ ngoài Trái đất đi vào, Hoa tiêu của 1 vị Thánh thì xuất hiện trước mặt mình đi ra, để ý cái này. **HOA TIÊU TỪ Ở NGOÀI ĐI VÀO LÀ CỦA 1 VỊ PHẬT, TRƯỚC MẶT MÌNH ĐI RA LÀ CỦA 1 VỊ THÁNH.**

- HOA TIÊU THẬT THÌ NÓ VÀNG SÁNG, CÒN HOA TIÊU NÓ KHÔNG CÓ SÁNG MÀ CÓ CÁI ĐÓM Ở TRONG ĐÓ, CÓ BẤT CỨ CÁI GÌ TRONG ĐÓ LÀ HOA TIÊU GIẢ, NHẤT LÀ CÓ HÌNH ẢNH PHẬT, BỒ TÁT LÀ GIẢ 100%

● HOA TIÊU XUẤT HIỆN TRÊN ĐỈNH ĐẦU LÀ HOA TIÊU THẬT PHẢI KHÔNG A?

- Khi mà mình đi ra, mình nên nhớ là Trung âm thân của mình là cái bong bóng thôi. Mình muốn hiện (lúc đó mình được quyền hiện), hiện cái gì cũng được. Mình hiện con người cũng được mà mình không hiện nó chỉ là cái viên Minh Châu thôi.

- Bởi vì trong kinh Viên Giác nói là “Viên Giác Tánh”, nó là cái Tánh tròn đầy thôi. Vì thế mà ông Thánh ông xuất hiện:

- Đằng sau mình, mình cũng thấy.

- Trước cũng thấy.

- Tả cũng thấy.

- Hữu cũng thấy.

- Mình nên nhớ, đề ý cái này: “trước, sau, tả, hữu thấy là của Thánh;

- Ở trên đỉnh đầu xuất hiện, đó là Phật”. Đề ý chỗ này. Đó, phải hiểu cái này.

- Vì thế mà, cái Hoa tiêu đầu tiên không khi nào xuất hiện trên đầu được, mà chỉ ở đằng trước hoặc bên hông thôi, mình đề ý cái kiểu này. Vì thế mà bắt buộc mình phải thử, mình thử ba lần gì đó, mình thử cái kiểu này.

- Khi mà xong (qua ba cửa) rồi thì Hoa Tiêu từ trên cao rơi xuống đó (mình nói trên cao chứ sự thật nó là ở ngoài sức hút đi vào), thì đó là Hoa Tiêu thật. Thì mình cứ theo Hoa Tiêu

- Hoa Tiêu nó chỉ là ánh sáng dẫn mình đi thôi, giống như có ai coi trong truyện Tây Du Ký không? Tề Thiên hay ma nó làm hoa tiêu nó dẫn đi đó. Hoa Tiêu chỉ là ánh sáng của điện từ, nó dẫn

TÙY VÀO CÁI NHẬN CỦA MỖI NGƯỜI, phân biệt CÁI NÀO GIẢ, CÁI NÀO THIẾT THÌ MỚI CHẮC ĐƯỢC. Cái này là TRÌNH ĐỘ của mỗi người. Mà trình độ của mỗi người là phải NGHE CÁI CON ĐƯỜNG

VỀ PHẬT GIỚI, NGHE THẬT NHIỀU, PHẢI CÓ CÔNG ĐỨC SÁNG MỚI HIỂU ĐƯỢC CON ĐƯỜNG VỀ PHẬT GIỚI.

THAM KHẢO ĐƯỜNG VỀ:

Mình tu Thiền Tông mà Công Đức có rồi thì tất cả những cái chuyện mà lật vật sẽ không thấy, mà chỉ thấy Hào Quang của mình, thấy ông Thần.

Công Đức mình mà ít thì ông in hình này hình kia vô, có nghĩa là chặng cái Hào Quang kia. Còn nếu mà mình biết cái này, mình không thêm quan tâm đến thì từ từ những hình ảnh đó KHÔNG CÒN thì chỉ còn ĐÚNG CÁI HÀO QUANG DO CÔNG ĐỨC CỦA MÌNH TẠO RA. Thì phải hiểu cái này, CÁI ĐÓ LÀ CỦA MÌNH ĐÓ, CÁI ĐÓ MỚI VỀ PHẬT GIỚI ĐƯỢC.

Còn nếu mà bất cứ cái hình gì mà còn nằm trong đó là ông Thần ông chặn cổ mình đó.

Mình tu Thiền Tông mà mình có Công Đức rồi thì tất cả các cửa kia sẽ đóng lại, chỉ còn cái Hào Quang của mình và cái dòng tộc nó hiện ra. Tất cả những người trong dòng tộc đều là do Thần quản lý hết, bất cứ ai sống trong trái đất này đều là do Thần quản lý hết.

Thì ông bà cha mẹ mình đều không muốn cho mình Giải Thoát đâu, tuy là ông bà cha mẹ mình thương mình đó, nhưng mà tình thương này là của cái vật lý ở cái thế giới này.

Mình tu Thiền Tông nếu mà mình có Công Đức rồi thì các hình ảnh đó mình không có thấy, nếu nhiều thì cha mẹ ông bà mình không có thấy được vì cái lực Dương

nó phá rồi, ông bà cha mẹ mình nó thuộc về lực Âm, mà nếu Dương mạnh quá thì những cái bóng ông bà cha mẹ không có hiện được, vì vậy mà DUY NHẤT CHỈ CÒN CON ĐƯỜNG GIẢI THOÁT THÔI.

Muốn Giải Thoát nó còn một cái rắc rối nữa là nếu Công Đức mình mà ít thì ông Thần ổng hiện vô, đưa những cái hình ảnh vô, rồi tưởng đâu là Phật, thường thường là đưa hình ông Phật chứ không đưa hình ai. Hồi đó mình thích ông Thích Ca, ông Di Đà rồi mình tưởng đâu là cái đó thiệt đó, “Thôi đi với Phật về đi con” mình theo ổng rồi tới cửa mình sẽ biết, mình vô cửa rồi ổng đóng lại, đây là cõi Thần chứ không phải là....

Vô cửa Hải Triều Dương thì phải làm sao được cái LỰC RƠI thì mới được, còn nếu anh không được rơi thì thôi.

Vì trong kinh Đức Phật có dạy: “Đầu sào trăm trượng” mây ông Thiên Sư ổng nói rất đúng, nhưng mà ổng không có hiểu tới đó để làm cái gì, bởi vì anh chỗ đó mà anh bước ra anh rơi đó, thì đây đúng là anh RƠI VỀ TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI, nhưng mà anh không dám cho rơi, anh bám hoài, bám hoài rồi sao, thì ông Thần lại dẫn mình đi, đi tiếp tục luân hồi tiếp, mình đi đâu là do ổng, ổng hiện hình ra như thế nào mình thích đâu thì mình đi đó.

Con có hiểu không, có thỏa mãn không, nếu không thỏa mãn con cứ hỏi tiếp.

■ DẠ CÒN CÁI NGHE ĐÓ THẦY, LÚC ĐÓ MÌNH CÓ NGHE CÁI GÌ KHÔNG THẦY?

- Cái nghe hử, nghe ít lắm, vào trong này nó không còn tiếng nghe nữa mà chỉ 1/1000 thôi, mà chỉ Thấy thôi.

Vì sao mà ông Ma Ha Ca Diếp ông ngộ bằng Tánh Thấy, đây là cái thuật cao nhất trong cái Thiền Tông, ai ngộ Thiền Tông mà ngộ bằng TÁNH THẤY THÌ NÓ KHÔNG LẠC, chứ ngộ bằng TIẾNG NGHE LÀ DỄ LẠC LẮM, bởi vì tiếng nghe nó rất nhiều tiếng, nhiều trạng thái mình có thể BỊ LẦM BỞI TIẾNG NGHE NÀY.

Thành ra Thiền Tông chú ý vào cái Kiến Tánh, vào cái Tánh Thấy của mình đó.

■ DẠ THẦY CHO CON HỎI THÊM LÀ NẾU MÀ CÔNG ĐỨC ÍT THÌ MÌNH LÀM CÁCH NÀO ĐỂ ĐƯỢC RƠI Ạ?

- Nếu Công Đức có ít thì vấn đề là mình có muốn về hay không, nếu Công Đức ít, rồi thì tất cả những hình ảnh gì là bỏ đi, rồi tự động nó cũng rơi được nhưng mà nó rơi chậm.

Nó rơi về Trung tâm vận hành luân hồi đến cửa Hải Triều Dương chứ không có rơi đi đâu được hết. Nên nhớ một điều tới đó mà con bị bay lên là con có phước đức ông Thần ổng nắm ổng quăng con lên gọi là bay đó, gọi là vãng sanh. RƠI thì trở về Trung tâm vận hành luân hồi, còn nếu đi luân hồi thì gọi là vãng sanh, còn nếu ở trong trái đất, đi vào.

Người ta kêu 3 cái con đường, ở trái đất thì đi vào, đi vào đâu, thấy ông Thần vào với ổng, làm tớ cho ông thần

đó, thấy cha mẹ vào dòng tộc, thấy con này con kia vào làm nó đó, còn thấy cây cỏ hoa lá nhào vô. Nghĩa là thấy cái gì mà mình nhào vô thì mình làm cái đó. Đây là sự luân hồi ở trong trái đất này.

- CÓ NGHĨA LÀ CÔNG ĐỨC MÌNH ÍT MÌNH PHẢI CÓ SỰ HAM MUỐN MÃNH LIỆT RỒI MÌNH SẼ ĐƯỢC RỜI.

- Ham muốn mãnh liệt được rời nhưng mà rời rất chậm, đây là do cái ý chí của mình. Tuy mình có phước nhưng mà mình phải muốn đi về đó thì ông Thần mới đẩy mình đi được, ông Thần ông mới nắm Trung âm thân mình mới quăng được, còn nếu không muốn thì đứng hoài ở đó là vì ông không có được quyền là vì cái ông này xử trí một cách giống như là cái ông cảnh sát đó. Anh muốn đi đâu, Đông, Tây, Nam, Bắc anh đi đâu, tôi mới mở cho ông đi.

Nếu mà mình có Công Đức ở đây, ông Thần ông cũng biết rồi, nếu muốn về thì ông để cho rời, nhưng mà trước khi ông để mình RỜI đó thì ông tạo ra những cái ẢO GIÁC, thấy ông Di Đà, Ông Thích Ca. Thấy ông Di Đà là vắng sanh rồi, nhưng mà đâu có được vắng sanh đâu.

■ Mà cái chuyện này là do NHÂN QUẢ, NHÂN QUẢ MÌNH MUỐN CÁI GÌ ĐƯỢC CÁI NÀY.

Giống như ở thế gian, giải thích cho con nghe như thế này con sẽ dễ hiểu nè. Ở thế gian con có số tiền, con muốn đi đâu thì con phải quyết chí, ai có rủ chỗ này rẻ tiền cũng không đi, quyết chí đi đâu là đi đó. NHÂN QUẢ LUÂN HỒI NÓ VẬY.

MÌNH ĐƯỢC RƠI ĐÂY CŨNG LÀ LUẬT NHÂN QUẢ, Nhân quả là sao, nó nặng quá nó phải rơi, nó cũng nằm trong cái NHÂN QUẢ, bởi vì cái nhân đầu tiên là tôi muốn về Phật Giới, tôi muốn tạo Công Đức thì cái quả của tôi là gì, cái quả THÀNH PHẬT.

- Đó mình phải hiểu cái Nguyên Tắc này, chứ đừng có tưởng tu Thiền Tông không bị nhân quả, vẫn bị nhân quả, nhưng QUẢ CỦA MÌNH LÀ GIẢI THOÁT, còn quả kia là LUÂN HỒI.

Công Đức ít thì rơi chậm, cái Hào Quang có chút xiu, còn nếu mà không có Hào Quang thì không có Rơi, nó Bay không hà. Nên nhớ là: NẾU MÀ KHÔNG CÓ HÀO QUANG THÌ KHÔNG RƠI ĐƯỢC.

■ Có Hào Quang mới rơi, HÀO QUANG ĐÓ LÀ CÔNG ĐỨC CỦA MÌNH, nên nhớ, phải hiểu CÁI NGUYÊN TẮC CỦA NÓ.

- Bây giờ con rơi vào Trung tâm vận hành luân hồi rồi thì cái Hào Quang nó bắt đầu nó mở cái vòng bọc cái Hào Quang, cái vòng đó là cái gì, là cái Trung âm thân của mình đó, cái điện từ âm dương là cái Trung âm thân nó bọc cái Hào Quang của mình đó. Khi cái vòng đó nó mất rồi thì là lúc con ở cửa Hải Triều Dương. Nếu Công Đức của con ít thì ví như là cục gạch nhỏ xiu đi, nó cũng rơi, nếu nó nhiều giống như cục đá đi, nó cũng rơi.

Nó rơi thì mình mới nhìn, vừa rơi xuống là mình thấy những tam giới liền, là đúng. Vừa rơi đến đó là điện từ Dương nó có bốn phận nó đẩy mình ra, đẩy về Phật Giới.

Đó là vào đầu Dương, hay là đầu Nam của Trung tâm

vận hành luân hồi, còn đầu trên Tam giới gọi là đầu Bắc hay đầu Âm Tam giới nó hút vô, còn đi vào Cửa Hải Triều Dương nó đẩy ra.

Nó cũng là dòng điện nhưng mà một anh HÚT, một anh ĐẨY. Ít thì nó đẩy ít, nhiều nó đẩy nhiều. Đây là cái quy luật, giống như một hạt nước mưa, rơi xuống suối nó vẫn chảy ra, 1 thùng nước mưa nó cũng chảy ra. Một giọt nước mưa thì trở về Phật Giới nó chỉ là một vị Phật nhỏ thôi, còn nếu nhiều thì là Phật lớn, tùy theo cái phân bổ.

Thì trong Huyền Ký đã nói rồi, Phật cả, Phật trung, Phật con gì đó nhưng mà sự thật nó rất nhiều kiểu ở trong đó.

■ Ý CON HỎI LÀ MÌNH ĐẾN CỬA HẢI TRIỀU DƯƠNG MÌNH ÍT CÔNG ĐỨC, MÌNH KHÔNG ĐỦ ĐỂ MÌNH VƯỢT MÌNH ĐI QUA, THÌ MÌNH PHẢI NHỜ 1 VỊ PHẬT, LÚC ĐÓ LÀ MÌNH ĐƯỢC QUYỀN KHỞI NIỆM PHẢI KHÔNG Ạ?

- Con chưa có hiểu cửa Hải Triều Dương là cái gì? Bây giờ tôi nói về cái dòng suối từ trên nó chảy xuống đi, con vô cái dòng suối đó một hột cát nó cũng chảy con ra, 1 cục gạch nó cũng chảy con ra, con hiểu không? Cái cửa Hải Triều Dương là nó có cái bồn phận như vậy. Cái Tánh Phật, Công Đức mà rơi vào cái này là nó chảy ra, nó chảy trở về biển, gọi là trở về Phật Giới đó. Đã con CHỊU RỒI rồi là chắc chắn nó sẽ tới chỗ này chứ con không đi con đường nào khác, còn nếu mà con không rơi, mà bay lên là đi vắng sanh đó, còn nếu không chịu rơi mà đứng tại chỗ thì vô 6 đường luân hồi trong trái đất này,

tùy theo con muốn ở đâu?

■ DẠ THƯA THẦY KHI MÌNH MẤT MÌNH CHÌM VÀO GIÁC NGỦ, KHI THỨC DẬY MÌNH CÓ BIẾT MÌNH CHẾT KHÔNG A?

- Biết chứ! Khi mà chưa tu Thiền Tông thì có thể biết, có thể không biết. Vào Thiền Tông chú ý người ta nói vấn đề SAU KHI CHẾT ĐI VỀ ĐÂU?

Trong Thiền Tông mục đích người ta chỉ là chỉ cái này và chỉ tìm cách tạo Công Đức, thì vừa mở mắt ra là biết. Tu Thiền Tông đặc biệt trước khi chết BIẾT nè, sau khi chết BIẾT ĐI ĐÂU? Đó nhưng mà phải học hỏi cho kỹ cái phần này, còn người tu Tịnh Độ hay Mật chú, Thiền Tông biết người đó đi đâu luôn. Chính cái người đó lệ thuộc vào cái nơi mà ông còn sống đó. Ví dụ bây giờ tu Mật chú đi thì lệ thuộc vào ông Thần, bình thường thấy linh thiêng là thích rồi thì sau khi chết thì ông Thần ông kéo mình đi, đi đâu?

Còn tu Tịnh độ cũng vậy, tu Tịnh độ mà thấy được Đức Phật A Di Đà là rất mừng, thì thấy rồi là theo về chớ có sao đâu. Theo ông A Di Đà, người ta đã nói là vãng sanh đến Cực lạc đang hoàng, mà thấy ông A Di Đà là phải theo chứ làm sao bây giờ. Những người không tu Thiền Tông nếu làm Phước, nó xuất hiện ra 6 con đường Cõi Trời ở trong Tam Giới, thì hình ảnh nào nó hiện ra nhiều, là ông Thần ông biết muốn đi đến chỗ đó đó, ông nắm Trung Âm Thân, ông liệng vô là xong.

Nhiệm vụ của ông là vậy, THỰC THI NHÂN QUẢ MÀ. Ông biết người đó muốn đến đâu, ông quăng vô, nó bay, nó bay cho đến khi nào nó hết bay là tới đó, sanh

ra. Còn ở trong Trái đất thấy ông Thần hiện ra, thôi vô đi con là làm Thần đó, còn thấy súc sanh nó dí mình đó, bắt đầu sợ chạy, chạy vô, chạy đường nào cho khỏi, còn nếu dòng tộc thì thấy ông bà, cha mẹ mừng quá nhào vô. Gọi là đi luân hồi 6 đường trong Trái đất này. Còn những đường trên thì thường tu Đạo Phật thì về nước Cực Lạc, tu Đạo Chúa thì về nước Thiên Đàng, Thượng Đế, còn những người vào Cõi Trời Vô Sắc thì họ tu Thiền thích ngồi thiền thanh tịnh và họ cũng thích làm phước thì vào Vô Sắc chứ không chạy đường nào khỏi, đó là do cái Ý HAM MUỐN của mình.

Ở thế gian này mình có Phước đức muốn đi đâu? Công Đức thì đi đâu? Ác đức đi đâu? Người dẫn mình đi là do ông Thần quản lý nghiệp của mình đó. Phải nắm vững Nguyên Tắc này. Đây là Thiền Tông mới nói rõ cái này. Đạo Phật là Đạo Giác Ngộ Giải Thoát, Giác Ngộ là hiểu biết rõ ràng. GIẢI THOÁT LÀ ĐI RA NGOÀI QUI LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI. Chớ không phải Giải Thoát là đi lên Trời ở.

- Bây giờ đi vào CHUYÊN SÂU của Thiền Tông là GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT VÀ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI. Những quyển sách Thiền Tông ban đầu chỉ là PHƯƠNG TIỆN để dẫn mình đi thôi, bỏ hết đi, chớ không phải là cái Chân Thật. Ông Phật ổng nói trong 45 năm ta nói bỏ hết đi. Tu Thiền Tông là cửa làm Phước đóng lại rồi, giờ chỉ cố gắng làm Công Đức. Tuy mình hiểu cái này nha, nếu không có Công Đức thì chắc chắn dòng tộc nó kéo mình. Có Công Đức thì con đường Giải Thoát nó mở, còn không có Công Đức thì đừng mong con đường Giải Thoát nó mở.

Hoa Tiêu thì nói đúng ra nó tùy theo cái lực của người tạo Công Đức. Bởi vì HOA TIÊU NÓ LẤY TỪ CÔNG ĐỨC CỦA NGƯỜI NÀY.

Để nó cân bằng nó mới dẫn Công Đức người này đi. Thành ra cái HOA TIÊU VÀ CÁI CÔNG ĐỨC NÓ PHẢI TƯƠNG ĐƯƠNG VỚI NHAU VÌ THỂ MÀ CÓ LỚN, CÓ NHỎ LÀ VẬY.

■ CÁI HOA TIÊU NÀY NÓ XUẤT HIỆN BỞI CHẤT LIỆU GÌ?

- Hoa tiêu xuất hiện tại nơi trái đất này là nó xuất hiện bằng điện từ âm dương, nó PHA CÁI GÌ TRONG ĐÓ?

- Nó pha Công Đức nó khác.

- Nó pha phước đức dương khác, phước đức âm khác, ác đức nó khác.

Giống như cái nước sơn, từ màu trắng pha chút vàng, pha chút đỏ, chút xanh, nó khác.

Mà cái này người ta chỉ nói Căn Bản cho mình thôi. Mà sau cùng người ta chỉ cho mình biết là HOA TIÊU SÁNG TRUNG LÀ CỦA MỘT VỊ PHẬT, xung quanh không có ai hết là Hoa Tiêu Phật, còn xung quanh có, thì coi chừng.

- Ông bà 1 phe.

- Thần 1 phe.

- Cô hồn 1 phe.

Rồi sao đây, mình học Thiền Tông khi lâm chung, mình phải KIỂM CHO KỸ CÁI HOA TIÊU NÀY, còn không hiểu KỸ thì MƠ. Ông Tổ mà còn chết cái Hoa

Tiêu nữa là, kêu bằng Cô hồn dụ ông đó, trong lịch sử có ghi rõ ràng, Tổ Ưu Ba Cúc Đa là Tổ thứ tư trong Thiên Tông còn bị, cũng vì cái tướng ham thấy ông Phật, thì vua Ma Ba Tuần nó hiện ra cho thấy, lạy liền, nếu mà ông về Phật Giới kiêu này là ông chết liền đó, may mà ông đi theo dòng Thiên Tông. Có nghĩa là nói cho mình biết là Tổ mà còn bị như vậy huống chi là mình.

3/ VÙNG NGOÀI RÌA TRÁI ĐẤT HAY CÒN GỌI LÀ TẦNG BÌNH LƯU LÀ GÌ, NẴM Ở ĐÂU TRONG TAM GIỚI? AI MỚI CÓ THỂ NGỰ Ở ĐÂY?

Nó là chỗ giữa 2 bầu hoàn đạo 1 và 2 là chỗ không có quay, Là nơi không còn sức hút của điện từ Âm Dương, Nằm ở giữa 2 vòng hoàn đạo 1 và 2 nó được giải thích như thế này nè:

- Nó là giữa hai SỨC HÚT CỦA TRÁI ĐẤT VÀ TAM GIỚI NÀY, TAM GIỚI KIA. Mình nhớ là nó giống như là hai cái vòng quay, mà vòng quay nào nó cũng phát ra cái lực Dương, Giữa cái lực Dương đó, là mình ở chỗ đó đó. Khoa học nó chứng minh như vậy nè, giữa hai cực nam châm, Dương với Dương quay nhau, nó không cách nào đụng nhau được hết. Nó không đụng được là mình ở cái chỗ nó không đụng được đó. Nó không bị chi phối bởi lực hút Âm Dương, nên nhớ cái chỗ đó đó. Ai mà có thử nam châm thì sẽ biết đó, hai ngọn nam châm Dương mình đẩy vô, nó không cách nào đụng nhau được, nó phải luôn có khoảng hở, đó mình vô đó. Đây gọi là tầng không có sự cuốn hút, gọi là TẦNG BÌNH LƯU là cái chỗ này nè. Nơi đây không có còn Tướng, Chỉ có Chư Phật mới ngự ở đây.

Thiên Tông đó nó quan trọng nhất là 2 CÁI TÀNG này nè:

1/ CÁI TÀNG LÀ HÚT MẠNH ĐỂ SINH SẢN.

2/ CÁI TÀNG MÀ NÓ BÌNH LƯU ĐỂ CHO CHƯ PHẬT NGỰ ĐỂ RƯỚC TÁNH PHẬT VỀ.

Tàng Bình Lưu là có không khí nhưng mà không khí không giao động, nó bình thường giống như cái biển không sóng đó. Để chi?

- Để Chư Phật vô đó ở nó không có đói bụng, nó không có bị ma sát của vật lý nó không cảm thấy đói, ngồi đó để chi?

- RƯỚC TÁNH PHẬT ĐI VỀ PHẬT GIỚI LÀ PHẢI NGỒI Ở TRONG TÀNG BÌNH LƯU MỚI ĐI VỀ ĐƯỢC. NÓI ĐÚNG RA CÁI TÀNG BÌNH LƯU LÀ ĐỂ CHO CHƯ PHẬT NGỰ.

4/ TRUNG TÂM VẠN HÀNH LUÂN HỒI LÀ GÌ? NGUYÊN TẮC TRUNG TÂM VẠN HÀNH LUÂN HỒI LÀ GÌ, TẠI SAO SỨC NÓNG MẶT TRỜI LẠI ĐẨY ĐƯỢC TÁNH PHẬT VÀO TRÁI ĐẤT?

Bây giờ Nguyên Tắc Rơi là ra khỏi Trái Đất. Ra khỏi Trái đất thì có 2 Con Đường đi:

1/ Một là Phước đức dương hút đi ra các vùng Tam Giới để hưởng phước.

2/ Hai là Công Đức nhiều nó rơi trở về Trung Tâm Vạn Hành Luân Hồi của Hải Triều Dương,

● Tại sao sức nóng của Mặt Trời lại đẩy được Tánh Phật vào Trái Đất?

- Đó là cái lực tự nhiên, bởi nguyên tắc Trung Tâm Vận Hành Luân Hồi nó đi từ Mặt Bắc xuống Mặt Nam.

+ Gọi là có 2 đầu:

- Mặt Bắc là đầu Âm, có nhiệm vụ là hút Tánh Phật và các Trung Âm Thân trở lại Tam giới, gọi là cửa Hải Triều Âm.

- Mặt Nam là đầu Dương, gọi là Cửa Hải triều Dương, có nhiệm vụ đẩy Tánh Phật ra khỏi Tam Giới để trở về Phật Giới. Thì Tánh Người vào đây, nó không còn quay nữa nên nó rã ra, nó rã ra nó trở về ngôi vị của nó, thì cái điện từ Dương nó đẩy Tánh Phật ra để trở về Phật Giới, thì ra đó mới Định Hình 1 Ngôi Nhà Pháp Thân trước rồi một Kim Thân Phật từ Ngôi Nhà đó đi ra.

Trái Đất mình nó nằm ở Bầu hoàn đạo số 1, trong đó có 6 hành tinh (còn gọi là thế giới), có tên gọi là Nam Thiện Bội Châu hay Nam Diêm Phù Đề.

Đây là cấu trúc của một Tam Giới, thì cái lực nóng của Mặt Trời nó mới đẩy, ánh nắng Mặt Trời là cái gì? Là lửa Tam Muội đó. Trong kinh thường nói Lửa Tam Muội là cái này nè. Lửa Tam Muội không ai vô được. Tánh Phật vô cũng đốt luôn. nhờ trái đất quay tới che bớt sức nóng mặt trời Tánh Phật mới vào được.

+ Lửa Tam Muội ánh sáng Mặt Trời cực nóng, còn cái nóng Mặt Trời mình ở đây chỉ là sự phản chiếu thôi để cho mình sống được. Thành ra cái luật nhân quả tới đó anh phải dừng lại, không vô được.

+ Đây gọi là con đường Luân Hồi của Hải Triều Âm, hút vô. Bởi vậy vô trong Trái Đất này phải chịu ĐÚNG

QUY LUẬT của nó. Ai tu theo Đạo Phật phải hiểu được QUI LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI THÌ MỚI TU ĐƯỢC, còn nếu không có thì Tưởng Tượng tu, tưởng tượng tu thì hoàn toàn sai hết, không cách nào đúng được hết.

KHI NÀO THÌ TRUNG ÂM THÂN MÌNH Ở TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI?

Nguyên tắc rơi là văng ra khỏi trái đất. Khi mình rơi, khi rơi mình phải chú ý nhìn cái VÒNG GIỚI HẠN HÀO QUANG CÔNG ĐỨC CỦA MÌNH. Khi nào vòng giới hạn Hào Quang Công Đức của mình nó mất đi, Phật nhãn mở ra thì lúc đó mình đang ở Trung tâm vận hành luân hồi.

5 / TRUNG ÂM THÂN LÀ GÌ, SỰ HÌNH THÀNH VÀ TAN RÃ CỦA MỘT TRUNG ÂM THÂN NHƯ THỂ NÀO?

-TRUNG ÂM THÂN NÓ ĐƯỢC HÌNH THÀNH NHƯ THỂ NÀO?

Nó đi từ đại cương là tại làm sao mà có cái vỏ bọc tánh người, vỏ bọc tánh người nó hình thành bằng cách nào, từ cái vỏ bọc tánh người này nó mới hình thành 1 trung âm thân, nếu không có tánh người thì hoàn toàn trung âm thân không có được.

1/- Đầu tiên, tinh cha noãn mẹ vừa chạm nhau.

2/- Điện từ âm dương liền cuốn hút tinh cha noãn mẹ này cho dính nhau.

3/- Điện từ âm dương liên tục cuốn hút tinh cha noãn mẹ.

4/- Bắt đầu Tánh người hình thành.

5/- Tánh người cuộn hút tinh cha noãn mẹ đúng 9 tháng 10 ngày, bắt đầu phát ra 16 thứ tánh như: thọ, tướng, hành, thức, tài, sắc, danh, thực, thù, tham, sân, si, mạn, nghi, ác, kiến.

6/- Khi tánh người theo thân người ra ngoài tử cung của mẹ, dần dần 16 thứ của tánh người mới phát đủ “công suất” mạnh.

7/- Tánh người sử dụng thân người để hoạt động.

8/- Là tánh người đã hình thành xong.

- TÁNH NGƯỜI KHI NÀO TAN RÃ?

- Phần này cũng không đoán trước biết được.

Vì sao?

- Vì tánh người sống trong quy luật nhân quả luân hồi của trái đất này, nếu:

1/- Nếu tánh người thích lên các cõi Trời sống, Hằng trăm lần cũng chưa chán, thì thời gian lên vài tỷ năm.

2/- Nếu tánh người thích làm thần, làm hàng ngàn lần cũng còn ham, thì thời gian lên vài tỷ năm.

3/- Nếu tánh người thích ở trong dòng tộc hoà. hay hàng triệu lần cũng chưa chán, thì thời gian cùng vài chục tỷ năm.

4/- Nếu Tánh người muốn sống kiếp đời nạ quỷ làm cô hồn các đản, tức ngoài vòng nhân quả luân hồi của trái đất, thì thời gian cũng không tính hết được.

5/- Nếu tánh người thích làm súc sanh hay địa ngục,

hàng ngàn lần cũng chưa sợ, thì thời gian cũng vài chục tỷ năm.

6/- Nếu tánh người thích làm thầy lường gạt người khác, làm thực vật hàng ngàn lần cũng chưa sợ, thì thời gian cũng vài chục tỷ năm

Tùy theo nghiệp lực của mỗi người mà chia ra làm 4 loại trung âm thân:

1-Trung âm thân đưa về Phật Giới khác.

● HÌNH THÀNH TRUNG ÂM ĐẶC BIỆT

Tánh Phật muốn trở về Phật Giới thì Tánh Phật phải sử dụng cái tướng của Tánh người để thành lập 1 Trung Âm Thân Điện Từ Siêu Cao để đưa Khỏi Công Đức và Phật Tánh trở về Phật Giới, ĐI BẰNG TRUNG ÂM THÂN ĐẶC BIỆT. Khi Trung Âm Thân ra ngoài Cửa Hải Triều Dương của Trái đất rồi thì Trung Âm Thân này TỰ TAN BIẾN, KHỎI CÔNG ĐỨC VÀ TÁNH PHẬT TỰ DO TRỞ VỀ PHẬT GIỚI.

Có nghĩa là, khi vô bực Tánh Phật đi về Phật Giới, thì vô bực Tánh người tan rã liền. Là vì sao? Là vì anh đã tạo VÔ LƯỢNG CÔNG ĐỨC THÌ CÁI NHÀ NÀY KHÔNG TỒN TẠI ĐƯỢC, NÓ HỦY BỎ LIỀN, NÓ TRỞ VỀ BÃI ĐẤT TRỐNG NHƯ NGAY XƯA, NÓ KHÁC NGÀY XƯA LÀ NÓ CÓ THÊM KHỎI CÔNG ĐỨC ĐỂ TRỞ VỀ.

2- Trung âm thân đưa về các cõi trời khác.

3. Trung âm thân hưởng phước âm hoặc trả nghiệp ở thế gian này khác.

4. Trung âm thân không đi đâu hết khác.

+ Vì thế mà Đức Phật mới dạy trung âm thân loài ngạ quỷ chết mà không chịu trả quả hoặc không đi hưởng phước thì được quyền sống 49 ngày, sau 49 ngày là bắt buộc phải nhập dòng tộc liền, còn không nhập dòng tộc thì anh phải vào cái loài ngạ quỷ ngay, gọi là cô hồn đó. Đó, nên nhớ là người nào chết rồi mà mình thấy hoài thì chắc chắn là người thân mình trở thành cô hồn hoặc là ngạ quỷ. Đừng có ham, đừng có mong. Nếu chết mà vãng sanh về các cõi trời trung âm thân đi rất nhanh, đi một cái rẹt, đi theo tốc độ ánh sáng, đi rất nhanh. Từ trái đất này mà vào các cõi trời, cao nhất là trời Vô Sắc, đi bằng tốc độ ánh sáng, đi rất nhanh. Mỗi một dòng luân hồi đi bằng những con đường khác nhau, lực đi khác nhau.

-SỰ TAN RÃ CỦA MỘT TRUNG ÂM THÂN:

Khi mà Tánh Phật vô mụn Thân con người mới bắt đầu có trung âm Thân, thân con người tan rã ra, cái Tánh con người nó biến thành nó xoay để nó chở cái nghiệp đi, cái chở nghiệp đó gọi là Trung âm Thân.

Thì cái trung âm Thân này khi TẠO NGHIỆP ĐÃ Ở TRONG TRÁI ĐẤT VÀ TAM GIỚI RỒI, GIỜ NÓ MUỐN TRỞ VỀ PHẬT GIỚI THÌ CÁI TRUNG ÂM THÂN NÓ PHẢI CHỞ VÔ CÁI TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI.

■ Khi nào tánh người biết tạo Công Đức cho thật nhiều, đưa Tánh Phật vào Trung Tâm Vận Hành Luân Hồi của Hải Triều Dương tam giới, thì tánh người mới tan rã ra được.

- Còn thời gian, Như Lai cũng không tính được.

Chỉ khi nào Tánh người vào được Trung tâm vận hành luân hồi đầu cửa Hải Triều Dương, Phật Nhãn mở ra thì Trung âm thân mới tan rã ra trở về ngôi vị của nó là Điện Từ Quang.

6/ MỘT VỊ PHẬT CÓ NHIỆM VỤ GÌ?

MUỐN GIẢI THOÁT TRỞ VỀ QUÊ XƯA NGƯỜI TU PHẢI HIỂU ĐƯỢC NHIỆM VỤ CỦA MỘT VỊ PHẬT ĐƯỢC SANH RA.

● **ĐỨC PHẬT DẠY: TU THANH TỊNH THIỀN MÀ KHÔNG BIẾT 3 CĂN BẢN NÀY THÌ KHÔNG THỂ GIẢI THOÁT ĐƯỢC.**

Đức Phật dạy:

- Người đã tạo ra được Công Đức thật nhiều hoặc vô lượng rồi, mà thực hành đúng pháp môn Thanh Tịnh Thiền. Khi người đó hết tuổi thọ, tự mình đến cửa Hải Triều Dương, vừa đến, cửa này tự động mở ra và đẩy vỏ bọc tánh Phật và khối Công Đức của người này vào Bể Tánh Thanh Tịnh.

- Khi vỏ bọc tánh Phật và khối Công Đức vừa qua cửa Hải Triều Dương, ánh sáng Điện Từ Quang chiếu vào vỏ bọc Tánh Phật và khối Công Đức. Tức khắc, khối Công Đức liền định hình là 1 “Ngôi nhà Pháp Thân Thanh Tịnh”. Cũng từ trong Ngôi nhà Pháp Thân Thanh Tịnh này, khối Công Đức ấy hình thành ra 1 “Kim Thân Phật”. Tánh Phật ẩn vào Kim Thân Phật này, tức khắc có vị Phật được “sinh ra”.

● - Một vị Phật được sinh ra, việc làm của vị Phật có

5 nơi tùy theo số Công Đức của vị Phật ấy, như:

1. Vị Phật có Công Đức vô lượng, thì được phân thân đến bất cứ đâu trong Càn khôn Vũ trụ, thấy người nào muốn Giải Thoát, giúp họ.

2. Vị Phật có Công Đức thật nhiều, thì được phân thân đến 1 vùng Tam thiên Đại thiên Thế giới, thấy người nào muốn Giải Thoát, giúp họ.

3. Vị Phật có Công Đức vừa, thì được phân thân đến 1 vùng Trung thiên Thế giới, thấy người nào muốn Giải Thoát, giúp họ.

4. Vị Phật có Công Đức nhỏ, thì phân thân đến 1 vùng Tiểu thiên Thế giới, thấy người nào muốn Giải Thoát, giúp họ.

5. Vị Phật có Công Đức thật ít, chỉ được phân thân đến Thế giới, mà trước kia vị Phật đó sinh sống, thấy người nào muốn Giải Thoát, giúp họ.

7/ BẢN CHẤT CỦA ĐƯỜNG VỀ PHẬT GIỚI LÀ GÌ?

Đường về Phật Giới bản chất của nó chính là chuyển hóa Tạng thức thành Như Lai Tàng và không còn Như Lai Tàng luôn.

-Đường về Phật Giới có 3 trường hợp:

+ Trường hợp một Công Đức Vô Lượng thì không còn con đường để về.

+ Trường hợp hai, ba thì dùng Nhất Tự Thiên BUÔNG.

Nhất Tự Thiên áp dụng đối với mình còn nhân quả khi mình còn ở trong trái đất đó. Còn khi mình đã thoát

ra khỏi lực hút của trái đất rồi, không sử dụng Nhất Tự Thiên nữa.

Có nghĩa là ông Thần nhân quả ổng đẩy MÌNH RA KHỎI LỰC HÚT CỦA TRÁI ĐẤT RỒI, MỘT LÀ ĐI VẮNG SANH, HAI LÀ ĐI GIẢI THOÁT, là do cái này.

Mình chỉ sử dụng NHẤT TỰ THIÊN LÀ CÁI LÚC MÌNH GIẢNG CO ĐÓ.

Nửa Giải Thoát, mình muốn đi ra để Giải Thoát, tại mình có ý niệm muốn Giải Thoát, nhưng ổng không chịu, ổng lại đẩy mình đi lên trên, mày có phước chứ không phải mày có Công Đức. Đó, Nhất Tự Thiên là áp dụng cái chỗ này.

Bởi vì có Công Đức ít ổng lại được, còn Công Đức nhiều thì ổng Buông, mình tự tại.

Nên nhớ là mình có Công Đức ít thì Nhất Tự Thiên mới áp dụng được, chứ phước đức thì khỏi sử dụng Nhất Tự Thiên. Ông Thần ổng chỉ việc đẩy mình đi thôi.

Bởi vì mình có Công Đức ổng mới nể mình. Bởi vì ĐỨC TRỌNG, QUÝ THẦN KINH. Mình có Công Đức ổng mới nể mình.

Còn xin lỗi mình có phước đức dương, phước đức âm thì còn lâu, ổng coi mình như là tội phạm vậy, ổng có tha mình đâu.

Người có Công Đức và Phước đức bằng nhau khi thân tứ đại hết duyên mình đi vào giấc ngủ, khi tỉnh dậy thì mình sẽ thấy cái bầu tròn nửa trắng, nửa vàng. Cái bầu tròn này chính là Trung âm thân của mình, do Công Đức, phước đức nó phát ra.

Ở trong thế giới này, anh mà có phước đức dương thì ở trong cái bầu tròn rất sáng. Phước đức âm thì bầu tròn nửa sáng, nửa đen. Còn có Công Đức thì bầu tròn màu Vàng trong suốt. Trong bầu tròn này nó có pha màu gì trong đó là do nghiệp phước đức dương, phước đức âm và ác đức nó phát ra.

Cái bầu trung âm thân nó mà đen quá thì xuống địa ngục, 18 tầng, nặng ở mức nào thì thần thực thi nhân quả vào mức đó.

-Khi nào Thần nhân quả thả mình ra thì mình mới rơi, mình rơi là Hoa Tiêu xuất hiện, mình phải thử Hoa tiêu 3 lần. **VÌ SAO PHẢI THỬ HOA TIÊU 3 LẦN?** Vì Mình đang sống trong Tam giới, thần nhân quả thả mình ra tức là mình mới vượt qua được vòng 1 trong 4 vòng của tam giới, gọi là trái đất thả mình ra.

Vượt qua 3 lần thử Hoa tiêu nữa là đồng với mình đã vượt qua 3 vòng tam giới (cõi trời dục giới, hữu sắc giới và vô sắc giới), gọi là tam giới thả mình ra, thì mình đến được tầng Bình Lưu. Mình sẽ ở đó chờ trái đất 365 ngày quay đến Trung tâm vận hành luân hồi, trái đất che mặt trời không cho mặt trời phát ra điện từ dương để phối hợp với điện từ Âm của vòng bảo vệ nội của tam giới, nên tại thời điểm này trái đất ngừng quay, tam giới ngừng quay, đồng nghĩa nhân quả dừng lại. 365 ngày là nói đến 1 vòng luân hồi của trái đất. Đây là nói về sự tương, **VÔ TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI THÌ CÁI TRUNG ÂM THÂN NÀY NÓ TỰ TAN RÃ RA.**

Làm sao mà nó tự làm tan rã vì vô đó **LỰC CUỐN**

HÚT ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG KHÔNG CÒN.

Cái Trung âm Thân nó cấu tạo bằng điện từ âm dương, vô đo nó không còn quay nữa, trung âm Thân rã ra, nó trở về ngôi vị của nó. Nghiệp phước đức dương thì nó dính trong điện từ dương, nghiệp phước đức âm nó dính trong điện từ âm, Bởi vậy trong kinh thường thường nói cái câu là: “NGHIỆP CHUỐNG BỒN LAI KHÔNG”.

Có nghĩa là anh vô đây rồi thì ác đức, phước đức gì MẤT HẾT.

NÓ TRỞ VỀ CÁI NGUYÊN TẮC ẢO VỌNG CỦA VẬT LÝ TẠO RA.

Phật nhãn mở ra, mình phải kiểm tra lần cuối, mình nhìn thấy Tam giới nơi mình ở và các vòng tròn Tam giới khác rất rõ ràng. Mình xem thử nó có đúng giống như trong bản vẽ mà Đức Phật dạy không, 45 hành tinh mình coi cho kỹ. Khi nào cái điện từ Dương nó đập ra, Công Đức định hình ra một Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh, một Kim Thân Phật được sanh ra, Tánh Phật ẩn vào, một vị Phật ra đời.

CHÚ Ý: Bây giờ mình nói đi vào Trung tâm vận hành luân hồi mà đi vào cửa Hải Triều Dương thì Trung âm Thân mới dẫn được, còn vô đầu tiên Cửa Hải Triều Âm Trung tâm vận hành luân hồi thì chưa có trung âm Thân đâu, là do TỰ TÁNH PHẬT RƠI VÔ.

Đó, Mình phải hiểu Trung âm Thân chỉ dẫn đi vô Trung tâm vận hành luân hồi đầu cửa Hải Triều Dương (Trích giải đáp: “Trung âm thân tự tìm con đường để vào Trung tâm vận hành luân hồi hay phải nhờ một vị Phật

dẫn vào Trung tâm vận hành luân hồi của tam Giới?”).

TÓM LẠI: Cái tánh người nó không có đâu, đi vào đây là do cái ham muốn của mình nên nó tạo thành, tạo thành cái TA nên mới đi luân hồi. Thân người là duyên hợp ĐẤT, NƯỚC, GIÓ, LỬA, ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG. Tánh người là do sức hút vật lý của điện từ âm dương nó phát ra. **TRÁI ĐẤT QUAY TẠO RA NHÂN QUẢ. TAM GIỚI QUAY TẠO RA LUÂN HỒI.**

Con đường về Phật Giới khi mình thoát ra khỏi ông Thần nhân quả rồi là **TỰ MÌNH ĐI**. Hành trang đi là Công Đức.

ĐỨC PHẬT DẠY:

Muốn thành Phật phải nhận ra Tánh Phật của mình, tạo Công Đức, nắm vững Công Thức Hoa Tiêu để trở về Phật Giới.

Như Lai dạy: Đầu tiên nếu ông tạo được Công Đức ít thì số Công Đức này là hạt nhân để ánh sáng Điện Từ Quang trong Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh hút phần Công Đức này vào.

Còn 3 phần kia: Phước đức, ác đức, khối mơ tưởng nó không qua được cửa Hải Triều Dương nên nó phải đi theo dòng luân hồi của loài người.

Còn nếu ông có duyên tạo Công Đức thật nhiều, nhờ số Công Đức thật nhiều này tự nhiên ông tự tại, có nghĩa là ông không cần ánh sáng Điện Từ Quang trợ giúp, tự ông vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh. Vì sao ông được như vậy? Vì ông trở thành là **PHÁP VƯƠNG VÔ THƯỢNG**, Tức vua pháp không ai hơn nên được tự do

ra vào cửa Hải Triều Dương.

CÁCH THỰC HÀNH:

Lấy 2 câu: “TRI KIẾN LẬP TRI TỨC VÔ MINH BỒN, TRI KIẾN BẤT LẬP TRI TỨC TÁNH NIẾT BÀN” LÀM Kim Chỉ Nam để thực hành.

Hàng ngày làm việc gì tập trung vào việc đó.

Buông đi những chuyện thế gian, sống không đối đãi, không dính mắc, vô trụ. Luôn Phản quang tự kỷ bốn phận sự, quay lại chính mình, BIẾT VÀ BUÔNG. Luôn thấy lỗi mình, không thấy lỗi người. Thấy biết NHƯ THỊ, nghĩa là thấy sao biết vậy đừng khởi tưởng nghĩ.

Đói ăn, khát uống, mệt nghỉ.

Sống tùy duyên, việc gì đến cứ đến, việc gì đi cứ đi, thuận cũng như nghịch, đều giữ một thái độ tùy duyên mà tiếp nhận.

DỪNG TƯỞNG NGHĨ CỦA VIỆC TẠO NGHIỆP, CHUYỂN TƯỞNG NGHĨ QUA LÀM CÔNG ĐỨC, NGHĨA LÀ GIÚP MÌNH VÀ NGƯỜI KHÁC GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT.

Mình phải làm sao khai thác được cái ĐIỆN TỬ QUANG Ở THỂ GIỚI VẬT LÝ NÀY để làm vật tư đưa về cái Điện Tử Quang bên Phật Giới, hai cái này nó phối hợp lại, nó biến thể ra một NGÔI NHÀ PHÁP THÂN THANH TỊNH.

- HÃY NHỚ: THÂN TỬ ĐẠI GIEO NHÂN, TRUNG ÁM THÂN NHẬN QUẢ. CÂY NGHIÊNG BÊN NÀO THÌ KHI CHẾT NÓ SẼ NGHIÊNG VỀ BÊN ẤY. VÌ

VẬY CON ĐƯỜNG VỀ PHẬT GIỚI PHẢI THỰC HIỆN NGAY ĐÂY, NGAY KHI MÌNH CÒN ĐANG SỐNG.

VÀI LỜI CHIA SẺ:

Ông Phật của mình chỉ là “BUÔNG” thôi chứ có gì đâu, “BUÔNG” và làm Công Đức. Công Đức của mình ví như là Bóng đèn 1000w đi, nghiệp của mình ví như bóng đèn 10w đi, nhưng mà nó có hàng ngàn cái bóng đèn 10w thì Ông Phật của mình ổng đâu có chịu nổi, Công Đức không đủ để phá nên phải luân hồi theo nhân quả của mình thôi.

Mình làm Công Đức, mình sống Làm sao phải để cho cái Thanh Tịnh nó hiển lộ thì Công Đức nó mới sáng, nó mới phá được Vô minh, mình mới mở được mắt để thấy đường về. Còn Thanh Tịnh Tự Nhiên mà không hiển lộ thì Công Đức bị bôi đen nên mình không thấy được Hoa Tiêu thì sao mà về đây?

Vì thế mà chỉ khi nào mình ngừng giao dịch thế gian thì Công Đức mình tạo ra mới sáng được.

Công Đức mình tạo ra phải đủ phá 3 vòng Tam Giới thì mình mới về được (phải vượt qua được thử Hoa tiêu 3 lần).

Công Đức sao cho TRÁI ĐẤT THẢ MÌNH RA (Thần nhân quả thả mình ra), TAM GIỚI THẢ MÌNH RA (Qua 3 lần thử hao tiêu).

THÌ MÌNH SẼ Ở PHẬT GIỚI chứ mình ở đâu nữa. Vì Càn khôn vũ trụ chỉ gồm có 2 phần: PHẬT GIỚI VÀ TAM GIỚI, mình không ở Tam giới nữa thì mình ở Phật

Giới chứ còn ở đâu nữa.

■ NGƯỜI TU THIỀN TÔNG LUÔN CÓ MỘT VỊ PHẬT THEO SÁT GIÚP ĐỖ. VẬY VỊ PHẬT NÀY LÀ AI?

- Khi mình được truyền thiền thì sẽ có 1 vị Phật chứng kiến, CÔNG ĐỨC MÌNH SÁNG LÀ ÔNG GIÚP, CÔNG ĐỨC TÔI LÀ ÔNG ĐI (VẬY CÔNG ĐỨC SÁNG CỦA MÌNH CÓ PHẢI LÀ PHẬT KHÔNG NHỈ).

- Thầy nói chúng con mới thấy khó, khó tạo Công Đức là chỗ đó.

- Chúng con thấy khó tạo Công Đức quá ạ?

- Khó thì đi tiếp chứ biết sao bây giờ, bởi vì 100 người truyền thiền chỉ có mấy người đi tiếp thôi.

- 5 người đi tiếp ạ.

- Thì mình ráng mình vô trong cái 5 người này nè.

- Dạ.

- Vào tu Thiền Tông đâu phải ai cũng được Giải Thoát hết đâu. Vào đây rồi còn gây lộn nữa mà.

■ LÀM SAO MÌNH BIẾT LÀ CÓ VỊ PHẬT GIÚP MÌNH VÀ VỊ PHẬT ĐÃ BỎ MÌNH ĐI, KHÔNG CÒN THEO GIÚP MÌNH NỮA Ạ?

- Khi mình có Công Đức là mình tự biết. Có những thể hiện cái gì là mình biết, chứ đừng có lo.

- Con hãy nhớ là đầu tiên con đi theo Thiền Tông này là ai dẫn vô, ngày xưa ai dẫn con vô Thiền Tông này, đó là MỘT VỊ PHẬT, mà con có biết không? Con đâu có

biết được.

Con mà hiểu rồi đó, con ôn lại thời gian đầu những cái gì mà con tự nhiên Biết thì đó là MỘT VỊ PHẬT GIÚP CON ĐÓ, nhưng nếu mà con có những cái mảnh mung thì vị Phật không giúp con nữa, thì tự nhiên nó đi sai lệch liền, có khi dẫn tới tử vong luôn đó, nói cho con biết chứ không phải đơn giản đâu.

- NẾU NHƯ MÀ MỘT VỊ PHẬT ĐANG THEO SÁT MÌNH MÀ BỎ ĐI, THÌ CÓ NGHĨA LÀ MÌNH ĐÃ ĐI LỆCH HƯỚNG.

■ MÌNH ĐANG THEO CÁI NÀY CHẮC LÀ PHẬT VẪN ĐANG THEO MÌNH, PHẢI KHÔNG Ạ?

- Có nghĩa là khi mà con nhận được cái pháp này thì con phải đi theo với một cái tâm trong sáng, đừng có....

- Cái lòng mình biết mà, đúng hay sai mình biết, có nhiều khi mình cố ý con không muốn nghe thôi chứ đúng hay sai con biết.

- Có nghĩa là vô đây không phải tự nhiên con vô được đâu. Nó có cái hoàn cảnh nào nó mới xúi con vô, con nên NHỚ CÁI CHỖ ĐÓ, CHÍNH ĐÓ LÀ 1 VỊ PHẬT ĐÓ.

- MÀ VỊ PHẬT ĐÓ LÀ AI? CHÍNH LÀ VỊ PHẬT CHỈ CON VÔ TRONG NÀY ĐỂ MƯỢN THÂN VÀ TÁNH NGƯỜI.

CHÚ Ý: COI CHỪNG CÔNG ĐỨC THÁNH!

- Đã Công Đức nhiều thì... Nhân quả là cái gì? Nhân quả là ÂM DƯƠNG. Đã CÓ CÔNG ĐỨC THÌ ÂM

DƯƠNG NÓ THA MÌNH RỒI thì còn gì nữa mà sợ, chỉ có nước...nhưng mà chỉ có cái làm thế này nè:

Người ta tưởng đâu người ta có Công Đức, TƯỚNG ĐAU LÀM NÀY, LÀM KIA CÓ CÔNG ĐỨC, coi chừng CÔNG ĐỨC GIẢ, CÁI ĐÓ CỦA CÔ HỒN mà người ta TƯỚNG CÔNG ĐỨC THIẾT

Có nghĩa là CÔNG ĐỨC THIẾT THẦN KHÔNG DÁM RỐ VÔ, dòng tộc cũng không dám mời vào nữa đó, rồi sao? Mình phải hiểu cái nguyên tắc này, chứ còn mình không hiểu rồi mình nói tầm bậy. Nói tôi có Công Đức nhiều, LÀM SAO MÀ MÌNH BIẾT MÌNH CÓ CÔNG ĐỨC?

Có Công Đức, có nghĩa là nói đúng ra người nào mà có Công Đức rồi, khi mất, hỏi nầy tôi đã nói rồi KHÔNG AI DÁM LẠI GẦN HẾT.

MỘT NGƯỜI ĐƯỢC THÀNH PHẬT LÀ PHẢI GIÁC NGỘ 12 PHẦN NƠI THỂ GIỚI NÀY, NƠI TAM GIỚI VÀ TRONG PHẬT GIỚI NHƯ:

1. Biết được Nguồn Gốc của con người là từ đâu? Từ Phật Giới

2. Biết được mục đích con người có mặt ở đây để làm gì? Để tạo nghiệp đi luân hồi và tạo Công Đức để thoát ra.

3. Biết được cấu tạo của Càn khôn vũ trụ có gì? Phật Giới là gì, ở đâu? Tam giới là gì, ở đâu?

+ Càn khôn vũ trụ gồm 2 phần: Phật Giới và tam giới.

1/ Phật Giới:

Là không gian mệnh môn bao la trùm khắp, càn khôn vũ trụ đi đến đâu thì Phật Giới đi đến đó, không biên giới, là nơi không cuốn hút vì sự sống ở Phật Giới là Điện Từ Quang.

2/-Tam giới:

- Là 1 phần rất nhỏ trong càn khôn vũ trụ, trong càn khôn vũ trụ có hằng hà sa số tam giới, là nơi cuốn hút. Sự sống ở tam giới là điện từ âm dương

3. Biết được con người mình có 2 thứ tánh:

- Tánh Phật và tánh người.

+ Tánh Phật là gì?

Gồm có cái Ý, trong ý có Hằng Thấy, Hằng Nghe, Hằng Nói và Hằng Biết Tự Nhiên Thanh Tịnh. Tánh Phật hoạt động được là nhờ Điện Từ Quang.

+ Tánh người là gì? Gồm 16 thứ:

Thọ, tướng, hành, thức, tài, sắc, danh, thực, thù, tham, sân, si, mạn, nghi, ác, kiến và điện từ âm dương kèm thêm 8 muôn 4 ngàn cái bong bóng ảo giác. Tánh người hoạt động được là nhờ điện từ Âm dương.

4. Biết quy luật gì chi phối con người và vạn vật ở trên trái đất?

- Quy luật điện từ âm dương nhân quả luân hồi chi phối cuộc sống con người ở đây.

5. Biết tu sao Giải Thoát, tu sao luân hồi?

- Tu Giải Thoát là tu không dụng công, chỉ nhận lại Phật Tánh của mình, biết thoát ra khỏi quy luật cuốn hút

âm dương nhân quả luân hồi bằng Công Đức.

- Tu luân hồi là tu có dụng công, là sử dụng thân tâm vật lý để tu.

6. Như thế nào là Công Đức? Phước đức? Tạo ra Công Đức để làm chi? Tạo ra phước đức để làm gì?

- Công Đức là bằng mọi phương tiện giúp cho mọi người Giác Ngộ Giải Thoát, đồng nghĩa biết và thực hành được pháp môn thứ 6 - Thiên Tông - Giác Ngộ Giải thoát. Công Đức được sử dụng ở Phật Giới.

- Phước đức là giúp cho người khác an vui, hạnh phúc, hết khổ. Phước đức được sử dụng trong tam giới và ở trái đất này.

7. Biết cách hình thành và sự tan rã của một trung âm thân.

+ Cách Hình thành:

- 1/- Đầu tiên, tinh cha noãn mẹ vừa chạm nhau.

2/- Điện từ âm dương liền cuốn hút tinh cha noãn mẹ này cho dính nhau.

3/- Điện từ âm dương liên tục cuốn hút tinh cha noãn mẹ.

4/- Bắt đầu Tánh người hình thành.

5/- Tánh người cuốn hút tinh cha noãn mẹ đúng 9 tháng 10 ngày, bắt đầu phát ra 16 thứ tánh như: thọ, tướng, hành, thức, tài, sắc, danh, thực, thù, tham, sân, si, mạn, nghi, ác, kiến.

6/- Khi tánh người theo thân người ra ngoài tử cung

của mẹ, dần dần 16 thứ của tánh người mới phát đủ “công suất” mạnh.

7/- Tánh người sử dụng thân người để hoạt động.

8/- Là tánh người đã hình thành xong.

+ Sự ran rã:

- Tánh Phật mượn tánh và thân người Tạo Công Đức để được tiếp đến Trung tâm vận hành luân hồi, Phật Nhân mở ra Trung Âm Thân tan rã trở về ngôi vị của nó là Điện Từ Quang.

8. Biết Thế giới này Ngũ thú tạp cư và nhiệm vụ của ba loài chính ở thế giới này:

+ Ngũ thú tạp cư:

- Thần, Thánh, Tiên, người, ngạ quỷ.

- Thần: Thực thi nhân quả.

- Thánh làm chủ, cô hồn ăn theo: chuyên làm hiện tượng lạ và lập ra các đạo để cho con người sống đẹp đạo tốt đời.

- Con người: Trung tâm luân hồi và Giải Thoát.

9. Biết cấu tạo một “Kim Thân Phật” như thế nào?

- Kim Thân Phật cấu tạo gồm:

1. Tánh Phật, 2. Điện Từ Quang, 3. Đất, nước, gió, lửa, 4. Điện từ Âm dương, 5. Công Đức. Tất cả 5 thứ này là CHỖN NHỰ.

10. Biết nhiệm vụ của một vị Phật là gì?

Chỉ giúp cho những ai muốn Giác Ngộ Giải Thoát.

■ MỘT KIM THÂN PHẬT ĐƯỢC HÌNH THÀNH NHƯ THẾ NÀO A?

- Đức Phật dạy ở trong thế giới này cái gì là CHÂN NHƯ?

- CHÂN NHƯ gồm: Cái sự sống là Chân Như, Điện Từ Quang là Chơn Như, Đất, Nước, Gió, Lửa là Chơn Như, Điện Từ Âm Dương là Chơn Như. Còn cái CÔNG ĐỨC ĐÂY ĐƯỢC TẠO RA DO HAM MUỐN GIẢI THOÁT CỦA CON NGƯỜI.

● 2 cái này nó HÒA LẠI, nó mới tạo ra MỘT KIM THÂN PHẬT. Cũng giống như cái nhà vậy, mình muốn xây được là phải từ vật liệu: Gạch, ngói, xi măng, nước..v..v...và có thêm công sức của con người nữa, tất cả trộn lại mới hình thành nên cái nhà, gọi là tổng hợp.

Nhưng cái Công Đức mình tạo ra đó thì về bên kia mới vĩnh cửu, nó mới sống hoài, còn ở bên này là theo quy luật vật lý điện từ âm dương: Thành - Trụ - Hoại - Diệt. Bất cứ ai ở trong Trái đất này, tam giới này đều phải đi theo quy luật này hết. Đây là cái Nguyên Tắc ở đây, là Chân Lý ngàn đời Tổ Tiên để lại. Ông Phật đã hiểu và nắm được cái này. Cái này mà ai đã hiểu được rồi là không có gì phá vỡ được. Đây là Chân Lý.

Chân lý là cái gì? Chân là Chân Thật, chứ không có gì lạ hết. Tại mình nói danh từ Phật cho vui thôi chứ thật ra Tánh Phật là Sự Sống, đó là sự sống nơi Phật Giới chứ không có gì. Ở trong Thanh Tịnh tự nhiên thì gọi là PHẬT, và cũng là sự sống của muôn loài vạn vật trên thế gian này.

-LUẬT NHÂN QUẢ TỪ ĐÂU RA?

Trên trái đất này có một lớp đất ngoài cùng là lớp đất nhân quả. Trong tam giới Hành Tinh Mặt trời nằm ở trung tâm, Điện từ Dương của mặt trời phát ra phối hợp với điện từ Âm của vòng bảo vệ nội của tam giới, Trời Tứ Thiên Vương quay lên tạo ra 4 vòng Tam giới. Lực cuốn hút Âm Dương điều khiển trái đất tự quay quanh nó và điều khiển tam giới quay. **TRÁI ĐẤT QUAY TẠO RA NHÂN QUẢ. TAM GIỚI QUAY TẠO RA LUÂN HỒI.** Đây cũng là **BÍ KIẾP THIÊN TÔNG.**

Người tu Thiên Tông mà không nắm được **QUY LUẬT NHÂN QUẢ VÀ NHIỆM VỤ CỦA 3 LOÀI THẦN, NGƯỜI, NGÃ QUỶ TRONG NGŨ THỨ TẠP CƯ SỐNG Ở THẾ GIAN NÀY** thì tu trật lất...

NGŨ THỨ TẠP CƯ LÀ: Thần, người, ngạ quỷ, súc sanh, địa ngục.

Nhiệm vụ của loài Thần: Là thực thi nhân quả.

Nhiệm vụ của Loài Người: Là Trung tâm vận hành luân hồi và làm Công Đức để thoát ra khỏi quy luật cuốn hút âm dương nhân quả luân hồi này.

Nhiệm vụ của loài ngạ quỷ là dẫn Tánh Người gieo nhân quả trong thế gian này, không cho Tánh người tạo Công Đức. Lập ra các đạo ở đây để con người nương vào ở mãi trong tam giới này không ngày thoát ra.

ĐỨC PHẬT CÓ DẠY: “TU THEO THẦN THÌ GIẢI THOÁT. TU THEO THÁNH THÌ SANH TỬ LUÂN HỒI” là chỗ này.

ĐỨC PHẬT DẠY: “THẾ GIAN NÀY MẠNH ĐƯỢC

YẾU THUA”. Mình sống với Tánh nào mạnh nhất thì mình sẽ về cảnh giới của Tánh đó.

Mình có Công Đức sáng thì mình mới làm chủ được bản thân mình, trong cuộc sống mình muốn sử dụng Tánh Phật hay Tánh Người thì mình sử dụng. Sống được như vậy thì khi thân tứ đại của mình hết duyên ở thế giới này mình mới sử dụng TÁNH PHẬT THANH TỊNH, RỒNG LẶNG, HẰNG TRI để đi về.

NAM MÔ GIÁO CHỦ TA BÀ BỒN SƯ THÍCH CA
MÂU NI PHẬT.

PHẦN I:
TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI VÀ
KHO LƯU NGHIỆP - TÀNG THỨC

A.TÁNH PHẬT

1

☆• CÁC CÂU HỎI VỀ TÁNH BIẾT?

+ NẾU MÀ HIỂU ĐƯỢC CÁI QUY LUẬT VẬT LÝ THÌ GIẢI MÃ HẾT ĐƯỢC TẤT CẢ NHỮNG GÌ CÓ TRÊN TRÁI ĐẤT NÀY, TỪ HỮU HÌNH ĐẾN VÔ HÌNH... TẤT CẢ KHÔNG TỪ NAN MỘT CÁI GÌ.

- HỎI: TẠI SAO TÁNH BIẾT CỦA TÁNH PHẬT TỰ NHIÊN BIẾT ĐƯỢC?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ ta nói cái Tánh Phật nó cái Ý, trong cái Ý nó có cái Chân Như, Thấy, Nghe, Nói Biết tự nhiên vậy. Tự nhiên gọi là Chân Như, cái Chân Thật như vậy thôi, không biên đối, không có bất cứ cái gì hết, nhưng mà Nó vô trong thế giới loài người Nó mượn thân và tánh người thì Nó phải quay theo cái luật tướng tượng của Tánh Người. Nó phải làm theo cái hành động của cái thân người.

Bởi vì Nó vô trong đây là cái gì? Nó tìm cái Công Đức, mà trong cái vũ trụ này muôn tìm Công Đức chỉ có con người mới tạo được thôi, vì thế mà bắt đầu Tánh Phật phải vào đây mượn để mà tạo cái này.

Vô đây Nó dính rồi, Nó dính theo quy luật vật lý Nó mới biết, bởi vì trong cái Tánh Người nó có cái Tham và cái Tướng. Tất cả ai mà Tham và Tướng hoàn toàn sai hết, sai bằng sự thật hết, vì cái Tướng này mà nó Tướng ra 8 muôn 4 ngàn cái ảo giác.

Các tôn giáo, các tín ngưỡng, các đạo đều lập trong cái Tưởng mà ra, chứ hông có gì khác hết. Nếu mình hiểu được quy luật vật lý thì mới giải mã được tất cả những cái gì có trên Trái Đất này, từ hữu hình đến vô hình, đều giải mã được hết, không từ nan bất cứ một cái gì.

- HỎI: NẾU TÁNH PHẬT TỰ NHIÊN BIẾT THÌ TẠI SAO LẠI HỎI KIM THÂN PHẬT “TẠI SAO KIM THÂN PHẬT LẠI TO NHƯ VẬY”?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

+ Ở trong thế giới Chư Phật đó, thì Tánh Phật mình nói giống như cái trứng cá đi, nhưng mà đúng ra nó chỉ bằng 1 nguyên tử sáng thôi, trứng cá còn lớn hơn.

+ Thì tất cả những Chư Phật vô đây đã đi về rồi, đã thành Phật rồi thì mây ông kia người ta thắc mắc hỏi vậy thôi. Nói đúng ra chưa sống trong quy luật vật lý người ta xem thường lắm, thì Kim Thân Phật nói là hỏi xưa tôi cũng giống như Tánh Phật vậy thôi. TÁNH PHẬT Ở THẾ GIỚI CHƯ PHẬT GỌI LÀ CÁI CHÂN NHƯ, nó Chân Như vậy thôi.

+ Còn trong thế giới vật lý nó cũng có cái Chân Như, cái Chân Thật của nó là cái gì? Đất, Nước, Gió, Lửa và Điện Từ.

+ 5 CÁI THỨ NÀY NÓ QUAY NÓ TẠO THÀNH CÁI QUY LUẬT VẬT LÝ.

+ Còn bên kia giữa cái Chân Như và cái Điện Từ Quang nó không có sức hút.

Thành ra Tánh Phật nó thấy như vậy, nó không hiểu mới tò mò hỏi vậy thôi, rồi chạy vô trong này, đi vô thì

phải là 1 ông Phật chỉ đường đi vô. Vì Tánh Phật sống ngoài cái cái quy luật nhân quả nên xem thường cái nhân quả trong này, mới nhào vô mượn thân và tánh người. Ai dè cái Tánh người nó phát ra 16 thứ tánh.

Đầu tiên là phải vô tử cung người mẹ cho nó quên hết những cái gì quá khứ, rồi từ đó nó mới sống theo cái tánh người rồi từ từ nó tạo nghiệp. Bắt đầu tạo nghiệp rồi là hết biết nhớ mình ở đâu rồi.

+ Ở Phật Giới thì nó có 2 cái loại, đó là Tánh Phật và Kim Thân Phật.

+ Ở trong thế giới vật lý thì nó có 4 bầu hoàng đạo: cõi trời Vô sắc, cõi trời Hữu Sắc, cõi trời Dục giới và Địa cầu.

+ Địa cầu thì nó cấu tạo bằng tứ đại và điện từ âm dương.

+ Còn tất cả các bầu hoàn đạo kia thì cấu tạo bằng điện từ.

+ Cõi trời dục giới vòng 2 thì cấu tạo bằng thân điện từ 5 màu sắc.

+ Vòng 3 điện từ âm dương 12 màu sắc.

+ Vòng 4 điện từ âm dương không màu sắc. Đây là quy luật vật lý của nó.

+ Tánh Phật vô đây, giờ muốn ra thì 10.000 năm mới có 1 vị Phật đến để chỉ cái con đường đi ra cho người ở trong này.

Con hỏi cái này thì cũng đúng.

+ Ở Phật Giới Chân Như là Điện Từ Quang, Kim Thân Phật và Tánh Phật.

- + Trong thế giới này nó có 4 bầu hoàn đạo.
- + Trong Trái đất này ngũ thú tạp cư và loài thực vật.
- + **PHẢI HIỂU ĐƯỢC NGUYÊN TẮC VẬT LÝ THÌ CON MỚI GIẢI MÃ ĐƯỢC CÁI THIÊN TÔNG NÀY.**
- + Vì thế mà người ta yêu cầu mình là THEO THIÊN TÔNG PHẢI TU BẰNG TRÍ TUỆ, BẰNG KHOA HỌC, BẰNG THỰC TẾ, KHÔNG TU MÙ, GIẢI MÃ ĐƯỢC TẤT CẢ NHỮNG CÁI GÌ MÌNH KHÔNG BIẾT THÌ MỚI TU THIÊN TÔNG ĐÚNG ĐƯỢC.

Còn nếu không, MÌNH TU BẰNG CÁI TƯỞNG CỦA CON NGƯỜI THÌ HOÀN TOÀN SAI 100%.

- HỎI: CÓ PHẢI TÁNH BIẾT CỦA TÁNH PHẬT PHỤ THUỘC VÀO TÁNH NGHE, TÁNH THẤY, NGHĨA LÀ NGOÀI CÁI NGHE, CÁI THẤY CỦA TÁNH PHẬT THÌ TÁNH PHẬT KHÔNG BIẾT?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Đã nói là Cái Chân Như nó phát ra 4 thứ: Thấy, Nghe, Nói, Biết. Chủ Thể của nó là Tánh Phật, cái mà nó phát ra đó, nó nằm ở trong cái Điện Từ Quang. Nó bằng 1 nguyên tử vậy thôi, diễn tả hơn 1 nguyên tử, không được.

Không lẽ mình nói 1/10 nguyên tử, chứ sự thật 1 nguyên tử mình cũng chưa biết kích thước nó bao nhiêu nữa, phải không? Thì mình cứ nói 1 nguyên tử là 1 đơn vị sáng, trong cái đơn vị sáng đó phát ra Thấy, Nghe, Nói, Biết gọi là Tánh Phật.

Mà cái đó là cái gì? Gọi là Điện Từ Quang mà 4 cái thứ nó nằm ở trong đó, mà tổng hợp 4 cái thứ này gọi là **CÁI Ý CỦA TÁNH PHẬT**, gọi như vậy để mà phân

biết rằng nó có cái BẢN THỂ CỦA NÓ, chứ còn mình không nói cái Ý thì người ta không có hiểu.

Thành ra CÁI Ý NÓ CẤU TẠO BẰNG CÁI GÌ? BẰNG ĐIỆN TỪ QUANG, TRONG CÁI ĐÓ NÓ CÓ THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT THANH TỊNH.

Vô đây nó không Thanh Tịnh được mà nó đi theo quy luật suy nghĩ của con người, nên nó mới tạo ra cái ảo giác. Hồi xưa người ta không có hiểu, người ta tưởng đầu Đức Phật dạy 8 muôn 4 ngàn pháp tu, tưởng đầu 8 muôn 4 ngàn pháp tu chứ sự thực không phải. Đó là 8 muôn 4 ngàn cái ảo giác của cái Tướng của cái tánh người nó đưa ra.

Giờ con suy nghĩ nè, 1 cái dòng điện nó đi vào cái máy laptop đó, nó phát ra có thể hơn 8 muôn 4 ngàn nữa. Con thấy cái máy laptop coi vậy chứ lập trình nó lớn lắm.

Bởi vậy bây giờ nó phát ra 4G, 5G, nó hàng triệu lặn chứ không phải 84 ngàn đâu. Hàng triệu cái lý tính.

Nền văn minh của con người phát triển đến đó rồi, con người sẽ hiểu được rằng CÁI SỰ SỐNG CỦA CON NGƯỜI NÓ KỶ DIỆU LẮM. Thiền Tông nó mới giải thích được điều này, còn khoa học nó giải thích qua Định luật vạn vật hấp dẫn và ADN thôi, họ chưa hiểu được cái quy luật này.

2

☆• CÁI BIẾT NHƯ THỂ NÀO LÀ PHẬT TÁNH BIẾT?

HỎI: CÁI BIẾT TRONG PHẬT TÁNH CÓ PHÂN BIỆT, CÓ XUYỀN QUA SÁU CĂN TIẾP XÚC SÁU

TRẦN KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Có hết nhưng mà người ta Thấy, Nghe, Nói, Biết trong THANH TỊNH. Bởi vậy trong Kinh mới nói là: “Minh Biết mà chồng thêm cái biết là Tri kiến lập tri, còn TRI KIẾN BẤT LẬP TRI ĐÂY LÀ CĂN BẢN CỦA THIỀN TÔNG”.

Có nghĩa là Tánh Phật Biết đủ hết nhưng không có suy nghĩ như mình. Tánh Phật Biết và làm rất đúng, Tánh Phật KHÔNG CÓ SUY NGHĨ.

Suy nghĩ nó bị 16 thứ tánh người nó dẫn đi. Nhớ là BIẾT, LÀM ĐÚNG. Biết mà thêm cái suy nghĩ nữa là 16 thứ tánh người.

Nhưng mà QUAN TRỌNG NHẤT LÀ tánh người nó dẫn đi KHÔNG NGUY HIỂM BẰNG TÁNH CÔ HỒN DƯA DẪN ĐI. Cho nên sợ nhất là CÔ HỒN NÓ NƯỞNG VÔ NÓ DƯA là chết luôn đó.

Bởi vậy tại sao tôi nói CÔ HỒN QUYẾT ĐỊNH SINH TỒN TRÁI ĐẤT NÀY, TAN RÃ HAY TỒN TẠI là do Cô Hồn, con người chỉ là công cụ mượn để làm cho trái đất đẹp hay hủy diệt, con người chỉ là công cụ thôi.

Giống như mình là chiếc xe ủi vậy đó, một là ủi bằng, hai là ủi phá luôn. Mà ai? Là do cái anh tài xế, chứ cái xe nó đâu có làm được gì, cái xe chỉ là công cụ cho cái người điều khiển. Mà cái người điều khiển nó tưởng rồi nó có một lớp tướng tiếp nữa đó là nó “chết” luôn đó.

Đó, phải hiểu cái NGUYÊN TẮC của nó. ĐÂY LÀ TUYỆT MẬT CỦA ĐẠO PHẬT, chỉ có Thiền Tông mới nói cái này, chứ còn nếu mà không có hiểu cái này

là mò luôn.

Tại sao mỗi một vị thầy giảng một cái đề tài, không ông nào giảng đúng ông nào là sao, kể cả dịch sách kinh luôn. 2, 3 ông cùng dịch 1 quyển sách mà mỗi ông dịch mỗi kiểu, nó không có chuẩn, có nghĩa là không được học giáo lý. Học Giáo Lý dịch cái nào nó ra cái đó.

Vì thế mà Đức Phật mới cho chuẩn lại, mấy ngàn năm rồi bây giờ Đức Phật mới cho chuẩn lại. Nếu mà Thiền Tông không ra đời tôi đảm bảo vài năm nữa thôi chùa nó loạn luôn, lúc đó rồi sao, không ai hiểu cái gì hết. Mạnh ai nấy làm, nó vô trật tự hết.

Đức Phật ra cái này giống như là quy hoạch lại, anh muốn làm cái gì đúng theo cái đó chứ không có kiểu tự phát như vậy. Bây giờ gọi là tự phát. Tự phát kém với cái ngã chấp mà nó phá cái Thiền Tông này. Lên mạng chửi chùa Tân Diệu không ra cái gì, tôi không nói ai, lên mạng xem sẽ biết.

Nhưng mà đây là cái nhiệm vụ của tôi tôi phải làm. Ông Phật đã nói rồi, ngày xưa Như Lai nói còn bị phản đối huống chi giờ, con là cái gì, tiếp dòng Như Lai, sợ thì trốn đi.

3

☆● KHI BỊ NGỬA, AI GẢI?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Phản ứng là của tánh người. Tánh Phật thì dầu anh có tu Thiền Tông thì anh phải Kiến Tánh anh mới biết, mới hiểu cái Tánh Phật được. Cái này anh chưa hiểu mà anh chỉ nghe thôi thì làm sao anh hiểu được cái Tánh Phật.

Có nghĩa là THẤY TRONG THANH TỊNH LÀ ĐÂY NIẾT BÀN, ai làm sao THẤY ĐƯỢC CÁI CHỖ NÀY.

THẤY TRONG THANH TỊNH LÀ ĐÂY NIẾT BÀN. Cái câu này ông Ma Ha Ca Diếp đã thấy, Thấy trong Thanh Tịnh, Thấy trong Niết Bàn vì thế mà ông không tả được, ông mới trả lời Đức Phật bằng 44 câu kệ, còn cái này là phản ứng tự nhiên của thế giới vật lý này, giống như cái giò ngứa, gãi. Ngứa tôi gãi chỉ có vậy thôi. Làm sao hiểu được AI GÃI. Nếu mà biết CÁI NGƯỜI ĐÓ GÃI THÌ PHẢI CÓ CÂU KỆ TRÌNH XUẤT RA giống như vua Võ Tắc Thiên uống trà đạo:

“Tay bùng lấy một tách trà.

Trà vừa vô miệng hết đà bệnh tâm

Lời thầy chỉ dạy rất thâm.

Hôm nay con thấy bệnh thân không còn”.

Đó là cái phản ứng của vua Võ Tắc Thiên.

CÁI ĐÓ ĐÓ, trình bày CÁI TÁNH... CÁI TỰ NHIÊN ĐÓ ĐÓ bằng kệ, chứ không phải nói như thế này, như thế kia được, mà phải dùng lời kệ thay lời trình. Đó là của Thiền Học.

Vì thế Thiền Tông nó có những câu kệ, anh muốn hiểu Thiền Tông anh phải có kệ ra, anh trình bày cái ý của anh thì người ta mới chấm cho anh đạt được Bí Mật Thiền Tông.

Chấm thì chấm nhưng mà đó là THẬT SỰ MÌNH BIẾT, MÌNH HIỂU PHÁP MÔN NÀY thì rất tốt, còn nếu mình copy thì nó không tốt, chỉ có vậy thôi. Nguyên tắc làm bài thi đúng thì chấm đậu, copy thì không có giá trị. Vì thế mà Đức Phật mới dạy 100 người truyền thiền

rút lui hết 95 người, nói thật ra là giả luôn đó.

4

☆• TÁNH ĐÂY LÀ MỘT VỎ BAO. CHÚ ALUÔN 6 THỨ ẤY LÀ CHÂN NHƯ: Ý, NGHE, THẤY, BIẾT, PHÁP, HÀNH. Ý LÀ CHỦ THỂ, HÀNH LÀ ĐIỆN THÔI.

+ CÁI HÀNH TỨC HÀNH ĐỘNG CÓ NẪM TRONG TÁNH PHẬT KHÔNG?

- Hỏi: Cháu hiểu rằng tánh người có 16 thứ tánh như: thọ- tưởng - hành - thức – tài - sắc – danh - thực - thù - tham – sân - si - mạn - nghi- ác - kiến. Trong đó có hành tức hành động.

Tánh Phật là một nguyên tử sáng có 4 thứ như: Thấy- Nghe- Nói- Biết

Cháu nghĩ rằng Tánh Phật muốn thực hiện 1 việc gì đó thì Tánh Phật cũng phải hành động thì việc đó mới thực hiện được.

Vậy Bác cho cháu hỏi là hành, tức hành động, có nằm trong tánh Phật không?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cháu học Thiền Tông thì phải hiểu căn bản như sau:

1/ Tánh Phật từ Phật Giới vào trái đất mượn Thân và Tánh Người tạo Công Đức.

Ở thế gian này không ai biết Công Đức là gì.

Như Vua Lương Võ Đế cất 72 ngôi chùa to, còn chùa nhỏ thì không tính hết được, thế mà nhà Vua không biết đến Công Đức là gì? Các vị tu hành có bằng cấp rất cao mà cũng không biết Công Đức là gì? Thì người bình dân

làm sao biết Công Đức là gì mà tạo.

2/ Tánh Phật từ Phật Giới vào trái đất mượn Thân và Tánh Người tạo Công Đức, có ai dạy tạo Công Đức đâu mà tạo.

3/ Thân người là tứ đại duyên hợp mới có, là vô tri.

4/ Tánh Người là do điện từ âm dương cuốn hút thân tứ đại phát ra 16 thứ tánh.

5/ Hành của Tánh Người đứng vào hàng thứ 3.

6/ Tánh Phật chỉ: Thấy - Nghe - Nói - Biết, mượn thân và Tánh Người tạo Công Đức.

Nhưng Công Đức không ai dạy nên Tánh Phật mượn thân và tánh người Hành mà không biết đúng hay sai.

Vì vậy Tánh Phật điều khiển thân và tánh người Hành theo cái tướng của Tánh Người.

7/ Ở trái đất này thân người Hành Động gì đều bị nhân quả theo luật quay âm dương của trái đất.

8/ Hành trong Thanh Tịnh tức suy nghĩ và hành động để giúp mình và giúp người Giác Ngộ Giải Thoát thì đây là HÀNH CỦA TÁNH PHẬT.

■ **HỎI: CHỮ HÀNH CHỮ MẠN CÓ NGHĨA LÀ GÌ A?**

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Chữ HÀNH là chữ làm việc đó, hành động làm việc đó.

Từ thô là hữu vi, từ tế là vô vi.

Mình hành động bằng tay chân là hữu vi, mình suy nghĩ là vô vi.

Đó là chữ HÀNH.

Chữ MẠN này là nói đến cái thân tứ đại này là ta là trên hết rồi cái ý nghĩ của ta là trên hết, chữ Mạn.

Cái mạn này nó cũng có 2 cái dạng từ thô là hữu vi đến tế là vô vi.

Cái Mạn này ta là người tài giỏi, ta là người giàu có, ta là người đẹp...thuộc về hữu vi.

Ta là người hiểu biết sâu xa...đó là thuộc về vô vi đó.

Con người ta chết vì cái Mạn, Mạn rồi Nghi rồi Ác rồi Kiến.

Thành ra bởi vì, con người nó mang 16 thứ tánh này nó khó thoát ra quy luật nhân quả lắm.

THẾ GIỚI NÀY LÀ THẾ GIỚI NHÂN QUẢ, MÀ NHÂN QUẢ NÀY NÓ CỘT 16 THỨ TÁNH NGƯỜI.

Nó cột 16 thứ tánh người nó lôi đi theo nhân quả.

Mà **NHÂN QUẢ MẠNH NHẤT LÀ CÁI GÌ? LÀ CÔ HỒN.**

Mình đừng có tưởng tôi tu này, tu nọ là Giải Thoát, hoàn toàn không có.

Bây giờ nói tôi tu, tôi làm phước cho nhiều đi, tuy là nó cột vào cái đạo đó.

Khi thân thực thi nhân quả, anh có phước đức lớn quá, đẩy anh đi, đẩy anh lên các cõi trên.

Nhưng mà cái mà người ta nói tạo phước là do ai?

Là do các vị Thánh nói đó.

Đi sâu vào cái Đạo Phật Thiền Tông, nó giải thích rất rõ ràng cái này.

Mình vào bất cứ cái đạo nào mà mình không có phước đức thì hoàn toàn mình sẽ đi theo cái nhân quả chứ mình

không có đi theo cái ham muốn của mình nữa đâu.

Bởi vậy Thiền Tông nó bắt buộc mình phải có 3 món.

Một là anh ham muốn tới đó, hai là anh phải có Công Đức.

Còn bên vật lý anh phải có phước đức thì anh mới đi lên.

Phước đức dương lên trên, phước đức âm ở trái đất này.

Nếu anh theo một cái đạo nào mà ANH KHÔNG CÓ PHƯỚC ĐỨC THÌ ANH ĐỪNG CÓ MONG MÀ ANH THÀNH TỰU THEO Ý CỦA MÌNH ĐƯỢC.

CÒN ĐI THEO THIỀN TÔNG KHÔNG CÔNG ĐỨC THÌ HOÀN TOÀN KHÔNG CÓ SỰ THÀNH TỰU THEO Ý MUỐN CỦA MÌNH LÀ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI.

Nên nhớ cái chỗ này. Đạo Phật Thiền Tông ra đời là chỉ rõ cái phần này thôi chứ không có cái gì khác.

5

☆● THẦY NÓI TÁNH PHẬT LÀ ĐIỆN TỬ QUANG, VẬY KHỞI THỦY TÁNH PHẬT DO ĐÂU MÀ CÓ, THƯA THẦY?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

Mình đem cái thế giới vật lý ra mình thí dụ, bây giờ ví dụ như 1 nguyên tử, 1 điện tử mình không thấy đi, cái hạt cát trên sa mạc con có thấy không? Trên sa mạc từng hạt cát nó rời nhau chứ nó không có dính.

Cho là mỗi hạt cát là một sự sống nó cấu tạo bằng Điện Tử Quang. Trong mỗi hạt cát nó có cái Ý trong đó

Ý Thấy, Ý Nghe, Ý Nói, Ý Biết, đó là vậy, mình ví dụ bằng hạt cát nói cho dễ biết.

Sự thật mỗi Tánh Phật từ Phật Giới vào nó chỉ bằng 1 nguyên tử thôi, hoặc nhỏ hơn nguyên tử, chỉ bằng 1 điện tử thôi nếu so sánh hiện giờ cái nhỏ nhất thế gian này là điện tử.

1 nguyên tử nó vẫn còn lớn, 1 nguyên tử nó có sự sống đầy đủ hết, thì Phật Tánh cũng vậy, nó nhỏ nó mới vô được chứ nếu mà nó lớn nó vô đây cái thế giới này chịu không có nổi.

Khi nó vào đây nó phải nhập vào thân người, nó phải mượn tinh cha, noãn mẹ, tinh cha noãn mẹ nó mới bắt đầu quay, quay để chi? Quay để tạo tánh người, quay để phát ra 16 thứ tánh người, trong 16 thứ tánh người này nó thêm 8 muôn 4 ngàn cái bong bóng ảo giác nữa.

Cái tử cung người mẹ có cái nhiệm vụ gì? Tử là chết, cung là cái cung chết, anh vô đây anh phải quên hết những gì anh biết, anh hiểu ngày xưa. Vì thế mà ví dụ anh đang hưởng phước ở cõi trời, hết phước bắt buộc anh phải vô đây thì anh mới quên hết những gì anh hưởng ngày xưa, Quy luật luân hồi nó phải vậy. Còn nếu mà không qua tử cung người mẹ mà cứ nhớ hồi xưa tôi ở Phật Giới mà giờ vô đây khổ quá là chết rồi, hồng được, cứ vậy thì sao mà sống được?

+ THẾ GIỚI NÀY KHÔNG CÓ THOÁT RA ĐƯỢC MÀ PHẢI 10.000 NĂM MỘT VỊ PHẬT RA ĐỜI CHỈ CHO MÌNH CÁI CÔNG THỨC NÀY.

Chớ nếu mà không có cái tử cung người mẹ, mình cứ nhớ ngày xưa tôi ở trên trời làm Ngọc Hoàng, cứ nhớ như vậy thì làm sao mình chịu nổi, làm sao mình sống

được.

Hoặc là đời trước tôi là tướng này, tướng kia, chủ tịch này, chủ tịch kia giờ thành đứa bé nằm đây thì sao mà chịu nổi. Đó, nguyên tắc thế giới vật lý này nó là vậy.

■ CÁI BAN ĐẦU CỦA TÁNH PHẬT TỪ ĐÂU SANH RA, THỪA THẦY?

- Chữ giờ hỏi cái trên bãi sa mạc từ đâu sanh ra ? Nó là tự nhiên như vậy.

Cái thế giới này tất cả đều nằm trong cái tự nhiên của nó. Nó vào ở trong cái thế giới này nó mới bị quay theo quy luật nhân quả. Vô tam giới mới bị nhân quả, còn ở ngoài tam giới là không có bị nhân quả, cái đó là tự nhiên.

Con có đọc cái bài có người hỏi Đức Phật cái Càn khôn vũ trụ này đường kính bao nhiêu? Đức Phật trả lời ta dòm hoài không thấy biên giới, cái nhìn của Đức Phật còn nhanh hơn tốc độ ánh sáng nhưng mà ông nhìn hoài cũng không thấy, gọi là vũ trụ không biên giới.

Đức Phật tìm con người đầu tiên cũng không thấy, nhưng thấy bằng thực tế là trong Phật Giới có nhiều Tánh Phật và nhiều Kim Thân Phật.

Ở trái đất này thì có hằng hà sa số vạn vật nhưng căn bản là 5 LOÀI SỐNG CHUNG: THẦN, NGƯỜI, NGÀ QUỲ, SÚC SANH, ĐỊA NGỤC. Đây là căn bản, ông chỉ nói tổng quát thôi, còn tìm cái ban đầu thì trong kinh Pháp Cú, Đức Phật có dạy cái câu chuyện như thế này:

- Có 1 anh đó đi đường bị 1 người bắn 1 mũi tên độc, thì anh ta mới đến nhờ vị thầy thuốc chữa bệnh. Vị thầy thuốc mới nhổ mũi tên độc ra nhưng anh ta không cho,

anh ta nói: “Ồ không, tôi phải được biết mũi tên này được tẩm loại thuốc độc nào, do ai bắn...thì tôi mới cho ông chữa trị”. Cứ vậy thì vị này có chữa lành được vết thương được không, có sống nổi không? Mình mà bây giờ cứ tìm như vậy thì như thế nào? Có thoát ra được khỏi đây không, khi nào Phật Nhãn mình mở ra tự mình sẽ biết hết tất cả.

Trên trái đất này có bao nhiêu nguyên tử, nguyên tử này từ đâu mà có? Thì bên Phật Giới cũng vậy, nhưng mà nó ham Kim Thân Phật vào đây mượn thân và tánh người để tạo Công Đức, mà nó không tạo Công Đức mà nó chỉ tạo toàn nhà lầu, xe hơi rồi nó tạo đủ chuyện rồi nó quay vòng tròn ở trong này. Đó, mình phải hiểu cái nguyên tắc của thế giới này.

Thế giới này Thần Thánh gì cũng có hết nhưng Thiên Tông hoàn toàn không có xài cái này. Thần Thánh là nằm trong cái quy luật vật lý này. Thiên Tông là chỉ cho mình cái CÔNG THỨC ĐỂ THOÁT RA ĐỂ TRỞ VỀ THẾ GIỚI BÊN KIA, LÀ CỘI NGUỒN CỦA MÌNH, LÀ THẾ GIỚI CHƯ PHẬT SỐNG, LÀ THẾ GIỚI ĐIỆN TỬ QUANG.

Còn bên đây là thế giới điện tử âm dương, ở trong điện tử âm dương dù thô hay tế gì nó cũng quay hết. Đạo Phật Thiên Tông là muốn chỉ cái này, ANH MUỐN GIẢI THOÁT THÌ PHẢI ĐI RA NGOÀI CÁI QUY LUẬT ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG NÀY.

Muốn Giải Thoát thì những cái chuyện gì mà hơn thua, phải quấy, thần thánh dẹp hết đi. Phải hiểu là ở trong này muốn cái gì thì có cái đó, muốn Thần có Thần, muốn Thánh có Thánh, muốn Phật có Phật. Trong trái

đất này muốn cái gì là có cái đó, nhưng thành tựu cái loại nào thì tự tìm hiểu xem Thần, Thánh, Phật này ở đâu ra?

Bởi vậy tôi mới nói khi làm cô hồn rồi là nó muốn nói gì thì nói, muốn xưng gì thì xưng vì đây nó nằm ngoài quy luật nhân quả mà.

Còn khi vô loài người rồi thứ nhất phải lo cái ăn, cái mặc, nhà ở.... còn ngồi không mà ăn thì người đó phải có phước đức âm thật nhiều.

6

☆● TÁNH PHẬT ĐI VÀO TAM GIỚI NHƯ THỂ NÀO? MUỐN THOÁT RA KHỎI QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI THÌ PHẢI HIỂU ĐẦU ĐUÔI MỖI NHỢ GỌI LÀ “MỖI GÚT” THÌ MỚI “THÁO GÚT” (TRÔNG KINH LĂNG NGHIÊM ĐỨC PHẬT CÓ DẠY) ĐƯỢC.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tánh Phật từ thế giới Chư Phật đi vào. Nó đi vào tam giới trong đó nó có 4 bầu hoàn đạo và 45 hành tinh có sự sống.

Trong số hành tinh này duy nhất chỉ có trái đất, nó mới cảm được mặt trời - lửa tam muội được, để cho Tánh Phật đi vào trái đất. Tánh Phật đi bằng tốc độ điện từ. Duy nhất chỉ có trái đất nó mới có tầng bảo vệ ozone, nếu không có tầng bảo vệ này, Tánh Phật vào đây sẽ chịu không có nổi.

Tánh Phật đi khắp trái đất này thấy chỗ nào thích thì nhào vô. Nhào vô chỗ nào thì gặp ông trưởng dòng tộc chỗ đó.

Trái đất này có 4 dòng tộc thôi. Tánh Phật vào đây, đầu tiên thích dòng tộc nào thì vào nơi đó, mượn thân và tánh người ở đó để tạo Công Đức. Mà muốn vô làm con thì phải xin ông Thần chủ vùng đó, ông đồng ý mới làm.

Đó, mình phải hiểu cái quy luật nơi thế giới này. Tánh Phật vào đây nó phải đi theo cái quy luật này.

Đó, rồi khi vào đây nó quay nên nó quên cái vụ tạo Công Đức. Vì sao nó quên?

1. Cái quên thứ nhất là tử cung người mẹ làm cho nó quên đi.

2. Thứ 2 là cái tánh người nó bung ra 16 thứ nữa rồi cứ sống với nó thôi.

3. Thứ 3 là tạo cho nhiều nghiệp đi rồi làm sao thoát ra nổi.

Một sợi dây cột, bung ra còn không nổi, đây tới 3 sợi dây cột thì làm sao mà bung, nó khó.

Vì thế mà 10.000 năm một vị Phật ra đời CHỈ CHO CÁCH BUNG. Trong kinh Lăng Nghiêm có nói đến 2 từ “THÁO GÚT” đó. Đây là Đức Phật dạy úp mở vấn đề GIẢI THOÁT.

Thì Đức Phật nói là THÁO GÚT. Muốn tháo gút thì phải HIỂU ĐẦU ĐUÔI MỖI NHỢ, hiểu được đầu đuôi mỗi nhợ thì mới tháo gút được, mới THOÁT RA ĐƯỢC KHỎI QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI NÀY. Trong kinh Thủ Lăng Nghiêm nói rất rõ chứ không phải không.

Mà vào đây rồi, bây giờ nghe Thiền Tông nó nói cái mục đích mình vào đây, thì mình nên cố gắng. Vậy Thiền Tông mới cho hỏi tự do. Cái nào mà Thiền Tông

nói không được thì đả đảo liên, còn nếu nói được thì nghe. Mà Thiền Tông nói hoàn toàn không lấy tiền của ai hết đó. Đây người ta thiết tình nói cho nghe mà không chịu nghe thì biết làm sao.

7

☆• TẠI SAO NÓI TÁNH PHẬT LÀ SỰ SỐNG CỦA MUÔN LOÀI VẠN VẬT?

■ HÀNH TRÌNH TIẾN HÓA CỦA TÁNH PHẬT RA SAO?

■ TẠI SAO THIỀN TÔNG NÓI HÀNH TRÌNH TRẢ NHÂN QUẢ LÀ THÀNH TỰU LỚN NHẤT CỦA TÁNH PHẬT?

- HỎI: THƯA BÁC, CON NGHE BÁC GIẢNG THỰC VẬT CŨNG CÓ PHẬT TÁNH. PHẬT TÁNH LÀ SỰ SỐNG VÀ THỰC VẬT KHÔNG PHẢI LÀ NƠI TRẢ NHÂN QUẢ CỦA CON NGƯỜI, TRỪ NHỮNG TRƯỜNG HỢP LÀM HOA BÁO. VẬY PHẬT TÁNH VÀO CÁI CÂY NHƯ THẾ NÀO? XIN BÁC GIẢI THÍCH CHO CHÚNG CON HIỂU Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ khoa học văn minh lên rồi, mình mới giải thích cái này. Chứ ngày xưa chưa văn minh, giải thích cái này không giải thích được. Bây giờ mình thấy nè, tất cả những bóng đèn có cái li li là cái gì? Đó là điện, mà nói là điện thì nó làm sao? Nó bao lớn. Ví dụ như cái điện của mình, nó tính là 100 w, 50 w nhưng cái kia không thể là wat được, mà tính là miliom tức là sức sống của điện thôi.

Nó nhỏ thôi nhưng mà cái sự sống đó CHÍNH LÀ

TÁNH PHẬT TRONG ĐÓ. Bởi gì Tánh Phật là sao? Tánh Phật là 1 cái nguyên tử, là 1 nguyên tử sáng thôi. Nó vào bất cứ đâu nó cũng sáng. Nó vào con vi trùng, con vi trùng cũng phát sáng.

Nhưng mà nếu nói là Tánh Phật thì không đúng vì nó quá nhỏ, còn nếu nói nó không phải là Tánh Phật cũng không đúng. Cũng như sợi dây điện nó sáng, hỏi có phải nó là điện không? Nếu nó là điện thì nó không phải là tiêu chuẩn của cái bóng đèn, còn nếu nói nó không phải là điện thì tại sao nó sáng?

Nó khó giải thích cái này. Vì thế mà khoa học văn minh lên cao thì mình mới xác nhận được đó là Tánh Phật đó. Nhưng mà cái nghiệp nhân quả đi vào trong cái nhỏ quá đi. Nếu nói trả nghiệp cũng không đúng mà nói thọ nghiệp cũng không đúng. Nhưng mà nó chính là sự sống. **SỰ SỐNG CỦA TÁNH PHẬT ĐÓ.**

Những người tu mà lợi dụng đạo Phật mà đi vào thực vật, thì đầu tiên đi vào cái loài này nè. Là đi vào cái loài sống cây cỏ hoa lá là loài sống thấp nhất đó. Rồi dần dần mới tiến hóa lên. Bởi vậy vì sao ông Thích Ca ổng lừa người ta có 10 năm mà ổng sống gần 2 tỷ rưỡi năm.

Ông đi từ đâu? Ông đi từ cỏ cây, hoa lá rồi mới tới cỏ thụ. Rồi ông mới trở vô loài người được. Luân hồi mà. Đầu tiên nó nhét mình vô cái nhỏ nhất, để rồi từ từ nó đi lên, nó phát triển ra. Nó phát triển từ cái ánh sáng, nó ra cái cây. Rồi từ cây, mới thấy được nó muốn trở về làm người, nó phải đi theo cái quy luật luân hồi mà.

Mình bây giờ có điện, mình mới giải thích được cái này. Không có điện thì không giải thích được cái này đâu. Mà giờ giải thích thì nói làm sao bây giờ? Nếu mà

nói Tánh Phật thì không đúng mà nói không phải Tánh Phật thì tại sao nó sáng?

Nếu nói có điện thì tại sao tui đụng nó không giựt. Bóng đèn led có mấy miliom thì làm sao nó giựt. Ở đây mình xài điện 220 V thì phải trên trăm mấy nó mới giựt. Thấp quá nó cũng không giựt vì không đủ sức để giựt.

Còn cái kia thì có mấy miliom à, nó quá nhỏ. Vì thế người ta mới dám đưa cái điện vào trong người để nội soi được. Nó không phải là miliom, đưa vào nội soi, người ta giựt, người ta chết thì sao?

Đó cứ khái niệm là tất cả những gì là sự sống ở đây là Tánh Phật. TÁNH PHẬT VÀO TRONG CÁI NHỎ NHẤT TRẢ NHÂN QUẢ. Bởi vậy, thời gian trả nhân quả của Tánh Phật ở trong loài thực vật rất dài. Tính đơn vị là tỷ năm, còn mình ở đây, trả nhân quả ở con trâu, con chó, con bò là tính bằng năm, còn ở dưới thì tính bằng tỷ năm. Còn ở địa ngục 18 tầng là có 18 ngàn năm à. 18 ngàn năm là con số đối với thế giới này rất là nhỏ.

Còn đối với không gian thì nó còn nhỏ hơn. Thành ra câu hỏi này, khi mà loài người văn minh lên cao mới chứng minh được sự sống của muôn loài là Tánh Phật. Đó là cái Căn Bản. Còn ở Thiên Tông thì nói TÁNH PHẬT TRẢ NHÂN QUẢ LÀ CÁI SỰ THÀNH TỰU LỚN CỦA TÁNH PHẬT.

8

☆• TÁNH PHẬT VÀO TAM GIỚI BỊ VÔ MINH CÁCH ÁM GIỐNG NHƯ MỘT NGƯỜI ĐANG SAY XỈN VẬY. ĐỂ TRỞ LẠI CON NGƯỜI BÌNH THƯỜNG KHÔNG ĐƠN GIẢN ĐỀU.

● **TÁNH PHẬT VÀO THẾ GIỚI NÀY MANG THÂN NAM HAY NỮ LÀ DO NGUYÊN TẮC VẬT LÝ, CÒN NAM, NỮ HOÁN CHUYỂN CHO NHAU LÀ DO NGUYÊN TẮC NHÂN QUẢ.**

● **HỎI: TÁNH PHẬT VÀO TAM GIỚI NÀY, MỘT VỊ PHẬT CÓ NÓI TRƯỚC CHO TÁNH PHẬT BIẾT THỌ THÂN NAM, THÂN NỮ HAY KHÔNG A?**

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tánh Phật đi vào tam giới qua đầu âm của trục trung tâm vận hành nhân quả luân hồi, nó là cái ống, chỗ đó nó chỉ xoay cuốn thôi, nhưng mà nó cuốn, nó hút, nếu điện âm thì thành người nữ, điện dương thì thành người nam. Tôi nói thiệt đó, từ khi vào đây mà là nữ thì muôn đời là nữ. Vào đây là nam thì muôn đời là nam. Tánh Phật vào đây nam hay nữ là do điện từ âm hay dương quyết định. Đây gọi là NGUYÊN TẮC VẬT LÝ.

Tánh Phật vào đây mượn thân và tánh người để làm Công Đức nhưng lại quên mất mà cứ tạo phước đức, ác đức hay gieo nhân quả với nhau mà Tánh Phật biến thể từ nữ thành nam và ngược lại. Ví dụ như đời này làm vợ mà bị chồng ăn hiếp thì đời sau làm chồng ăn hiếp lại. Vì nhân quả mà nữ thành nam, hoặc nam thành nữ. Đây gọi là NGUYÊN TẮC NHÂN QUẢ. Nếu không có nguyên tắc nhân quả này thì nam là nam, nữ là nữ suốt đời luôn, tuy là cái thân của mình nó cứ hợp tan, hợp tan theo nhân quả mình gieo, nhưng bản chất dương là nam, âm là nữ không thay đổi.

Thân con người thì cứ hợp tan, hợp tan hoài, nhưng tánh của con người thì không có tan hợp, bởi vì khi cái thân nó tan ra thì tánh người nó biến thành trung ấm thân

nó chờ đi tiếp, nó chờ đến khi nào mà TÁNH NGƯỜI NÀY TẠO ĐƯỢC CÔNG ĐỨC TRỞ VỀ TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI MỚI THÔI.

Làm sao Tánh Phật vào Trung Tâm Vận Hành Luân Hồi, TÁNH PHẬT MỚI ĐI RA ĐƯỢC VÀ TÁNH NGƯỜI CŨNG MỚI TAN RÃ ĐƯỢC. Chứ không phải Tánh Phật muốn ra lúc nào thì ra đâu.

Đó, nguyên tắc âm là âm, dương là dương, chỉ trừ trường hợp nam nữ tự gieo nhân quả với nhau, trả xong thì trở lại bình thường. Thường thường nam nữ mà gieo nhân quả với nhau mình thấy rõ nhất là trong các gia đình mà đập lộn tối ngày đó. Đây là NGUYÊN LÝ NHÂN QUẢ.

2

■ PHẬT TÁNH LÀ GÌ?

+ ĐỨC PHẬT DẠY: TAM GIỚI NÀY, HÀNH TINH NÀY, CON NGƯỜI NÀY DO ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG CUỐN HÚT MÀ SANH RA.

+ Muốn thoát ra khỏi cái này thì phải đợi ĐỨC PHẬT CÔNG BỐ HUYỀN KÝ RA, CHỈ CÁI CÔNG THỨC CHO VỀ. NGOÀI CÁI HUYỀN KÝ VÀ GIÁO LÝ RA, KHÔNG CÓ CÁI CÔNG THỨC NÀO MÀ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI ĐƯỢC HẾT.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Đây là nói có hình thể bằng cái hạt cát chứ sự thật nó bằng một nguyên tử ở trái đất này nè.

Trong 1 nguyên tử nó được bọc bởi cái vỏ bọc bằng Điện Tử Quang, gọi là Tánh. Trong Tánh nó có cái Ý điều khiển Thấy, Nghe, Nói, Biết.

Nhìn thấy 1 vị Phật, Kim Thân Phật nó đến nó hỏi:

- Tại sao các vị lớn, mà tôi lại nhỏ hoài vậy?

Một vị Phật mới nói thế này nè:

- Tất cả Tánh Phật nào muốn có 1 Kim Thân Phật lớn, thì vào trong thế giới loài người mượn thân và tánh con người tạo Công Đức đem vào đây.

Điện Từ Quang chiếu vào, biến thể thành Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh. Từ trong Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh này mới sản sinh ra 1 Kim Thân Phật, Tánh Phật ẩn vào đó, mang 1 Kim Thân Phật giống như tôi nè.

Vì có cái nhu cầu thì Tánh Phật này mới vào trường dòng tộc xin vào ở một trong 4 dòng tộc. Tánh Phật đồng ý rồi thì Trường dòng tộc mới đề cử 1 vị Thần quản lý dẫn đến những cặp vợ chồng quan hệ. Vừa cuốn hút thì vị Thần mới đẩy cái Tánh Phật này vào.

Tinh nam noãn nữ vừa quay là điện từ âm dương mới cuốn hút lại, bắt đầu cuốn hút vô đó là Tánh Phật bắt đầu ngủ đó. Nó quay đến 9 tháng 10 ngày đạt chuẩn nó phát ra 16 thứ tánh người. Điện từ âm dương chính là cái tánh người đó, nó phát ra, 1 thai nhi ra đời thì bắt đầu hình thành 1 con người:

- SỰ SỐNG LÀ TÁNH PHẬT.

- Thân người là tinh cha noãn mẹ.

- Tánh người là điện từ âm dương, nó quay nó phát ra 16 thứ.

Cũng giống như trong không gian này, dinamo nó quay đủ chuẩn nó mới phát ra được điện, thì từ điện nó mới phát ra nhiều loại. Đó, phải hiểu vậy.

Bởi vậy Đức Phật bảo là tam giới này cũng không

có luôn, hành tinh không có luôn, là vì nó cuốn lại mà, nó hút. Điện trong không gian nó quay cuồng mà, nó hút nước, nó quay thành hành tinh nước, tương tự thành hành tinh đất, hành tinh đá... thì nó cũng nằm trong cái quy luật vật lý này, tam giới, trái đất mình nó cũng quay theo cái quy luật này. Từ các tế bào, các bộ phận trong con người mình đều cũng như vậy, nó đều quay theo cái quy luật vật lý này, không thoát ra được.

Người ta bảo tu thành ông Phật. Đã có Tánh Phật rồi nhưng chưa có ông Phật, thành ra Tánh Phật mới vào đây TẠO CÔNG ĐỨC ĐỀ MÀ THÀNH ÔNG PHẬT.

Nên nhớ là Tánh Phật có nhen, là sự sống đó nhưng mà Kim Thân Phật không có. Phải vào đây mượn tánh người, thân người tạo ra Công Đức thì mới hình thành được 1 Kim Thân Phật.

Thì Tánh Phật ham muốn có Kim Thân Phật, vô đây rồi phải theo quy luật ở đây. Đức Phật Thích Ca ở đây 8 tỷ năm, còn mình ở đây chắc cũng phải 80 tỷ năm rồi mà cũng chưa chịu ra. Đó phải hiểu cái nguyên tắc này.

Chứ giờ hỏi nè, cái thân người của mình có thật có không? Nếu có thì không có chết, 80 tuổi, 100 tuổi nó cũng chết.

Còn cái tánh người mình có thật không?

Nó giả, có bởi sự cuốn hút của điện từ, nhưng mà nó phải mang cái nghiệp nó chạy đi, trong cái vỏ bọc tánh người nó mang 1 khối nghiệp nó chạy đi, nó lên cõi Trời Ngọc Hoàng sống 1000 năm, hay cõi trời Tịnh Độ sống 10.000 năm....do cái nghiệp chứ giờ sao.

Muốn thoát ra khỏi cái này thì phải đợi ĐỨC PHẬT

CÔNG BỐ HUYỀN KÝ RA, CHỈ CÁI CÔNG THỨC CHO VỀ. NGOÀI CÁI HUYỀN KÝ VÀ GIÁO LÝ RA, KHÔNG CÓ CÁI CÔNG THỨC NÀO MÀ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI ĐƯỢC HẾT.

Vì thế mà Thiền Tông ra đời bị nghe chửi là vậy. Không lẽ tui tu mấy chục năm nay mà tu sai hay sao?

Tại không có biết, hễ mang chữ tu là bị nhân quả. Thiền Tông không cho Tu, mà tạo Công Đức, Học và hành Công Thức.

Mà phải biết cách tạo Công Đức, còn không biết nó bôi đen hết trời, và phải hiểu Công Thức.

Thì cái gương ông Xá Lợi Phất đó, ông sống qua mấy đời Phật, ông tạo Công Đức mà bị bôi đen hết trời, ông cũng không có hiểu, mà chỉ có ông Thích Ca, ông có Phật nhãn, ông mới nhìn thấy cái này. Chỉ có 1 vị Phật mới nhìn thấy được cái này thôi.

Đó, có hiểu không, nếu thắc mắc thì lý do là như vậy. Lý do là Tánh Phật ham Kim Thân Phật. Nếu mà không có Tánh Phật làm sao tu thành Phật được. Nên nhớ là như vậy.

Còn cái Tánh Người nó vô Trung tâm vận hành luân hồi nó rã ra rồi, nó rã, từ cái phước đức, ác đức nó trở về với Điện Từ Âm Dương. Duy nhất chỉ còn Tánh Phật và khối Công Đức, Công Đức bôi đen thì vô đó Điện Từ Âm nó nhả ra thì Công Đức nó mới vận hành, thì nó mới đi.

Phải hiểu cái này, trong quyển số 9 đã nói vấn đề này.

10

☆■ TÁNH PHẬT LÀ CHƠN NHƯ. VẬY PHẬT

TÁNH DO ĐÂU MÀ CÓ, VÌ SAO GỌI LÀ CHƠN NHƯ. XIN THẦY GIẢI THÍCH GIÚP CON A?

● PHẬT TÁNH CỦA MÌNH CÓ GÌ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Trong Càn khôn vũ trụ này nó có 2 cái nơi. Bây giờ mình nói bằng vật chất cho nó dễ. Cái biển là nước không phải không, cái biển đến đâu thì nước có tới đó.

Cái biển mênh mông đó chính là Phật Giới. Nước được ví như là Điện Từ Quang. Trong Phật Giới Từng nguyên tử của Điện Từ Quang. Mình nói cái đơn vị nhỏ nhất là nguyên tử của Điện Từ Quang. Trong đó nó có cái hạt gọi là hạt Điện Từ Quang, mình nói nó giống như hạt cát đó.

Trong mỗi cái hạt nó gồm có cái Ý Thấy, Nghe, Nói Biết, nó là Chân Như. Sự thật là nó như vậy thôi, không ai làm ra nó.

Trong càn khôn vũ trụ chỗ nào nó xoáy nó tạo thành lực hút âm dương, nó thuộc về tam giới, ngoài tam giới nó là Phật Giới.

Cái hạt Điện Từ Quang Ý Thấy, Nghe, Nói, Biết nó nằm trong Phật (là cái mênh mông đó) thì ta gọi nó là TÁNH PHẬT.

Nó ghép lại để gọi theo ngôn từ thế gian này, để mình nói chứ sự thật bên kia không có Tánh Phật, Chư Phật dùng danh từ gì mình không có biết. Cái thế giới vật lý này nó phải dùng ngôn ngữ để nó giải bày sự hình thành của một vật thể. Cái đó là cái Chân Như, trong cái nguyên tử này nó có cái Hằng Thấy, Hằng Nghe, Hằng Nói, Hằng Biết, nó nằm trong mênh mông Phật gọi là

Tánh Phật.

Cũng như tánh người nó không có, thân người hoàn toàn không có, giữa tinh cha noãn mẹ nó kết hợp với nhau nó mới tạo ra thân người. Cái điện từ âm dương cuốn hút nó quay đạt chuẩn nó mới phát ra 16 thứ tánh người.

Trong Thiền Tông nói là thân người, tánh người không thật có, nhưng mà thân người nó đi theo chu kỳ ở trái đất này là 100 năm đi, tánh người nó không thể nói 100 năm được, mà nó nói chừng nào Tánh Phật mang cái Công Đức đi ra đến Trung Tâm Vận Hành Luân Hồi thì cái tánh người mới tan rã ra.

Nó là cấu tạo bằng điện từ âm dương. Nó phát ra 16 thứ. Cũng giống như điện khi quay đủ nó phát ra điện rồi mình mới chế ra 16 loại điện, đó đại khái nó là như vậy.

Đức Phật dạy cái này rất khoa học, vì thế mà Đức Phật bảo khi nào loài người văn minh lên cao, chúng mình được khoa học thì cái Thiền Tông này mới nói ra cho mọi người biết, nhưng mà cũng chỉ có 1/1.000.000 người chấp nhận thôi. Nghĩa là 1 triệu người nghe cũng chỉ có 1 người chấp nhận thôi. Mà 100 người chấp nhận về thì cũng chỉ có 5 người đi được thôi, còn bao nhiêu rơi lại hết.

Nó khó là khó ở cái chỗ đó.

Khi Đức Phật Ngài Toàn Năng Toàn Giác, ổng dùng Phật nhãn ổng nhìn vào càn khôn vũ trụ để tìm cái biên giới, ổng không có thấy, nên ổng nói VÔ THỦY, còn cái LUÂN HỒI của con người VÔ CHUNG, muốn hết CHUNG thì phải vào Trung Tâm Vận Hành Luân Hồi TỰ NÓ TAN RÃ. Giờ ví dụ nè, con đi ra biển, biển mà

quang đấng con nhìn thấy ngút mắt luôn, đúng không. Mà nếu có giông bão con nhìn nổi không, ở trong bão là con hoàn toàn bó tay. Con phải theo quy luật của bão. Mưa nhiều thì con không thấy đường, mưa ít thì con thấy xa 1 chút, đó theo quy luật vật lý là nó như vậy.

■ DẠ THƯA THẦY, NGOÀI TÁNH PHẬT RA CHƠN NHƯ NÓ CÒN CÓ CÁI GÌ KHÁC NỮA KHÔNG Ạ?

- Ý thầy, nghe, nói, biết là Chơn Như, Chân Như là cái Chân Thật như vậy thôi, nó là như vậy gọi là Chơn Như, bởi vậy mới nói nó là VÔ THỦY, VÔ CHUNG. Cũng như nói trong thế gian này, cái không khí nó là vậy thôi, dù nó ở ngoài hay ở trong người anh, nó đều là không khí, khi anh hít vào, anh thở ra thì nó ở trong cái bầu không khí này.

Vì thế mà trong kinh có nói câu: “Tướng nước khi đã vượt lên, lên cao đến đỉnh lại rơi về nguồn”. Có nghĩa là tiếng nói mình phát ra nó theo cái lực đẩy của điện từ tôi nói, nó ra được mấy thước, rồi nó mới trở về, cứ tưởng tiếng này nó bay đi luôn, không có đâu. Mà cái tiếng này nó nằm ở đâu? Nó nằm ở trong không gian.

Đạo Phật hay bất cứ cái gì trong thế gian này khi nó đi vào chu kỳ thành trụ hoại diệt thì nó đều trở về không gian hết đó. Ví dụ những cái gì nhà google phát chỉ 1 lần thôi, rồi nó nằm trên đó chứ đâu. Rồi thế hệ này dẹp đi, thế hệ sau tới nó phải thông thiên nó mới lấy được cái này, lấy xuống lại.

Đó, phải hiểu cái này.

● PHẬT TÁNH CỦA MÌNH CÓ GÌ?

PHẬT TÁNH NHƯ SAU:

+ PHẬT: Trùm khắp mọi nơi theo Càn Khôn Vũ Trụ, Càn khôn vũ trụ đi đến đâu là Phật đi đến đó. Không biên giới.

+ TÁNH: Là VỎ BỌC BẰNG ĐIỆN TỪ QUANG BỌC CÁI Ý, Trong Ý gồm có 5 Căn Bản như sau:

1. Ý: LUÔN HẰNG:

2- Ý Thấy.

3- Ý Nghe.

4- Ý Nói.

5- Ý Biết: Thấy, Nghe, Nói.

6- Hành:

Hành này là do Điện Từ Quang tự nhiên có trùm khắp trong Phật Giới để bảo tồn 5 thứ trên. Vì là bảo tồn nên phải động mới bảo tồn được.

Vì vậy, Như Lai nói trong Tánh có Hành.

Sáu thứ trên nằm trong Tánh, cái Tánh này có đầy trong Phật Giới, nên Như Lai gọi chung là “Phật Tánh”.

Phật Tánh là như vậy thôi, nên Như Lai gọi là Chân Như, tức là cái Như Như Chân Thật.

Cái Như Như này, không thêm, không bớt, không thiếu cũng không thừa. Chính phần này Như Lai dạy 5 anh em ông Kiều Trần Như và 4 người bạn đồng tu, họ triệt ngộ đạo Thiền rồi, nên họ giúp Như Lai thành lập Giáo đoàn đạo Giác ngộ.

Chỗ này không có ngôn từ gì để nói lên được, nhưng để cho nhiều người cùng biết, nên Như Lai dùng phương tiện là ngôn từ của Thế giới này để nói ra.

Như Lai đưa Ý Thấy để ví dụ cho bà hiểu:

- Khi Ý thấy Thanh Tịnh, là thấy của Tánh Phật.
- Còn cái Ý thấy, tiếp theo cái suy nghĩ và tưởng của Tánh người, gọi là thấy Vô minh, tức không sáng suốt.

Như Lai tạm xếp 3 ngôi vị của Thấy như sau:

1.- Ngôi vị thứ nhất: Cái hằng Thấy tự nhiên của Ý là tánh Thấy Chân Như.

2.- Ngôi vị thứ hai: Cái hằng Thấy của Ý xuyên qua Tánh người, gọi là Tánh người Thấy.

3.- Ngôi vị thứ ba: Cái Thấy của Tánh người là có 2 phần đối đãi:

1- Suy nghĩ và làm Thiện, tức tự mình tạo ra Nghiệp lành.

Nghiệp lành này được chứa vào vỏ bọc của Tánh người.

Trong vỏ bọc của Tánh người có cái kho chứa Nghiệp lành.

Đề khi người này hết duyên sống nơi Thế giới loài Người, tùy theo Nghiệp lành của người này tạo ra, nó tự động được hút vào vùng nào đó trong Tam giới để hưởng phước lành do mình ham muốn tạo ra đó.

2- Suy nghĩ và làm Ác, tức tự mình tạo ra Nghiệp dữ.

Nghiệp dữ này cũng được chứa trong cái vỏ bọc của Tánh người, nhưng vào cái kho Ác.

Khi con người này hết duyên sống nơi Thế giới loài Người.

Tự động cái kho Ác kéo người này xuống nơi tương ứng làm Ác của người này để trả quả mà người này đã

tạo ra.

- Đây là qui luật Nhân quả tự nhiên nơi Thế giới này vậy.

3. Suy nghĩ giúp cho mình và người Giác Ngộ Giải Thoát thì tạo ra Công Đức. Nhờ vào Công Đức này tiếp nối Tánh Phật đến Trung tâm vận hành luân hồi của Hải Triều Dương để trở về Phật Giới. Đây gọi là con đường thoát ra khỏi quy luật nhân quả tự nhiên nơi trái đất này.

(Trích sách Thiền Tông quyển 7 “Đức Phật dạy tu Thiền Tông” của soạn giả Nguyễn Nhân)

11

☆• TÁNH PHẬT CÓ TÍNH CHẤT HẠT VÀ SÓNG NHƯ CÁC HẠT ĐIỆN VẬT LÝ KHÔNG A?

- HỎI: PHẬT TÁNH LÀ NHỮNG NGUYÊN TỬ SÁNG DO CÁI Ý LÀM CHỦ, BAO GỒM THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT THANH TỊNH TỰ NHIÊN. VẬY TÁNH PHẬT CÓ MANG ĐẦY ĐỦ TÍNH CHẤT VẬT LÝ TỰ NHIÊN CỦA CÁC LOẠI HẠT VÀ NGUYÊN TỬ TRONG VŨ TRỤ KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Tánh Phật cấu tạo rỗng là Điện từ Quang, không có Vật lý Âm Dương, nên: Thấy, Nghe, Nói, Biết tự nhiên trong Thanh Tịnh. Chữ Ý mà Thiền Tông sử dụng là để biết Nguồn Gốc xuất phát, chứ không phải là cái Ý giống như duyên hợp của Tánh Người. Tánh Phật tạm gọi là những “Nguyên Tử” trong Phật Giới vậy thôi, chứ thật ra không có tên gì cả.

Vì ở Thế giới Vật lý Âm Dương sanh ra đôi đũa, nên khi chúng ta muốn trình bày việc gì cũng phải minh

chứng, nên tạm gọi tên là Tánh Phật vậy thôi.

12

☆• CHÂN NHƯ Ở BÊN PHẬT GIỚI VÀ CHÂN NHƯ Ở BÊN TAM GIỚI. TẤT CẢ MÃI MÃI VĨNH TRƯỜNG KHÔNG BAO GIỜ BIẾN MẤT, KHÔNG BAO GIỜ CHẾT ĐI. CHỈ KHÁC NHAU LÀ PHẬT GIỚI THÌ VÔ SANH CÒN TAM GIỚI TỬ SANH LUÂN HỒI, CÓ PHẢI NHƯ VẬY KHÔNG A?

■ THƯA BÁC, “Ở BÊN PHẬT GIỚI LUÔN LUÔN LÚC NÀO CŨNG SÁNG VÀNG” CÓ PHẢI KHÔNG?

■ CHÂN NHƯ Ở BÊN PHẬT GIỚI VÀ CHÂN NHƯ Ở BÊN TAM GIỚI. TẤT CẢ MÃI MÃI VĨNH TRƯỜNG KHÔNG BAO GIỜ BIẾN MẤT, KHÔNG BAO GIỜ CHẾT ĐI. CHỈ KHÁC NHAU LÀ PHẬT GIỚI THÌ VÔ SANH CÒN TAM GIỚI TỬ SANH LUÂN HỒI, CÓ PHẢI NHƯ VẬY KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ giải quyết cái chữ “Chân Như”: “Chân” là Chân Thật. Cái gì Chân Thật?

+Phật Giới cái gì Chân Thật: “Thấy, Nghe, Nói, Biết và Ý” là Chân Thật, Điện Từ Quang là Chân Thật bên đó.

+ Bên đây là cái gì? Cũng chân như vật lý: “Đất, Nước, Gió, Lửa”. Dù đi đâu ví dụ thành cây rút xuống nó cũng thành đất; con người cũng vậy “còn sống đi nói dóc chứ mai một chết cũng thành đất”. Đó là cái Chân Như. Đây gọi là cái Chân lý của vật lý mà mình tạm gọi là Chân Như.

Bên kia “thấy, nghe, nói, biết và Ý” thì mới gọi là chân như.

- “Chân” là cái Chân Thật.
- “Như” là như vậy không biến đổi.

Nhưng mà, tại nó vô quy luật vật lý, nó phải quay theo quy luật vật lý thành ra thấy nó biến đổi. Bởi vì nếu mình nói ví dụ mình mới so sánh cái này, so sánh bằng cái gì?

So sánh bằng một nguyên tử, nguyên tử đất tuy là nó kết hợp nhiều nguyên tử nó sẽ thành người, nhưng mà cá thể của nguyên tử đất hoàn toàn không thay đổi, nó chỉ kết dính tạm thời, nó duyên hợp kết dính thôi, hàng tỷ tỷ tế bào nó kết hợp trở thành con người, khi nó mất ra thì nó trả lại; tất cả hàng tỷ tỷ các tế bào, nó cũng phải trở về cái:

- Chân Như của Đất.
- Rồi Chân Như của Nước.
- Rồi Chân Như Gió.
- Rồi Chân Như của Điện.

Nó không có khác cái nào. Cái Chân Như kêu bằng “Chân Như không biến đổi chỗ này, mà nó duyên hợp nó sẽ biến đổi cái hình thể”, chứ sự thật Đất không thể nào mà mất.

Bây giờ mình nói ví dụ là Nước đi. “Thấy” - mình thấy một ly nước chứ sự thật ở trong đó biết bao nhiêu cái nguyên tử nước ở trong đó, nhưng mà rồi nó có luân chuyển đi đâu rồi nó cũng là Chân Như của Nước, bên kia cũng vậy. Chân Như là cái chân thật không biến đổi. Bên đây là: Đất - Nước - Gió - Lửa - Điện Tử Âm Dương;

còn bên kia Điện Từ Quang, Công Đức và Phật Tánh.

Bởi vì cái Công Đức này nó phải tạo, vì thế giới vật lý này nó mới tạo được Công Đức; còn thế giới kia hưởng thôi. Kể như là về Phật Giới cũng là hưởng thôi, rồi lên cõi trời cũng là hưởng thôi.

Đó, mình phải hiểu.

Bởi thế giới này tại sao mà ông Phật nói là “Thế Giới Vật Lý Âm Dương”, mà trong âm dương này quay thì nó mới tạo ra cái Công Đức này, cái Công Đức nếu mà vị Phật mà vô đây có liên về liên không ở đây thì không thể nào có Công Đức. Nên nhớ: “không ở đây không nếm được mùi được trần gian thì cái Công Đức không giá trị, phải nếm được mùi trần gian thì Công Đức mới giá trị”.

☆ THƯA BÁC, “Ở BÊN PHẬT GIỚI LUÔN LUÔN LÚC NÀO CŨNG SÁNG VÀNG” CÓ PHẢI KHÔNG?

- Đúng rồi. Nó sáng vàng thôi.

Cũng như bây giờ mình ở trong cái vùng gió bụi thì lúc nào mình cũng thấy gió bụi; còn cái chỗ trời trong mây tạnh thì lúc nào cũng trời trong mây tạnh thôi.

Ở trong này thì nó: có trắng, có đen, có vàng, có đỏ, rồi nó có Âm Dương lớn nhỏ; còn bên kia nó hoàn toàn một thứ thôi, một Chân Như Phật Tánh, Kim Thân Phật và Điện Từ Quang, có vậy thôi, bởi vì ba cái này nó là Chân Như.

Bên đó nó cũng duyên hợp nhưng nó không có cái Vật lý, nó không có cái Âm Dương; chứ nếu mà bên đó nó có Âm Dương cũng giống như mình thôi. Nhưng mà

tại vì bên đây Tam giới nó đóng khung lại, nó tạo cái lực hút, thành ra nó mới hình thành một cái Tam giới, rồi hình thành Trái đất, hình thành con người được.

Bên đây mà không có lực hút thì hoàn toàn không có cái gì hết, không có lực hút là hoàn toàn không hình thành bất cứ cái gì.

■ THƯA BÁC, TRONG MỖI CON NGƯỜI CÓ 2 THỨ TÁNH ĐÓ LÀ TÁNH PHẬT NẴM TRONG TÁNH NGƯỜI VÀ NẴM Ở TRUNG TÂM BỘ NÃO. MỖI NGƯỜI CÓ 1 VỊ THẦN ĐIỀU HÀNH GIÁM SÁT. VẬY CHO CON XIN HỎI VỊ THẦN ĐIỀU HÀNH CỦA MỖI NGƯỜI XUẤT HIỆN THỜI KỲ NÀO CỦA MỖI CON NGƯỜI VÀ ĐƯỢC HIỆN DIỆN Ở ĐÂU ĐỐI VỚI NGƯỜI ĐÓ A.

- Thần thì cái gì mà ông không biết. Con xuất hiện ở đây là ông đã nhìn thấy trong cái tàng thức của con chứa cái gì trong đó rồi. Rồi bây giờ 100 năm này con làm cái gì? Sau cùng ông mới thực thi nhân quả.

Bởi vì thế giới này thực thi nhân quả là do Thần còn hưởng nhân quả là Thánh. Bởi vì tại sao Thánh phải làm cái này. Thánh là phải lập ra cái Đạo, Bây giờ con muốn lên trời phải lập cái Đạo Trời cho con tu, chứ bây giờ rồi con muốn làm Thần rồi ông lập cái Đạo Thần. Con muốn làm Tiên phải lập Đạo Tiên. 1 vị Toàn Năng Toàn Giác lập ra 6 pháp môn, khi về Phật Giới thì 5 pháp môn đầu Thánh quản lý hết.

Chỉ còn cái pháp môn thứ 6, pháp môn thứ 6 công bố ra rồi vị Phật phải phân thân đi vào thế giới loài người. Phân thân vào cái bình lưu ở đây quan sát giữ cho đến khi nào kết thúc mới thôi. Không phải nhỏ đâu. Mà cái

này mình không nói thẳng được, thành ra con đừng có lo.

Ở đây nhân quả Thần - Thánh quản lý rồi ông này thực thi, ông này muốn dạy, ông lập Đạo ông dạy muốn đi đâu thì ông cho đi đó. Đó phải hiểu 2 cái nguyên tắc này.

13

☆● XIN THẦY GIẢI THÍCH GIÚP CON CÂU “TRÍ THỂ TỰ NHIÊN TÁCH RỜI”

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Có nghĩa là: Trí thể con đẹp được rồi, chứ không phải trí thể tự nhiên tách rời.

Khi mà con Ngộ Đạo rồi đó, thì cái gì là Tánh Phật làm thôi. Cái “Trí” của thể gian không có xen vô. Có nghĩa là khi con Ngộ Đạo, những việc con làm là Tánh Phật làm.

Nên nhớ, tất cả những người mà khi Ngộ Đạo rồi con làm cái gì dường như có người dẫn con đi, dẫn con làm. Cái đó gọi là “Tánh Phật hướng mình làm đó”.

Mà chỉ người nào thật tình Ngộ Đạo mới được cái này. Còn nếu mà mình không thật tình. Mình muốn thì ông Thánh giúp mình theo. Dẫn mình đi.

Lẫn lộn giữa Phật và Thánh khó phân biệt lắm.

Trí thể con đẹp được rồi, chỉ để Tánh Phật làm mà thôi Đó, phải hiểu cái này. Mà hai cái này thì phải phân biệt. Phân biệt cái nào Thánh, cái nào của Phật.

14

☆● DIỆU DỤNG CỦA TÁNH PHẬT, CỦA ĐIỆN

TỪ QUANG LÀ GÌ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Diệu dụng của Tánh Phật thì sử dụng mặt trăng thứ 1, thứ 2 thôi, mặt trăng thứ 3 bỏ đi, là diệu dụng của Tánh Phật. Còn diệu dụng của Tánh Người thì cái mặt trăng thứ 3 đó, nó liên kết nhau.

- HỎI: ĐIỆN TỪ QUANG CÒN CÔNG DỤNG GÌ KHÁC KHÔNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Điện Từ Quang là cái điện từ nó sáng thôi, rồi nó làm VẬT TU để nó pha với Công Đức để trở thành một Kim Thân Phật. Rồi nó cuộn bọc cái Ý lại thành ra Tánh Phật. Điện Từ Quang nó chỉ có vậy, nó có công dụng là đẩy đi, thu lại.

Còn mình ở đây là cuốn hút, quay cuồng, gọi là âm dương cuốn hút quay cuồng. Còn bên kia nó rung động đẩy ra, thu vào. Ví dụ: Mình phát ra tiếng thì Điện Từ Quang nó đẩy đi còn đằng kia đẩy lại, mình thu lại mình nghe.

Điện Từ Quang nó có công dụng này vì nó không qua cái vật lý, vì thế mà nó không có phát sanh ra đực, cái.

Còn ở đây thế giới vật lý này phát sanh ra đực, cái. Nó quan trọng nhất cái chỗ này, bắt buộc theo quy luật cuốn hút của nó. Vì thế mà trái đất này mới sinh sản được. Nếu không có quy luật âm dương thì không sinh sản được.

15

☆• TẤT CẢ NHỮNG HÀNH ĐỘNG CỦA CƠ THỂ MÌNH CHÍNH LÀ ĐIỆN TỪ QUANG CỦA

TÁNH PHẬT.

- HỎI: PHẬT TÁNH LÀ THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT. PHẬT TÁNH Ở TRONG MÔI TRƯỜNG ĐIỆN TỬ QUANG. VẬY KHI PHẬT TÁNH Ở TRONG THÂN CON NGƯỜI Ở TRONG TAM GIỚI, VẬY PHẬT TÁNH LẤY ĐIỆN TỬ QUANG Ở ĐÂU VÀ LẤY BẰNG CÁCH NÀO ĐỂ SỐNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Phật Tánh là một khối Điện Tử Quang chứ lấy ở đâu, nó chỉ phát từ trong cái Điện Tử Quang của nó ra thôi. Nó vô đây là nó bị cái tánh người nhốt nó lại. Nó muốn thấy, biết, nghe đều phải xuyên Qua tánh người, nó chỉ là một nguyên tử sáng thôi.

Bây giờ khoa học văn minh rồi mới thí dụ được nè. Ví dụ như con có 1 cái loa nhỏ xíu con đưa qua cái loa nào nó cũng phát lớn ra. Tánh Phật cũng vậy, nó chỉ là một nguyên tử sáng nhưng mà nó đưa qua mắt thì thấy, đưa qua tai thì nghe, rồi xúc chạm. **TẤT CẢ NHỮNG HÀNH ĐỘNG CỦA CƠ THỂ MÌNH CHÍNH LÀ ĐIỆN TỬ QUANG CỦA TÁNH PHẬT.**

Nhưng mà tại vì Phật Tánh vô đây làm công cụ cho tánh người. Thành ra tánh người sai cái gì Tánh Phật làm cái nấy. Khi nghe cái bài dẫn dò đường về Phật Giới con mới hiểu được rằng Tánh Phật là công cụ của tánh người. Mai một mà quyển giáo lý có ra được con đọc là con hiểu hết, Đức Phật phân tích rất rõ về cái này.

16

☆• LUẬT TIẾN HÓA CỦA VŨ TRỤ CŨNG LÀ LUẬT TIẾN HÓA CỦA SỰ SỐNG, HAY NÓI

ĐÚNG HƠN LÀ LUẬT TIẾN HÓA CÁI DỤNG CỦA TÁNH PHẬT.

Luật tiến hóa vũ trụ định rằng mọi vật đều thay đổi theo thời gian để tiến trên con đường đã định sẵn. HUYỀN KÝ ĐỨC PHẬT TRUYỀN THEO DÒNG THIỀN TÔNG, Đức Phật có dạy:

Tánh Phật vào trong thân người mượn thân và tánh người tạo Công Đức như lời hứa ban đầu nhưng không tạo, mà lại tạo nghiệp thiện, nghiệp ác, nghiệp không thiện không ác để rồi Tánh Phật theo cái dụng của Tánh Phật mà bắt đầu cuộc hành trình đi trong tam giới trả nhân quả không ngày ngừng nghỉ. Khi thì làm trời, khi thì làm thần, khi thì làm súc sanh, làm cô hồn, ngạ quỷ, địa ngục.... vay vay trả trả mãi trong dòng tộc, tánh Phật đã đi theo nghiệp đã tạo ở trong tam giới này chắc là triệu đời, tỷ tỷ tỷ kiếp nơi đây rồi. Đây cũng gọi là sự tiến hóa của cái dụng của tánh Phật. Dĩ nhiên, đi nhanh hay chậm còn tùy vào cá nhân và hoàn cảnh chung quanh.

Loài thảo mộc là kết tinh của loài kim thạch, loài cầm thú sau thảo mộc, và loài người tiếp theo loài cầm thú. Cũng như thế, loài người có một cứu cánh nhất định, một giới hạn mà khi họ vượt qua thì họ sẽ bước vào một giai đoạn mới. Nói một cách khác trên loài người là đời sống Siêu Nhân Loại. Hay nói theo HUYỀN KÝ ĐỨC PHẬT TRUYỀN THEO DÒNG THIỀN TÔNG thì đó là thế giới nơi Chư Phật sống, cũng chính là Cội Nguồn của Tánh Phật mà ai cũng có, và HUYỀN KÝ ĐỨC PHẬT RA ĐỜI là để chỉ cho Tánh Phật biết cách, tìm cách thoát ra khỏi quy luật nhân quả nơi thế gian này để TRỞ VỀ CỘI NGUỒN CỦA CHÍNH MÌNH, hay nói

cách khác là THÀNH PHẬT, hay nói theo luật tiến hóa của vũ trụ thì gọi là con người kết thúc quá trình tiến hóa và bước vào một đời sống SIÊU NHÂN LOẠI.

Đức Phật đã dạy: Mọi chúng sanh đều có Phật tánh, sự tiến hóa của cái dụng của Tánh Phật là để TRỞ VỀ VỚI CỘI NGUỒN CỦA CHÍNH MÌNH, TRỞ VỀ VỚI CÁI CHÂN THẬT CỦA MÌNH, mà các đạo khác gọi là hợp nhất tiêu ngã hòa vào đại ngã.

Theo luật tiến hóa thì thể xác con người phát triển khá hoàn hảo, nhưng đa số vẫn chưa làm chủ được bản thân, hay nói cách khác là Tánh Phật vì chưa có Công Đức nên chỉ là công cụ của Tánh người, theo luật tiến hóa thì gọi là người kém tiến hóa, là con người còn nhiều dục tính, còn nhiều ham muốn cho cái thân người của họ. Chính vì thế họ sẽ gặp nhiều đau khổ để học cách làm chủ bản thân.

Thế gian là một trường học mà trong đó có yếu tố khổ đau. Khi Tánh Phật có đủ Công Đức thì Tánh Phật sẽ làm chủ được xác thân này, làm chủ được tư tưởng của mình, vì tư tưởng của con người rất khó kiểm soát, nó cứ chạy lung tung như con ngựa bất kham, không theo một đường hướng nào nhất định, mà người ta vẫn thường nói “Tâm viên, ý mã”. Khi Tánh Phật có đủ Công Đức thì lúc này Tánh Phật mới làm chủ được cuộc đời của mình, mới định trí, mới điều khiển được tư tưởng đi theo con đường mà Tánh Phật muốn. Nghĩa là sử dụng trí tuệ để suy nghĩ, để phá tan các tà kiến, các màn che phủ của vô minh.

Khi ba thân hòa làm một và Bát Thức đã chuyển thành Tứ Trí thì con người đã tiến hóa đến một giai đoạn

mới, trở thành một bậc chân thiện. Khi đó con người bước vào một đời sống “trường cửu” của tinh thần, đời sống của Bạc Đại Giác ngộ nằm ngoài tầm hiểu biết của chúng ta, và không thể diễn tả bằng ngôn ngữ. Đây gọi là **THÀNH PHẬT BẰNG CON ĐƯỜNG TỬ ĐẠO**.

Sự tiến hóa là một định luật của vũ trụ và rồi **AI CŨNG SẼ ĐI TRỌN CON ĐƯỜNG ĐÓ**. Đức Phật đã dạy: “Ta là Phật đã thành. Con người là Phật sẽ thành”.

Con người có thể làm những điều bất thiện, đi ngược với dòng tiến hóa, nhưng như thế cũng chỉ làm chậm trễ sự tiến hóa của mình, chứ không thể chặn đứng được dòng tiến hóa của nhân loại. Vấn đề đặt ra là thời gian tiến hóa ngắn nhất hay dài nhất mà thôi. Thí dụ như ta có thể bơi xuôi dòng, hay ngược dòng, hay chơi vơi ở một chỗ của dòng tiến hóa, nhưng dòng nước vẫn chảy và dù muốn hay không, trước sau gì ta cũng trôi về biển cả. Đa số con người thường chơi vơi, không nhất quyết, lúc chìm đắm, lúc nổi trôi vì chưa có **Ý THỨC SÁNG SUỐT ĐỂ NHẬN ĐỊNH CON ĐƯỜNG PHẢI ĐI**.

Ngày nay, đã gần đến cuối chu kỳ tuổi thọ của trái đất. Theo thông lệ, **HUYỀN KÝ CỦA ĐỨC PHẬT THÍCH CA MÂU NI TRUYỀN THEO DÒNG THIỀN TÔNG ĐƯỢC CÔNG BỐ RA LÀ ĐỀ RÚT NGẮN CHU KỲ TIẾN HÓA CỦA CÁI DỤNG CỦA TÁNH PHẬT**. **HUYỀN KÝ RA ĐỜI LÀ ĐỂ GIÚP CON NGƯỜI TRỞ VỀ CỘI NGUỒN CỦA MÌNH BẰNG TRUNG ÂM THÂN**. HAY NÓI CÁCH KHÁC LÀ **HUYỀN KÝ RA ĐỜI LÀ VỐT ĐƯỢC AI THÌ VỐT, AI VỀ ĐƯỢC THÌ VỀ**.

17

☆● PHẬT TÁNH Ở TRONG CÁI CÂY HAY TRẢ QUẢ HOA BÁO GÌ THÌ CHỈ CÒN LÀ CÁI TÁNH GIÁC THÔI.

- HỎI: DẠ THƯA THẦY, NẾU PHẠM LỖI MÀ LÀM LOÀI HOA BÁO THÌ LÚC ẤY PHẬT TÁNH CỦA HOA BÁO ĐÓ ĐANG Ở ĐÂU Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ khi mà Phật Tánh vô đây làm hoa báo thì cái năng lực của ông không còn nữa rồi, nó không còn nữa mà nó trở về cái năng lực thực vật, cũng là năm nhưng mà nó chìm sâu vào cái loài đó. Vì thế mà hoa báo hay là thực vật gì nó chỉ có Tánh Giác thôi chứ nó không còn năng lực suy nghĩ nữa.

Bởi vì Phật Tánh vô nhân quả luân hồi nó đi cao nhất là cõi trời vô sắc, còn thấp nhất là 18 tầng địa ngục. Tất cả đều do Phật Tánh mượn thân và tánh con người tạo ra nên có cái sai biệt này. Đó nó do cái tánh...

Vì thế mà tu để thoát ra quy luật này thì mới đi ra ngoài cái nhân quả của vật lý này. Bởi vậy người tu theo Đạo Phật mà không hiểu nguyên tắc vật lý thì tu hoàn toàn sai hết.

Vì thế mà Lục Tổ Huệ Năng có nói một câu khi mà Thiền Tông ra đời nó phá tà tông. Tà tông là gì? Tà tông là dạy không đúng, mà dạy không đúng gọi là tà tông.

Đó bây giờ Thiền Tông nó không phải nó phá mà vô đây nó chinh toàn bộ lại hết những người dụng công tu thiền được này, được kia thì hoàn toàn được chinh lại hết, gọi là phá đi.

18

☆• THẾ NÀO GỌI LÀ TÁNH PHẬT SUY NGHĨ?

Vị Bùi Thị Loan ở Hà Nội có hỏi như sau:

- TÁNH PHẬT LÀ TỰ NHIÊN THANH TỊNH NÊN SUY NGHĨ CỦA TÁNH PHẬT LÀ TỰ NHIÊN THANH TỊNH, TÁNH NGƯỜI SUY NGHĨ LÀ PHẢI TRẢI QUA 16 THỨ TÁNH NGƯỜI NÊN KHÔNG THANH TỊNH ĐƯỢC, CÓ PHẢI NHƯ VẬY KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tánh Phật ở Phật Giới chỉ Thấy, Nghe, Nói, Biết vậy thôi chứ không có suy nghĩ. Trong thế giới Thanh Tịnh không có suy nghĩ, mà suy nghĩ này là do cái tánh người, thế giới vật lý nó quay thành ra không có được Thanh Tịnh. Tìm cách để làm gọi là suy nghĩ, suy nghĩ chỉ nằm ở trong cái thế giới vật lý này thôi.

+Còn nếu mà mình sử dụng Tánh Phật của mình suy nghĩ thì tức là mình sử dụng cái tánh người của mình đó, suy nghĩ những cái điều gọi là tạo Công Đức, người ta gọi là SUY NGHĨ CỦA TÁNH PHẬT.

+ Còn suy nghĩ mà tạo phước đức là của tánh người Dương.

+ Tạo Âm đức là của tánh người Âm.

- Chứ gốc của Tánh Phật là KHÔNG CÓ SUY NGHĨ, trong đó chỉ có cái Căn Bản là Thấy, Nghe, Nói, Biết thôi.

Vô thế giới này, Tánh Phật suy nghĩ tức là tạo Công Đức gọi là suy nghĩ đó. Tánh Phật mượn cái thân tứ đại và cái tánh người để suy nghĩ, SUY NGHĨ TẠO CÔNG ĐỨC GỌI LÀ SUY NGHĨ CỦA THANH TỊNH.

+ Mà suy nghĩ để tạo Phước đức dương gọi là suy nghĩ vãng sanh.

+ Suy nghĩ để tạo phước đức âm gọi là phước đức âm ở tại trái đất này.

- Chứ còn nói Tánh Phật suy nghĩ là hoàn toàn không có. Tánh Phật muốn làm cái gì cứ tự nhiên mà làm, nó không có động, mà nó tự xuất phát ra làm.

Bởi vậy thành ra mình ở đây nè, nếu một người mà Thanh Tịnh muốn làm cái gì thì tự nhiên nó phát ra, nó hoàn toàn không suy nghĩ nhen, tự nhiên nó phát ra, chính CÁI ĐÓ GỌI LÀ CÁI TÁNH PHẬT ĐÓ. Còn mà suy nghĩ rồi mới phát ra là không được.

- Trong Kinh Kim Cang Đức Phật có dạy:

“TRI KIẾN LẬP TRI TỨC VÔ MINH BỒN.

TRI KIẾN BẤT LẬP TRI TỨC TÁNH NIẾT BÀN”.

Thấy, Biết đừng có chồng thêm thấy, biết, thì cái đó là Tánh Phật đó, Niết Bàn. Niết Bàn là chữ Thanh Tịnh.

19

☆• DÙNG TƯỢNG NHƯ THỂ NÀO CHO ĐÚNG?

- HỎI: BÁC CÓ DẠY RẰNG MUỐN VỀ PHẬT GIỚI THÌ ĐỪNG CÓ TƯỢNG. XIN BÁC GIẢI THÍCH RÕ CÁI CHỮ TƯỢNG NÀY LÀ NHƯ THỂ NÀO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái tượng này đó..... không phải nói về Phật Giới là không có tượng mà tượng này nó có 2 cái loại: Tượng thu lợi và Tượng dẫn người ta về Phật Giới.

Vì thế mà trong kinh có Đức Phật có dạy rằng, các

ông cứ suy nghĩ trong Thanh Tịnh, suy nghĩ càng nhiều càng tốt đó là một người đại Giác Ngộ. Có nghĩa là anh giúp người ta, anh làm cái gì cũng được, làm bất cứ cái gì để giúp người ta trở về Phật Giới, tương càng nhiều càng tốt.

Khuyên mình đừng có tưởng tâm bậy, đừng có tìm những cái gì của thế giới vật lý.

Tưởng nó có 2 loại, vì cái Ý, Phật cũng có cái Ý, mình cũng có cái Ý mà mình nương, cái tánh người nó nương cái Ý của Tánh Phật nó làm.

■ Cái Tánh Phật là THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT THANH TỊNH. Còn cái Ý của tánh người mình THẤY, muốn đem về cho mình. NGHE, muốn phải trái.

Đó, thì cũng là cái Ý, MÌNH SỬ DỤNG Ý NÀO ĐÂY? Ý Phật nó khác, Ý người nó khác. Ý người nó có 16 thứ tánh.

+ MÌNH PHẢI HIỂU CÁI NGUYÊN TẮC NÀY MỚI HIỂU PHÁP MÔN GIẢI THOÁT.

20

☆• HAM MUỐN CỦA TÁNH PHẬT, HAM MUỐN CỦA TÁNH NGƯỜI CÓ GIỐNG NHAU KHÔNG?

+ TRONG KINH CÓ NÓI CÁI LY NƯỚC TRONG CÓ QUẬY CỖ NÀO NÓ VẪN TRONG, NÓ KHÔNG CÓ ĐỤC. CÒN CÁI LY NƯỚC ĐỤC QUẬY CÁI NÓ ĐỤC LIỀN.

- Hỏi: Tui đọc trong sách của thầy Nhân có nói Phật Tánh vì ham muốn có Kim Thân Phật lớn nên mới tìm đường vào Tam Giới tạo Công Đức để mang về Phật

Giới. Vậy ham muốn của Tánh Phật này, với ham muốn của Tánh Người có giống hay khác nhau gì không, nhờ Bác phân tích rõ hơn ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Giống. Giống y chang. Ham muốn cất cái nhà cũng là ham muốn, mà ham muốn tạo Công Đức cũng là ham muốn. Nhưng mà cái đường đi nó khác.

Ham muốn cất cái nhà là để có cái nhà. Ham muốn về Phật Giới là chỉ để biết con đường trở về Phật Giới. Cũng là ham muốn của con người.

Tất cả trong này sống theo nhân quả, bất cứ ham muốn gì... ham muốn vãng sanh là ham muốn dương, ham muốn về Phật Giới gọi là ham muốn thoát ra ngoài sanh tử luân hồi, cũng là ham muốn.

Tất cả con người ta phải sử dụng ham muốn để giải quyết vấn đề trong thế giới này.

- HỎI: TRONG SÁCH BÁC CÓ VIẾT PHẬT TÁNH BAO GỒM VỎ BỌC ĐIỆN TỬ QUẢNG BAO BỌC CÁI Ý, TRONG Ý CHỈ CÓ 4 THỨ: THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT. NHƯ VẬY CÁI HAM MUỐN CÓ KIM THÂN PHẬT LỚN CỦA PHẬT TÁNH LÀ SAO?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái đó là cái vọng tưởng của nó thôi, cái tưởng nó thấy nó so sánh vậy thôi. Nó là cái ham muốn tự nhiên, là ham muốn của Mặt Trăng thứ 2 đó, nó nằm ở trong cái vẫn còn Thanh Tịnh, còn đi qua, thoát qua cái Mặt Trăng thứ 3 gọi là ham muốn để thu lợi thì nó bị nhân quả thôi.

Tất cả ham muốn còn nằm trong phạm vi Mặt Trăng

thứ 2 hoàn toàn không nhân quả, đi qua Mặt Trăng thứ 3 mới bị nhân quả mà thôi.

Phải hiểu thế giới vật lý này. Nhân quả nó nằm trong thế giới vật lý, còn ham muốn của cái Tánh Thanh Tịnh nó hông phải vật lý, nó vẫn có ham muốn nhưng mà nó nằm trong cái Mặt Trăng thứ 2. Gọi là ham muốn trong Thanh Tịnh.

Thì ở trong thế giới này không có ham muốn Thanh Tịnh được. Trong thế giới này ham muốn Thanh Tịnh nó lạc vào trong cái Thanh Tịnh sức nén của vật lý, thành Alahán, thành bất động.

Vì thế mà ông Thanh Sĩ đó, ông mới làm cái bài thơ mà ông ngộ thiên Thanh Sĩ, đó là ông ham muốn trong cái thế giới vật lý này, ông không hiểu, ông tưởng, ông nói là tất cả những người tu phải để tâm trí vào 1 chỗ rồi nó mới sanh ra cái Thanh Tịnh. Ông nói rất đúng, rất đúng của Alahán. Vì thế ông nói là vào đó nó phát ra cái Đạo Minh. Cái Đạo Minh là cái Đạo Sáng. Đạo sáng này thì Đức Phật gọi là cái Đạo Hóa Thành trong thế gian này thôi, nó không phải bằng sự thật. Cái đây là hóa thành, ở ngoài người chuyên môn gọi đây là Niết Bàn Hóa Thành. Niết Bàn là Thanh Tịnh, Thanh Tịnh Hóa Thành mà có, chứ không phải Niết Bàn Tự Nhiên.

Niết Bàn Tự Nhiên ở bên Phật Giới gọi là Niết Bàn Bảo Sở. Nó Chân Thật như vậy thôi.

Còn cái bên đây là Niết Bàn Hóa Thành.

Niết Bàn Bảo Sở là bên Phật Giới.

Niết Bàn Thanh Tịnh là bên Tam Giới hoặc là Trái Đất.

- HỎI: CÁI HAM MUỐN NÓ XUẤT PHÁT TỪ ĐÂU NẾU PHẬT TÁNH CÓ HAM MUỐN. NHƯ VẬY TRONG PHẬT TÁNH CÓ PHẢI CÓ SẴN TÁNH THAM GIỐNG TÁNH NGƯỜI KHÔNG?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Người ta nói Phật cũng có ham chứ không phải không nhưng mà ở trong Thanh Tịnh là nó không có quy luật vật lý thôi.

Nó phát xuất là do cái Tưởng. Bởi vì trong cái Ý nó có cái Tưởng nhưng mà người ta hồng có nói được trong này. Ở trong đó không xài cái Tưởng, mà vô đây nó mới xài cái tưởng của vật lý.

Bên kia vẫn ham muốn chứ, ông Phật giờ đang ở đây muốn qua Tam Giới khác, cái Tam Thiên Đại Thiên Thê Giới, ông ham muốn ông mới đi chứ. Nhưng mà ở bên đó nó đi trong cái quy luật không có bị cuốn hút.

Còn ở đây nó đi trong cái quy luật cuốn hút của vật lý, thành ra nó khó thoát.

Là tui phân tích chỗ này thôi. Bởi vì trong Kinh nói thường thường cái ly nước trong có quây cỡ nào nó vẫn trong, nó không có đục, còn cái ly nước đục quây nó đục liền.

Thì cũng cái nước, nhưng mà nước ở trong vật lý thì nó tạo thành Âm Dương, còn cái nước ở trong phi vật lý thì nó không tạo Âm Dương. Nó đơn giản vậy thôi.

- HỎI: NẾU PHẬT TÁNH CHỈ CÓ THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT MÀ KHÔNG CÓ CẢM XÚC, SUY NGHĨ. VẬY PHẬT TÁNH CÓ KHÁC GÌ CÂY CỎI, GỖ ĐÁ KHÔNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cây, cỏ, đá là vô tri. Còn cái này người ta hữu tri làm sao cây cỏ được. Cây, cỏ gọi là vô tri mình phải hiểu nhen.

Còn bên đây là hữu tri, hữu tri Thanh Tịnh Phật Tánh.

Còn ở bên Tánh Người hữu tri cuốn hút vật lý, đi theo quy luật của nó.

Mình phải hiểu.

Bây giờ mình sống ở đây gọi là thế giới Tam Giới vật lý. Ở đây bất cứ ai làm cái gì nó cũng quay hết, hồng cách nào thoát ra được, mà đi qua bên kia.

Bởi vậy tui nói, ở trong cái ly nước trong quay cỡ nào cũng không ăn thua gì hết. Còn ly nước đục, đục tới là đục liền.

Phải hiểu cái nguyên tắc thế giới vật lý này, rồi mình mới hiểu cái Thiên Tông được.

Anh hỏi, anh đang ở vị trí nào, vị trí Tam Giới, vị trí Tam Giới mà cõi Trời nào. Cũng như mình ở đây, mình là con người, anh là người Việt Nam thì biết anh là Việt Nam (Đông Nam Á đó), con người đen thui Phi Châu, con người trắng bóc thì ở Bắc Cực.

Nó rõ ràng, nó từng vị trí của nó. Từ cái thổ địa mà sanh ra cái bản chất, cái vỏ bọc của con người.

Tại sao bên Phi Châu nó đen, tại nó Lục địa đen mà, thì tại cái gốc nó phải chịu vậy, nên giờ anh ở đây Việt Nam qua mấy đời nó cũng đen thui. Còn Phi Châu nó qua đây nó ở mấy đời thì từ từ nó cũng trắng lên.

21

☆• DẠ, THƯA BÁC, CÁI Ý CỦA TÁNH PHẬT NGHĨA LÀ SAO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Ý là cái chủ thể, là cái khối chủ thể. Tự nhiên trong Bể tánh nó có cái ý chủ thể, hén. Nói cái Ý, giống như con người mình đi, thì trong cái Ý này nó phát ra 4 thứ: Thấy, Nghe, Nói, Biết. Đây là cái Ý chủ thể.

Mà bây giờ ông Phật ông nói là Cái Ý, chứ mình không hiểu, nếu mà ông đặt cái khác thì mình cũng biết đây là cái Ý Phật.

Cũng như bây giờ bình thường mình nói Linh Hồn, vậy chứ Linh hồn là cái gì? Mình nói nó là chủ thể sự sống, cái ý đó, Đức Phật muốn nói ở đây là Chủ thể sự sống. Chủ thể sự sống của một vị Phật gồm Thấy, Nghe, Nói và Biết. 4 cái căn bản này.

- HỎI: CÁI NƠI NÀY (CÁI Ý) LÀ PHÁT RA TIẾNG NÓI HAY LÀ TIẾNG ĐỘNG ÂM THANH Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái ý nó phát ra 4 thứ: Nói, Thấy, Nghe, Biết; mà tiếng nói trong kinh gọi là “Pháp”. Pháp là tiếng nói đó.

Tự cái Ý nó phát ra 4 thứ căn bản này. Rồi cái ý nó chui vào tinh cha, noãn mẹ gọi là cái thân tứ đại. Rồi từ đó nó sanh ra cái thân tứ đại. Tứ đại nó vừa cuốn thì cái Tánh Phật nó chui vào. Thì cái điện từ âm dương bắt đầu nó cuốn lại, cuốn lại tức là quay đó, quay để chuyển động mà, chuyển động tạo thành luân hồi.

Rồi từ luân hồi này mới có nhân quả. Đó mình phải hiểu cái chuyện này.

Ban đầu nó rất tế nhị, chứ sự thật cái Tánh Người không có, thân người cũng không có, mà do duyên hợp do cái mong muốn của Tánh Phật tạo ra cái Tánh Người để cái tánh người làm Công Đức.

Mà trên trái đất này muốn tạo Công Đức chỉ có cái tánh người mới làm được thôi. Mà Tánh Người tạo Công Đức để làm cái gì?

+ KIM THÂN PHẬT HAY PHÁP THÂN PHẬT PHẢI LÀ CÁI CÔNG ĐỨC MỚI TẠO RA ĐƯỢC.

Giống như mình ở đây chỉ có Xi măng mới tạo thành bê tông được, chứ ngoài xi măng ra thì không có.

Thành ra muốn tạo ra Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh thì phải có Công Đức mới tạo ra cái này.

Công Đức gọi là vật tư trộn lại với cái Điện Từ Quang phát ra 2 loại là Kim Thân và Pháp Thân. Đó nguyên tắc nó là vậy.

22

☆• Ý TÁNH PHẬT VÀ Ý TÁNH NGƯỜI KHÁC NHAU NHƯ THẾ NÀO?

- HỎI: THƯA CHÚ, CHÚ NÓI “CHỮ Ý CỦA PHẬT TÁNH MÀ THIỀN TÔNG SỬ DỤNG LÀ ĐỂ BIẾT NGUỒN GỐC XUẤT PHÁT CHÚ KHÔNG PHẢI LÀ CÁI Ý DUYÊN HỢP CỦA TÁNH NGƯỜI”. Xin chú nói rõ hơn cho cháu biết sự khác biệt về cái Ý của Phật Tánh và cái ý trong duyên hợp của tánh người.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Ở trong Phật giới: Thấy, Nghe, Nói, Biết nằm trong một Nguyên tử sáng. Chư Phật gọi là Ý của Tánh Phật.

+ Ở Thế giới loài người: Thấy, Nghe, Nói, Biết Của

Tánh Phật là một “Nguyên tử” sáng nhưng nằm ở trung tâm não bộ con người, nên gọi là ý của tánh người.

-Ý khác nhau chỗ vị trí nằm:

+ Trong Phật Giới, gọi là ý của Tánh Phật

+ Trong thế giới loài người, gọi là ý của tánh người.

23

☆● CÁCH NHẬN BIẾT Ý CỦA PHẬT TÁNH VÀ Ý CỦA TÁNH NGƯỜI.

■ TẠI SAO TÂM VẬT LÝ CON THANH TỊNH MÀ CÒN KHÔNG BỊ RỜI? (NGUYÊN LÝ HOẠT ĐỘNG CỦA CON CHIM)

■ Phật Tánh là 4 thứ:

Thấy, Nghe, Nói và Biết Thanh Tịnh. Không dính với trần cảnh đó là Phật Tánh, còn dính với trần cảnh là tánh con người.

1/ Tánh Phật:

Duy nhất chỉ giúp cho ai muốn Giác Ngộ và Giải Thoát để vượt ra ngoài sức hút của vật lý Âm Dương, chứ Đức Phật không giúp ai hưởng thụ hay làm từ thiện cả.

Tánh Phật Thấy, Nghe, Nói, Biết trong Thanh Tịnh.

Muốn Hằng Tri thì đừng cho tâm vật lý đừng dính với trần cảnh. Khi nào Tâm và Cảnh không dính nhau là Thấy “Hằng Tri” ngay.

2/ Tánh người:

- Khuyên người khác làm từ thiện.

- Ăn ở hiền lành, làm những việc tốt, không vi phạm pháp luật..v..v..

- Tánh người là phải, quấy, hơn thua, tốt xấu...

- Vỏ bọc tánh người không thuần phục nó được, mà chỉ cần TẠO RA THẬT NHIỀU CÔNG ĐỨC, để số CÔNG ĐỨC NÀY LƯU VÀO VỎ BỌC TÁNH PHẬT, khi trong vỏ bọc Tánh Phật có nhiều Công Đức rồi, thì Tánh người tự động nhả Tánh Phật ra. Lúc này Tánh Phật Tự Tại, muốn vào Phật Giới cũng được hay ở tự do trong tánh người để giúp nhiều người khác Giải Thoát cũng được.

■ TỨ DIỆU ĐỂ KHỎ - TẬP - DIỆT - ĐẠO LÀ TU LÀM SAO VÀ ĐƯỢC GÌ?

● NGƯỜI TU THEO THIÊN TÔNG LÀM SAO ĐỂ ĐƯỢC “RƠI VÀO BỂ TÁNH THANH TỊNH PHẬT TÁNH”?

Thầy giáo Mạc Đăng Quốc, sanh năm 1950, tại huyện Lộc Ninh, tỉnh Bình Phước, cư ngụ thị xã Bà Rịa, tỉnh Bà Rịa-Vũng Tàu, hỏi:

- Khỏ, Tập, Diệt, Đạo, là tu làm sao và được cái gì?

Trưởng ban Quản trị chùa trả lời:

- Đầu tiên, Đức Phật “Vào được Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh”, Ngài thấy có 2 phần như sau:

1- Trong Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh là Thanh Tịnh và Tự Nhiên, Như Lai gọi là Mười Phương, trong này không có lực hút của vật lý mà có 4 phần như sau:

A- Trong Mười Phương này là do Điện Từ Quang lưu giữ.

B- Cái mệnh mông mà trùm khắp Ngài gọi là Phật.

C- Trong Mười Phương này có cái Ý, mà cái Ý này nó tự hằng phát ra 4 thứ như sau không giới hạn và Ngài

gọi là trùm khắp:

A- Cái hay Thấy, Ngài gọi là Hằng Thấy,

B- Cái hay Nghe, Ngài gọi là Hằng Nghe,

C- Cái hay rung động, Ngài gọi là Hằng Pháp, mà chúng ta gọi là Tiếng,

D- Cái Hay Biết, Ngài gọi là Tri.

Ngài thấy mệnh môn trong càn khôn vũ trụ là có như sau:

- Có Hằng Hà sa số hành tinh được phân chia:

+ Có từng cụm một, mỗi cụm có một mặt trời, một mặt trăng, có nhiều cụm có nhiều mặt trăng và vô số ngôi sao. Ngài gọi cụm này là Thái Dương hệ, tức hệ Mặt Trời.

Một ngàn Thái Dương hệ Ngài gọi là Tiểu thiên thể giới.

Một Tiểu thiên thể giới nhân cho 1.000 nữa, số này Ngài gọi là Trung thiên thể giới.

Số ra của Trung thiên thể giới, nhân cho 1.000 nữa, số ra này là Đại thiên thể giới, mà Ngài thấy trong càn khôn vũ trụ này có Hằng hà sa số Tam thiên Đại thiên Thể giới.

Vì sao Đức Phật dạy như vậy?

Ngài có đưa ra ví dụ như sau:

Như chúng ta đem nhiều lần tỷ số cát sông Hằng ra đếm, số cát của nhiều tỷ sông Hằng đó, cũng chưa bằng số Tam thiên Đại thiên Thể giới trong càn khôn vũ trụ này!

Đức Phật lại dạy rõ:

-Trong một Thái Dương hệ có 6 đường luân hồi:

+ Một A: Cõi Trời: Có 33 cõi, gồm cõi Trời Dục giới cấu tạo bằng Tánh của các loài Trời và nghiệp của cõi Trời dục giới và điện từ Âm Dương.

+ Một B: Cõi Trời Hữu sắc, cấu tạo bằng ánh sáng màu sắc rực rỡ của điện từ Âm Dương, tánh của các loài Trời thanh tịnh do dụng công tu mà được, nên nghiệp rất vi tế.

+ Một C: Cõi Trời Vô sắc, cấu tạo bằng ánh sáng tự nhiên của điện từ Âm Dương, tánh của các loài Trời, tánh của các loài Trời này rất trong suốt, khi phát ra: Thấy, Nghe, Pháp, Biết, rất vi tế và nhỏ nhiệm, cho nên nghiệp người sống trong các cõi Trời này cũng thật nhẹ nhàng và thanh tịnh.

+ Hai: Cõi Thần: Trong chữ Phạn gọi là A Tu La.

Cõi này cấu tạo bằng ánh sáng ngũ sắc của điện từ Âm Dương, tánh của các loài Thần này là do họ làm phước nhiều nhưng hay kể công và nóng giận.

Vì vậy, các loại Thần này, ai kính lạy cầu xin họ, họ đứng ra rút phước của chính mình đã tạo từ nhiều đời trước để mình sử dụng cho hiện tại; còn ai phỉ báng họ, họ sẽ giáng họa không thể tránh khỏi!

+ Ba: Cõi Người: Mỗi cá thể của Người, nằm trong vỏ bọc cấu tạo bằng điện từ Âm Dương đang điều hành trái đất này.

Trong mỗi vỏ bọc của tánh Người có đến 16 thứ: Thọ, tướng, hành, thức, tài, sắc, danh, thực, thù, tham, sân, si, mạn, nghi, ác, kiến. Bên ngoài 16 thứ trên lại bị bao phủ đến 8 muôn 4 ngàn những thứ ảo giác nữa.

Trong cái vỏ bọc tánh Người là tổng số nghiệp mà cá thể đó đã tạo ra từ vô lượng kiếp trước.

Vì vậy, loài Người không khi nào hòa thuận với nhau được, kể cả người thân nhất của mình.

Vì sao vậy?

Vì loài người vào sống nơi thế giới này có 3 trường hợp:

- Đến, để trả nợ.

- Đến, để đòi nợ.

- Đến, không đòi mà cũng không trả.

+ Bốn: Cõi Súc sanh: Cá thể súc sanh nào cũng nằm trong cái vỏ bọc của tánh thú, cấu tạo bằng điện từ Âm Dương.

Hình thể của súc sanh cấu tạo bằng tứ đại, nghiệp lười biếng, ham ăn mê ngủ và thích dục lạc.

+ Năm: Cõi cô hồn: Cá thể cô hồn nào cũng cấu tạo bằng vỏ bọc bằng điện từ Âm đến 70 > 80%, còn điện từ Dương chỉ có từ 20 > 30% thôi.

Vì phần Âm có quá nhiều, nên loài này hay nói họa phúc cho người khác.

+ Sáu: Cõi Địa ngục có 18 tầng bậc: Cá thể của tánh Người nằm trong vỏ bọc cấu tạo bằng điện từ Âm đến 99%.

Nghiệp của loài này là giết rất nhiều loài khác.

Giết hại những vị Thánh.

Giết hại cha mẹ mình.

Giết hại những vị tu hành chân chánh.

Đặc biệt giết hại những vị phổ biến chánh pháp của

Đức Phật dạy nơi thế giới này!

Vì Đức Phật thấy và hiểu biết như vậy, Ngài muốn đem sự hiểu biết của mình dạy lại cho người khác, nhưng không thể nào nói cho người khác nghe được, nên Đức Phật sử dụng phương tiện để dạy cho nhiều người biết.

Ban đầu Đức Phật chỉ nói có 4 chữ là Khổ - Tập - Diệt - Đạo.

Ý nghĩa 4 chữ này như sau:

- Khổ: Trong 6 nẻo luân hồi, dù sống ở đâu cũng Khổ!

- Tập: Đức Phật dạy, các vị muốn hết khổ, thì không sử dụng Tánh của 6 loài nói trên, các vị tập từ từ sẽ diệt được các Tánh ấy.

- Diệt: Khi các Tánh ấy không bám theo quý vị, thì quý vị sẽ biết đường giải thoát.

- Đạo: Đạo là đường, mà đường này mới chỉ là đầu đường thôi, các ông muốn không bị đi trong 6 nẻo luân hồi, phải đợi khi Như Lai tuyên dạy pháp môn “Thanh Tịnh Thiền”, thì các vị mới đi đến đích được.

● Thầy giáo Mặc Đăng Quốc lại hỏi:

- Người tu theo Thiền Tông làm sao để được “Rơi vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh”?

Trưởng ban trả lời:

- Phần này, chúng tôi không biết phải trả lời ra sao, xin lấy câu hỏi của Ngài Phú Lô Na, là đệ tử lớn của Đức Phật, hỏi Đức Phật như sau:

- Kính bạch Đức Thế Tôn, con làm sao để được “Rơi vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh”?

Đức Phật dạy ông Phú Lô Na:

- Như Lai không thể nói rõ chỗ này được, mà Như Lai chỉ đưa ra hình ảnh sau đây để ông tự hiểu:

Như con chim đang bay trên hư không, lúc nó hoạt cánh nhiều để bay nhanh, hoạt cánh nhẹ để bay từ từ, có lúc nó không hoạt cánh, mà dùng đôi cánh để lượn, như vậy con chim có bị rơi xuống đất không?

Ngài Phú Lô Na thưa:

- Kính bạch Đức Thế Tôn, không.

- Tại sao không? Đức Phật hỏi:

Ngài Phú Lô Na trình thưa:

- Vì đôi cánh của nó còn xòe, nhờ tựa không khí nên con chim không rơi xuống đất được.

Đức Phật hỏi ông Phú Lô Na:

- Nếu con chim nó muốn rơi xuống đất, thì nó phải làm sao?

Ngài Phú Lô Na trình thưa với Đức Phật:

- Con chim ấy, nó phải xếp đôi cánh lại, tức khắc nó sẽ được rơi.

Đức Phật hỏi Ngài Phú Lô Na:

- Nguyên lý con chim không được rơi, ông đã hiểu; còn ông không được “Rơi vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh”, ông có biết tại sao không?

Ngài Phú Lô Na trình thưa với Đức Phật:

- Nhờ Như Lai đưa ra nguyên lý này, nên con đã hiểu tại sao con Thanh Tịnh hoài mà không được rơi, vì con bị 3 nguyên do như sau:

+Thứ nhất: Tuy tâm vật lý của con đã Thanh Tịnh, nhưng trong Tàng thức của con nó còn đầy ấp những

thứ vọng tưởng mà con đã huân vào từ vô lượng kiếp đến nay.

Khi tâm con vừa Thanh Tịnh, tức khắc những thứ trong Tàng thức của con lại tuôn ra.

Do vậy, tâm vật lý của con khó mà tự nhiên Thanh Tịnh được.

+Thứ hai: Vì nghiệp con đã tạo ra trong tam giới này quá nhiều, đồng nghĩa tần số của con quá nặng (Âm), nên khó mà trôi lên để cân bằng với làn sóng của Điện Từ Quang.

Do đó, con không được làn sóng Điện Từ Quang hút vào, gọi là “Rơi”.

+Thứ ba: Tánh Người của con bị 8 muôn 4 ngàn những thứ ảo tưởng che khuất, cho nên khó nhận ra cái Hay Thấy hoặc Hay Nghe của Ý trong Phật Tánh Thanh Tịnh được.

Đức Phật dạy ông Phú Lô Na:

- Ông muốn dễ dàng được “Rơi vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh” duy nhất chỉ có một cách sau đây, nếu ông muốn, Như Lai sẽ dạy cho.

Ngài Phú Lô Na liền quỳ gối trích vai áo bên phải, lạy Đức Phật 3 lạy và thưa:

- Kính bạch Đức Thế Tôn, con rất muốn nghe, vậy kính xin Đức Thế Tôn dạy con:

Đức Phật hỏi ông Phú Lô Na:

- Ở nơi thế giới Dục giới này, ông có biết tạo ra phước đức, tạo ra Công Đức để làm gì không?

Ngài Phú Lô Na trình thưa với Đức Phật:

- Chúng con tạo ra phước đức là để hưởng phước cao hơn, còn Công Đức thì con không hiểu, kính xin Đức Thế Tôn dạy rõ cho chúng con?

Đức Phật dạy ông Phú Lô Na về tạo ra Công Đức và phước đức:

- Như ông đã biết, người tạo ra phước đức là để được hưởng, vì hưởng nên phải giữ lấy, vì giữ lấy nên dính vào và đi theo dòng luân hồi của nó.

Như Lai dạy rõ phước đức có hình tướng nơi thế giới vật lý này như sau:

Ở thế giới vật lý này người có phước đức nhiều như mình có nhiều tiền giấy vậy. Phước đức dù có nhiều bao nhiêu đi chăng nữa, khi bị lửa đốt vào, đồng tiền giấy ấy sẽ cháy tiêu hết!

- Còn Công Đức, người tạo ra nó, giống như tạo nhiều vàng ròng vậy.

Dù lửa có đốt nó nó cũng không sao, nếu đốt lâu thì vàng ròng ấy chỉ chảy ra chứ nó không hao hụt.

Ngài Phú Lô Na trình thưa với Đức Phật:

- Như vậy, chúng con tạo ra Công Đức bằng cách nào, kính xin Đức Thế Tôn dạy chúng con?

Đức Phật dạy ông Phú Lô Na và đại chúng:

- Các ông phải hiểu rõ 2 nguyên do như sau:

Các ông tạo ra phước đức, là các ông bỏ tiền của ra và Cầu, Mong; các ông cầu, mong đến đâu là các ông được đến đó, với một điều kiện là, số tài vật của các ông tương đương với sự Cầu, Mong của mình.

Các ông muốn tạo ra Công Đức không phải dễ.

Vì sao không phải dễ?

Vì người nào muốn tạo ra Công Đức phải đạt được 1 trong 3 phần như sau:

1/Phần thứ nhất: Phải Giác Ngộ “Yếu chỉ Thanh Tịnh Thiền”.

2/Phần thứ hai: Phải đạt được “Bí Mật Thanh Tịnh Thiền”.

3/Phần thứ ba: Phải được “Rơi vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh”.

Đức Phật dạy rõ về tạo ra Công Đức:

- Vị nào đạt được các thứ trên, muốn tạo ra Công Đức thì phải làm như sau:

1- Đem pháp môn Thanh Tịnh Thiền này, nói cho vị nào đó nghe, nếu họ biết Căn Bản pháp môn Thanh Tịnh Thiền này, thì người nói đó được một phần Công Đức nhỏ.

Vị nào nghe mà đạt được “Bí Mật Thanh Tịnh Thiền”, thì người nói đó được một phần Công Đức vừa. Vị nào nghe mà được “Rơi vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh”, thì người nói đó được Vô Lượng Công Đức.

Thầy giáo Mạc Đăng Quốc, nghe Trưởng ban trả lời hết các câu hỏi của mình, thầy có nói:

- Không biết tôi có đại phúc như thế nào, mà hôm nay đến đây được nghe Trưởng ban chỉ cho chúng tôi biết hết cốt tủy của Đức Phật dạy, chúng tôi xin chân thành cảm ơn.

24

☆● TÁNH PHẬT LÀ THANH TỊNH, RỒNG LẶNG, HẰNG TRI TỰ NHIÊN, KHÔNG CÓ TẬP THANH TỊNH.

- Hỏi: Thưa bác, Ngày 10/3 bác có nói Tánh Phật bản chất của nó là Thanh Tịnh, Rồng Lặng, Hằng Tri. Vậy tại sao trong sách Đức Phật lại dạy mọi người tập cho tâm tự nhiên Thanh Tịnh.

Vậy có phải tập cho tự nhiên Thanh Tịnh là Tánh Phật tự nhiên Thanh Tịnh trở lại hay không?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái này là cái ban đầu đó, Tánh Phật của mình là Thanh Tịnh, Rồng Lặng, Hằng Tri. Nhưng mà mới vô cái này dạy thẳng không có được, thành ra bắt đầu phải tập, phải tập Thanh Tịnh, tập đến khi mà công bố Huyền Kí, cái Huyền Kí ra người ta mới chỉnh lại.

Mới vô mà, mới vô mà nói thẳng thì không có ai chịu nổi, không hiểu nữa, vì thế mà đi từ từ. Vì thế mà Thiền Tông phải ra đời bằng 9 quyển sách sau đó quyển thứ 10 mới chỉ thẳng.

Mà quyển thứ 10 chỉ thẳng 60%, còn 40% còn dấu, để chi? Để trả lời, để giải đáp, để chỉnh lại chứ không phải dấu.

Bây giờ mới 60% mà nó chửi dữ dội, bây giờ đem ra thêm 10% thêm nữa thì bắt đầu nó đốt cái chùa này luôn.

25

☆● RỒNG LẶNG, HẰNG TRI LÀ GÌ Ạ, XIN THẦY PHÂN TÍCH CHO CON

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-THANH TỊNH, RỒNG LẶNG, HẰNG TRI hả?

RỒNG LẶNG, HẰNG TRI - đây là người ta diễn tả cái Tánh Phật, cái Tánh Phật đây là THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT THANH TỊNH, RỒNG LẶNG, HẰNG TRI. Đây là cái BẢN CHẤT CỦA TÁNH PHẬT.

Ông Phật dạy cho biết vậy thôi chứ vô đây không có xài cái này được, vô đây phải theo cái quy luật vật lý. Nó là Thấy trong Thanh Tịnh nhưng vô đây nó phải Thấy, Nghe qua 16 thứ Tánh Người nên nó rung. Chữ bây giờ sự thật là Tánh Phật Thấy, Nghe, Nói, Biết Thanh Tịnh, đúng không? Đây là cái Bản Chất của Tánh Phật, nhưng mà nó vô trong thế giới vật lý này, vật lý quay nên nó phải theo thành ra nó không Thanh Tịnh, Rồng Lặng, HẰng Tri được.

Nhưng mà tại vì người ta không có nghiên cứu, Thiền Tông chưa ra đời nên không ai hiểu tu cái gì? Tại sao tôi dám nói: “Càng tu càng ngu. Càng tu càng kiến chấp. Càng tu càng ác”. Cái câu này Lục Tổ đã nói rồi, giờ Thiền Tông lập lại thôi, mình nói đây thì người ta chửi mình.

Tôi nói: “Càng tu càng ngu” đúng không? Đã nói Thanh Tịnh mà tu cái gì, cái Tánh Phật mình nó Thanh Tịnh mà tu cái gì, vì thế nên mới “Càng tu nó càng ngu”. Đã là cái Chân Thật mà tu cái gì, đó, là mình không hiểu cái này. Mà mình tu rồi người ta nói mình tức, mình chửi người ta là ác chứ cái gì nữa.

Vô Thiền Tông càng tu càng ngu, đã cái Chân Như mà tu cái gì. Bởi vậy cái Thiền Tông nó giải mã toàn bộ cái này, nó không sai sót một chút nào hết, mà người ta giải mã một cách thuận lý, chứng minh cho mình thấy luôn đó, chứ không phải nói rồi bỏ.

Giờ có ai tu lâu năm đến đây hỏi tôi nói cho nghe. Phải có người hỏi thì tôi mới giải thích được. Nói vậy chớ có bao nhiêu người chấp nhận đâu. Mình căn cứ vào cái vật chất như thế này nè:

- Mình có 1 cái hột xoàn rất quý, mình không chịu để đó mình dìm, mà mình cứ đem nó ra lau chùi thì sao đây? Càng lau càng chết, lau rồi mà càng rửa, càng chà nữa thì thôi, thua luôn.

Vì thế mà có người không biết bảo đem Tánh Phật ra tu, Kiến Tánh khởi tu, cái chỗ này là chết. Đã nói là cái Chân Như, mình không được đụng đến nó. Ông Phật ổng nói là Chân Như không cho khởi cái gì hết đó thì nó mới là Chân Như. Còn cái này người ta không biết cứ đem Chân Như ra tu, tu sao đây ?

Vì thế mà trong kinh Pháp Bảo Đàn, Lục Tổ Huệ Năng bất cứ ai ngồi thiền ổng đều lấy cây đập.

26

☆• LỤC CĂN TIẾP XÚC VỚI SÁU TRẦN NẾU MÀ THANH TỊNH THÌ GỌI ĐÂY LÀ PHẬT NHÂN.

- HỎI: PHÁP TRẦN PHÁT RA TỪ Đâu THƯA BÁC?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Ở cổ họng.

- Cổ họng của Trung âm thân ạ?

- Rồi.

■ PHÁP TRẦN LÀ LỜI NÓI NHỎ CỦA TÁNH PHẬT PHÁT RA, MÀ TÁNH PHẬT THÌ NẪM Ở TRUNG TÂM NÃO BỘ, VẬY THÌ NÓ PHẢI PHÁT RA TỪ SỰ RUNG ĐỘNG CỦA TÁNH PHẬT. VẬY

THÌ TẠI SAO BẮC LẠI NÓI LÀ TÁNH PHẬT PHÁT RA TỪ CỔ HỌNG Ạ?

- Bây giờ đó, con người ta mắt, tai, mũi, miệng, ý, thân để làm gì? Tiếng Nói nó phải phát ra từ Cổ Họng chứ hông lẽ nó phát qua con mắt?

+ Nó phát qua Thân gọi là Xúc chạm.

+ Nó phát qua con Mắt gọi là Thấy.

+ Nó phát qua Lỗ Tai gọi là Nghe.

+ Mắt, Tai, Mũi, Miệng, Ý, Thân.

+ Cái Ý là cái gì? Gọi là TÁNH đó.

Con người ta LỤC CĂN: MẮT, TAI, MŨI, MIỆNG, Ý, THÂN TIẾP XÚC SÁU TRẦN:

- Mắt: Thấy cảnh

- Tai: Tiếng động.

- Miệng: Nếm mùi.

- Mũi: Ngửi mùi.

- Thân: Xúc chạm.

Kêu bằng LỤC CĂN TIẾP XÚC VỚI SÁU TRẦN NẾU MÀ THANH TỊNH THÌ GỌI ĐÂY LÀ PHẬT NHÂN.

XÚC CHẠM MÀ KHỞI NIỆM LÀ PHẠM PHU. HÃY NHỚ CÁI CHỖ NÀY!!!

Tri kiến lập tri tức vô minh bốn.

Tri kiến bất lập tri tức Tánh Niết Bàn.

TÁNH NIẾT BÀN LÀ THANH TỊNH ĐÓ.

Chữ “BỒN” là cái “GỐC”. Cái Gốc anh THANH TỊNH hay cái Gốc anh LUÂN HỒI là do CÁI TƯỚNG

đó. CÁI Ý TƯỞNG NÓ ĐI ĐÓ.

27

☆● THIỀN TÔNG CHƯA RA ĐÒI KHÔNG AI BIẾT TÁNH CON NGƯỜI MÌNH NÓ LÀ CÁI GÌ? TÁNH PHẬT LÀ GÌ? 16 THỨ TÁNH NGƯỜI MÌNH NÓ LỪA ĐẢO MÌNH DỮ LẮM, MÌNH TỰ LỪA DỐI MÌNH!!!

- HỎI: THƯA BÁC! SAO LÚC CON TỰ NHIÊN IM LẶNG THÌ BÊN TRONG CON TRỐNG RỒNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái đó là Thanh Tịnh, Rỗng Lặng, Hằng Tri. Tánh Phật của mình nó phát ra thấy nó trống. Nên nhớ nó trống tự nhiên kệ nó, chứ tôi được trống đây thì ông kia ông nhào vô lấp vào chỗ trống là mình kẹt. Trống biết trống là vậy thôi, đi khoe với người ta mai một ông kia ông nhào vô, bà này để nhà trống tôi nhào vô, nó quậy thì thua rồi đó.

Có nghĩa con người Thanh Tịnh, Rỗng Lặng, Hằng Tri là bản chất của Tánh Phật nó là vậy. Mình không suy nghĩ tự nó trống, mình đừng tắt cả những suy nghĩ tự nó trống.

Nên nhớ mình mà đi khoe một cái là mấy ông kia ông nhào vô, nó kẹt cái chỗ này, kiến chấp cái chỗ này. Thế giới này là ngũ thú tạp cư, kiến chấp một cái là mấy ông kia nhào vô, vì cái ta hết chớ không có gì.

Vì thế mà người ta tu chứng đắc là cái chỗ này, ngồi thấy Thanh Tịnh quá rồi đi khoe này kia, ông kia ông nhào vô, nhào vô rồi đi khoe đầu làng cuối xóm, rồi

thành ông Thánh luôn.

- HỎI: THƯA BÁC! BÊN TRONG TRÔNG RÕNG LẮNG NGHE NHỊP TIM HÒA THEO HƠI THỞ RA VÔ GIỮA ĐỈNH ĐÀU?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ mình Thanh Tịnh giống như con đi ra ngoài đường nó ồn ào thì những tiếng nhỏ con không nghe được, cái đường nó bật tiếng ồn rồi thì tiếng con để con vẫn nghe, còn tròng con cũng nghe là chỗ này. Tánh mình cũng vậy, Tánh con mà suy nghĩ lắng xẵng thì những tiếng, gọi là tàng thức của mình, trong sự biết của mình con nghe, con biết hết. Con biết, nếu mà con ham muốn cái gì thì cái bên ngoài nó nhào vô là con người con biến thành con người khác rồi.

Vì thế trong bài nói trong 6 thứ Tánh, cái tánh cái ông thứ 6 ông nhào vô là cái ông đó, coi chừng chỗ đó. Phải hiểu chỗ này vì thế mà Thiền Tông mới giải thích vì sao người ta cấm không cho ngồi thiền, anh ngồi thiền là Thanh Tịnh.

Thanh Tịnh là anh không hiểu để làm cái gì? Thanh Tịnh là tạo điều kiện cho mấy ông kia nhào vô. Chứ thành Phật thì Tánh Phật mình có rồi, mình biết mình có Tánh Phật mình tạo công Đức mình về, còn cái chuyện thế gian đừng tính, đừng có chứng đắc gì ở trên thế gian này.

Mình lo, lo Công Đức rồi về. Nói tu là tu như vậy, thì người ta gọi là tu có chánh tín. Mà tu bất cứ cái gì ở trái đất này nó đều là giả dối.

Vì thế mà ông Phật nói ở trái đất này có bất cứ thứ

gì đều là ma, gặp gì giết nấy, kể cả Phật cũng giết luôn, Phật có dám vô đây không? Ông Phật vô đây ông dạy mấy chục năm, bao nhiêu Thần Thánh Tiên giúp, ông mới dám ngồi, còn không có Thần Thánh Tiên nó hốt ông lâu rồi.

Đâu phải một vị Phật muốn lập Đạo mà đơn giản đâu, bao nhiêu năm dạy đạo đều phải THẦN, THÁNH, TIÊN TRỢ GIÚP mới dạy được, còn KHÔNG GIÚP thì thôi nó hốt ông trong 5 phút, LỖ LÀ CHỈ SAU 5 PHÚT LÀ ÔNG PHẬT CHẾT LIỀN CHÚ ĐỪNG CÓ TƯỞNG.

- HỎI: THƯA BÁC! CÀNG LÂU CÀNG THẤY TRỐNG KHÔNG. KHÔNG THÊM, KHÔNG BỚT, KHÔNG BUỒN, KHÔNG VUI Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Nó là cái Thanh Tịnh Rỗng Lặng, Hằng Tri nó phát ra vậy đấy. Tánh người, Tánh Phật nó là vậy đó.

Còn trường hợp mà thánh vô thì mình thấy có cái nhân nghĩa, ông tiên thì thấy nhân hạ, cô hồn vô xúi làm đủ thứ hết. Đó mình phải hiểu nó vậy.

Làm con người mà mình không biết con người mình thì chắc chắn là sai. Thế gian, vì thế mà Đức Phật nói thế gian ở đây nó gian lắm, sống mà không Trí Tuệ là bị gian manh nó nhào vô liền.

- HỎI: THƯA BÁC! CÓ LÚC ĐANG BÌNH THƯỜNG TỰ NHIÊN NÓ NHỚ LẠI CHUYỆN XA XƯA, CON BẢO NÓ TUÔN RA CHO HẾT, TỰ NHIÊN MÓ MẮT LUÔN Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Cái đó gọi là trong duy thức học, cái đó là trong

mình có cái tàng thức, kho chứa kêu bằng truyền tổng thức, có nghĩa là đem cái BIẾT vào, rồi cái muốn nhờ truyền tổng thức đẩy cái BIẾT từ cái tàng thức đi ra, đó gọi chung là truyền tổng thức do một người, người đó là ai?

Là ông Thần quản lí con, ông nhớ cái này đem vô, đựng vô cái này đem vô, giờ tôi muốn nhớ cái kia ông đem ra. Chính ông là người làm, mà cũng chính ông là người thực thi nhân quả luôn, Bao nhiêu năm làm chuyện này, bao nhiêu năm làm chuyện kia.

Sau cùng, kết quả ông coi cái tàng thức con làm cái gì? Giống như cái máy laptop con chứa cái gì, máy thăng chuyên môn nó bấm ra nó coi là nó biết hết. Rồi nó bắt đầu thực thi nhân quả là cái chỗ này. Phải hiểu, còn mình không hiểu thì không thể hiểu cái tánh con người của mình.

Nếu Thiền Tông chưa ra đời không ai hiểu con người mình là cái gì. Chỉ có Thiền Tông ra đời người ta mới chỉ từng li từng tí, mình chết cũng vì cái tánh con người mình, luân hồi sanh tử cũng vì cái tánh con người mình, trở về Phật Giới cũng vì tánh con người.

Tánh con người nó dẫn mình đi mà, nó dẫn mình đi chu du rồi nó dẫn đi về cũng là do cái tánh.

Tánh Phật vô đây mượn Tánh Người để làm cái gì? Mượn để dẫn về, mình không chui về thì nó dẫn đi chơi, nó dẫn mình đi chơi tiếp. Phải hiểu cơ bản này. Tánh người nó nguy hiểm vô cùng.

28

■ TÁNH PHẬT: THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT

THANH TỊNH.

■ TÁNH NGƯỜI: THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT ĐÍNH VỚI TRẦN CẢNH.

- HÃY NGHE LỜI DẠY CỦA NHƯ LAI:

*Phật Tánh Thanh Tịnh Thấy, Nghe.
Thấy, Nghe như vậy không hề trầm luân
Thấy, Nghe như vậy là “Dừng”.
Phật Tánh hiển lộ không mừng không vui.*

*Tánh người mười sáu cái “Tôi”.
Đính cứng trần cảnh luân hồi kéo đi.
Thiền Thanh Phật dạy để chi.
Không dính, không mắc, không đi luân hồi.*

*Như Lai chỉ dạy chữ “Thôi”.
“Thôi” đi tắt cả luân hồi bỏ ta.
Thiền Thanh của Phật Thích Ca.
Là Thiền “Một chữ” thoát ra luân hồi.*

● BÀI THƠ VỀ PHẬT TÁNH

*Phật là trùm khắp mọi nơi
Chân Tánh theo Phật khắp nơi mà hành.
Trong Tánh Phật chỉ rõ ràng.
Thấy mà Thanh Tịnh không sanh điều gì.*

*Nghe được Thanh Tịnh một khi.
Khi Biết chỉ Biết vậy thì mà thôi.*

*Pháp đi khắp chốn khắp nơi.
Bốn thứ trong Ý là nơi Niết Bàn.*

*Niết Bàn có Điện Từ Quang.
Chuyên chở các thứ muôn ngàn xa xăm.
Vào nơi Phật Tánh của tôi.
Cái “Tôi” sanh tử trôi theo dòng đời.*

● **Lời Phật dạy:**

- Cái hay Thấy, cái hay Nghe mà Tự Nhiên Biết đó, nó là TỰ NHIÊN CHÂN THẬT Ở SẴN TRONG THÂN THỂ TỨ ĐẠI CỦA CÁC ÔNG. GỌI LÀ TỰ TÁNH NGHE.

- Nếu thân các ông không còn duyên hợp nữa, bị tan rã, mà các ông còn tạo nghiệp, tức còn bị LỰC HÚT CỦA NHÂN QUẢ, BẮT BUỘC CÁC ÔNG PHẢI TUÂN THEO LUẬT NHÂN QUẢ KHÔNG CÒN CÁCH NÀO CƯỖNG LẠI ĐƯỢC.

- Còn như các ông KHÔNG CHẠY THEO NHÂN QUẢ, BIẾT SỐNG TRONG CÁI THANH TỊNH CHÂN THẬT CỦA CHÍNH CÁC ÔNG, khi thân tứ đại này hết duyên kết hợp, tức khắc TÂM THANH TỊNH, RÕNG LẠNG VÀ HẰNG TRI, NÓ TỰ NHIÊN LÀ CÁI Ý THANH TỊNH NẪM TRONG VỎ BỌC TÁNH PHẬT.

● **PHẬT DẠY CÓ 3 ĐIỀU QUAN TRỌNG NHẤT:**

1. Chúng ta có yêu thương một cách chân thành hay không?

2. Chúng ta có sống một cách trọn vẹn hay không?

3. Tiến thêm một bước nữa, chúng ta có thể BUÔNG BỎ tất cả hay không?

- Trí thể sử dụng thể gian.
- Tánh Phật nhìn rõ con đường về quê.
- Thiền Thanh xóa sạch u mê.
- Mở ra Phật Nhãn thấy Quê mình liền.

29

☆● CỐT TỦY THIỀN TÔNG LÀ GÌ?

● TÁNH NGHE, TÁNH THẤY LÀ BÈ. ĐƯA NGƯỜI THANH TỊNH VỀ MIỀN QUÊ XƯA.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Một vị Phật ra đời nói rằng:

Ai cũng có Phật Tánh, vô đây mượn thân người tạo nghiệp. Bây giờ Thiền Tông ra đời, dạy cho ta biết rằng, ai cũng có Tánh Phật, lo tạo Công Đức mang về, đừng có ham mê vật chất ở đây nữa. Thiền Tông gọi là giải phóng con người theo qui luật luân hồi, chỉ rõ rằng, không nên ở trái đất này nữa, đi về thôi.

Vô đây mấy chục tỷ năm rồi, thôi về. Thiền Tông nhắc cho người ta biết rằng, ai cũng có Phật Tánh, đừng có làm nô lệ cho ai hết, đừng có nghe con người ở thế gian này nói. Con người ở thế gian nó lừa gạt. Thiền Tông nói ai cũng có Phật Tánh, làm ơn tôi chỉ Công Thức về, đó gọi là CỐT TỦY THIỀN TÔNG, có vậy thôi.

Bởi vì ai cũng có Phật Tánh mà sao đi đâu cũng lạy. Đã có Phật Tánh mà vô lạy cái miếu, ai cũng có Phật Tánh mà đi vô lạy ông Phật xi măng là sao? Bởi vậy Thiền Tông vô nhắc lại rằng, mình phải sống bằng thực

tế, phải nhớ mấy chục tỷ năm trước vào đây mang thân thế nào? Mang thân Tánh Phật vô đây mượn thân Người, 16 thứ Tánh người nó dẫn đi, thì bây giờ, cách mạng Thiên Tông bảo là lấy lại Tánh Phật đi rồi trở về, chứ không lạy hay cầu xin ai hết. Bây giờ, vị Phật ra đời rồi, chỉ đường rồi, cố gắng về, đừng cầu mong ai trong trái đất này hết. Cốt Tủy Thiên Tông nó là như vậy đó.

30

☆ • PHẬT TÁNH NẪM Ở ĐÂU, HIỂU CẠN THÌ NHƯ THẾ NÀO, HIỂU SÂU THÌ NHƯ THẾ NÀO?

• THẬT CHẤT TÁNH PHẬT VÀO THÂN NGƯỜI, TÁNH PHẬT NẪM Ở ĐÂU?

■ CỬA HẢI TRIỀU DƯƠNG, ÂM CỦA TRÁI ĐẤT VÀ TAM GIỚI LÀ NHƯ THẾ NÀO?

+ HỎI: TÁNH PHẬT VÀ TÁNH NGƯỜI LÀ 2 TÁNH KHÁC NHAU CÓ ĐÚNG KHÔNG A?

Trong tập Huyền Ký có cái này con chưa được hiểu lắm, con có học NLP lập trình ngôn ngữ tư duy của khoa học hiện giờ thì có nói là mỗi cái cảm giác của mỗi cái giác quan của mình thì nó thành 1 cái folder nó nằm ở trong cái mô thức của mình, trong khoa học thì nó gọi là tần folder. Ví dụ như buồn thì nó vô 1 chỗ, vui nó vô 1 chỗ, cảm giác gì đó nó sẽ vào 1 chỗ. Thì con đọc trong tập Huyền Ký con thấy nó cũng giống giống là cái Tổng kho. Nói theo khoa học bây giờ là Phật Tánh nằm trong 1 cái kho, tánh người thì nó nằm ở 1 chỗ khác. Con có 1 cái thắc mắc như thế này, vì tánh người của mình nó nhiều quá, nó che lại cái Tánh Phật, và cái Tánh Phật bị 2 cái của tánh người chi phối đó là Tướng và Tham. Vậy thì khi mà mình nhận ra được Tánh Phật của mình

thì mình đạt được Yêu Chỉ Thiên Tông, cũng như trong Huyền Ký nói. Vậy chú có thể giải thích cho con

■ CÓ PHẢI TÁNH PHẬT LÀ MỘT, TÁNH NGƯỜI LÀ MỘT, HAI TÁNH KHÁC NHAU CÓ ĐÚNG KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái phần này chú phải nói cái căn bản thì con mới hiểu và đồng thời chú nói cái kho chứa. Đầu tiên con phải hiểu khái niệm về Tánh Phật.

Con phải hiểu Tánh Phật bao lớn? Một nguyên tử vẫn lớn hơn cái Tánh Phật. Tánh Phật nó xếp vào Điện Từ, nó là sự sống bằng Điện Từ Quang. Ở bên kia bảo là muốn tạo Công Đức thì phải vào thân người mới tạo được, vì thế mà Tánh Phật mới nhào vô đây, vào dòng tộc, rồi dòng tộc chấp thuận cho làm con người.

Trước khi làm thân con người thì phải làm sao? Thân con người là cấu tạo bằng tinh nam, noãn nữ, tánh người là cái gì? Tánh người là lực hút âm dương, khi tinh nam, noãn nữ kết hợp là lực hút âm dương nó quay, nó quay để chi, là để nó cuốn hút cái vật chất này lại nè, để nó trở thành con người.

Khi mà nó phát đúng cái công suất của nó đó, thì nó phát ra 16 thứ tánh của con người, cũng giống như điện từ mà quay đúng dạng hoàng mới phát điện được, chứ mới quay sơ sơ thì không phát điện được. Tánh người nó cũng vậy.

Khi Tánh Phật đi vào thân 1 thai nhi, có nghĩa là sự sống bắt đầu hình thành, rồi khi thai nhi đi ra ngoài, con suy nghĩ Tánh Phật nó nằm ở đâu?

.....

Không thể nói vậy được, không thể nói chỗ này, chỗ kia được, sở dĩ người ta viết ra là người ta muốn cho mình hiểu. Bây giờ chú nói cho con nghe nè, hỏi vậy chớ chùa Thiên Tông Tân Diệu đang phổ biến cái diễn đàn, cái diễn đàn nó nằm ở đâu?

Con suy nghĩ thử xem nó nằm ở đâu, nếu nói nó nằm ở đây thì tại sao thằng Mỹ, thằng Úc, thằng Châu Âu ... nó bắt được.

Con hiểu Phật Tánh nó là vậy đó, cái sự màu nhiệm của nó là vậy đó. Tưởng cái diễn đàn có chút xiu, nó hiện diện chỉ có ngay đây, cái chùa này, chứ sự thật nó HIỆN DIỆN KHẮP TRONG TRÁI ĐẤT NÀY, đó mình phải hiểu cái nguyên tắc này.

Vì thế mà có cái kho là để cho dễ hiểu thôi. Trong Kinh thường hay nói chỗ nào cũng có máu phải không, trên đầu cũng có máu, dưới chân cũng có máu, có nghĩa là khắp châu thân mình, chỗ nào cũng có máu. Tánh Phật chỗ nào?

Nó đi theo, nó cuốn, nó nằm trong thế giới vật chất này, nó đi theo, chỗ nào cũng là Tánh Phật hết. Nó vô, sở dĩ mà nó không có nhớ được đó là vì do điện từ âm dương nó kéo, nó luôn quay... Tánh Phật căn bản là Thấy, Nghe, Nói, Biết, còn cái tánh người nó quay nó tạo ra 16 thứ thọ, tưởng, hành, thức gì đó phải không? Để chi? Là để Tánh Phật muốn Biết, là phải xuyên qua cái anh này, rồi nó làm loạn đi.

Mới vô đâu, tại vì sao mà Lão Tử nói là: “Nhân chi sơ tánh bản thiện”, nhưng mà vô đây bị nhân quả luân hồi nó quất 1 đời thì nó thành nghiệp rồi, hết thiện rồi, mà

nó thành nghiệp, vì thế mà khó nhận ra lắm. Bởi vậy con hỏi cái kho là để nói cho hình tượng cho biết vậy thôi, hỏi chớ cái kho nó bao lớn? Trong Kinh Đại Bát Niết Bàn, Đức Phật có dạy 1 câu như thế này: “Nhìn trong không gian lấy 1 hạt vi trần, đập hạt bụi vi trần này ra, lấy được 1 quyển kinh chứa đầy cả tam thiên đại thiên thế giới”.

Thì bây giờ cái diễn đàn phổ biến ở chùa Thiền Tông Tân Diếu bao lớn, có mấy thước vuông hà, nhưng mà tại sao ở đâu cũng bắt được vậy. Vì sao Đức Phật dạy khi loài người mất, Đạo Phật không còn, Đạo Phật trở về nền văn minh không gian, là cái chỗ này nè. Bây giờ nói cái kho cho người ta hiểu thôi, chứ sự thật..., thành ra CHỖ NÀO CŨNG ĐAU, CŨNG CÓ ÔNG PHẬT. CHỖ NÀO CŨNG ĐAU, CŨNG CÓ TÁNH NGƯỜI TRONG ĐÓ, mình đâu có nói.... mà nó chỉ bao lại vồn vẹn cái hình thể con người. Mà khi thân tứ đại nó mất rồi, nó bao lại là Trung Âm Thân, gọi là phương tiện chuyên chở, có cấu tạo giống như hình thức con người, nhưng nó co nhỏ lại chỉ còn 60% thôi.

Đó phải hiểu nguyên tắc nó là như vậy, còn nó di chuyển bằng tốc độ điện từ, giống như ở đây điện thoại qua Pháp đi, bấm nút alo là nghe liền, hỏi vận tốc nó là bao nhiêu? Khoa học ước tính là tốc độ của nó gấp 3 lần tốc độ ánh sáng. Thành ra đi vào cái khoa học, tại làm sao mà người ta nói là Đạo Phật là Tinh Hoa Nhân Loại, dám giải mã được tất cả những gì trong trái đất này, từ hữu hình đến vô hình, Quy Luật Nhân Quả Luân Hồi, Đạo Phật đều giải thích được hết, mà giải thích 1 cách khoa học chứ không có mù mờ, không có mê tín dị đoan.

Cảm ơn, câu hỏi của con rất hay, con là 1 nhà khoa học, câu hỏi của con rất hay về cái lý thuyết này. Con hỏi về khoa học thì nói về khoa học, hỏi về vật lý thì nói về vật lý, hỏi về vô hình thì nói về vô hình....

☆ **Hỏi: Vậy thì chú có thể cho con biết thêm về vượt Hải Triều Dương, là khi mình có nhiều Công Đức, có phải là tính Dương của mình nó tăng lên, mình rớt vào Bể Tánh Thanh Tịnh thì tốt, còn nếu mà không đủ Công Đức để vượt được thì có 1 vị Phật dẫn mình đi, vậy thì lúc đó cái Tánh Phật của mình qua bên Phật Giới, còn cái tánh người của mình quay lại luân hồi. Thì con thấy trong sách chia ra làm 2 thứ như vậy, chú có thể giải thích cho con hiểu thêm chỗ này. Nếu mà cái tánh người của mình quay lại luân hồi như vậy, thì mình có ở bên Phật Giới mình có nhìn thấy cái tánh người của mình không ạ?**

- Bây giờ đó, nói về cửa Hải Triều Dương và cửa Hải Triều Âm của tam giới nó khác và cửa Hải Triều Dương và cửa Hải Triều Âm của trái đất nó khác. Bây giờ nói về cửa Hải Triều Âm của tam giới đi, thì nó đi vào cái Trung tâm vận hành luân hồi.

Trung tâm vận hành luân hồi là cái gì? Cái bầu tam giới nó quay, thì cái chính giữa nó không quay, mà cái chỗ không quay này nó nghiêng 8 phương, 4 hướng chứ nó không có đứng 1 chỗ, có nghĩa là nó đi từ Đông sang Tây, từ Tây sang Đông, nó chẻ ra làm 8 phương, 4 hướng vậy đó, thì cái chỗ không quay này gọi là Trung tâm vận hành luân hồi. Đây là đường đi vô, còn nó đi ra thì khi mà Tánh Phật tạo được Công Đức rồi thì ông Thần nhả nó ra, thì 1 vị Phật mới dẫn vào Trung tâm vận hành luân

hồi cửa Hải Triều Dương để trở về Phật Giới. Thì đây là nói về sự luân hồi của 1 Tánh Phật.

Còn cái vấn đề luân hồi hưởng phước dương, khi mà con đã vào đây mượn thân và tánh người thì cái thân là tan rã theo chu kỳ, còn tánh người hoàn toàn chưa tan rã. Lên trời thì tánh người là gì? Tánh người hoàn toàn nó biến thành trung âm thân, hưởng hết phước thì nó trở lại. Nó đi nó đảo ở đây hết chỗ này rồi đến chỗ khác, bởi vậy ông Phật Thích Ca đảo ở đây hết 8 tỷ năm, còn mình ở đây chắc 80 tỷ năm, đảo hơn ông Phật Thích Ca nhiều.

Mà khi đi ra đó, con phải hiểu cửa Hải Triều Âm và cửa Hải Triều Dương là như thế này: Tại trái đất mình nó quay thì có điện từ Âm nó hút để cho trái đất mình được tồn tại. Bên ngoài trái đất thì nó có cái điện từ dương, để chi, để nó đẩy cho trái đất không bị va chạm. Mà ma sát giữa cái âm dương này nó tạo ra tiếng kêu lớn thì người ta gọi là Hải Triều Âm, Hải Triều Âm là cái tiếng âm thanh lớn.

Còn cái TÁNH NGƯỜI CHỪNG NÀO NÓ TAN RÃ? 10 tỷ năm hay hơn. Mà TẠI SAO NÓ TAN RÃ. Nó vô đây NÓ HÚT VẬT LÝ ĐỂ TRỞ THÀNH TÁNH NGƯỜI, KHI NÓ VÀO TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI CỬA HẢI TRIỀU DƯƠNG, KHÔNG CÒN LỰC HÚT ÂM DƯƠNG NỮA, THÌ ĐIỆN TỪ ÂM, ĐIỆN TỪ DƯƠNG NÓ TRỞ VỀ BẢN CHẤT CỦA NÓ.

Vì thế mà khi tất cả các vị Phật mà vào đến đây rồi, Phật Nhãn mở ra rồi, kể như là trung âm thân nó nhả cái Tánh Phật và Công Đức ra rồi, tất cả các vị Phật đều thốt lên 1 tiếng “NGHIỆP CHƯỞNG BỎN LAI KHÔNG”.

Có nghĩa là cái điện từ Âm là cái gì? Nó chứa hoàn toàn Âm Đức, điện từ Dương nó chứa hoàn toàn Dương Đức mà trong đó có cái Công Đức, mà vô đó rồi, tánh người thì âm dương nó trở về âm dương, gọi là CẢI BẢN CHẤT của nó, còn cái phước đức và ác đức, nó là cái huyền hóa, nó trở về cái không thật. Đó mình PHẢI HIỂU CÁI NGUYÊN TẮC NÀY THÌ MÌNH MỚI HIỂU ĐƯỢC CÁI ĐẠO PHẬT THIỀN TÔNG.

Trong thế giới này nó quay thì nó tạo luân hồi, còn nó không quay thì nó trở về BẢN CHẤT ÂM DƯƠNG CỦA NÓ THÔI. Giống như ở ngoài biển, gió là cái gì, nó quay nó mới trở thành gió, thì gió nó kéo nước từ biển lên, nó quay thì nó mới trở thành bão, mà đi sâu vào thì nguyên do... chú không có nói cái này, vì cái này nó hơi tế nhị. Nó có công thức thành bão đang hoành, nhưng mà khoa học nó không có hiểu, nó nói là do áp thấp nhiệt đới, bên nóng, bên lạnh nó cuốn nhau, nó hút thành bão. Khoa học nó chỉ hiểu vậy thôi, chứ nguyên nhân sâu xa thì nó không có hiểu.

Chính mà ông Amstrong ông lên mặt trăng rồi mặt trăng rồi ông thấy trái đất nó chạy khủng khiếp lắm nghe, có ai viết trái đất quay tốc độ 1800/h không? Mà trong khoa học gọi là lực hấp dẫn, lực hấp dẫn cái gì, ông Phật ông nói là lực âm dương cuốn hút kéo đi của lực hấp dẫn cái gì. Đó, chỉ có Thiền Tông mới giải mã được cái này. Ông Amstrong đứng trên mặt trăng nhìn xuống ông thấy trái đất nó nghiêng, thường trái đất bầu tròn phải không, cái núi Hy Mã Lạp Sơn nó đứng mà sao chút nó quay, nó nghiêng. Nhà ở New York cũng vậy, nhưng mà tại sao nó không sụp, là vì sao? Là do lực hút

âm, chỉ có đứng ở ngoài trái đất mới hiểu, ông Amstrong ở ngoài trái đất, ông mới hiểu: “À trái đất nó đang quay khùng khiếp vậy đó”.

Đó, sự thật nói với con là “Cái kho” cho dễ hiểu, chứ sự thật “Cái kho” này là cái gì? Sự thật cái kho chứa cái diễn đàn chùa Thiên Tông Tân Diệu phát ra, nó nằm ở đâu? Nói chỉ có ở đây sao ở đâu cũng bắt được. Có nghĩa là CHỖ NÀO CŨNG CÓ.

Con người của mình, Tánh Phật của mình là khắp luôn, Tánh Phật của mình là ĐIỆN TỬ mà, như cái miếng thiếc mà con chạm điện rồi thì chỗ nào cũng có điện, mà chỉ vì con không thấy nó được đâu, chỉ khi nào đụng vô con mới thấy. Thật sự nói với con Cái kho chỉ là về vật lý nói chỉ vậy thôi, là cái chỗ chứa, cũng như Trung âm thân là gì?

Trung là trung chuyển, âm là cái bình, thân là cái hình thể, mình tạo đen thì nó ra đen, trắng thì nó ra trắng, chứ sự thật bên trong cái hình thể này chỉ là nghiệp và Điện Tử, là bởi vì nó quay cho nên nó mới tạo ra cái hình, chứ nếu nó đi vào Trung tâm vận hành luân hồi thì sao? Nó trở về lại bản thể của nó, chỉ còn lại Công Đức và Tánh Phật tồn tại để đi về Phật Giới. Vậy nên mới nói nó chỉ là huyền hóa mà thôi.

☆● TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI NÀM Ở VỊ TRÍ NÀO TRONG CƠ THỂ CON NGƯỜI Ạ?

Thầy trả lời:

-Tánh Phật nó nằm ở Trung Tâm não bộ của con người, còn tánh người phát ra từ Điện tử âm dương, nó phát ra 16 thứ, tánh người thì bao khắp châu thân của con người. Khắp trong châu thân mình chỗ nào cũng có

tánh người hết, có nghĩa là dòng điện từ âm dương bao bọc sắc thân con người, nó quay mà nó quay liên tục để nó phát ra 16 thứ, giống như cái dinamo điện nó quay nó phát ra điện, chỗ nào cũng có điện, cắm cái chỗ nào cũng có điện hết. Khắp trong châu thân mình chỗ nào nó cũng có tánh người hết, chỗ nào nó cũng phát ra 16 thứ, tánh người trong châu thân mình chỗ nào nó cũng phát ra được hết, vì thế mà đụng chỗ nào nó cũng đau. Có nghĩa là Tánh Phật nó chỉ là 1 Nguyên Tử Sáng của Điện Từ Quang, còn tánh người nó xuất ra 16 thứ tánh từ điện từ âm dương cuốn hút và kéo đi phát ra 16 thứ tánh. Giống như dinamo điện nó phát ra 16 thứ điện màu, có bao nhiêu màu nó ra đủ cái màu đó.

• PHẬT TÁNH LÀ THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT. PHẬT TÁNH Ở TRONG MÔI TRƯỜNG ĐIỆN TỪ QUANG. VẬY KHI PHẬT TÁNH Ở TRONG THÂN CON NGƯỜI Ở TRONG TAM GIỚI, VẬY PHẬT TÁNH LẤY ĐIỆN TỪ QUANG Ở ĐÂU VÀ LẤY BẰNG CÁCH NÀO ĐỂ SỐNG Ạ?

Thầy trả lời:

-Phật Tánh là một khối Điện Từ Quang chứ lấy ở đâu, nó chỉ phát từ trong cái Điện Từ Quang của nó ra thôi. Nó vô đây là nó bị cái tánh người nhốt nó lại. Nó muốn thấy, biết, nghe đều phải xuyên qua tánh người. Nó chỉ là một nguyên tử sáng thôi.

Bây giờ khoa học văn minh rồi mới thí dụ được nè. Ví dụ như con có 1 cái loa nhỏ xíu con đưa qua cái loa nào nó cũng phát lớn ra, Tánh Phật cũng vậy, nó chỉ là một nguyên tử sáng nhưng mà nó đưa qua mắt thì thấy, đưa qua tai thì nghe, rồi xúc chạm. Tất cả những hành

động của cơ thể mình chính là từ Điện Từ Quang của Tánh Phật, Nhưng mà tại vì Phật Tánh vô đây làm công cụ cho tánh người. Thành ra tánh người sai cái gì Tánh Phật làm cái này.

Khi nghe cái bài dẫn dò đường về Phật Giới con mới hiểu được rằng Tánh Phật là công cụ của tánh người. Mai một mà quyền giáo lý có ra được con đọc là con hiểu hết, Đức Phật phân tích rất rõ về cái này.

● TÁNH PHẬT CÒN Ở BÊN PHẬT GIỚI CHƯA MANG KIM THÂN PHẬT, VẬY TÁNH PHẬT MỚI TOÀN GIÁC CHỨ CHƯA TOÀN NĂNG PHẢI KHÔNG Ạ?

-Tánh Phật muốn Toàn Năng, Toàn Giác thì phải vô thể giới vật lý này, chứ bên đó không có Giác. Bên đó chỉ thấy, nghe, nói biết trong Thanh Tịnh thôi chứ KHÔNG CÓ HIỂU cái gì hết trội trội, muốn hiểu thì phải vô THỂ GIỚI VẬT LÝ MỚI HIỂU ĐƯỢC.

Giống như con ở nhà quê chỉ có đồng ruộng thôi, con muốn tiến bộ con phải ở thành phố, nó có đủ thứ hết nào phố xá, nhà cửa với đủ thứ tiện nghi, xe cộ mảnh khỏe đủ thứ hết. Tánh Phật muốn Toàn Năng, Toàn Giác thì phải vào cái thể giới này mới hiểu được. Toàn Giác là hiểu cái thể giới vật lý này, chứ bên Phật Giới nó không có Giác, chỉ là Tánh Phật Thanh Tịnh thôi, rồi đi di hành. Nếu mà phân tích ra ở thể giới vật lý này nó có vui, buồn, còn thể giới của Chư Phật chỉ có Thanh Tịnh thôi. Chỉ có vậy thôi.

31

☆● PHẬT TÁNH LÀ GÌ? LÀ MỘT NGUYÊN TỬ SÁNG, LÀ HẠT VI TRẦN. PHẬT LÀ GÌ? KIẾN

TÁNH LÀ PHẬT.

● NGỘ ĐƯỢC BỒN TÂM THÌ CHÚNG SANH TỨC LÀ PHẬT, CÒN CHƯA NGỘ ĐƯỢC BỒN TÂM THÌ PHẬT LÀ CHÚNG SANH.

● CĂN BẢN CÁC TÁNH LÀ BÈ.

ĐƯA NGƯỜI THANH TỊNH VỀ MIỀN QUÊ XƯA.

● BÀI KỆ 60 CÂU DẠY TÁNH PHẬT:

*Phật là trùm khắp mọi nơi
Chân Tánh theo Phật khắp nơi mà hành
Trong Tánh, Phật dạy rõ ràng
Cái Thấy thanh tịnh không sanh điều gì.*

*Cái Nghe Thanh Tịnh một khi
Khi Biết chỉ Biết vậy thì mà thôi
Pháp Tánh trùm khắp mọi nơi
Có phát ra tiếng, tiếng thời không voi.*

*Tiếng đi khắp chốn khắp nơi
Nhưng trong Pháp Tánh không đòi mất đi
Nếu khi tiếng phát lại thì
Tiếng trong như trước cũng y ban đầu.*

*Đừng tưởng tiếng nói ban đầu
Chỗ này không có mất đâu bao giờ
Thầy chỉ các con bây giờ
Như ở mặt biển bất ngờ phùng lên.*

*Tương nước khi đã vượt lên
Lên cao đến đỉnh lại rơi về nguồn
Thầy dạy các con phải luôn
Cứ nhớ cho kỹ lý này suy ra.*

*Pháp Tánh không phải ở xa
Ở trong Thanh Tịnh chạy ra ngoài nguồn
Tất cả tứ đại cũng luôn
Ở trong Tánh Nguồn chạy khắp mọi nơi.*

*Khi vào Tam giới rong chơi
Bị hút vật lý luân hồi chuyển đi
Các con đừng có tư nghi
Tánh Thấy Thanh Tịnh là đây Niết bàn.*

*Muốn là sức hút thế gian
Chỉ cần “Thôi, Dứt” Niết bàn hiện ra
Như Lai nói rõ lòng ta
Tu theo đạo Phật là xa luân hồi.*

*Ai làm như vậy được rồi
Luân hồi sanh tử là thôi tìm mình
Các ông ngồi đó lặng thinh
Uổng công vô ích không tìm ra chi.*

Nghe lời ta dạy một khi
Thực hiện cho được tâm thì yên vui
Nhu Lai để lại niềm vui
Cho người Thanh Tịnh yên vui Niết bàn.

Tức khắc hết khổ hết nan
Nhu Lai chỉ rõ có đường này thôi
Các ông có kiếm được rồi
Đây là đường khổ xa rời nhà xưa.

Dù cho ngồi tịnh sáng trưa
Không biết đường đến chỗ xưa nhà mình
Các ông cố gắng giữ gìn
Nhận ra Tánh Thấy biết mình có Nghe.

Căn bản các Tánh là bè
Đưa người Thanh Tịnh về miền Quê Xưa
Tu Thiền đừng chọn sớm trưa
Không ngồi không đứng không ưa Niết bàn.

Tâm mình đừng có lang thang
Tìm theo vật lý mất đường về quê
Các ông nhất quyết lời thề
Chưa nhận chân thật không hề dấy đi.

Tâm phải nhất quyết một khi

*Chừng nào nhận được độ thì người quen
Đứng trước ánh sáng ngọn đèn
Xin đèn chứng giám một phen lòng này.*

32

☆● **CÂU KỆ: “PHẬT LÀ TRÙM KHẮP MỌI NƠI. CHÂN TÁNH THEO PHẬT KHẮP NƠI MÀ HÀNH”. 2 CÂU NÀY ĐƯỢC GIẢI THÍCH NHƯ THẾ NÀO?**

- HỎI: DẠ XIN THẦY GIẢI THÍCH LẠI CÁC CÂU KỆ:

*“PHÁP TÁNH KHÔNG PHẢI Ở XA
Ở TRONG THANH TỊNH CHẢY RA NGOÀI NGUỒN
TẤT CẢ TỬ ĐẠI CŨNG LUÔN
Ở TRONG TÁNH NGUỒN CHẢY KHẮP MỌI NƠI”.*
4 CÂU KỆ Ý NGHĨA RA SAO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ nói câu này thì phải quay lại mấy câu đầu:

“Phật là trùm khắp mọi nơi.

Chân Tánh theo Phật khắp nơi mà hành”.

Cái câu này hồi nãy tôi giấu, nhưng mà bây giờ hỏi tôi mới nói.

“Phật là trùm khắp mọi nơi” là cái gì? Có nghĩa là Phật ở đầy hết, mà hồi nãy tôi có nói là người ta hiện giờ chế tạo ra được CÁI KHẮP MỌI NƠI đó, đó chính là PHẬT.

Bây giờ mình suy nghĩ ở đây nè, mình gọi một cú

điện thoại đi, nó phát về trung tâm ở mặt đất này nè, rồi trung tâm mặt đất nó mới chuyển lên không gian, lên cái vệ tinh đó, rồi vệ tinh nó mới chuyển trở về cái mặt đất ở cái địa chỉ khác.

Nếu cái tần số phát này mà ở Mỹ, ở Tây, ở Tàu, ở Úc, ở Nhật, người nào có đúng cái tần số này thì bắt được, **ĐÂY LÀ CÁI Ý CỦA PHẬT. PHẬT LÀ TRÙM KHẮP MỌI NƠI LÀ CÁI CHỖ NÀY NÈ.** Ý của Phật nói ra đó, tất cả các nơi đều bắt được, nhưng với điều kiện Phật nào mà nắm được cái tần số của ông thì mới nghe được. Chứ hồi xưa ông nói mà mình không có phương tiện kỹ thuật khoa học như hiện nay thì làm sao mà mình biết được.

“Chân Tánh theo Phật khắp nơi mà hành” là cái gì? Chân Tánh là Thấy, Nghe, Nói, Biết, nó theo cái này và hành theo cái quy luật này. Đó, phải hiểu cái này.

Vì thế mà hồi nãy tôi có nói là: “Con người đã chế được Phật Tánh rồi đó”. Cái máy này mình nói ở đây không phải phạm vi nó chút xíu đâu, nó đưa về trung tâm rồi nó khuếch ra nó đưa đi qua bên Mỹ, bên Tây, bên Tàu, bên Úc, bên Nhật... cái nào cũng bắt được hết, nó là trùm khắp mọi nơi mà, nhưng mà với điều kiện người đó phải có cái tần số. Vì thế mà ông Phật muốn nói cho người nào nghe thì người đó phải có tần số đó.

Giống như mình ở đây muốn gọi nói chuyện với người nào đó thì phải biết số điện thoại của người đó số mấy thì mới phát ra được. Đó là cái thuật, bởi vì nó là nằm ở trong không gian mà.

Trong không gian này nó theo cái lời nói cái Ý của Phật muốn nói cái gì? Mình ở đây, ý của con người của

mình muốn nói cái gì, ý của mình nói ra là Tánh người chứ sự thật là Phật điều khiển. Phật điều khiển cái tánh người.

Bây giờ càng văn minh thì người ta mới công nhận cái này, còn nếu ngày xưa không ai công nhận đâu, mình mà nói vậy, họ sẽ nói ông điên, nói tầm bậy, tầm bạ.

Cái câu hỏi này rất hay. Tiếng nói mình ở đây đi qua Mỹ, đi qua Tây, qua Tàu được hết, với điều kiện là phải có cái tần số, đúng cái số của nó mới bắt được.

■ **CÂU KỆ: “TÂM MÌNH ĐỪNG CÓ LANG THANG. CHẠY THEO VẬT LÝ MẮT ĐÀNG VỀ QUÊ. TÂM PHẢI NHẤT QUYẾT MỘT KHI. CHỪNG NÀO NHẬN ĐƯỢC ĐỘ THÌ NGƯỜI QUEN”.**

THƯA THẦY CHỮ TÂM Ở ĐÂY CON HIỂU NHƯ THẾ NÀO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Chữ tâm này ngày xưa đến giờ cái Tánh Biết người ta nói là tâm, nếu mà dịch ra thì ý nói là cái hiểu biết của mình đừng có lang thang, đừng có dụng công ngồi tìm cái này, tìm cái kia.

Nếu đã tìm thì nó dính vô cái quy luật vật lý. Đây câu này là nó phá vật lý. Cái câu này là cái câu phá chứng đắc ở trong trái đất này.

Không cho tu, cái câu này nó từ trong kinh Kim Cang đưa ra, phá chứng đắc. Mình phải hiểu cái này, tâm mình lang thang có nghĩa là mình suy nghĩ lung tung đó, suy nghĩ thì dù có được thì cũng ở đây, có thành tựu thì ở đây, thì làm sao mà về quê được, về Phật Giới được, đó,

ý là vậy thôi.

33

☆● ĐỨC PHẬT KHAI THỊ CHO VUA TỊNH PHẠM NGHE VỀ CHÂN LÝ CỦA SỰ SỐNG.

Vua Tịnh Phạn:

-Ta muốn giữ chút hơi thở này là vì muốn nhìn thấy con.

Đức Phật:

-Người hãy hít thở thật chậm, vào giờ phút này mỗi hơi thở của người rất quan trọng. Con, Radhula, Nanda, Annan...chúng con cùng hít thở với cha.

Vua Tịnh Phạn:

-Cuộc đời này của ta đến đi vội vàng cũng lãnh hội được rất nhiều điều, có hết sức mình mong lấp đầy những khát vọng. Có trong tay rồi vẫn KHÔNG HỀ BIẾT ĐỦ.

NHÌN CUỘC SỐNG CƠM CANH ĐẠM BẠC LẠI CÓ THỂ KHIẾN NGƯỜI TA HÀI LÒNG.

Đức Phật:

-Thưa cha! Cha hãy nhìn con, nhìn Radhula, nhìn Nanda, nhìn cây cối xanh tươi bên ngoài cửa sổ, nhìn những chiếc lá màu xanh kia, cha hãy nhìn chúng và thử nghĩ xem, **BUỐC CHÂN CỦA SỰ SỐNG CÓ BAO GIỜ DỪNG LẠI? NÓ VĨNH VIỄN KHÔNG DỪNG LẠI.**

Cũng như vậy, cha đang sống trong tim của con, sống trong tim của Radhula, sống trong tim của Nanda. Sức sống của sanh mạng cha mãi mãi dung hòa vào trong hàng thân tộc cốt nhục của cha. Cha xem Radhula chính

là 1 bộ phận trên thân thể của cha.

Vua Tịnh Phạn:

-Nghe lời con nói, nỗi sợ hãi về cái chết trong ta đã tiêu tan hết rồi, ta rất cảm kích!

Đức Phật:

-Sống và chết là lẽ tất yếu trong đời người, chúng ta hãy suy nghĩ thật kỹ, THƯỜNG THỨC TỈNH CHÍNH MÌNH KHIẾN BẢN THÂN KHÔNG CHÌM Đắm VÀO TRONG DỤC VỌNG.

CÀNG PHẢI SỐNG MỘT CUỘC ĐỜI HÒA BÌNH, AN VUI VÀ MÃN NGUYỆN. ĐÂY LÀ CHÂN LÝ CỦA PHÁP, LÀ Ý NGHĨA ĐÍCH THỰC CỦA SỰ SỐNG.

CHÂN LÝ ẤY KHÔNG SANH, KHÔNG DIỆT, KHÔNG KHỞI ĐẦU CŨNG KHÔNG KẾT THÚC, KHÔNG GIẢM CŨNG KHÔNG TĂNG.

Chỉ còn thứ DUY NHẤT TỒN TẠI, đó là AN NHIÊN TỊCH TĨNH, AN NHIÊN TỊCH TĨNH.

+ Vài điều suy ngẫm:

NHÌN CUỘC SỐNG CƠM CẠNH ĐẠM BẠC LẠI CÓ THỂ KHIẾN NGƯỜI TA HÀI LÒNG.

THƯỜNG THỨC TỈNH CHÍNH MÌNH KHIẾN BẢN THÂN KHÔNG CHÌM Đắm VÀO TRONG DỤC VỌNG.

Vì vua Tịnh Phạn không phải là người tu Giải Thoát nên Đức Phật mới khai thị về Cái Thấy Biết về Chân Lý cuộc sống cho Vua Tịnh Phạn: “Sức sống của sanh mạng cha mãi mãi dung hòa vào trong hàng thân tộc cốt nhục của cha. Cha xem Radhula chính là 1 bộ phận trên

thân thể của cha”.

Theo chúng ta, Chân lý cuộc sống với người tu Giải Thoát thì phải nói sao cho đúng, gọi là trùm khắp?

34

☆● TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI.... TRỰC CHỈ NHÂN TÁNH, KIẾN TÁNH THÀNH PHẬT.

- Hỏi: Vị Phật khi đem Tánh Phật vào Tam giới có biết số lượng bao nhiêu Tánh Phật nào sẽ trở về Phật Giới thành Phật, bao nhiêu Tánh Phật sẽ xuống hầm lửa lớn không ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Biết hết chứ, ông ở bên Phật Giới, ông cho rằng vô đây dễ lắm. Nó hỏi Thân người là cái gì mà sai khiến được Tánh Phật. Ông nói: Thân người là Đất, Nước, Gió, Lửa, còn Tánh Người là điện từ âm dương cuốn hút. Ôi! còn tôi là “Điện Từ Quang “không lẽ không sai khiến được Tánh Người, Thân Người. Ồ, muốn sai khiến thì Tôi dẫn vô, vô đây mang Thân Người rồi thấy.

Mang Thân Người, đầu tiên là cái gì? Nhà, cửa, ăn ở, tiền tài... Thế giới này không có cái này con sống được không? Nó đâu có hiểu mang Thân và Tánh Người là như thế nào đâu? Mang Thân và Tánh của con thú còn khỏe hơn con người, không lo gì hết trội. Vì Tánh Người nó hơn thua đủ chuyện trên đời.

Người ta biết rằng một ngày ăn có 1 đến 2 chén cơm... mà tại sao phải chứa hàng núi cơm. Tại sao? tại Tánh Tham thôi, tiền bạc cũng vậy. Nếu nghe lời Ông Phật thì cái Tham, Tướng, Ác, Kiến chấp nó không có, thì con người trở lại bình thường liền.

Thế giới vật chất này khó lắm, chứ không phải đơn giản đâu. Tánh Phật tưởng vô đây mượn Thân và Tánh Người điều khiển được cái này. Ai dè vô đây rồi nó đòi hỏi đủ chuyện hết, đi xe cũ xấu nó không chịu đâu cho nên làm mọi cách để có tiền mà mua sắm.

Vô đây rồi Thân người và Tánh Người nó sai khiến Tánh Phật phải đầu hàng luôn đó, mà muốn về làm sao về đây? MÌNH PHẢI CÓ CÔNG ĐỨC MỚI VỀ ĐƯỢC

Mà BIẾT CHỪNG NÀO CÔNG ĐỨC RA MÀ TẠO, rồi tạo sao đây? Khó là khó chỗ đó đó.

35

● **XIN THẦY GIẢI THÍCH 14 CÂU KỆ ĐỨC PHẬT DẠY ĐỂ NHẬN RA PHÁP THÂN THANH TỊNH CỦA CHÍNH MÌNH TRONG QUYỂN SÁCH “TÙ THEO PHÁP MÔN NÀO ĐỂ GIÁC NGỘ”. TỪ CÂU SỐ 7 ĐẾN CÂU SỐ 22, CON KHÔNG HIỂU CHỖ NÀY NHỜ THẦY GIẢI THÍCH DÙM CON.**

● **Ý NGHĨA CÂU PHẬT DẠY TRONG KINH “ĐẬP HẠT BỤI LẤY RA QUYỂN KINH TRÙM KHẮP CẢ TAM THIÊN ĐẠI THIÊN THẾ GIỚI” LÀ GÌ?**

+ Kệ Đức Phật dạy để nhận ra Pháp Thân Thanh Tịnh của chính mình:

Pháp Tánh trùm khắp mọi nơi.

Có phát ra tiếng, tiếng thời không vơi.

Tiếng đi khắp chốn khắp nơi.

Nhưng trong Pháp Tánh không dời mất đi.

Đến khi tiếng phát lại thì.

*Tiếng trong như nước cũng y ban đầu.
Đừng tưởng tiếng nói ban đầu.
Chỗ này không có mất đâu bao giờ.*

*Thầy chỉ các con bây giờ.
Như ở mặt biển bắt ngờ phún lên.
Tướng nước khi đã vượt lên.
Lên cao đến đỉnh lại rơi về nguồn.*

*Thầy dạy các con phải luôn.
Cứ nhớ cho kỹ lý này suy ra.
Pháp Tánh không phải ở xa.
Ở trong Thanh Tịnh chạy ra ngoài nguồn.*

*Tất cả tứ đại cũng luôn.
Ở trong Tánh nguồn chạy khắp mọi nơi.
Khi vào tam giới rong chơi.
Bị hút vật lý luân hồi chuyển đi.*

*Các con đừng có tư nghĩ.
Tâm Tánh Thanh Tịnh là đây Niết Bàn.*

Thầy trả lời:

-Cái câu này nếu mà nói thì giờ Huyền Ký công bố ra rồi mới giải thích được nè, tất cả từ tiếng nói, âm thanh, hình ảnh cho đến bất cứ thứ gì cũng đều nằm trong không gian này hết đó. Mình nói âm thanh mình nói nó đâu phải từ họng mình đi ra đâu, mà là nó từ

không gian nó đẩy ra.

Thành ra mới nói câu chuyện thế này nè, tôi nói cho đầu trái đất này có bị hủy diệt nhưng cái khoa học không bị hủy diệt. Ai hiểu được cái này mới hiểu được những lời dạy của Đức Phật trong bài thơ trên. Tất cả nền văn minh đều nằm hết trong không gian, gọi là văn minh không gian, không có chạy đâu khỏi hết, ông Phật ông đã biết trước, ông dùng Phật Nhãn ông đã nhìn thấy rồi.

Vì thế mà mới có câu chuyện ông Alexanderote ông nói với vua louis XVI là tôi sẽ qua nước An Nam tôi sẽ thành lập một ngôn ngữ riêng. Nhà vua cho ông này là: “Ông đừng có khùng”. Khi ông qua nước An Nam ông lập được ngôn ngữ cho nước An Nam rồi, ông về ông trình với vua Louis, nhà vua mới hỏi: “Ở đâu ra?”. Ông nói: “Bệ hạ không biết đâu, hạ thần lấy trong không gian đó”. Thì cái câu này nó trùng với lời Đức Phật dạy: Tiếng nói nó nằm trong không gian nó phát ra, từ nghe, thấy, nói, biết tất cả nó đều nằm trong không gian hết. Thì bây giờ trong câu thơ ông dùng cái tướng nước chính là cái thể nước phóng lên.

Ví dụ như trái đất này bị hủy diệt nền văn minh đi rồi dần dần nó cũng sẽ được hồi phục lại. Nói xin lỗi chứ đất nước Việt Nam mình nó tiêu diệt cũng hàng mấy triệu lần rồi, sau cùng nó chết hết rồi nó cũng được phục hồi lại đi theo cái đường cũ của nó. Ông Phật ông biết được rằng đất này là đất Ròng, rồi ngôn ngữ Việt Nam nó mất, rồi sau này cũng có người hồi phục lại. Nó mất rồi nó cũng nằm ở trong không gian, bây giờ mình mới hiểu cái chỗ này nè, tại làm sao cái ông Google, có ai biết là khi nó nhấn tin, mình mở cái máy thì nó vô, mình

không mở thì thôi, nhưng mà mở lại nó vô lại là sao, nó nằm ở trong không gian, nó trữ ở trong không gian.

Ông Billgate ông lấy Google, Facebook này từ trong không gian chứ đâu. Ông mới chỉ học có đến lớp 11 rồi ông nghĩ, một đêm đó ông nhìn thấy cái gì đó, qua hôm sau ông xin ông già ông mở công ty kêu là viễn thông liên, ông nói tôi phát minh ra, chứ sự thật ông lấy trên không gian xuống.

Vì thế mà trong kinh có nói là: “NẾU NGƯỜI NÀO BIẾT NẮM ĐƯỢC HẠT BỤI TRONG KHÔNG GIAN ĐẬP LẤY RA QUYỀN KINH TRÙM KHẮP CẢ TAM THIÊN ĐẠI THIÊN THẾ GIỚI”. Huyền Ký là cái gì? Cả một vấn đề, đây là rất khoa học, mà chỉ có người khoa học mới hiểu được cái này, còn nếu không thì hoàn toàn không hiểu được.

Ông Tây ông không biết tiếng Việt Nam, vậy mà ông qua đây, ông đem theo 17 cái chữ cái tiếng Việt, rồi ông thêm vào mấy cái chữ cái tiếng Pháp vào thành ra tiếng Quốc Ngữ bây giờ. Ông hiểu ông lấy từ nền không gian ông đưa xuống, mà cái này người Phương Tây gọi là Thông Thiên Học, họ lấy từ trên trời, rồi người ta tưởng là Thượng Đế trao. Không phải, Thượng Đế cũng nằm trong không gian này, mà Thượng Đế nằm ở vòng hoàn đạo 2 của Tam giới, không xuống đây được đâu. Cái người đầu tiên phát minh ra điện cũng vậy, cũng tiếp cận được nền văn minh không gian, lấy xuống và làm ra cái Đèn na mô rồi gọi ông là ông phát minh, chứ sự thật ông có bộ óc nối được không gian, đó mình phải hiểu nguyên tắc của nó.

Thì bây giờ bắt đầu dần dần Thiên Tông nó mới nói,

giải rõ ra lời Đức Phật dạy là đợi khi nào con người nhìn thấy trong không gian có hình ảnh thì mới công bố Huyền Ký này ra. Còn mà nói trước là cho là tà ma ngoại đạo, nó đập cho chết liền.

Trái đất cứ 10.000 năm bị hủy diệt 1 lần, mà bây giờ là 7 tỷ năm rồi, nước Việt Nam mình cũng 7000 lần sống chết, dân tộc này phục hồi 7000 lần rồi. Đây là khoa học đang hoàng. Trên thế giới này cũng vậy, bị hủy diệt hết rồi từ từ cũng thành lập lại bao nhiêu nước đó, rồi tới chu kỳ nó cũng mất nữa. Đây gọi là thế giới nhân quả của vật lý

Đó cái câu anh hỏi nó nằm trong tuyệt mật của cái này, có nghĩa là tiếng nói của mình nó nằm ở trong không gian nó đưa ra, cái nghe, cái thấy nó cũng nằm hết trong cái này, cái Tánh Phật nó tuy nhỏ nhưng mà nó đầy đủ hết ở trong đó đó, mà ta gọi là cái Chân Như. Vì thế mà Đức Phật ông nói một hạt bụi mà đập ra lấy một quyển kinh to trùm cả Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới. Đó là cái gì? Ý ông muốn nói cái này, nhưng mà bây giờ có người giải thích mới hiểu, còn mấy năm trước nói ra họ cho mình điên liền. Tại người ta không có hiểu, cái nền văn minh nó nằm trong không gian chứ nó không nằm ở thế giới vật chất này đâu, mà nó nương vào vật chất để nó phát ra. Đó mình phải hiểu cái nguyên tắc đó.

36

☆• TRONG BÀI KỆ TÁNH PHẬT, ĐỨC PHẬT CÓ DẠY: “CÁC CON ĐỪNG CÓ TƯ NGHÌ”, TƯ NGHÌ NGHĨA LÀ GÌ Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- CHỮ TƯ NGHÌ LÀ ĐỪNG CÓ SUY NGHĨ, theo

đó mà Trục Nhân, đã nói là TRỤC NHÂN CHÂN TÂM
NGỘ TỨC THÌ, ĐỪNG CÓ SUY NGHĨ, suy nghĩ là
sai rồi, suy nghĩ là của tánh người. Tánh Phật nó như
vậy đừng có suy nghĩ. TÁNH THẤY THANH TỊNH LÀ
ĐÁY NIẾT BÀN. Đã nói Thanh Tịnh mà suy nghĩ là nó
sai.

*MUỐN LÀ SỨC HÚT THẾ GIAN.
CHỈ CẦN THÔI DỨT NIẾT BÀN HIỆN RA.
CÁC CON NGHE LỜI CỦA TA.
TU THEO ĐẠO PHẬT LÀ RA LUÂN HỒI.
AI LÀM NHƯ VẬY ĐƯỢC RỒI.
LUÂN HỒI SANH TỬ LÀ THÔI TÌM MÌNH.
CÁC ÔNG ĐỪNG CÓ LẶNG THINH.
NGỒI ĐÓ VÔ ÍCH KHÔNG TÌM RA CHI.
NGHE LỜI TA DẠY MỘT KHI.
THỰC HIỆN CHO ĐƯỢC TÂM THÌ AN VUI.
NHƯ LAI ĐỂ LẠI NIỀM VUI.
CHO NGƯỜI THANH TỊNH YÊN VUI NIẾT BÀN.
TỨC KHẮC HẾT KHỔ HẾT NAN.
NHƯ LAI CHỈ DẠY CÓ ĐÀNG NÀY THÔI.
CÁC ÔNG TÌM KIẾM ĐƯỢC RỒI.
ĐÂY LÀ ĐƯỜNG KHỔ XA RỜI NHÀ XƯA.
DÙ CHO NGỒI TỊNH SÁNG TRƯA.
KHÔNG BIẾT ĐƯỜNG ĐẾN CHỖ XƯA NHÀ MÌNH*

Có nghĩa là ông dạy đừng có Suy Nghĩ gì cả, chỉ có
như vậy thôi, Biết vậy thôi, đừng có tưởng tượng, đừng
có ngồi làm chi cho nó mệt.

• HOA KHAI KIẾN PHẬT NGỘ VÔ SANH LÀ GÌ? THƯỜNG, LẠC, NGÃ, TỊNH LÀ GÌ?

- Hỏi: Khi Đức Phật đưa cành hoa sen từ phải sang trái, từ trái sang phải, tất cả có 1.250 người không ai biết gì kể cả những vị đệ tử lớn của Đức Phật, mà chỉ có một mình Ngài Ma Ha Ca Diếp nhận ra và mỉm cười.

Cho con xin hỏi tại sao chỉ có một mình Ngài Ma Ha Ca Diếp nhận ra, cái gì kết nối giữa Ngài Ma Ha Ca Diếp và cành sen để Ngài nhận ra và Ngài nhận ra cái gì ở cành Hoa Sen ạ?

Thầy trả lời:

-Bây giờ con nên nhớ nè, 1.250 người đối diện với Đức Phật, ông biết ông nào như thế nào hết đó. Duy nhất chỉ có ông Ma Ha Ca Diếp là ông có Công Đức rất lớn, ông phát ra được cái Phật nhãn, nhưng mà Đức Phật đâu có đưa cho ông Ma Ha Ca Diếp liền đâu, Đức Phật đưa vòng vòng.

Sau cùng Đức Phật mới đưa thẳng cho ông Ca Diếp thì ông này ông mới nhìn thấy cái làn sóng Điện Từ Quang nó chiếu vào trong cái Hoa Sen thì cái Hoa Sen nó nở. Vị Phật nào cũng vậy, kiểm thiên chỉ có một người được thôi. Đức Phật đưa Bông Sen kiểm thiên hình thức bên ngoài cũng chỉ là để chứng minh cái này, cái Thiên Tông này là khoa học vật lý chứ không phải đơn giản đâu.

Đức Phật biết là trong 1.250 người chỉ có một mình ông Ma Ha Ca Diếp có thể mở được cái cành Bông Sen này thôi. Ông có Phật nhãn ông biết mà, biết được cái

kho tạng của ông Ca Diếp có bao nhiêu Công Đức ở trong đó, vì thế mà đưa sau cùng để chi, để cho ông này nhìn thấy, khi ông Ca Diếp nhìn thấy là Hoa Sen bắt đầu nó nở.

Đức Phật phải để cho Hoa Sen nó nở ra hết lúc bây giờ, Đức Phật mới tuyên bố ra: TA CÓ CHÁNH PHÁP NHÂN TẠNG, NIẾT BÀN DIỆU TÂM. PHÁP MÔN MÀU NHIỆM. BÁT LẬP VĂN TỰ. GIÁO NGOẠI BIỆT TRUYỀN. TRỰC CHỈ CHÂN TÁNH. KIẾN TÁNH THÀNH PHẬT. Nay ta phó chúc cho ông Ma Ha Ca Diếp nhận trách nhiệm truyền pháp môn này.

Một vị Phật ra đời phải có một người chịu trách nhiệm nối tiếp dòng Thiên Tông này, không có là không có được. Muốn công bố ra thì Đức Phật phải tổ chức một ngày kiểm thiên. Đệ tử của Đức Phật có bao nhiêu người, ai sao, ông biết hết chứ.

Nói đúng ra, một vị Phật nào ra đời, muốn truyền cái thiên này đều phải tổ chức 1 buổi kiểm thiên trước đông đảo như thế, bất cứ vị Phật nào cũng phải làm cái việc này thôi.

- **HỎI: Xin bác giải nghĩa cho con các từ sau: THƯỜNG, LẠC, NGÃ, TỊNH VÀ VÔ THỨC, VÔ NHÂN, VÔ NHỊ, VÔ TỬ, VÔ THIỆT, VÔ THÂN, VÔ Ý.**

Thầy trả lời:

- Thường, Lạc, Ngã, Tịnh này là 4 đức tính của Niết Bàn. Niết Bàn là gì?

■ Đây là 4 đức tính Thanh Tịnh của Phật đó.

Tánh Phật nó là THƯỜNG, LẠC, NGÃ, TỊNH. Tánh

Phật nó là THƯỜNG, là Chân Thường, Tánh Phật nó là LẠC, là An, là bình an đó, cái NGÃ của cái Tánh Phật là cái CHÂN NGÃ, còn mình thì là phàm ngã, Tánh Phật lúc nào cũng TỊNH, là Thanh Tịnh.

Đó Tánh Phật luôn có 4 đức tính này, THƯỜNG, LẠC, NGÃ, TỊNH.

- Tánh Phật nó không có nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý mà nó phải mượn thân người để có cái chuyện này, chứ sự thật Tánh Phật nó đâu có Nhãn, nhĩ... nó là 1 Nguyên Tử Sáng, ở đâu nó cũng thấy, mặt nào nó cũng thấy hết. Vì Tánh Phật vào thân người, tánh người nên phải dùng mắt để thấy, dùng tai để nghe, dùng miệng để nói....Tánh Phật thì nó Thấy, nghe, nói, biết, cái ý nó trùm khắp. Giống như cái hình tròn đi, mặt nào nó cũng biết hết.

Vì thế mà Đức Phật dạy: Vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý tức là nói cái Tánh Phật nó không có cái này, nhưng mà vô trong con người, mượn thân và tánh người sống nên mới có cái này, để chi, để sống theo quy luật vật lý. Tánh Phật là Thường, Lạc, Ngã, Tịnh. Tánh Phật không có nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý gì hết trội đó, Tánh Phật nó chỉ là 1 nguyên tử sáng thôi, không có nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý gì cả.

Đó, ý là như vậy, người ta giảng đến TẬN CÙNG CỦA THIỀN TÔNG LÀ NÓI ĐẾN CÁI NÀY NÈ.

■HỎI: Xin bác giải thích cho con các BA LA MẬT, PHÁP BÁT LIỄU NGHĨA, VÔ THƯỢNG BỒ ĐỀ A?

- Ba La Mật là Thanh Tịnh. Bát liểu nghĩa, bát là không, liểu nghĩa là nghĩa tận cùng. Bát liểu nghĩa tức là cái nghĩa tận cùng nó cũng không có.

Cái nghĩa mà nó có ở đây là do nó được phân tích từ thể giới vật lý thôi. Bởi vì Tánh Phật vào đây là nó phải đúng theo nguyên tắc thể giới vật lý này thôi, chứ sự thật là nó không có cái gì hết trội đó, vô đây, mượn ngôn từ để nói về những cái mà Tánh Phật có, chỉ là tạm có mà thôi.

Vì thế mà Đức Phật không cho giải thích cái Thiền Tông này, anh KHÔNG CÓ GIẢI THÍCH ĐƯỢC ĐÂY, CÁI CHÂN LÝ NÓ KHÔNG CÓ GIẢI THÍCH ĐƯỢC, NÓ LÀ TỰ NHIÊN, KHÔNG THỂ NÀO MÀ GIẢI THÍCH CÁI CHÂN NHƯ ĐƯỢC. Người tu Thiền Tông, anh mà nói ở đây cũng chỉ là nghĩa của thế gian mà thôi, chứ cái Chân Thật hoàn toàn không nói được. Vì thế mà Lục Tổ Huệ Năng có nói là NÓ KHÔNG PHẢI LÀ MỘT VẬT.

Ông xác định là Tánh Phật nó không phải là 1 vật, cái vật thì nó có hình tướng, còn cái này nó KHÔNG CÓ HÌNH TƯỢNG, NÓ CHỈ LÀ MỘT NGUYÊN TỬ SÁNG THÔI, NÓ CHỈ LÀ SÁNG THÔI. Đó ý là vậy.

- Vô Thượng Bồ Đề, Vô là không, thượng là cao, Bồ Đề là Giác, cái Giác này không có cao thấp gì hết đó. Nó Giác là Giác, nó Biết chỉ là Biết thôi.

Chứ không có phải là tôi Giác cao, Giác thấp, không có cái chuyện đó, nếu nói Giác cao, Giác thấp là nó so sánh 4 cấp của tứ quả thanh văn đó, tứ quả hoàn, tứ quả hàm, a na hàm, A La Hán đó, nó có từng cấp gọi là cao thấp.

Còn cái này là Vô Thượng Bồ Đề, cái Giác của cái Tánh Phật nó không có cao thấp gì hết đó gọi là Vô Thượng Bồ Đề.

☆• THẾ NÀO LÀ “VÔ TRỤ”, LÀ “UNG VÔ SỞ TRỤ NHI SANH KỲ TÂM”?

- Trong quá trình khao khát đi tìm câu con đường Giải Thoát, con cũng không đủ duyên để mà gặp Thiền Tông, trước đây con cũng hành hết pháp môn này đến pháp môn khác. Ngày xưa con đọc Kinh Kim Cang ngang cái câu: “UNG VÔ SỞ TRỤ NHI SANH KỲ TÂM”, con có một cái thắc mắc về câu này, tức là NƠI KHÔNG TRỤ ẤY MÀ DIỆU ỨNG VÔ CÙNG. Con cứ tự nhiên trong tâm nó khởi: “THẾ NÀO LÀ VÔ TRỤ, VÔ TRỤ LÀ NHƯ THẾ NÀO?”.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- VÔ TRỤ tiếng Việt Nam nghĩa là KHÔNG CÓ ĐỊNH.

- Dạ! Cái từ này nó cứ thắc mắc hoài trong đầu con, nó cứ quay cuồng trong đầu con, con ngủ và thức dậy nó cứ thắc mắc hoài hoài như vậy, con muốn gỡ bỏ nó ra, nó cũng không gỡ ra được, nó thắc mắc hoài, rồi nó tạo ra “khởi nghi tình”, khởi xong rồi thì đến một ngày nó vỡ ra ạ!

- Làm sao nó ra?

- Có 1 ngày con đi tập thể dục ở công viên, đang đi vậy, nghi tình nó cứ thắc mắc, thắc mắc nó đóng khối, mình đang nhìn cây cối, cảnh vật ở bên ngoài, tự nhiên nó biến mất hết, tức là ngoại cảnh mất hết, rồi cái thân mình cũng mất luôn, rồi ngay đó cái tâm thắc mắc nó cũng mất luôn, rồi nó rơi vào cái cảnh, nó rơi vào cảm giác, mình dùng cái từ là trạng thái tâm hay cảnh giới tâm

nó VẮNG LẶNG, RỒNG SUỐT, MỘT NIỆM KHỎI HAY MỘT NIỆM SUY NGHĨ CŨNG KHÔNG CÒN NỮA, NÓ CHỈ BIẾT, MỘT CÁI BIẾT HIỆN TIỀN Ở TRONG CÁI RỒNG SUỐT ẤY. Con sống được 1 ngày như vậy, ngủ đêm sáng ngày mai nó hết.

- Trở lại câu chuyện Đức Lục Tổ Huệ Năng, ông ngộ câu này: “UNG VÔ SỞ TRỤ NHI SANH KỲ TÂM”. Ông là con người bình thường, tự nhiên ông nghe cái câu này, ông rơi vào trạng thái đó, cái ông tụng kinh ông nghe Ngũ Tổ nói chuyện này ông biết, nên ông mới biết là Đức Lục Tổ đã cảm nhận được cái Tánh Thanh Tịnh của Ngài. Nên nhớ là ở trong trạng thái này mà hiểu được rồi thì tất cả những chuyện bên ngoài người ta hiểu được hết đó, nhưng người ta không có nói được.

Giờ cháu đã cảm nhận Tánh Thanh Tịnh của mình được rồi thì thôi đừng có nói gì hết, giờ Thiền Tông đã giải thích rất rõ cái đó là cái gì? Mình chỉ biết vậy thôi, rồi mình bắt đầu mình tạo Công Đức, phước đức cũng tạo ít để sống thôi. Mục đích tạo Công Đức để đi về Phật Giới. Chứ bây giờ ngồi đó mà mình cứ mơ mộng THẤY CÁI NÀY HOÀI thì coi chừng bị THÁNH DẪN đó nghe.

-Thì con nghe thầy nói con Sáng Suốt ra đó. Tức là nó chỉ đến 1 lần thôi chứ không có lần thứ 2. Con chỉ sống trong trạng thái đó có 1 ngày, qua sáng hôm sau là nó hết.

- Thì Lục Tổ ngày xưa cũng vậy, Lục Tổ sống từ lúc Ngài nhận được cho đến khi Ngài gặp Ngũ Tổ, khi Ngũ Tổ bảo Ngài đi giặt gạo Ngài mới hết trạng thái này, mây thàng trời.

Khi mình bước vào cảnh giới này mình mới biết chính đây là “VÔ TRỤ”, tự nhiên mình biết. Ngày xưa Lục Tổ nghe ông kia tụng Kinh Kim Cang, Lục Tổ đã bước vào chỗ này, thì hôm nay mình cũng vậy, tự biết luôn, nhưng mà tại sao không sống hoài được như vậy. Tức là, trong trạng thái đó rất là đặc biệt, nó chỉ có cái BIẾT, BIẾT RẤT NHIỀU THỨ, CÁI TRÍ NÀY....

- Giờ muốn sống hoài thì hỏi này tôi nói rồi đó, khởi vọng muốn thấy thì coi chừng.

-Thì đó, hôm nay thầy nói con mới sáng ra. Đây có phải là trở về Bản Thể thật của mình phải không ạ?

- Không phải Trở Về mà nó HIỂN LỘ không có nói trở về mà đây là CÁI TÁNH THANH TỊNH PHẬT TÁNH CỦA MÌNH NÓ HIỂN LỘ RA. Biết nó vậy thôi, rồi Thiền Tông dạy mình cái gì, mình đi theo và làm theo cái Thiền Tông này, chứ ngồi đó mà mong sống trong trạng thái Thanh Tịnh này hoài là xuống dưới âm phủ luôn, Thần nó rước mình đi luôn á, chắc chắn là như vậy. Đâu có được trở lại lần thứ hai đâu, khi nào được thì tự nhiên nó được, chứ đừng có mong.

39

**☆• XIN THẦY GIẢI THÍCH CHO CON CÂU:
“ỪNG VÔ SỞ TRỤ NHI SANH KỲ TÂM” CÓ Ý NGHĨA GÌ Ạ?**

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-ỪNG VÔ SỞ TRỤ NHI SANH KỲ TÂM có nghĩa là cái suy nghĩ của mình đừng có dính đâu hết, thì nó sẽ sanh ra cái TÂM ĐẶC BIỆT của mình. Cái tâm đặc biệt của mình là cái gì? Là cái TÁNH PHẬT CỦA MÌNH ĐÓ.

Cái Tánh Phậ của mình là cái Tánh ở thể gian này không ai hiểu, nó khác hẳn với thể gian mà người ta gọi là cái KỲ, KỲ LÀ KỲ DIỆU. TÂM LÀ CÁI TÂM ĐẶC BIỆT KỲ DIỆU NÀY NÈ.

- SÁU CĂN ĐỪNG DÍNH SÁU TRẦN THÌ CÁI TÁNH PHẬ MÌNH SẼ THẤY, thành ra người ta gọi là NHI SANH KỲ TÂM. KỲ TÂM LÀ CÁI TÂM ĐẶC BIỆT NÀY.

40

● **CÂU “NGHIỆP CHƯỞNG BỎN LAI KHÔNG” NÀY, NGƯỜI NÀO ĐẠT ĐƯỢC “BÍ MẬT THIÊN TÔNG” TRỞ LÊN, HOẶC NGƯỜI NÀY TU TẬP KHÔNG DÍNH MẮC VÀO CHUYỆN THỂ GIAN, THÌ NGƯỜI NÀY MỚI ÁP DỤNG CÂU NÀY ĐƯỢC.**

Vì sao họ áp dụng được?

- Vì Tâm của họ đã vô trụ với tác động bên ngoài, nên họ áp dụng được. Nếu trước kia họ có gây tội ác gì. Hôm nay, họ tu theo Thiên tông đã đạt được” Bí mật Thiên tông” rồi, hoặc cao hơn, thì những tiếng người khác chửi họ, họ không bị dính vào. Trước kia họ có gây nghiệp, nay họ biết tu Thanh tịnh Thiên, “Buông” được tất cả. Vì vậy, những nghiệp chướng trước kia họ làm ra, nay có đến với họ, họ cũng không dính mắc, thì họ thấy nghiệp chướng này, coi như là không với họ vậy.

Họ được như vậy, nên họ mới dám nói “Nghiệp chướng bỏn lai không”. Còn người nào đụng cái gì cũng dính, mà nói câu này, thì tai họa bị gia tăng đối với người đó.

(Trích sách Thiền Tông “Những câu hỏi Thiền tông” của soạn giả Nguyễn Nhân).

41

- HỎI: HỮU TÌNH ĐẾN GIEO GIỐNG, NHÂN ĐẤT QUẢ LIỀN SANH. VÔ TÌNH ĐÃ KHÔNG GIỐNG, KHÔNG TÁNH CŨNG KHÔNG SANH”. Xin Bác giải thích cho con các câu trên ạ.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Bốn câu này, Đức Ngũ Tổ Hoằng Nhẫn dạy Đức Lục Tổ Huệ Năng như sau:

+ Hữu tình đến gieo giống:

Người nào biết họ có Tánh Phật, cũng gọi là hạt giống Phật.

+ Nhân đất quả liền sanh:

Gặp đất tốt, hạt giống Phật, quả Phật liền sanh.

+ Vô tình đã không giống:

Người nào không biết mình có Tánh Phật.

+ Không Tánh cũng không sanh:

Thì Tánh Phật không mở ra.

Bốn câu này, ý Đức Ngũ Tổ Hoằng Nhẫn dạy Lục Tổ Huệ Năng như sau:

+ Người nào biết được họ có Tánh Phật thì dạy pháp môn Giải Thoát này, còn người nào không biết mình có Tánh Phật thì không dạy cho họ pháp môn Giải Thoát này. Nếu dạy họ như nước đổ lá môn, không dính được.

(Trích Giải đáp Thiền Tông ngày 27/02/2022 tại chùa Thiền Tông Tân Diệu Long An, nơi chuyên dạy Giác Ngộ Giải Thoát).

☆● ĐỨC PHẬT NGAY KHI ĐẢN SANH, CHÂN BƯỚC ĐI BẢY BƯỚC TRÊN BẢY BÔNG SEN, MỘT TAY NGÀI CHỈ TRỜI, MỘT TAY NGÀI CHỈ ĐẤT VÀ NÓI CÂU: “THIÊN THƯỢNG THIÊN HẠ DUY NGÃ ĐỘC TÔN”. CÂU NÀY HIỂU CĂN THÌ NHƯ THẾ NÀO, HIỂU SÂU THÌ NHƯ THẾ NÀO?

- HỎI: TẠI SAO KHI ĐỨC PHẬT VỪA ĐƯỢC SINH RA CHÂN BƯỚC ĐI 7 BẢY BƯỚC, MỘT TAY CHỈ LÊN TRỜI VÀ MỘT TAY CHỈ XUỐNG ĐẤT VÀ NÓI: “THIÊN THƯỢNG THIÊN HẠ DUY NGÃ ĐỘC TÔN”. VẬY Ý CÂU NÀY CỦA ĐỨC PHẬT MUỐN CHỈ CHO CHÚNG TA ĐIỀU GÌ Ạ, XIN BÁC GIẢI THÍCH CHO CHÚNG CON BIẾT Ạ?

Thầy Nguyễn nhân trả lời:

-Khi Đức Phật từ cung trời Đâu Suất xuống hoàng cung, khi được sanh ra đi 7 bước, 1 tay chỉ trên trời, 1 tay chỉ xuống đất và nói: “Thiên Thượng Thiên Hạ Duy Ngã Độc Tôn”. Ý của Đức Phật muốn nói thế này nè: Trên trời dưới đất, cái ngã của con người làm được tất cả hết. Con người làm được hết. Đó là phải hiểu như vậy.

Vì chỉ có cái Ta con người mới làm được, cho nên từ con người muốn lên trời cũng làm được, xuống địa ngục cũng làm được, về Phật Giới cũng làm được, là do cái Ngã của con người quyết định hết.

Vì vậy người ta nghe nói cái này rất lạ, vì có nhiều chùa nói là Chân Ngã là trên hết. Không đúng! Vậy Chân Ngã là cái gì? Chân Ngã là cái Phật Tánh, mà Phật Tánh đâu có làm được, Phật Tánh muốn làm gì thì phải

mượn Cái Ngã của con người mới làm mới được.

Từ cái Ngã của con người, muốn lên Trời Thượng Đế nó có công thức đi lên, rồi nước Cực Lạc, hoặc đi bất cứ đâu, 33 cõi trời thì nó đều có công thức đi lên, thì tất cả là do cái Ngã con người làm được hết, kể cả cái ngã con người muốn về Phật Giới cũng làm được.

Nếu con người không biết tạo Công Đức thì làm sao về Phật giới? Cái ngã con người nó ngã chấp Ta đối với thế giới vật lý này thì nó dần đi luân hồi, còn cái ngã chấp Ta mà muốn về Phật Giới với điều kiện khi nào pháp môn thứ 6 Thiên Tông được công bố ra mới chỉ con đường về Phật Giới, thì cái Ngã mới về được.

Vì thế mà Đức Phật nói: “Thiên Thượng Thiên Hạ Duy Ngã Độc Tôn”, trên trời dưới trời chỉ có cái Ta mới làm được tất cả. Chứ không phải như mấy ông kia nói là: Cái ta là Chân Thật, không phải, vì Cái Chân thật là Phật Tánh, không đá động tới nó. Cái Chân Như không đá động tới nó.

Mà ý trong này Đức Phật muốn nói là con người làm được hết. Trên trời, dưới trời đi ra ngoài con người làm được hết là cái Ngã này.

Nó là cái ngã của con người. Đó, ý của Đức Phật muốn nói là nói cái này. Nhưng mà trước khi Huyền Ký chưa công bố thì người ta giải thích ra nó sai, nó sai rất nhiều, người ta tưởng cái Ngã Đức Phật nói là cái Chân Thật, không phải vậy!

Vì Tánh Phật anh vô đây mượn thân con người và tánh con người anh mới tạo... chứ còn không có cái thân con người và tánh con người thì sao tạo... Tánh Phật mà tạo được cái gì... Ông giỏi ông vô đây tạo đi. Thành ra

ông phải mượn thân người, mượn tánh người mới làm được. Sau cùng ông thành công, ông trả cái này rồi ông mới về.

Có nghĩa là cái tánh của con người nó duyên hợp lại thành cái Ngã vật lý, rồi từ cái ngã vật lý này nó mới suy nghĩ, hành động được thì Đức Phật cho là cao hơn hết, trên hơn hết là cái chỗ này.

- HỎI: THƯA BÁC, TIỀN SĨ THÍCH NHẬT TỪ NÓI CÂU: “THIÊN THƯỢNG THIÊN HẠ DUY NGÃ ĐỘC TÔN” LÀ KHÔNG PHẢI CỦA ĐỨC PHẬT NÓI MÀ LÀ DO NGƯỜI ÁN ĐỘ NÓI SAU THỜI ĐỨC PHẬT MẤY TRĂM NĂM. VẬY SỰ THẬT NHƯ THỂ NÀO XIN BÁC CHO Ý KIẾN Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ nếu nói người Án Độ nói là nói tầm bậy. Đức Phật sanh ra nói là “Trên trời dưới trời chỉ có Chân Ngã là cao hơn hết”. Cái Chân Ngã là nói về cái Tánh Phật đó.

Mà ông Phật Thích Ca không phải là người Án Độ, ông là người Ca Tỳ La Vệ. Sau 60 năm Đức Phật nhập Niết Bàn thì nước Ca Tỳ La Vệ bị 2 cái nước Nepal và Án Độ thôn tính dẹp mất nước Ca Tỳ La Vệ.

Đức Phật sanh ra thì ông nói chứ ai nói nữa. Bởi vì ông là Phật rồi, ông mới nói, ông sanh ra là ông mượn thân người là tứ đại ông nói thôi.

Nhưng mà Ông cũng phải sống theo quy luật vật lý, ông cũng ăn học rồi phát triển từ từ đi lên theo thế giới này. Ông nói trên trời, vì ông từng ở trên trời rồi, dưới đất là ở trái đất này, ông xuống đây, dầu trên trời dưới

đất gì thì cái Chân thật của con người là số 1, không có cái gì hơn.

Độc Tôn là không ai hơn, có nghĩa là cái Phật Tánh không có ai hơn. Mà do chính ông thái tử Tất Đạt Đa là người nước Ca Tỳ La Vệ nói chứ không phải người Ấn Độ nói. Vì người Ấn Độ biết cái gì đâu mà nói. Bây giờ thôn tính nước của người ta rồi rồi nói của mình chứ sự thật không phải của Ấn Độ.

Đó câu này chính là Đức Phật đã từng nói. Ông ở trên trời ông xuống, ông trên kia xuống mà không phải xuống đây lang thang như mình, nhập thai mẹ bằng con voi trắng, con voi trắng là cái gì? Con voi trắng 6 ngà nó phá đi tất cả những âm lực của thế gian này.

Một vị Phật ra đời phải là 1 con voi trắng mạnh bạo và sáng trưng để nó phá đi cái âm lực, rồi sau đó mới sanh ra một con người. Vì thế mà ông tiên A Tư Đà mới đoán số là Ông này nếu mà làm vua thì rất tốt, còn nếu mà đi tu là Bạc Chánh Đẳng Chánh Giác.

Đã nói trước chứ đâu phải không đâu, Ông A Tư Đà cũng là coi tướng số, ông gọi là chiêm tinh gia chứ đâu phải nhỏ đâu. Thành ra thôi, người ta tiến sĩ nói gì nói kệ người ta, còn Bác phổ biến Thiền Tông nếu mà hỏi gì thì Bác sẽ nói đúng theo cái quy luật khoa học, không nói mơ hồ.

43

☆● PHẬT LÀ PHẢI HIỂU NHƯ THẾ NÀY....

- HỎI: KHI MỘT NGƯỜI PHÁT RA Ý MUỐN GIẢI THOÁT THÌ VỊ PHẬT Ở PHẬT GIỚI THẤY BIẾT.

- VẬY, VỊ PHẬT ĐÓ CÓ PHẢI LÀ VỊ PHẬT NGÀY

XUA CHỈ TÁNH PHẬT VÀO TAM GIỚI PHẢI KHÔNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Phật đó thì mình phải hiểu như thế này.

+ Phật Nhỏ thì chỉ độ người ở một Trái đất thôi. Trái đất ngày xưa Phật đó đã thành.

+ Phật Trung thì ở một cái Tiểu thiên thế giới. Một cái Tam giới có 6 Trái đất thì một Tiểu thiên nó có 6000 Trái đất, mình phải tính lên cái phần đó, là do cái khả năng.

Vì sao mà cái khả năng mà Phật lớn, ở đây thế giới người ta gọi là “công suất” đó.

Ví dụ: cái đài phát thanh mà nó phát ra 50 Megahertz (MHz) hết thì nó đi ra 5.000 cây số, còn nếu nó phát ra 40 thì đi 4000 rồi nó thấp thấp, nhỏ nhỏ vậy.

■ Thì công suất Phật cũng vậy.

Còn nếu mà tất cả những vị Phật mà nhỏ thì chỉ luẩn quẩn, luẩn quẩn ở đó thôi; giống như cái người mà người ta... cái công suất nhỏ mà đi xe mình chạy đó, xe 4 chỗ không thể chạy đường trường bằng mấy cái xe 50 chỗ được. Đó, mình phải hiểu cái nguyên tắc này.

44

☆• PHẬT LÀ GÌ, HIỂU THÊM VỀ CHỮ PHẬT VÀ TRÍ VÔ SỰ

• THEO THIỀN TÔNG TU TRUNG ĐẠO LÀ TU NHƯ THỂ NÀO?

- Nói về Phật Nhân.

Phật hay Phật đà là người đã thành tựu Giác Ngộ, hay còn gọi là bậc Giác Ngộ đọc là Boddhi (theo phiên âm

Latinh giọng miền bắc Ấn Độ) và đọc là Bồ Đề (trong các bản dịch Hán Việt), ý nói là sự tỉnh ra (gọi là Giác) và đồng nhận ra (gọi là Ngộ) Bản Tánh Thật Thụ (Bồ Đề Tánh) của Chư Pháp. Nghĩa là nhận ra Bản Chất cùng những quy luật tổng hàm cốt lõi thật sự (Chân Tánh) của vạn vật (gọi là Chư Pháp).

Quá trình Giác Ngộ là việc khai mở Trí Tuệ tốt cùng (Bát Nhã Ba La Mật) đắc ứng thành Trí Huệ nhằm giúp ta tự điều phục Ái Lực (lực cuốn hút âm dương hay con gọi là lực hấp dẫn) bám víu, lôi kéo của vạn vật cùng dính mắc lẫn nhau theo 5 tướng (Sắc, Thọ, Tưởng, Hành, Thức) bởi do 6 căn (Mắt, Tai, Mũi, Lưỡi, Thân, Ý) cấu nhiễm theo 6 trần (Sắc, Thanh, Hương, Vị, Xúc, Pháp) mà sinh ra muôn có sự.

Trí Tuệ phát ra khi chúng ta biết Định Tâm (thường định) gọi là Thiền, thiền mọi lúc, mọi nơi, đi, đứng, nằm, ngồi đều là thiền, ở nhà, ở cơ quan, ngay cả trong lúc ăn cơm, mặc áo, nói chuyện cũng thiền. Khi con người làm chủ được tâm của mình, giữ cho tâm luôn an nhiên tự tại, không chạy theo bên ngoài, bằng cách sống trong Chánh Niệm, xa lìa sự quyến rũ của Lục Trần để giúp cho thân, khẩu, ý được Thanh Tịnh thì đây mới gọi là Thiền. Nhờ vậy Trí huệ mới thường vận dụng đến tốt cùng mới tự mình Giác Ngộ, Giải Thoát. Không ai khác ngoài TA, TỰ TA GIẢI THOÁT TA, tức Thật sự Giải Thoát. Chân lý Giác Ngộ chỉ có như vậy thôi, không có gì khác hơn.

- Phật Tánh là gì? Là một nguyên tử sáng, là một hạt vi trần.

+ PHẬT LÀ TRÙM KHẮP MỌI NƠI. CÀN KHÔN

VỮ TRỤ ĐI ĐẾN ĐÂU THÌ PHẬT ĐI ĐẾN ĐÓ,
KHÔNG BIÊN GIỚI

- CHÂN TÁNH THEO PHẬT KHẮP NƠI MÀ
HÀNH.

- TRONG TÁNH PHẬT CHỈ RÕ RÀNH.

- CÁI THẤY THANH TỊNH KHÔNG SANH ĐIỀU
GÌ. CÁI NGHE THANH TỊNH MỘT KHI.

- KHI BIẾT CHỈ BẾT VẬY THÌ MÀ THÔI.

+ Tánh là cái vỏ bọc bằng Điện Từ Quang, bọc cái Ý,
trong Ý có Thấy, Nghe, Nói, Biết Tự Nhiên Thanh Tịnh,
là sự sống cho muôn loài vạn vật. Tánh này ở trong Bể
Phật nên Đức Phật gọi là Phật Tánh.

- PHẬT LÀ GÌ? KIẾN TÁNH LÀ PHẬT.

- KIẾN TÁNH NẪM Ở ĐÂU?

Lúc dụng xuất hiện ở 6 nơi:

1. Tại Ý không nhiễm

2. Ở mắt nhìn thấy.

3. Ở mũi ngửi mùi.

4. Ở tay cầm nắm.

5. Ở chân đi đứng.

6. Ở lưỡi nếm vị.

● Thấy khắp thì nhỏ như hạt vi trần, người biết thì đó
là Phật, còn người không biết thì lại là Ma.

- Người học Thiên Tông là phải biết quay về sống với
Căn Bản Trí, nghĩa là Trí Vô Phân Biệt vốn đã có sẵn
trong tất cả chúng ta, mà Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát
là đại biểu cho Căn Bản Trí này. Trí này giúp ta đừng
nhìn Tất cả các sự vật, sự việc bằng hiện tượng của nó,

mà phải nhìn thấu triệt về Bản Thể, về Chân Lý của vạn pháp .

Vì thế lời nói đầu tiên của Đức Phật khi Ngài vừa thành đạo dưới cội Bồ Đề và cũng là tinh yếu của Phật Giáo là: “Thật kỳ diệu thay trong tất cả mỗi con người, ai ai cũng đều có Phật tánh như nhau”. Phật tánh chính là Tự Tánh Thanh Tịnh Bản Nhiên Trong Sáng, do đó nếu con người sống với cái Tự Tánh Thanh Tịnh này, tức là họ đang sống với Căn Bản Trí, với Vô Sư Trí của họ, nghĩa là họ không còn tâm phân biệt đối đãi nhị nguyên.

Khi họ chạy theo cái bên ngoài là họ đã tự làm mất cái Tánh Trong sáng Thanh Tịnh Tự Nhiên của mình, tức Căn Bản Trí đã biến mất thay vào đó là phàm phu trí hay còn gọi là hậu đắc trí tức phân biệt trí. Cái trí này vốn không có sẵn trong ta mà do sự tác động của 6 căn, 6 trần, 6 thức mà tạo thành nên mới gọi là hậu đắc, tức là nó có được sau, nó khác với Căn Bản Trí, là cái trí vô phân biệt vốn đã có sẵn từ vô thủy đến vô chung lúc nào cũng Thanh Tịnh. Khi tâm có sự phân biệt là con người có khổ, vì đó là cái trí của phàm nhân, luôn chạy theo tham dục, phiền não của vô minh nên khó mà nhận ra Chân Lý.

Vì họ nhận thức Thấy, Biết có hai tức là đối đãi cho nên chính đối đãi này là nguyên nhân gây ra tang thương cho con người. Do đó muốn hết khổ thì họ phải dùng Cây Kiếm Trí Tuệ Văn Thù buông xuống những vọng thức mê lầm để quay trở về với Trí Vô Phân Biệt, tức là sống với Tự Tánh Thanh Tịnh trong sáng của mình.

Muốn như vậy chúng ta phải hồi đầu thị ngạn, tức quay lại chính mình mà BIẾT BUÔNG, DẦN DẦN

CHÚNG TA SẼ THỂ NHẬP TỰ TÁNH. ĐÂY CŨNG CHÍNH LÀ TU TRUNG ĐẠO CỦA THIỀN TÔNG. TRUNG ĐẠO TỨC LÀ ĐẸP BỎ HAI BÊN, HAI BÊN TỨC LÀ ĐỐI ĐÃI PHẢI QUẤY, HƠN THUA, THIỆN ÁC, ĐÚNG SAI..V..V...

+ TRUNG ĐẠO CHÍNH LÀ CHỮ “BUÔNG” TRONG THIỀN TÔNG.

■ NGHĨA LÀ CHÚNG TA KHÔNG ĐI BẰNG CON ĐƯỜNG ÂM DƯƠNG, MÀ CHÚNG TA ĐI VỀ BẰNG ĐIỆN TỬ QUANG, BẰNG CÔNG ĐỨC.

● VẠN PHÁP GIAI KHÔNG, DUYÊN SANH NHƯ HUYỄN.

Phải luôn sống trong thiền tư duy để thấu hiểu rằng Vạn Pháp là vô sở đắc, tức là tất cả mọi vật thể trong thế gian này không có gì là được cả. Tại sao? Bởi vì trong thế gian này không có cái gì là thật có cả. Vạn pháp trong thế giới hữu hình này chẳng qua là kết quả của duyên khởi, tức là ngày nay nếu duyên kết là có, ngày mai duyên tan là mất, là hoại. Vì thế mới có câu: “Vạn pháp giai không, duyên sanh như huyễn” là vậy.

Thế giới vũ trụ kể cả con người cũng là giả huyễn, là hư vọng, thì lục căn, lục trần, lục thức đều là hư huyễn, là ảo ảnh, là sương mai, là điện chớp, là phù du mà thôi. Có ai bắt được làn khói đâu. Con người vì bị vô minh che lấp nên nghĩ rằng cái gì trong đời này cũng thật, cũng bền chắc, nên cố tạo tác giữ gìn để tạo ra nghiệp. Đến khi xuôi tay nhắm mắt mới biết tất cả cũng như làn khói lam chiều mà thôi.

Khi biết được như thế thì con người sẽ không còn bám giữ tức là phá được chấp ngã và chấp pháp rồi. Khi

thực hành được như vậy thì bên trong không hề bị giao động, bên ngoài không bị ảnh hưởng bởi sự thay đổi, thăng trầm của tạo hóa. Được như thế thì tâm chắc chắn sẽ Thanh Tĩnh, tức là chúng ta đang sống với Chơn Tâm Phật tánh, sống với ông Phật của chính mình vậy.

Nếu bạn là một người tu hành chân chánh, tâm địa Thanh Tĩnh, chẳng có một chút tâm mong cầu đối với hết thảy các pháp trong thế gian này, cũng chẳng phan duyên, mà ngày mai bạn bị đói chết, bị lạnh chết thì tất cả Thân Hộ Pháp đều sẽ bị cách chức và bị tra hỏi đấy.

Thế nên nói ngày nay cả người xuất gia lẫn người tại gia đều chẳng chịu tin mình sẽ thành Phật, gặp bất cứ chuyện gì trong tâm cứ luôn lo được lo mất, cho nên vẫn cứ phan duyên mà không dám buông bỏ. Nếu chúng ta thật sự muốn buông thì trong tâm không nên lo được, lo mất nữa mà nên chuyên tâm thực hành nhiều hơn, mọi chuyện đến đi đều là thuận theo tự nhiên vậy.

Một khi đã hiểu rõ luật nhân quả thì hãy nên học cách thuận pháp tùy duyên, thuận theo tự nhiên chính là một hạnh phúc, dù có chuyện gì xảy ra cũng chẳng sao. Tuyệt đối sẽ không cùng đường.

■ THỰC HIỆN ĐƯỢC 3 ĐIỀU NÀY, SẼ THÀNH PHẬT NGAY TỨC KHẮC.

1- HAM MUỐN TRỞ VỀ CỘI NGUỒN CỦA MÌNH THẬT MÃNH LIỆT. SỐNG ĐƯỢC VỚI CĂN BẢN TRÍ, VÔ SỰ TRÍ.

2- TẠO CÔNG ĐỨC TRONG SÁNG.

3- NẮM VỮNG CÔNG THỨC HOA TIÊU.

Có được 3 điều này, Khi thân hoại mạng chung bạn

không muốn TRỞ VỀ NGUỒN CỘI CỦA CHÍNH BẠN CŨNG KHÔNG BAO GIỜ ĐƯỢC.

45

☆• VÔ SƯ TRÍ LÀ GÌ?

+ CÂU “NGOÀI TA TÌM PHẬT ẮT THEO TÀ” CÓ NGHĨA LÀ GÌ?

- HỎI: DẠ, THƯA BÁC, CHO CON HỎI VÔ SƯ TRÍ LÀ GÌ Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Vô Sư Trí, Chữ vô nghĩa là không, Sư là thầy, còn Trí là Trí Tuệ.

Có nghĩa là cái Trí này không có thầy dạy, mà cái Trí không thầy dạy là ai? Là cái Tánh Phật đó, có ai dạy ông đâu, thì tự ông Biết, Thấy, Nghe, Biết thôi. Nó tự Thấy Biết thôi, còn mình ở đây học cao học thấp là hữu sư trí, học khôn học dại bằng hữu sư trí.

Mà cái Vô Sư này là Thấy, Nghe, Nói, Biết của Tánh Phật gọi là Tánh Vô Sư, không ai dạy cái này vì nó là tự nhiên như vậy thôi. Tự nhiên như vậy gọi là Vô Sư Trí.

Cái Trí không phải học, vì thế mà trong Tánh Phật có 4 thứ mà chữ Biết là Trí đó. Mà chữ Trí này cũng là chữ Trí.

- HỎI: DẠ, THƯA BÁC, CHO CON HỎI CÂU: “NGOÀI TA TÌM PHẬT ẮT THEO TÀ”. CÓ NGHĨA LÀ GÌ Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Mình có Tánh Phật rồi mà đi tìm nữa thì không phải đi tìm tà chứ là gì nữa. Đã mình có Tánh Phật rồi mà

hổng nhận ra, nhận ra Tánh Phật thì ra luân hồi mà không chịu, mà còn đi tìm Tánh Phật, tìm Phật cái gì nữa, thì chỉ có Ông tà ông gạt mình thôi.

Cho nên Đức Phật nói câu:

“Ngoài ta tìm Phật ắt theo tà

Theo tà đi trong lục đạo

Đi trong lục đạo biết kiếp nào ra”.

Còn Ông Trần Nhân Tông nói: *“Trong nhà có báu thôi tìm kiếm”*. Đã mình có Tánh Phật rồi mà tìm cái gì nữa.

“Đối cảnh vô tâm mặc vận thiền”. Đối cảnh vô tâm rồi thì đừng có ngồi đó hỏi thiền chi cho mắc công.

Ông vua ông nói được vậy thì tất nhiên ông hiểu đạo, mà câu nói này nó có giá trị ngày xưa, chứ bây giờ nhiều người lặp lại ăn theo thôi, chứ có biết gì đâu.

46

☆• TÁNH PHẬT VÀO ĐÂY MUỘN THÂN VÀ TÁNH NGƯỜI TẠO RA PHÁP GIỚI TÁNH NHƯ THẾ NÀO?

- HỎI: DẠ THƯA BÁC, CHO CON HỎI VỀ CÁI TÁNH BIẾT. CÁI TÁNH BIẾT CỦA CON NGƯỜI VÀ TÁNH BIẾT CỦA CON THÚ THÌ MÌNH BIẾT. CON MUỐN HỎI LÀ CỎ CÂY, HOA LÁ... CÁI TÁNH BIẾT, CÁI TÁNH GIÁC NÓ NÀM Ở NƠI NÀO, CON MUỐN BIẾT, XIN BÁC CHỈ GIÚP Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Đã nói vô đầu rồi đó, Tánh Phật là có mấy thứ?

- Dạ, 4 thứ: Thấy, Nghe, Nói, Biết.

- Tánh người mình có mấy thứ?

- Dạ, 16 thứ.

- Phải hiểu cái câu này. Phật là Thấy, Nghe, Biết, Pháp (Nói). Nhưng mà sở dĩ con người... nói đúng ra từ con người, con thú cỏ cây không có Tánh Biết. Nhưng mà TẠI SAO con người có, con thú có, cỏ cây hoa lá có là có NGUYÊN DO NHƯ THẾ NÀY:

Mình phải hiểu, trong Phật Giới nó có 2 loại:

1. Là Tánh Phật, thì mình nói giống như là cái trứng con cá nhỏ xíu đi.

2. Là Kim Thân Phật (Chư Phật), thì mình nói giống như là con cá đi.

Phật Giới thì mình nói là giống như cái biển đi, trong biển thì có trứng con cá và con cá.

Thì cái trứng cá nó mới hỏi con cá: “VẬY CHỨ TẠI SAO ông lớn mà tui nhỏ hoài vậy?”. Thì 1 Kim Thân Phật mới bảo: “Muốn trở thành lớn như tui thì phải đi vào quy luật luân hồi của trái đất mượn thân con người tạo CÔNG ĐỨC. Khi trở về Phật Giới mới có 1 Kim Thân Phật và lớn như tui”.

Vì cái chỗ này, mai một trong cái phần TUYỆT MẬT.... câu này nó nằm trong cái PHẦN TUYỆT MẬT CỦA PHẬT GIÁO mà chưa công bố ra, mà nếu công bố cái này, không cho đâu. Hồi trước tôi nói cái này trong cái quyển Sách Trắng Thiền Tông họ không cho, vì thế mà giam lại.

Nó nằm... trong 20 phần tuyệt mật cũng chưa có, nhưng mà nó nằm ở trong cái phần 20 câu sau đó, trong 20 câu sau này thì về sau cái câu này nó sẽ...

+ Thì tôi nói cái nguyên do nó như thế này:

Bởi vì Tánh Phật trong đó nó có cái Ý, trong đó nó có cái Biết đó, hén, vô mượn thân con người, vô mượn xong nó đi theo quy luật luân hồi thì nó dài lắm. Bây giờ tôi nói ngắn gọn cái chỗ này nè:

Đầu tiên vô dòng tộc để mượn thân con người thì phải cam kết với dòng tộc là vô đây không được ở lâu, phải đi trở về. Tôi cho mượn thân người thôi, trưởng ban dòng tộc nói phải đi về, thì Tánh Phật đồng ý dưới sự chứng kiến của 1 vị Phật chứ không đơn giản đâu. Vị Phật chứng kiến đang hoàng, Tánh Phật muốn vô thì mượn thời gian bao lâu thì trở về Phật Giới. Có nghĩa là người ta chỉ cho ở tạm trong nhà mình đó, ở tạm trong dòng tộc.

Nhưng mà vô đây nó quên 1 điều là Tánh Phật vào thế giới này thì nó phải qua cái cung chết (tử cung) của người nữ. Nó ở trong đó 9 tháng 10 ngày, sau đó cái Tánh Người nó mới hình thành, sau 9 tháng 10 ngày thì nó mới được đưa ra ngoài.

Thì Tánh Phật Biết phải qua cái tánh của con người, sử dụng cái tánh con người. Tánh con người thì 16 thứ, nó tạo nhân quả, nó đi đây, đi đó đi riết nó quên, không nhớ. Bây giờ mình đọc cái chuyện của ông Thích Ca mấy tỷ năm ông Thích Ca đi lòng vòng ở đây là cũng do cái này.

Đó là cái Tánh Phật, khi mà cái Tánh Phật nó vô con người thì nó phải xuyên qua 16 thứ tánh người, đó gọi là BIẾT CỦA TÁNH NGƯỜI. Thay vì TÁNH PHẬT MÌNH LÀM THANH TỊNH, mà cái tánh người nó không làm Thanh Tịnh, mà nó làm theo 16 thứ của nó.

Thành ra ông Tánh Phật ông không còn nhớ gì nữa hết, cho nên ông mới đi theo cái quy luật này.

Phải đợi khi mà 1 vị Phật nhắc lại, muốn Giải Thoát thì phải được 1 vị Phật nhắc lại rồi phải đi theo cái quy trình.

Đọc cái quyền số 9, cái cuộc đời của ông Thích Ca đó thì mình sẽ hiểu. Nhưng mà bây giờ trong cái quy luật luân hồi này nè nó có... Đức Phật gọi là NGŨ THỨ TẬP CỤ, 5 loài sống chung.

Nếu Tánh Phật vào thế giới loài người thì sử dụng Tánh Người. Vào thế giới loài Thần thì sử dụng Tánh Thần. Tánh Thần thì nó có thêm cái thần thông, thì cũng là sử dụng tánh người nhưng mà nó xuyên qua cái thần thông, thấy thì thấy những hiện tượng lạ, làm ra những cái gì đó thần thông.

Còn vào loài thú thì sử dụng tánh thú. Thì sao? Tánh Phật vô loài nào thì phải sống đúng bằng cái tánh của loài đó.

Bởi vì tại sao mà nó có phân loại loài ngựa quý, cũng con người đó, nhưng mà tại sao khi chết lại làm loài ngựa quý, bởi vì cái tánh của nó là vậy, cái tánh hay giành giật.

Cũng như con người của mình sống bình thường, ai cũng có học hết chữ sao không, nhưng tại sao cái người có học lại đi giết người? Cái tánh nó là vậy, cái tánh nó đã vậy rồi nhưng mà tại vì nó đã tạo cái nhân quả ở trong này nên nó phải đi theo cái nghiệp nhân quả của nó.

Cái nghiệp nhân quả này, AI ĐIỀU KHIỂN CÁI NHÂN QUẢ NÀY? CHÍNH MỘT VỊ THẦN ĐIỀU

KHIÊN.

Mình phải để ý cái chỗ này, tại làm sao có nhiều người đang đi rất bình thường nhưng tại sao gây ra tai nạn? Hỏi tất cả những người đó xem, trước khi gây ra tai nạn hầu như họ không biết cái gì hết trơn. Người thể gian gọi là ma ám đó, chứ sự thật đó là THẦN THI HÀNH LUẬT NHÂN QUẢ CỦA MÌNH ĐỐI VỚI CÁI NGƯỜI ĐÓ.

Có những người ở đâu cũng chết mà tự nhiên từ bên tàu, bên tây qua Việt Nam chết. Đến giờ đó, tới giờ phải đi qua. Nó xúi mình đi theo cái quy luật nhân quả của mình.

Còn bây giờ mình đã tạo ra cái nghiệp để làm cây cỏ hoa lá... Tất cả NƠI NÀO CÓ SỰ SỐNG ĐỀU CÓ TÁNH BIẾT DỰA Ở TRONG ĐÓ HẾT..

Con người của mình... bởi vậy tại sao mà các thiền sư nói là: “Khắp châu thân mình nơi nào chẳng có máu”. Có nghĩa là chỗ nào CŨNG BIẾT, con nhéo khắp châu thân con chỗ nào cũng biết đau, bất cứ trong cơ thể con chỗ nào cũng biết đau, toàn bộ.

Giống như trong cái máy mà có điện thì đụng đâu nó cũng giựt hết. Nhưng mà sở dĩ vô cái cây nó yếu là tại vì cái năng lực nó như vậy thôi. Cũng như mình ở đây, cũng cái dòng điện trong người...

Ví dụ như vậy, Điện nếu đưa vô cái quạt nó chạy khác, đưa vô chiếc xe nó chạy khác...tùy theo cái cấu trúc. Cái cấu trúc này gọi là CÁI NHÂN QUẢ CỦA TỪNG CON NGƯỜI.

Đó mình phải hiểu cái chỗ này, mai một khi cái này nó đã ra rồi tôi sẽ nói hết tất cả những quy luật nhân quả

của cái trung âm thân này nè. HÌNH THÀNH TÁNH NGƯỜI RỒI TRUNG ÂM THÂN, Tôi sẽ nói hết. Ai đã nắm được 20 phần tuyệt mật thì đã biết 1 phần rồi đó.

Còn 20 phần sau thì chắc sẽ không nói, hoặc là nói 1 phần nhỏ nữa thôi, chứ nó hăm giết tôi rồi đó, nếu mà nói nữa là nó giết.

47

☆● **TRONG 80 CÂU KỆ PHẬT TÁNH ĐỨC PHẬT DẠY CÓ ĐOẠN. “TƯỚNG NƯỚC KHI ĐÃ VƯỢT LÊN. LÊN CAO ĐẾN ĐỈNH LẠI RƠI VỀ NGUỒN.” Ý NGHĨA CÂU NÀY NHƯ THẾ NÀO?**

Trưởng ban trả lời:

-Trong bài kệ 80 câu của Đức Phật dạy các Tánh của Phật Tánh, trong đó có “Tánh Hay Nghe”. Tánh hay nghe này, nó là một trong 4 thứ của Tánh Phật. Khi Tánh hay Nghe này phát ra tiếng, tùy theo tiếng lớn hay nhỏ, và tùy theo không gian xung quanh, tiếng đi xa hay gần. Khi hết lực đẩy tiếng đi, thì tiếng ấy trở lại nơi xuất phát. Vì vậy Đức Phật đưa hình tượng của nước để ví dụ tiếng nói này bằng câu:

“Như nước mặt biển phún lên.

Lên cao đến đỉnh lại rơi về nguồn”.

Căn cứ vào lời của Đức Phật dạy, khi tiếng của con người nói ra, tùy theo lực nói và hoàn cảnh không gian xung quanh mà tiếng nói vang đi xa hay gần. Khi hết lực vang của nó thì tiếng nói phải trở lại “Tánh Pháp” của Phật Tánh đang ẩn trong vỏ bọc Tánh người. Con người nào nói vang đi mãi, thì vị này tượng tượng ra để nói, không phải là sự thật.

☆• ĐỨC PHẬT DẠY CHỖ TUYỆT MẬT VÀ CĂN BẢN CHO NGƯỜI TU THIÊN TÔNG.

ĐỂ TRỞ VỀ BỂ TÁNH THANH TỊNH PHẬT TÁNH THÌ PHẬT TÁNH CỦA MỖI NGƯỜI PHẢI NHƯ THẾ NÀO?

Trưởng ban trả lời:

-Pháp môn thứ sau này, Đức Phật dạy:

- Vị nào thực hiện được, thì dòng điện từ Âm Dương luôn lúc nào cũng quét qua vỏ bọc tánh người để đưa tánh người đi theo dòng luân hồi, nhưng vì Tánh người ở trạng thái Thanh Tịnh, nên không nhô ra những cái suy nghĩ, nên dòng điện từ Âm Dương không có gì để quét. Nếu vị nào tập cho được thuần thực, thì dòng luân hồi không kéo được người đó, nhờ vậy Tánh Phật trong người đó dễ dàng được Giải Thoát. Nhưng lúc này Tánh Người mới được thông thả thôi.

■ PHẬT TÁNH Ở TRONG VỎ BỌC TÁNH NGƯỜI MUỐN TRỞ VỀ BỂ TÁNH THANH TỊNH PHẬT TÁNH PHẢI CÓ 1 TRONG 2 PHẦN CÔNG ĐỨC NHƯ SAU:

1. Công Đức, nhiều hay ít, nhờ Điện Từ Quang (Hoa Tiêu) hút qua Cửa Hải Triều Dương để vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh.

2. Công Đức Vô Lượng thì tự nó vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh.

Công Đức để làm gì?

- Công Đức là để hình thành ra Pháp Thân Thanh Tịnh, cái Pháp Thân Thanh Tịnh này là cái vỏ bọc hình

thể của một vị Phật, nhờ cái vỏ bọc này mà Phật Tánh mới vào an trú trong đó để một vị Phật ra đời.

+ Đức Phật dạy:

- Khi Tánh Phật ở trong vỏ bọc Tánh người vượt qua Cửa Hải Triều Dương, thì Tánh Người lúc này chỉ còn là cái vỏ bọc trống rỗng, tự nhiên nó phải di chuyển theo dòng luân hồi để tiếp nhận tánh khác từ cõi cao xuống hay từ cõi thấp lên.

+ Đức Phật dạy chỗ Tuyệt Mật này:

- Pháp môn Thiền Tông Học này Như Lai chỉ dạy riêng cho các vị Tổ Sư Thiền có nhiệm vụ dẫn Mạch Nguồn Thiền Tông chảy riêng theo dòng Thiền của nó mà thôi. Còn vào thời Mật Thượng Pháp, vị nào tiếp nhận được Mạch Nguồn Thiền Tông mới hiểu. Sau đó, vị nào đạt được “Bí Mật Thiền Tông” mới được phép cung cấp cho vị này những pháp yếu mà Như Lai dạy nơi dòng Thiền Tông.

+ Đức Phật dạy Căn Bản cho người tu Thiền Tông:

- Khi loài người văn minh lên cao, muốn tu theo pháp môn Thiền Tông Học này phải hiểu thật rõ:

1. Phải hiểu Căn Bản 16 thứ Tánh Người.
2. Phải hiểu Căn Bản 4 thứ của Tánh Phật.
3. Phải hiểu Quy luật nhân quả cuốn hút vật lý Âm Dương nơi đây.
4. Phải hiểu Công Thức thoát ra ngoài Quy luật nhân quả này.

- Còn trong vật lý:

1. Cát chùa to, bị vướng vào chùa ấy.

2. Có tượng Phật lớn, họ vướng vào tượng Phật ấy.
3. Thầy nào nói hay, bị vướng vào ông thầy ấy.
4. Thầy nào có danh tiếng lớn, tiền nhiều, học vị cao thì bị vướng vào các thứ ảo ấy.

■ NGƯỜI TU THEO THIỀN TÔNG SỐNG, CHẾT CỦA THÂN MẠNG MÌNH KHÔNG MÀNG ĐẾN.

+ Người tu theo Thiền Tông không biết những phần Căn Bản nói trên thì tu vô ích, vô tình người tu làm theo sự xúi bả của Ma Vương.

+ Chúng tôi xin nói thật rõ PHẦN BÍ YẾU của pháp môn Thiền Tông học này:

- Đức Phật không cho viết ra thành sách, nên gọi là “BẤT LẬP VĂN TỰ”.

- Vì Pháp môn Thiền Tông Học này không viết ra thành văn, nên không truyền theo kinh điển bình thường được, nên được gọi là “GIÁO NGOẠI BIỆT TRUYỀN”.

- Pháp môn Thiền Tông Học này, Đức Phật chỉ thẳng cái gì là Tánh người, nên được gọi là “CHỈ THẮNG NHÂN TÁNH”.

- Pháp môn Thiền Tông học này, Đức Phật nói rõ Tánh Phật là gì, ai nhận ra Tánh Phật của mình rồi, thì mới mong thành Phật được, nên Như Lai dạy “KIẾN TÁNH THÀNH PHẬT”.

■ TÁNH NGƯỜI CHẤP NGÃ NÊN KHI NGHE CÁI GÌ KHÔNG THUẬN VỚI Ý CỦA MÌNH LÀ CHỬI LIỀN.

1. Nhất tự thiên là tu làm sao?

2. Tạo ra Công Đức bằng cách nào và để làm gì?
3. Ngôi nhà Pháp Thân Thanh Tịnh là gì?
4. Pháp môn Thanh Tịnh Thiền này, sau này có ai hỏi, chúng con phải dạy họ như thế nào, kính xin Đức Thế Tôn dạy con?

Ngài Xá Lợi Phất từ chỗ ngồi đứng dậy, ra trước Đức Phật, quỳ gối, trích vai áo bên phải, chắp tay, bạch cùng Đức Phật rằng:

- Kính bạch Đức Thế Tôn: Kính xin Đức Thế Tôn dạy chúng con nguyên do ban đầu Đức Thế Tôn dạy chúng con pháp môn Thanh Tịnh Thiền, mà chúng con nói là Như Lai bị Ma ám. Tại sao chúng con có những lời nói như vậy, kính xin Đức Thế Tôn dạy chúng con?

+ Đức Phật dạy:

- Trong mỗi con người có 2 tánh:

1. Tánh Phật Thanh Tịnh.
2. Tánh Người là CHẤP NGÃ.

Vì vậy, khi các ông vừa nghe Như Lai nói tu Thanh Tịnh Thiền là không được dụng công. Các ông không bình tĩnh để hỏi cho rõ, vì sao không dụng công, mà các ông sử dụng tánh Nghi của tánh Người nên mới nói như vậy.

Như Lai nói cho các ông rõ: Khi Như Lai dạy pháp môn Thanh Tịnh Thiền này thì có:

1. Rất nhiều Chư Phật phân thân đến chứng kiến.
2. Vị Thần Kim Cang, luôn lúc nào cùng theo bên Như Lai để hộ trì chánh pháp Thanh Tịnh Thiền này.

Vì vậy, khi Như Lai tuyên dạy pháp môn Thanh Tịnh

Thiền này, nếu có ai khinh chê hay chống đối thì bị vị Thần Kim Cang sử dụng chày Kim Cang đánh trả lời khinh chê hay chống đối trở lại người đó. Vì bị lực đánh trả của vị Thần Kim Cang, nên người này bị bệnh. Nhẹ thì bị tật nguyên, còn nặng là mất mạng! Vì vậy, Như Lai phải bủa Đại Thần Lực Thanh Tịnh thiền để phá cái Âm lực của chày Kim Cang đánh trả, để các ông không bị bệnh.

Ngài Xá Lợi Phất nghe Đức Phật trả lời cho mình, tự động khóc và trình với Đức Phật:

- Chúng con theo Đức Thế Tôn tu học đã lâu mà không phân biệt tu sao Giải Thoát, tu sao luân hồi. Ông vừa nói vừa khóc và lạy Đức Phật rồi lui ra.

+ Ông cư sỹ Phát Thành Luận:

Từ chỗ ngồi đứng dậy, ra trước Đức Phật, quỳ gối, chắp tay bạch cùng Đức Phật rằng:

- Kính bạch Đức Thế Tôn: Kính xin Đức Thế Tôn dạy chúng con 4 câu:

1. Nhất Tự Thiền là tu làm sao?

2. Công Đức là gì? Tạo ra Công Đức bằng cách nào và để làm gì?

3. Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh là gì?

4. Pháp môn Thanh Tịnh Thiền này, sau này có ai hỏi, chúng con phải dạy họ như thế nào, kính xin Đức Thế Tôn dạy con?

+ Đức Phật dạy:

- Nay ông Phát Thành Luận, Như Lai trả lời 4 câu hỏi của ông:

Câu 1: Nhất Tự Thiền là tu 1 chữ. Một chữ này có 4 chữ để tu: Buông, Dừng, Thôi, Dứt.

Câu 2: Tạo ra Công Đức là giúp cho người khác biết được Công Thức Giải Thoát này, khi họ thực hành được thành công thì ông mới có Công Đức.

Câu 3: Ngôi nhà Pháp Thân Thanh Tịnh, là Ngôi Nhà trong Bể Tánh Thanh Tịnh, để cho 1 vị Phật ở.

Câu 4: Pháp môn Thanh Tịnh Thiền và Công Thức Giải Thoát này, chỉ dạy cho những người nào thật tình muốn Giải Thoát tìm cách giúp họ. Còn người nào ông nói mà họ không nghe. Họ đưa kiến thức học của họ ra để tranh luận với ông. Một lời không nói, một chữ ông cũng không hé môi.

Ông phải học thuộc lòng 12 câu kệ như dưới đây:

1. *Thiền Thanh là Nhất Tự Thiền*
2. *“Buông, Dừng, Thôi, Dứt” hết liền tử sanh*
3. *Ở trong Vật lý đua tranh*
4. *Đua tranh càng mạnh, tử sanh kéo mình!*
5. *Muốn hết tử sanh phải “Dừng”*
6. *“Dừng” tìm “Dừng” kiếm, “Dừng” luôn luận bàn*
7. *Tâm “Dừng” thì được bình an*
8. *“Dừng” theo Vật lý, muôn ngàn an vui.*
9. *Thiền Thanh phải bỏ cái “Tôi”*
10. *Vì Tôi là Ngã, luân hồi phải đi*
11. *Như Lai: Nhất Tự thiền thì*
12. *Tánh an là được, việc chi cũng lìa.*

Ông cư sỹ Phát Thành Luận, đã rõ thông những câu hỏi của mình, ông hết sức vui mừng cảm ơn Đức Phật rồi đánh lễ lui ra.

(Trích sách Thiền Tông: “Đức Phật dạy tu Thiền Tông” và “Những câu hỏi về Thiền Tông” của soạn giả Nguyễn Nhân)

49

☆• TU THIỀN TÔNG MÀ KHÔNG ĐẠT ĐƯỢC HAI CÂU NÀY THÌ CŨNG GIỐNG NHƯ NGƯỜI MÙ RỜ VOI.

TRI KIẾN LẬP TRI TỨC VÔ MINH BỒN.

TRI KIẾN BẤT LẬP TRI TỨC TÁNH NIẾT BÀN.

- HỎI: ĐỨC PHẬT DẠY VỀ PHẬT TÁNH QUÁ HAY MÀ TẠI SAO MỌI NGƯỜI LẠI KHÔNG NHẬN RA?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Đạo Phật là khoa học chứ gì? Khoa học là đối với con người sáng mắt. Con người mù mắt thì làm sao biết khoa học, con người mù mắt thì đâu có thấy đâu mà khoa học.

Bởi vậy, con người mù mắt giống như người mù rờ voi vậy. Họ đâu có biết con voi đâu, rờ trúng cái gì thì nói cái nấy.

Khoa học là chỉ đối với người sáng mắt, vì thế mà Đức Phật nói, muốn tu cái này thì:

Anh phải Kiến Tánh, nếu không Kiến Tánh thì anh tu giống như người mù rờ voi thôi. Nó lạ cái chỗ đó. Thành ra: Bắt buộc người tu Đạo Phật phải Kiến Tánh.

Kiến Tánh bằng 2 câu:

TRI KIẾN LẬP TRI TỨC VÔ MINH BỒN.

TRI KIẾN BẤT LẬP TRI TỨC TÁNH NIẾT BÀN.

TÁNH NIẾT BÀN LÀ TÁNH THANH TỊNH CỦA MÌNH ĐÓ.

ANH PHẢI LÀM SAO ANH ĐẠT 2 CÁI CÂU NÀY THÌ MỚI TU THIỀN TÔNG ĐƯỢC.

Còn không đạt 2 câu này đừng tu mất công, TU CŨNG GIỐNG NHƯ NGƯỜI MÙ RỜ VOI THÔI.

50

☆● **BẢN CHẤT CỦA THỂ TÁNH THANH TỊNH LÀ ĐIỆN TỬ QUANG, LÀ KHÔNG CÓ SỰ TƯỞNG NGHĨ VÀ CẢM XÚC.**

● **THIỀN TÔNG THỰC HÀNH Ở CHỖ PHẢN QUANG TỰ KỶ, QUAY LẠI CHÍNH MÌNH BIẾT VÀ BUÔNG.**

Chúng ta tu Thiền Tông là thực hành ở chỗ BIẾT VÀ BUÔNG. Nó thật sự là Bất Khả Tư Nghì, là con đường Giải Thoát mà chúng ta cần phải đi, cần phải có, thật sự là một hành trang trên con đường tu tập thực hành mà chúng ta không thể thiếu. Tất cả những gì liên quan đến Giải Thoát thì đều đi vào CÁI THỂ KHÔNG CÓ SỰ TƯỞNG NGHĨ, đây cũng gọi là BA LA MẬT.

NÓ ĐÚNG VỚI TÔNG CHỈ CỦA THIỀN TÔNG LÀ BẤT LẬP VĂN TỰ.

Cái Chơn Tâm của con người thật sự là trống rỗng và Thanh Tịnh, tất cả mọi thứ đều bắt nguồn từ đó, từ cái buồn, thương, giận, ghét... nó ngoi lên rồi lại lặn mất, ở trong cái thể tâm đó, chúng ta có thể trực nhận được, và

cái thể tâm đó thật sự là trống rỗng, lúc nào cũng Thanh Tịnh và Bất Biến nó chứa được tất cả mọi thứ, đến rồi đi, nó cứ bình thản, chỉ vì chúng ta chọn lựa cái tâm xuất hiện đó, chọn lựa cái “tôi thích”, “tôi muốn” đó, được khen thì thích, bị chê thì buồn, chứ chúng ta không chịu sống tùy duyên, việc gì đến cứ đến, việc gì đi cứ đi, thuận cũng như nghịch, vừa ý hay bất như ý đều giữ một thái độ tùy duyên mà tiếp nhận. Nó khó là chỗ này.

Nếu trong cuộc sống chúng ta nhìn thật là kỹ đó thì chúng ta sẽ thấy tự chính mình đã làm nhiều việc rất là mâu thuẫn và nó không có logic, thậm chí có thể gọi là buồn cười luôn đó. Chúng ta cần phải thấy được cái gì nó trói buộc mình, mọi thứ nó đều diễn ra trong tâm này cả, không có cái gì nằm ngoài tâm này. Có thể chúng ta quá bận rộn trong sự tưởng nghĩ, tưởng nghĩ về cái mà chúng ta đeo đuổi, rồi chán chường về những cái mà chúng ta không thể đạt được, rồi trốn chạy cái mà ta đau khổ để đi tìm cầu những thứ mà chúng ta gọi là hạnh phúc, an lạc.

Vì quá bận rộn mà chúng ta đã không còn sáng suốt để nhận diện được bản thân mình. Chúng ta hoàn toàn dựa vào cái hiểu của người khác mà chúng ta sống, người ta kêu mình cười thì mình cười, kêu mình khóc thì mình khóc, kêu mình như thế nào thì mình làm y như vậy, không còn là chính mình nữa, mà trong khi chúng ta lại đi tìm chính mình. Ngay đây mình đã đánh mất mình từ lâu rồi mà mình không biết.

Chơn Tâm của chúng ta nó vốn là trống rỗng, nó có thể sống được trong tất cả các trạng thái của tâm như vui, buồn, hy, nộ, ái, ố....nó rất là tự tại, thật sự không có

gì có thể làm nhiễm ô nó cả, rõ ràng là như vậy. Ví dụ như khi chúng ta vui hay buồn, cái vui hay buồn đó nó dày đặc đủ các trạng thái, nhưng khi cái vui hay buồn nó hết rồi thì thật sự nó vẫn là trống rỗng, Thanh Tịnh. Chỉ cần chúng ta cảm nhận được là chúng ta sẽ nhận ra trước khi mọi việc nó xảy ra, thì tất cả mọi thứ đều là Thanh Tịnh và trống rỗng. Đó là một thực thể mà bằng vào cuộc sống thực tại chúng ta có thể nhận ra nó, ngay tại đây, chẳng có mơ hồ, xa vời. Ngay tại đây, Tâm chúng ta là một sự Thanh Tịnh vốn sẵn có từ ngàn xưa, từ khi bắt đầu có cái gọi là “Minh” đó.

Dù cho chúng ta có bỏ vào đó bao nhiêu thứ đi nữa, thật sự nó chẳng bao giờ chật, bởi vì nó vốn là TRỐNG RỖNG THANH TỊNH, bỏ bao nhiêu thứ vào nó đều dung chứa hết, nào là tốt xấu, phải trái, trắng đen, thiện ác, đạo, không đạo..v.v.. Tất cả mọi thứ từ thượng vàng cho đến hạ cám chúng ta quẳng vào nó, nó cũng không bao giờ thay đổi. Sự Thanh Tịnh Bản Nhiên nó vốn là vậy, không hề thay đổi và rồi chúng ta muốn nó như thế nào thì nó là vậy. Hay ở chỗ là nó không có gì vương mắc cả, và không để lại bất cứ một dấu vết nào... Nó BIẾT MỌI THỨ NHƯNG KHÔNG CÓ CÁI GÌ BIẾT VỀ NÓ CẢ. Rõ ràng là như vậy.

Con người CÓ THỂ BÌNH THẢN SỐNG TRONG TẤT CẢ MỌI TRẠNG THÁI CỦA CẢM XÚC NHƯ: BUỒN VUI, AN LẠC HẠNH PHÚC HAY ĐAU KHỔ. Bởi vì các trạng thái của cảm xúc này VỐN CHẴNG CÓ THẬT, NÓ VỐN LÀ MỘNG HUYỀN, NÓ VỐN LÀ SANH DIỆT. Nó sanh ra trong cái không có gì và nó diệt đi chẳng để lại gì cả.

Cho nên Đức Phật có dạy rằng: “NIẾT BÀN VÀ SANH TỬ CHỈ LÀ GIÁC MỘNG ĐÊM QUA”. Không hề sai, Chơn Tâm của chúng ta trong cuộc sống ta biết nó đúng là như vậy, nhìn lại bên trong tâm mình, nó thật sự TRÔNG RÕNG, CHẴNG CÓ GÌ CẢ, CHỈ BIẾT mà thôi, nhưng ngay khi ta KHỞI NIỆM BIẾT thì chẳng phải là “Nó” nữa rồi.

Khi ta suy nghĩ về một việc nào đó, thì việc đó đã sanh ra, và khi chúng ta không nghĩ nữa thì niệm đó đã diệt rồi, nó trở về lại cái thể trông rộng thường hằng như vậy đó. Không phải là nó đang diễn ra hàng ngày trong cuộc sống của chúng ta hay sao? Nhưng mà lý do gì mà mình không trực nhận ra “Nó”? Do là vì mình không bao giờ tin rằng cái mình đang có là “Thật” cả và cứ nghĩ rằng cái mình đang sống hàng ngày với tâm sanh diệt là “Thật” .

Cho nên trong cuộc sống mà chúng ta đang sống đây, chỉ cần chúng ta bình tĩnh, sống chậm lại, nhìn cho thật là kỹ, đừng khởi một ý tưởng nào cả, thì trong một khoảng bất chợt nào đó chúng ta sẽ nhận ra được, do vì KHÔNG CÓ TƯỞNG NGHĨ mà nó phát hiện ra được, chứ không phải vì chúng ta suy nghĩ mà nó phát hiện ra. Tất cả những cái mà chúng ta học, chúng ta hành, chúng ta giữ, chúng ta có đó, thật sự là nói lên tâm trạng của một sự mong cầu.

Thứ nhất là chúng ta phải nhớ, phải làm cho thật là đúng. Thứ hai là chúng ta phải siêng năng tinh tấn, thử hỏi với cái sự bận rộn như vậy thì làm sao chúng ta sáng suốt để nhìn cho ra được “sự thật”. Vì “Sự thật” không thể nhìn thấy bằng: “Cái hiểu” của mình, bằng cái “Sự

suy nghĩ” của mình. Không có sự hiểu nào mà nó không là sự gánh vác cả. Đây là gánh nặng của con người. Làm cách nào mà chúng ta có thể sống mà không cần đến sự “Nhớ” mà đồng thời có thể sống trong suốt hơn là “Bình thường”, và nó không tạo ra những sự sai lầm giống như nó vốn đã từng là như vậy.

HUYỀN KÝ ra đời đã giúp cho chúng ta, đã CỨU chúng ta. Vì sao vậy? Huyền Ký Đức Phật đã dạy cho ta CÔNG THỨC GIẢI THOÁT. Ngoài việc suy nghĩ trong công việc để ta làm, để mưu sinh hàng ngày thì Ta chỉ dùng sự hiểu, sự suy nghĩ của mình để giúp cho mình và mọi người GIÁC NGỘ và sử dụng Nhất Tự Thiên “Biết Buông” trong cuộc sống hàng ngày để được tự tại. Để thực hành trong cuộc sống hàng ngày ta không cần dùng đến sự “Nhớ” mà phải dùng qua “Biểu đồ” để làm việc.

Học Huyền Ký chúng ta biết được Tánh người để từ đó chúng ta nhận diện ra “Ông chủ” của mình hay nói khác là “CÁI THANH TỊNH BẢN NHIÊN” của mình. Muốn Giải Thoát ta cần nắm vững Quy luật nhân quả âm dương, biết được Thế nào là ĐIỆN TỬ QUANG, THẾ NÀO LÀ ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG, BẢN CHẤT CỦA ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG LÀ TỬ ĐÀU?

Hiểu được thì chúng ta mới biết cách TẠO ĐƯỢC ĐIỆN TỬ QUANG NGAY TRONG THẾ GIỚI VẬT LÝ NÀY để nương vào cái thân giả tạm mà tìm ra cái Thân Chân Thật “NGÔI NHÀ PHÁP THÂN BẤT DIỆT CỦA CHÍNH MÌNH”. Qua Huyền Ký chúng ta mới biết KIM THÂN PHẬT ĐƯỢC HÌNH THÀNH NHƯ THẾ NÀO? HIỂU ĐƯỢC SỰ HOẠT ĐỘNG CỦA THẾ GIỚI MUỐI PHƯƠNG CHƯ PHẬT, HIỂU ĐƯỢC

“PHẬT LÀ TRÙM KHẮP MỌI NƠI. CHÂN TÁNH THEO PHẬT KHẮP NƠI MÀ HÀNH” LÀ NHƯ THỂ NÀO?

NHỜ HUYỀN KÝ ĐỨC PHẬT TRUYỀN THEO DÒNG THIỀN TÔNG RA ĐỜI MÀ CON ĐƯỜNG ĐỂ CHÚNG TA QUAY TRỞ VỀ CỘI NGUỒN MỚI THẬT ĐƠN GIẢN LÀM SAO!

Có những việc chúng ra chẳng tin là nó có thật, cũng như chúng ta chẳng bao giờ chúng ta tin rằng chúng ta sẽ Ngộ Đạo và chúng ta sẽ Giải Thoát, Sẽ trở về Quê Hương Xưa của mình, SẼ THÀNH PHẬT. Thậm chí chúng ta không dám tin, có đôi khi sợ rằng mình nghĩ như vậy sẽ mang tội ngạo mạn, cống cao, hay cái gì đó và rất nhiều lý do để chúng ta biện bạch và ngăn chặn đi SỰ THẬT NÀY, MÀ KHÔNG BIẾT RẰNG MÌNH CÓ THỂ LÀM ĐƯỢC ĐIỀU ĐÓ.

Điểm mấu chốt là chúng ta phải BUÔNG SỰ TƯỞNG NGHĨ XUỐNG. Khi mình thấy được sự tưởng nghĩ thì sự tưởng nghĩ đã ở bên ngoài chúng ta, cũng giống như khi ta thấy được sự “Động loạn” thì ngay lúc đó mình đang “Thanh tịnh”, mà chỉ cần mình nhận ra “Mình đang Thanh Tịnh” thì ngay đây nó liền “Động”. Tức là trong một cái thể chúng ta chuyển từ “Động” sang “Tịnh” và ngược lại.

Trong một sắc na nó đã đi rồi, nó đi bằng “Cái gì”? Bằng cái “Hiểu” của mình đó. Cái hiểu con người nó hay dữ lắm, chỉ cần chúng ta trực nhận cái hiểu ngay đó chúng ta liền “Thể nhập” hay nói cách khác chỉ cần chúng ta trực nhận được tánh người ngay đó chúng ta nhận ra Tánh Phật của chúng ta.

Đạo không có thời gian, không gian và không có biên giới gì cả, vi diệu vô cùng. Khi chúng ta đạt đạo chúng ta chỉ cần khởi niệm ở đâu đó là chúng ta liền có mặt ở nơi đó. Chỉ vì mình nhìn không được thôi. Cái tướng của chúng ta thật sự không ai thấy cả nhưng mà người vô hình và người đạt đạo họ có thể thấy được cái tướng của mình vì vậy mới có những người nương vào những vị vô hình coi bói, họ nói quá khứ và hiện tại như thật là ở chỗ này.

Có một câu chuyện như thế này:

Có một vị tăng đó 3 ngày rồi mà không ra lãnh cơm, thì tăng chúng mới méc với hòa thượng thì Hòa thượng mới bảo: “Thôi được rồi, để ta vào xem thử”.

Khi Hòa thượng đi vào thì lúc đó ông đang ngồi thiền. Hòa thượng mới gọi lại bảo: “Tại sao mấy ngày rồi không ra lãnh cơm ăn?”. Ông ta mới bảo: “Dạ con no rồi, con không cần ăn”. Hòa Thượng bảo: “Ngươi không lãnh cơm vậy cơm đâu ngươi ăn mà no vậy?”. Vị tăng ấy trả lời: “Dạ thì chư thiên cúng dường đó, mỗi ngày có chư thiên cúng dường đồ ăn ngon, thành ra con no rồi, không có cần ăn nữa”. Hòa thượng liền nói: “Ngươi phải dẹp ngay ý tưởng đó còn bằng không thì đi ra khỏi chỗ này, không cho ở nữa”. Thì ông ta mới suy nghĩ lại, từ đó ông ta ngồi thiền suốt 3 ngày liền thì mất cái tướng, coi như là chư thiên không còn thấy nữa.

Đó! Câu chuyện cho ta thấy là chỉ cần mình khởi một niệm thôi, (người đời họ không thấy nhưng người vô hình họ thấy) thì cảnh giới liền thiết lập ngay.

Vậy nên Huyền Ký Đức Phật dạy rất rõ ràng sau khi hoại bỏ mạng chung ta muốn trở về QUÊ NHÀ thì ngoài

việc chúng ta có CÔNG ĐỨC TRONG SÁNG RA chúng ta phải THANH TỊNH, RÕNG LẠNG, HẰNG TRI, KHÔNG CÓ DỪNG CÁI TƯỞNG Ở ĐÂY. Thì mới VỀ ĐƯỢC...

Qua câu chuyện trên chúng ta mới biết là CÁI TƯỞNG CỦA CON NGƯỜI NÓ GHÊ GÓM DỮ LẮM. Chỉ cần trong một sắc na chúng ta thể nhập vào “Cái hiểu” ngay liền lập tức. Cho nên Tông chỉ của Giải Thoát là Tam vô “VÔ NIỆM, VÔ TRỤ, VÔ TƯỞNG”, nó cắt tất cả mọi duyên, mọi thứ hết luôn đó, thì đây mới thật sự là Giải Thoát khỏi sanh tử luân hồi.

Các cõi mà chúng ta tu có chúng có đặc cũng chỉ là tạm trong một thời gian, chúng ta phải thường xuyên giữ sức định để kéo dài thời gian trụ ở trong cõi mà ta tu có chúng có đặc đó, thì sao mà Giải Thoát được. Chỉ có về cõi của MUỖI PHƯƠNG PHẬT MỚI THẬT SỰ LÀ GIẢI THOÁT.

Trong cuộc đời chúng ta sống được trong cái không niệm không phải là không niệm, không tranh đua, không so sánh... ở thể thô chúng ta có thể trực nhận được, nếu chúng ta sống được như vậy, khi nó đi vào “Thể Thanh Tịnh” chúng ta cũng sống được như vậy. Một người khi sống cuộc sông mình đã Tỉnh Giác, thì khi mình bỏ cuộc sống này, mình vẫn “Tỉnh giác”. Còn trong cuộc sống mà chúng ta vẫn còn “Tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố...” thì khi mất thân nó vẫn y như vậy, không có khác.

Vì vậy cho nên mới nói muốn Giải Thoát thì phải ở trong thân người để mà học, mà hành, mà Giác ngộ thì mới Giải Thoát được. Vì vạn pháp đều từ TÂM MÀ SANH RA. TÂM KHÔNG CHỖ SANH, PHÁP

KHÔNG CHỖ TRỤ NGAY ĐÓ PHẬT HIỆN TIỀN, NÀO CÓ ĐẾN CÓ ĐI. Đây là nói đến bản chất của Tánh Phật, của Như Lai

Nhưng vì Tánh Phật của chúng ta đang sử dụng tánh người, thân người, muốn trở về thì phải **HÀNH ĐÚNG LỜI PHẬT DẠY CHẮC CHẮN ĐƯỢC GIẢI THOÁT.** Do sự tưởng nghĩ mà chúng ta tích lũy nghiệp từ vô lượng kiếp cho đến nay.

Hôm nay muốn **GIẢI THOÁT** thì chúng ta **DỪNG** tưởng nghĩ của việc tạo nghiệp lại và chuyển tưởng nghĩ qua việc làm Công Đức, giúp mình và người **GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT.** Chứ trong thế giới này đang quay cuồng, đang cuốn hút bởi điện từ âm dương không có cách nào mà chúng ta **DỪNG LẠI ĐƯỢC SỰ TƯỚNG NGHĨ CỦA CHÍNH MÌNH,** ngoại trừ phải **DỤNG CÔNG.** Mà dụng công thì chỉ sống trong Niết Bàn do mình dụng công mà có được chứ chưa đến được trung tâm vận hành luân hồi thì làm sao mà tan rã ngũ uẩn để vào được Niết Bàn của Chư Phật. Muốn vào được Trung tâm vận hành luân hồi thì phải có **DIỆU GIÁC** tức là phải có **CÔNG ĐỨC ĐỂ TIẾP NỐI ĐẾN TRUNG TÂM VẬN HÀNH NHÂN QUẢ LUÂN HỒI.**

THẬT HẠNH PHÚC THAY, AN LẠC THAY, MAY MẮN THAY!

HUYỀN KÝ RA ĐỜI.

51

☆• DẠ, THƯA BÁC, KHI NGƯỜI CÓ NHIỀU CÔNG ĐỨC RỒI THÌ TÁNH PHẬT CÓ LỚN THÊM KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Không, Tánh Phật là một nguyên tử sáng, còn Công Đức thì nó về bên Phật Giới trở thành Kim Thân Phật, là mang cái Thân Phật màu vàng.

Cái Thân Phật lớn nhỏ là do cái Công Đức chứa trong vỏ bọc Tánh Phật. Giống như mình ở đây cái ông nặng 100kg thấy cũng giống như cái ông 10kg thôi. Có nghĩa là cái Tánh Chân Thật của nó không phát triển được, nó là như vậy, chỉ là nó ở trong cái không gian lớn hoặc nhỏ thôi.

Cũng như con người của mình ở trong nhà 10 thước vuông, 20 thước vuông, 30 thước vuông hay 40 thước vuông thì cái nhà lớn hay nhỏ chứ cái con người không lớn theo cái nhà được. Cái Tánh Thấy nó không lớn được, mà nó đi theo cái lực của cái nhà mà nó thấy cái lực nó có khác. Gọi là cái Kim Thân có lớn, có nhỏ thôi.

Giống như cái ông đó 40kg và ông 80kg thì Tánh Thấy ông nào cũng giống nhau, chứ không có ông nào lớn hơn ông nào hết nhưng cái lực của ông 80kg rộng hơn vậy thôi, chứ cái thấy thì cũng giống vậy.

52

☆● TU THÌ NÓ CÓ 2 CÁI SAI BIỆT: MỘT LÀ TU HÀNH CỦA VẬT LÝ, HAI LÀ TẬP TẠO THEO CÔNG THỨC ĐỂ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI, TẬP TỪ TỪ ĐỂ NÓ NGỪNG LẠI, TẠO CÔNG ĐỨC VỀ.

- HỎI: THƯA BÁC, SÁM HỎI, NIỆM PHẬT, LẠY PHẬT CÓ NHẬN VỀ TÁNH PHẬT CỦA MÌNH KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tánh Phật là cái Chân Như mà sám cái gì, nó là vậy thôi, Sám hỏi cái gì. Còn Tánh người 16 thứ nó vậy mà sám cái gì.

Bây giờ anh suy nghĩ nhiều hay ít thôi, nó là vậy mà sám cái gì? Mấy ông sám hỏi ông không có hiểu, thế gian này nó là vậy.

Một là anh sử dụng tối đa. Hai là giống như anh có chiếc xe đó, không thể không chạy được, chạy một chậm, hai lẹ thôi chứ không có sám hỏi cái gì hết đó.

Có nghĩa là mình làm đúng quy luật vật lí. Anh sống ở đây bằng thân tứ đại, ăn uống tứ đại, phải làm sao có tứ đại anh sống. Ngồi đó tu, tu cái gì?

Anh muốn Giải Thoát thì anh theo Công Thức đi về chứ đâu phải ngồi đây. Vì thế mà nó xóa cái vụ tu.

Tu hành thì nó có thành quả theo nhân quả. Còn tu tập, tập từ từ để nó ngừng lại, tạo công Đức về.

Thì đó nó có hai cái sai biệt:

Một là tu hành của vật lí.

Hai là tu tập của Công Thức để trở về Phật Giới. Tập từ từ, bữa nay tôi tập tôi giúp người ta chưa được thì tôi tìm cách tôi tập cho nó được nhiều hơn, hén.

Còn tu hành là anh dụng công ngồi thiền, anh dụng công niệm Phật, niệm chú gì đó, làm cho hết ga đi thì nó phát hiện ra cái lực. Thế giới này ngồi mà tu nó phát ra cái lực âm. Ai giúp mình? muốn thầy ông Di Đà chứ gì, dễ ợt, ngồi niệm đi, nhớ ông ấy đi, rồi ông kêu đem lại dán vô cái mặt mình, ông lấy cái hình ông dán vô cái mặt của mình, “rồi, bữa nay tôi thấy rồi”, nhưng mà hỏi cái hình ở đâu, ở chỗ nào nó đem tới mình? Đâu có gì

đâu mà lạ.

Bây giờ Thiền Tông ra đòi nó giải mã những cái hình ảnh trong không gian là cái gì. Tất cả trong không gian rất nhiều hình ảnh nó muốn lấy gì nó lấy.

Giống như mình ở đây mình có cái máy hén, đưa vô muốn lấy cái hình nào bấm ra cái hình đó. Thì cái này ông cô hồn ổng rành hơn mình nữa, ông cô hồn ổng nhìn trực tiếp luôn, còn mình ở đây nhìn qua cái vật chất.

Thành ra bây giờ mình hiểu cái máy điện thoại khi mà phát hiện ra trong không gian có hình rồi đó, thì bấm một cái số nào thì nó ra hình đó. Thí dụ bây giờ muốn có hình Phật chứ gì, thì đánh đi, vào google đánh chữ Phật thì bao nhiêu ông Phật nó hiện ra cho mình thấy, cái đó là chuyện vui thôi chứ nói về thực tế không ăn thua gì hết.

Vì thế khi mà loài người văn minh nên cao rồi thì cái Thiền Tông này mới chứng minh được, chứ 10 năm về trước nói cái này nó không có tin.

53

☆●NGUYỄN TẮC HOA TIÊU - PHẬT THẬU TÁNH VỀ LÀ ĐÂY!!!

■ PHẬT VÀ CHÚNG SANH TÁNH THƯỜNG RỒNG LẶNG.

ĐẠO CẢM THÔNG KHÔNG THỂ NGHĨ BÀN.

Ý NGHĨA 2 CÂU NÀY LÀ NHƯ THẾ NÀO?

■ Tổ Xà Dạ Đa (Jayata), sanh sau Đức Phật nhập Niết bàn 732 năm. Ở nước Bắc Ấn, cha tên Xà Phiệt Đà, mẹ tên Ưu Phúc Hiền, theo Ấn Giáo. Khi Ngài xuống miền Trung nước Ấn, vào chùa Tịnh An, gặp Tổ Cưu Ma La

Đa, xin Tổ giải cho Ngài câu:

- Phật và chúng sanh Tánh thường rỗng lặng, đạo cảm thông không thể nghĩ bàn.

+ Tổ giải:

- Phật là trùm khắp và Tự Nhiên Thanh Tịnh trong sáng. Trong sáng này là nhờ Điện Từ Quang tự nhiên, không phải là Điện từ Âm Dương trong các hành tinh cũng như thân của ông.

- Trong thân của mỗi chúng sanh, ai cũng có 2 thứ điện từ:

1/ Một: Điện Từ Quang tự nhiên trong Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh.

2/ Hai: Điện từ Âm Dương trong vũ trụ là nói trùm khắp, còn nói hạn hẹp là trong mỗi hành tinh, còn nói nhỏ là trong mỗi thân loài chúng sanh.

Khi người tu Thiền Tông mà tâm vật lý được Thanh Tịnh, thì điện từ Âm Dương dần dần bớt đi với họ. Nhờ vậy, mà Điện Từ Quang ở trong thân của họ lần lần hiển lộ. Khi điện từ Âm Dương trong người của họ còn thật ít, tự nhiên Điện Từ Quang tự nhiên trong Bể Tánh Thanh tịnh Phật Tánh, hút Điện Từ Quang trong thân của họ vào trong “Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh”, cho nên trong kinh Đức Phật dạy chỗ này như ông hỏi:

- Phật, Chúng Sanh Tánh thường rỗng lặng.

- Đạo cảm thông không thể nghĩ bàn.

Tôi xin nói rõ thêm, khi tâm vật lý ông được Thanh Tịnh, tức khắc Điện Từ Quang minh mông trong Phật Tánh và Điện Từ Quang nhỏ xíu trong thân ông, hai phần điện Điện Từ Quang này hòa cùng với nhau khó

mà diễn tả được, chỉ người nào được hút vào, tự người đó biết thôi. Vì chỗ đó, Đức Phật mới nói là không thể nghĩ hay bàn, là nói chỗ này vậy.

Ngài vừa nghe Tổ Cưu Ma La Đa giải thích, bỗng Ngài khóc và trình với Tổ:

- Con vừa nghe Thầy dẫn giải Phật và chúng sanh, sao tự nhiên con như bị mất thân mình, hiện tượng lạ ấy là gì, kính xin Thầy giải thích cho con hiểu.

+ Tổ dạy:

- Người nào vừa nghe một câu kinh tuyệt cao trong Nhà Phật, mà có hiện tượng như con nói, người đó đã cảm nhận được Thanh Tịnh thiền mà Như Lai dạy nơi thế giới này.

■ 36 CÂU NGỘ THIỀN CỦA TỔ XÀ DẠ ĐA

Trước đây CON NGUYỆN CON CẦU

Để tìm CHÂN LÝ, và cầu thoát ly

Thiền Tông quả thật DIỆU KỲ

Để TÂM THANH TỊNH, cái chi cũng TƯỜNG.

Hiện tại con hết đau thương

Con đường sanh tử, con thường rõ thông

Nhờ Thầy chỉ dạy thật lòng

Con LÌA VẬT CHẤT, thong dong NIẾT BÀN.

Con nay thật sự BÌNH AN

Roi vào Bể Tánh, như vào nhà con

Sông núi thế giới vẫn còn

Là của vật lý, không còn ham mê.

*Nhờ Thầy con biết đường về
NIẾT BÀN THANH TỊNH là QUÊ của mình
TÂM con THANH TỊNH tuyệt linh
Rõ ràng Bể Tánh, của mình ngày xưa.*

*Ngày xưa con khăn sớm trưa
Hao mòn sức lực, mà chưa thấy gì.
Thầy dạy đơn giản diệu kỳ
Chỉ cần THANH TỊNH cái chi cũng tường.*

*Hiện tại con hết đau thương
NIẾT BÀN THANH TỊNH là đường con đi
Con nay không phải cầu chi
QUÊ HƯƠNG CHÂN THẬT, tức thì thấy ngay.*

*TÂM con THANH TỊNH suốt ngày
Vật chất không thích, còn hoài TỊNH THANH
Nhìn trong Tam giới như tranh
Con thấy cứ thấy không màng thứ chi.*

*Lời Thầy quả thật diệu kỳ
Vừa nghe đã ngộ, cái chi cũng là
Từ nay con thường sớm khuya
Luôn luôn THANH TỊNH, thì LÀ TRẦM LUÂN.*

*Hiện nay con rất vui mừng
Vì đã dứt được, tử sanh luân hồi.
Thiền Tông đơn giản vậy thôi
Luân hồi sanh tử dứt rồi với con.*

(Trích quyển “Cuộc đời và ngộ Đạo của 36 vị Tổ sư Thiền Tông” - NXB Tôn Giáo của soạn giả Nguyễn Nhân)

54

☆● CÓ 3 TRƯỜNG HỢP KIẾN TÁNH.

- Hỏi: Những quyển sách mà thầy nhận là do thiên sư ni Đức Thảo trao là do thiên sư ngộ mà viết ra phải không ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ không có ngộ gì hết trời đó, Huyền Ký nói từ thứ lớp: trái đất, con người, vạn vật, Giáo Lý nó cũng vậy nhưng mà Giáo Lý nó có nhiều cái sâu sắc hơn, nó có bài bản hơn, chỉ có vậy thôi.

Bây giờ, tất cả ở đây nếu mà đọc được cái Giáo Lý hồng cần ngộ gì hết, biết hết.

Hồi xưa mình không biết Tánh Phật là cái gì rồi mình đi tìm hiểu, giờ Tánh Phật người ta nói hết Thấy, Nghe, Nói, Biết thì có ngộ gì đâu mà vẫn Biết.

Có nghĩa là pháp môn Thiền Tông này có 3 cái trường hợp KIẾN TÁNH, 3 trường hợp hiểu được cái pháp môn Thiền Tông này:

1. Thứ nhất: Khi mà 1 vị Phật còn ở lại thế gian này, 1 vị nào mà có Công Đức thiết nhiều thì mới kêu bằng

Kiến Tánh được, Kiến Tánh thì mới hiểu được con đường về Phật Giới.

2. Thứ 2: Tự có Công Đức rồi tự phát ra. Tự mình kiến Tánh.

3. Còn 3 là phải đợi cái Giáo Lý. Huyền ký và Giáo Lý công bố ra tự biết.

Nó có 3 cái trường hợp Kiến Tánh, mà mấy cái trường hợp trước thì mình ở đây không có đâu.

Như trường hợp thứ nhất thì ông Xá Lợi Phất nhờ Đức Phật bủa siêu đại thần lực Thanh Tịnh Thiền mới biết. Còn cái thứ 2 thì các ông Tổ thường thường nghe tới cái này tự nhiên người ta Kiến Tánh. Còn mình ở đây nghe Huyền ký mới hiểu.

Mình ở đây nằm ở dạng thứ 3. Huyền ký công bố ra thì tự nhiên mình hiểu.

Đó, nếu mà Huyền ký không công bố ra, thì không biết Tánh Phật là cái gì, Tánh Người là cái gì, con người cấu tạo sao, thân người hình thành sao, thân người tan rã sao?...

Bây giờ, Huyền ký ra rồi, người ta chỉ rồi người nào chịu khó tìm hiểu 1 chút thì chắc chắn là biết, còn nếu không tìm hiểu thì chắc chắn là đi theo Đạo Phật Thiền Tông cho nó vui thôi, chứ không hiểu.

55

☆• MỘT SỐ CÂU HỎI ĐÁP VỀ PHẬT TÁNH.

■ LÀM NHƯ THẾ NÀO ĐỂ PHẬT TÁNH MÌNH HIỂN LỘ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Không có làm cái gì hết đó, làm Công Đức là nó sáng, chớ hỏi cái nhà này nó tối thui, chỉ có làm Công Đức chớ không có làm cái gì hết. Có nghĩa là nhờ Công Đức nó đưa mình lên khỏi mặt nước.

Bây giờ “Con mắt” của mình đang ở dưới mặt nước đó, nên mình không có thấy được, nói nôm na là mình đang sống dưới đáy giếng chỉ thấy được cái đáy giếng thôi. Muốn lên khỏi giếng, thì phải làm sao con mắt mình ra khỏi mặt giếng. Người mà “Đứng hẳn trên đất” là người Kiến Tánh, còn người lấp ló, gọi là bán kiến tánh, nửa này, nửa kia.

Ở dưới thì làm sao mà “Thấy” được, muốn “Thấy” phải trôi lên. Trôi lên bằng cách nào? Công Đức mới đưa mình “Lên” được thôi, chứ phước đức dương không thể nào nha, phước đức âm, ác đức thì kéo mình đi xuống sâu hơn nữa.

Chỉ cần hiểu Công Thức nó thôi. Mình phải hiểu ĐẠO PHẬT THIỀN TÔNG TU BẰNG CÔNG THỨC. Đẹp tất cả cầu xin lay lục, Thiền Tông không nói đến sự cầu xin ở bên ngoài, tức là không cần sự trợ giúp, nếu cần sự trợ giúp thì phải hiểu ở thế gian này người trợ giúp là ai? Là Cô hồn tự xưng là thánh chứ không ai khác. Đó tôi nói cho biết đó, muốn theo ai thì theo.

● LÀM NHƯ THẾ NÀO ĐỂ ĐƯỢC KIẾN TÁNH?

- Có Công Đức thì tự nó mở ra, có Công Đức đừng có bôi đen thì chắc chắn Kiến Tánh, có Công Đức bôi đen, đẹp hết không có sáng.

Kiến Tánh là gì? Thấy bằng Tánh Phật nó mới xuyên qua được cái lực Âm Dương của trái đất này. Chứ giờ biết làm sao?

Ngồi không mà cứ mơ đến Kiến Tánh, một triệu ông Phật ra đời cũng không thấy. Không làm gì mà cứ ngồi mơ, cái mơ là cái tưởng của con người làm sao mà Kiến Tánh được đây?

Giờ đọc quyển Huyền Ký đi, sẽ Kiến Tánh, nhưng mà Kiến Tánh trong Mùa. Hồi xưa mình không biết Tánh Phật là Tánh gì? Giờ Huyền Ký cho ta biết Tánh Phật là 4 thứ: Thấy, Nghe, Nói, Biết Thanh Tịnh.

Giờ muốn về Phật Giới đi BẰNG CÁCH NÀO? Người ta cũng giảng hết cho mình rồi. Giờ mong Kiến Tánh làm gì? Chính người mà mong thì coi chừng ở đây lâu hơn. Lo tạo Công Đức rồi dợt.

• LÀM SAO CHÁU MINH TÂM ĐƯỢC Ạ, THƯA BÁC?

- Tâm mình là cái gì? Nó nằm ở đâu? Nó nằm ở trung tâm não bộ của mình đó. Minh Tâm là mình làm cho cái tâm của mình nó sáng ra. Muốn trung tâm não bộ mình nó sáng ra thì phải Công Đức vô thật nhiều thì nó mới sáng được, ngoài ra không có cách nào hết.

Muốn Minh Tâm thì Công Đức phải thật nhiều vào cái nơi mà chứa Tánh Phật đó, thì sẽ Minh Tâm.

MINH TÂM CÓ NGHĨA LÀ TÁNH PHẬT NÓ SÁNG RA.

• DIỆU DỤNG CỦA TÁNH PHẬT TRONG THÂN NGƯỜI NHƯ THẾ NÀO? CÓ CÁCH NÀO CẢM NHẬN RÕ RÀNG KHÔNG Ạ?

- Ngày xưa muốn hiểu Tánh Phật như thế nào, thì anh phải làm sao Kiến Tánh mới thấy được. Chỉ duy nhất người có Công Đức trong sáng mặc may mới Kiến Tánh

được. Nên nhớ là ông Xá Lợi Phật ông có Công Đức 36 tỷ năm, nhưng mãi đến trái đất thứ tư ông mới Kiến Tánh được. Ông mới nhờ ông Phật phá được cho ông cái này.

Bây giờ Huyền Ký công bố ra, người ta đã nói rõ ra hết rồi, Tánh Phật là gì? Tánh người là gì? Mình chỉ cần học cái này, học đúng, thực hành đúng, tạo Công Đức, còn Kiến Tánh thì bỏ qua, tạo Công Đức trong sáng đi, cho nhiều đi, thì chắc chắn Tánh Phật nó sẽ mở ra.

Tạo Công Đức đừng có chấp, chấp thì vừa mới hé mở mắt ra là nó tối thui liền. DUY NHẤT MUỐN KIẾN TÁNH THÌ PHẢI LÀ CÔNG ĐỨC THẬT LỚN VÀ SÁNG TRONG. Bây giờ người ta đã chỉ rõ Tánh Phật là cái gì? Tánh người là cái gì? Công Đức là cái gì? Phải tạo Công Đức như thế nào? Giờ phải làm sao tạo Công Đức, học và thực hành Công Thức là đủ, mục đích của mình là muốn thoát mà. Đừng có ngồi trong thế gian mà học cái bằng này, bằng kia chỉ cho mắc công, mà đã có bằng cấp thì cái chấp nó nổi lên rồi, mà đã chấp thì chỉ có từ chết cho đến chết thôi chứ không có bị thương đâu. Bằng gì Rồi khi lìa thế gian này cũng phải bỏ lại thôi.

• LÀM THẾ NÀO ĐỂ NHẬN ĐƯỢC VÔ SỰ TRÍ? TẠI SAO CÓ NGƯỜI NHẬN ĐƯỢC, CÓ NGƯỜI KHÔNG?

- Vô Sự Trí là Tánh Phật của mình, có Công Đức thì mình Kiến Tánh thôi. Người Kiến Tánh gọi là Thấy bằng cái Vô Sự Trí, mà Thấy cái đó thì phải BẰNG CÔNG ĐỨC thấy, mà bây giờ mình có Công Đức không?

Nếu người nào mà có Công Đức mà Thấy, thấy thì không có đi khoe, anh mà đi khoe là nó bôi lên đó. Có

nghĩa là thấy bằng Tánh Phật nó phá được cái Vô Minh. Cái đó phải là có Công Đức mới thấy được, phước đức cỡ nào cũng không thấy gì hết. Anh làm phước cỡ như Billgate cũng không có thấy gì đâu, mình đừng có tưởng mình giàu rồi mình Kiến Tánh.

Kiến Tánh này phải có Công Đức và hơn nữa là coi người đó có nhiệm vụ không, người có nhiệm vụ gánh vác cái Thiền Tông này bắt buộc phải Kiến Tánh, còn không có nhiệm vụ thì đừng có mong Kiến Tánh chỉ cho mắc công. Mà bây giờ biết để trở về Phật Giới thôi, người ta đã chỉ con đường rất rõ ràng rồi.

• KHI MỘT NGƯỜI LỘT VÀO BỂ TÁNH THANH TỊNH THÌ NGƯỜI NÀY ĐẠT ĐƯỢC KHẢ NĂNG GÌ TRÊN CON ĐƯỜNG VỀ PHẬT GIỚI Ạ?

- Câu này là chưa có hiểu rõ Thiền Tông, bây giờ ở trên trái đất này có ai mà lọt vào Bể Tánh Thanh Tịnh. Bể Tánh Thanh Tịnh nó nằm ở ngoài tam giới mà sao lọt, mình lọt là mình đã về đó rồi.

Có nghĩa là ở đây mình tu tập Thanh Tịnh Thiền là nó rơi vào trạng thái Thanh Tịnh của Tánh Phật của mình, nhận lại Tánh Phật Thanh Tịnh của mình nhưng mà chỉ trong mấy giây là mất rồi. Nếu mà Tu là Tu Cái Này nè, chứ làm sao mà rơi vào Bể Tánh, nó ở ngoài tam giới mà sao rơi.

Có nghĩa là mình ở đây mình tập tu Thanh Tịnh Thiền để cho Tánh Phật của mình nó hiển lộ ra. Vì thế mà trong các kinh vật lý có nói là Minh Tâm Kiến Tánh Như Lai.

Minh Tâm là cái gì? Là cái Tánh Phật của mình nó sáng ra, sáng ra thì Tánh Phật của mình nó mới thấy được.

Gọi là MINH TÂM KIẾN TÁNH NHƯ LAI
BIẾT TẠO CÔNG ĐỨC THOÁT RA NGOÀI THẾ
GIAN.

Do mình chưa có hiểu sâu về cái tổ chức, cái Công
Thức tu Thiền Tông nên mới hỏi vậy.

56

☆● **TÁNH PHẬT, KIM THÂN PHẬT VÀ NGÔI
NHÀ PHÁP THÂN NHƯ THẾ NÀO VỚI NHAU?**

**- HỎI: GIỮA TÁNH PHẬT VÀ KIM THÂN
PHẬT Ở PHẬT GIỚI THÌ CÓ SỰ CÂN BẰNG HAY
KHÔNG Ạ?**

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Giống như con người mình mang thân người và tánh
người thì sao? Có nghĩa là Kim Thân Phật bao lớn thì
Tánh Phật nó phủ vậy thôi, chứ cân bằng cái gì.

Có nghĩa là giống như mình mang thân người thì cái
tánh người nó trùm khắp theo cái thân của mình. Như
con người mình cao 1.6m đi thì tánh người cũng trùm
theo thân người 1m6, có nghĩa là cái Kim Thân Phật mà
lớn thì cái Tánh Phật cũng lớn theo cái Kim Thân Thật,
chứ sao nói cân bằng được, phải không, câu hỏi này hỏi
chưa đúng lắm.

Bởi vậy trong kinh người ta nói: “CHÂN TÁNH
THEO PHẬT KHẮP NƠI MÀ HÀNH”. Cái Thân Phật
bao lớn thì cái Tánh Phật cũng bao lớn, nó đi theo mà.

Đó, mình phải hiểu như vậy, kêu bằng thân mình bao
nhiêu, thì máu nó lưu xuất bấy nhiêu. Bởi vậy con người
ta đụng ở đâu cũng có ra máu, từ trên đầu chạy dài xuống
ngón tay, ngón chân...khắp nơi trên cơ thể ở đâu cũng

đều có máu hết. Nó phải trùn theo vậy đó.

- THƯA BÁC, KHI MỘT KIM THÂN PHẬT MÀ PHÂN THÂN, ỨNG THÂN HAY HOÁ THÂN VÀO MỘT TAM GIỚI THÌ CÁI KIM THÂN PHẬT Ở BÊN PHẬT GIỚI CÓ HOẠT ĐỘNG HAY KHÔNG? HAY LÀ NÓ PHẢI ĐỢI CÁI ỨNG THÂN THẬU VỀ THÌ CÁI KIM THÂN PHẬT MỚI HOẠT ĐỘNG?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ mình coi phim Tề Thiên Đại Thánh đó, ông bứt 1 cộng lông quăng ra thì ra 1 con khỉ con, thì con khỉ chánh nó vẫn hoạt động như thường, nó hoạt động độc lập hết mà, nó điều khiển... Thành ra bây giờ khoa học lên cao rồi thì mình mới thấy cái này, cho nên ông Phật nói rất đúng, có nghĩa là ở bên mà ứng thân hằng hà sa số cũng được, chứ đừng có nói có một.

Mình đừng có lo cái chuyện đó, vì đã là một vị Phật Toàn Năng Toàn Giác thì làm được, muốn ứng thân 1 cái, rồi 20... cái cũng làm được.

- HỎI: KHI HÌNH THÀNH KIM THÂN PHẬT RỒI THÌ CÔNG ĐỨC CÓ BỊ HAO MÒN THEO THỜI GIAN HAY KHÔNG, LÂU NGÀY CÓ BỊ TEO NHỎ LẠI HAY KHÔNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái bên đó nó không sanh, không diệt, có gì nó nấy thôi. Nó không phải theo vật lý, vì vật lý nó đi theo quy luật nhân quả luân hồi, còn bên kia không phải vậy, có sao thì nó vậy!

Nhưng mà có điều một vị Phật mà độ giúp được thì cái Kim Thân Phật nó lớn hơn, bắt đầu nó phát nó lớn,

chứ không phải...nó không teo mà nó lại lớn nếu trợ giúp được mấy người ở bên đây trở về Phật Giới thì nó lớn lên.

- HỎI: KHI MÀ GIÚP CÔNG ĐỨC ĐỂ MÀ KIM THÂN PHẬT LỚN HƠN THÌ KIM THÂN PHẬT TO ĐẾN MỨC NÀO THÌ NÓ KHÔNG TO NỮA, HAY LÀ NÓ KHÔNG CÓ GIỚI HẠN Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ thí dụ một Kim Thân Phật to nhất thì đi khắp trong càn khôn vũ trụ, còn Phật nhỏ thì đi trong một tam giới, một vùng tiểu thiên thôi. Phật càng lớn thì cái vùng hoạt động nó càng lớn.

Thì bây giờ mình suy nghĩ đi, chiếc máy bay Boeing 747 chở 480 người thôi, rồi mai một nó phát ra nó chở 1.000 người thì nó phát lên, từ từ nó lớn chứ, tùy theo cái Công Đức của người ta. Bởi vậy trên cái trái đất này nó không có dừng, mà bây giờ muốn dừng thì phát tới đó thì được, muốn lớn thì cứ phát lớn.

- HỎI: TẠI VÌ SAO MỘT KIM THÂN PHẬT BÊN PHẬT GIỚI LẠI CÓ THỂ TO LỚN TƯƠNG ĐƯƠNG MỘT HÀNH TINH HOẶC CÓ THỂ TO HƠN MỘT HÀNH TINH BÊN TAM GIỚI NÀY Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ, mình ở đây cái phạm vi của mình là một con người cao lắm là 2m đến 2,5m là cao rồi, so sánh lại với cái trái đất này. Còn nếu mà con người sống trong Phật Giới không có không gian và nó không có giới hạn.

Vì thế mà mình bơm Công Đức vô bao nhiêu cũng được hết. Công Đức vô bao nhiêu nó cũng lớn, có nhiều

1 vị Phật nó lớn hơn trái đất, có nhiều khi một vị Phật chỉ bằng con người mình thôi. Cho nên một vị Phật về Phật Giới nhỏ nhất cũng bằng con người mình thôi, còn nếu mà nó lớn thì nó có thể lớn hơn cái địa cầu của mình luôn. Đó là do cái Công Đức.

Mà Tôi nói thiệt bà cụ 93 tuổi, bà này về thì tôi bảo đảm Công Đức lớn hơn trái đất luôn. đó. Về bên nó định hình cái Kim Thân lớn hơn trái đất luôn, chứ không nhỏ đâu.

Bởi vì đó là trường hợp hy hữu, Bây giờ mới có mấy ngày thôi mà nghe rất nhiều người rồi bây giờ thì sao? 10 năm nữa bà chết đi thì nó bơm Công Đức vô bà biết bao nhiêu ký Công Đức nữa! Đó, mình phải hiểu, hy hữu lắm!

Mà nên nhớ khi 1 vị Phật ra đời, công bố Huyền ký chỉ 1 hoặc 2 người, hết, không có người thứ 3 đâu.

- HỎI: VƯỢT QUA CỬA HẢI TRIỀU DƯƠNG MỚI VÀO ĐƯỢC THẾ GIỚI MUỖI PHƯƠNG CHƯ PHẬT Ở, XIN CHO CON HỎI NGƯỜI ĐANG CÒN SỐNG Ở THẾ GIỚI VẬT LÝ NÀY TU THANH TỊNH THIỀN CÓ THỂ VƯỢT CỬA HẢI TRIỀU DƯƠNG THẤY ĐƯỢC KIM THÂN PHẬT TRONG MỘT KHOẢNG THỜI GIAN, RỒI QUAY TRỞ LẠI THẾ GIỚI VẬT LÝ NÀY ĐƯỢC KHÔNG A? HÃY LÀ MỘT ĐI KHÔNG TRỞ LẠI, THƯA THẦY!

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Muốn thấy Phật Giới không phải đơn giản đâu, chỉ trừ trường hợp KIẾN TÁNH MÀ PHẢI NHỜ 1 VỊ PHẬT TRỢ GIÚP BỬA SIÊU ĐẠI THẦN LỰC

THANH TỊNH THIỀN THÌ MỚI THẤY ĐƯỢC. Còn những người ngồi đây dụng công mà thấy này, thấy kia là do Thánh giúp mình thôi.

Nhưng mà bây giờ trường hợp không có Thánh giúp thì mình không có tu Thiền Tông được. Bởi vì mình thấy mình thích rồi mới đi vô, vô Tu rồi người ta giải thích cho mình hiểu, rồi mình mới bỏ.

Chứ đầu tiên tu mà mình không chứng này, chứng kia thì mình bỏ Thiền Tông, ồ, không có gì thì thôi khỏi vô tu. Vì thế mà thấy chứng đắc trước rồi sau đó tiếp thêm nữa thì người ta hỏi, bởi vì Thiền Tông phải tuần tự, nó ra từng phần từng phần theo thứ tự.

Bởi vậy tại sao giống như mình đi lên nấc thang 10 bậc, lên 10 bậc rồi đi luôn, đi vô cái lầu khác đi chứ không lẽ vô 10 bậc rồi còn tiếc cái nấc thang số 1 thì sao được, phải bỏ. Vì thế mà trong kinh có câu: Qua sông bỏ bè là cái chỗ này, khi mình đạt được mục đích rồi thì tất cả là phải bỏ.

Còn những cái ban đầu người ta dạy mình tu này, tu kia để chi? Để người ta dụ mình đi theo, khi có kết quả rồi thì phải bỏ hết. Vì thế mà Đức Phật dạy 5 pháp môn đầu, dạy xong rồi, 45 năm sau ông hỏi muốn về Phật Giới không, bỏ hết đi.

Người nào mà kiên chấp chữ ông liền, còn người nào không kiên chấp thì mới ngồi nghe ông nói. Mà nên nhớ mấy ngàn người mà bỏ đi hết chỉ còn lại 2.500 người.

Nhưng mà có một số lớn chữ Ông Phật luôn, chính ông Xá Lợi Phất, người mà gọi là Công Đức nhiều nhất vẫn chữ như thường. Đó mình phải hiểu, vô cái Thiền Tông này nó cực kỳ khó chứ không phải dễ đâu!

Vì thế mà tất cả những người tu mà không hiểu cái này thì hoàn toàn tu sai. Mà giờ mình nói TU SAI thì người ta nói mình là tà, thì biết sao giờ.

Ông Phật đã chỉ đường hết rồi đó. Thành ra bây giờ chỉ có nước lập đi lập lại, nói tới nói lui, để chi? Để cho Thiên Tông này hợp thức hoá, để xong rồi cái Giáo Lý đi ra.

Thì tất cả những người tu mà được quyền Giáo lý thì tất cả 10 mấy quyển sách trước dẹp đi, chỉ xài 1 món thôi. Đó mình phải hiểu thế giới này nó vậy!

Mà bây giờ để gì quyền Giáo Lý đi ra vì thế giới này là thế giới vật lý, làm sao cái Giáo Lý đi ra nổi. Huyền Kỳ đi ra mà còn chịu không nổi, chỉ có 60% mà còn chịu không nổi, thì hỏi chứ ra 100% thì sao chịu nổi đây!

Có nghĩa là thế giới này tất cả các tín ngưỡng hoàn toàn là tin sai sự thật, muốn đúng sự thật thì phải học Giáo Lý. Tất cả các Đạo giáo nào mà không có Giáo Lý là hoàn toàn tu tưởng tượng, mà tu tưởng tượng thì làm sao tu đúng được.

Một vị Phật Toàn Năng Toàn Giác viết ra mà mình còn chê thì thử hỏi một người phàm phu nói ra sao mà đúng được.

- HỎI: THƯA BÁC, TÁNH PHẬT VÀ KIM THÂN PHẬT GIỐNG VÀ KHÁC NHAU NHƯ THẾ NÀO A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Kim Thân Phật giống như mình mang thân tứ đại, cái Tánh mình nó quay bằng điện từ nó đưa cái thân này hoạt động được, nó khác, khác nhưng mà tuy 2 mà 1.

Bây giờ Công Đức Điện Từ Quang nó chiếu vào thành Kim Thân Phật, rồi Tánh Phật ẩn vô mang cái này đi.

Bây giờ khoa giờ khoa học tiến bộ rồi, người ta sản xuất rô bốt, thì nó là vật chất đó, nó muốn hoạt động nó phải sao? Người ta đưa cái điện vô thì nó mới hoạt động được. Còn mình cũng vậy, ngồi đây nói được là phải có Tánh Phật, tánh người mới nói được, chứ không có sao nói.

Khi khoa học phát triển cao mới chứng mình được cái này: Rô bốt nó không có điện thì rô bốt không làm, có điện nó mới làm việc này kia được.

Còn mình có Tánh Phật nhào vô mới nói chuyện trên trời, dưới đất được. Còn nếu không có Tánh Phật, không có tánh người thì làm sao nó nói.

- DẠ TRONG TỜ HƯỚNG DẪN CÔNG THỨC DẠY GIẢI THOÁT CÓ NÓI ĐẾN NGÔI NHÀ PHÁP THÂN THANH TỊNH VÀ KIM THÂN PHẬT. HỎI: NGÔI NHÀ PHÁP THÂN THANH TỊNH VÀ KIM THÂN PHẬT KHÁC NHAU NHƯ THỂ NÀO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Ngôi Nhà Pháp Thân giống như cái áo, còn Kim Thân Phật giống như thân mình vậy đó. Ở bên Phật Giới ông Phật không thể không có áo mà đi được. Ông Phật tuy là không nam nữ nhưng mà cũng phải có Ngôi Nhà Pháp Thân. Ở bên đó ông muốn nghỉ thì tự nhiên cái áo nó trùm lại, còn ông đi thì giống như cái vật mà chở ông đi vậy.

Đó bên Phật Giới là đi như vậy.

Giống như mình ở Mỹ nè, đi ra đường nó có cái moving home đó, muốn nghỉ thì chui vô moving home

ngủ, muốn đi chui vô moving home chạy đi, nó vậy đó. Mình ở đây chưa có cái đó.

57

☆• CÁCH MÀ LOÀI THÁNH HAY CÔ HỒN BIẾT ĐƯỢC SUY NGHĨ TỪ CÁC TƯỢNG CON NGƯỜI PHÁT RA: LÀ BIẾT QUA TẦN SỐ SIÊU ÂM HAY HA ÂM, THƯA BÁC? LOÀI THẦN VÀ THÁNH CÓ THỂ NGHE ĐƯỢC TẦN SỐ ÂM THANH Ở MỨC NÀO, THƯA BÁC?

Thầy trả lời:

-Cái suy nghĩ của con người là phát ra tần số, loài Người không biết được, nhưng loài: Thần - Thánh - Tiên và Thập loại Thánh họ biết được.

Vì sao?

- Vì thế giới loài Âm, tần số của họ nhảy gấp 1.000 lần của loài Người.

Vì vậy, khi con Người có ý tưởng phát ra thì các vị: Thần - Thánh - Tiên và Thập loại Thánh họ biết được. Vì vậy, loài Người có chuyện lâm râm khấn vái các loài Vô hình họ nghe được.

•HỎI: THƯA BÁC, CÁC HẠT HAY CÁC NGUYÊN TỬ TRONG VẬT LÝ, MANG NHỮNG TÍNH CHẤT VỀ ÁNH SÁNG ÂM THANH, TRUYỀN TẢI THÔNG TIN, TƯƠNG TÁC,... CÒN PHẬT TÁNH LÀ NHỮNG NGUYÊN TỬ SÁNG, BAO GỒM THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT MỘT CÁCH THANH TỊNH TỰ NHIÊN VÀ DO CÁI Ý LÀM CHỦ. VẬY, NGHĨA LÀ TÁNH PHẬT CŨNG MANG ĐẦY ĐỦ CÁC TÍNH CHẤT VẬT LÝ TỰ NHIÊN CỦA CÁC LOẠI HẠT VÀ NGUYÊN TỬ

TRONG VỮ TRỤ MÀ CON VỪA NÊU RA NHƯ TRÊN PHẢI KHÔNG Ạ?

- Tánh Phật cấu tạo rỗng là Điện Từ Quang, không có Vật lý Âm Dương. Nên: Thấy - Nghe - Nói - Biết Tự Nhiên trong Thanh Tịnh.

Chữ Ý mà Thiên Tông sử dụng là để Biết Nguồn Gốc xuất phát, chứ không phải là cái Ý giống như duyên hợp của Tánh Người.

Tánh Phật, tạm gọi là những “Nguyên tử” trong Phật Giới vậy thôi, chứ thật ra không có tên gì cả.

Vì ở Thế giới Vật lý Âm Dương sanh ra đôi đũa, nên khi chúng ta muốn trình bày việc gì cũng phải minh chứng, nên tạm gọi tên là Tánh Phật vậy thôi.

58

☆• TRONG CON NGƯỜI CỦA MÌNH NÓ CÓ ĐẦY ĐỦ TẤT CẢ NHƯ MỘT TAM GIỚI, ĐẦY ĐỦ TẤT CẢ CƠ CHẾ NHƯ MỘT TAM GIỚI CHỨ KHÔNG NHỎ ĐẤU.

☆• PHẬT TÁNH VÀ TÁNH PHẬT CÓ KHÁC NHAU?

- HỎI: DẠ THƯA THẦY CHO CON HỎI: PHẬT TÁNH VÀ TÁNH PHẬT CÓ KHÁC NHAU VỀ ĐIỂM GÌ? MỘT VỊ PHẬT CÓ TRÙM KHẮP HAY KHÔNG? THEO CON ĐƯỢC BIẾT NHƯ TRONG SÁCH: “MỘT VỊ PHẬT CÓ TO, CÓ VỪA, CÓ NHỎ” THÌ CÓ GIỚI HẠN CỦA TỪNG VỊ PHẬT ĐÓ THÌ LÀM SAO MÀ TRÙM KHẮP ĐƯỢC.

VÍ DỤ: VỊ PHẬT TO THÌ QUAN SÁT ĐẠI THIÊN, VỊ PHẬT VỪA THÌ QUAN SÁT TRUNG

THIÊN, CÒN VỊ PHẬT NHỎ THÌ QUAN SÁT TAM THIÊN. NHƯ THẾ THÌ CÓ GIỚI HẠN RỒI THÌ LÀM SAO MÀ TRÙM KHẮP ĐƯỢC. MONG BÁC NHÂN CHỈ DẠY GIÚP CON VÀ MỌI NGƯỜI ĐƯỢC BIẾT Ạ?

-Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

Trước mắt là Tánh Phật, tôi sẽ trả lời về Tánh Phật và Phật Tánh:

Thì bây giờ nói cho đúng thí dụ như cái Tánh Người, cái người và Tánh của con người thì 2 cái này có khác không? Chỉ đảo ngữ thôi chứ đâu có gì khác. Nhưng mà khi 1 vị Phật chưa mang Kim Thân Phật thì gọi là Tánh Phật.

Còn mà đã mang một Kim Thân Phật thì gọi là Phật Tánh, hiểu không? Đó, nó phải đổi vậy nhưng mà trong thế gian này nó hay gọi lẫn lộn như vậy vì họ không biết.

Nhưng khi mà hiểu...

Bởi vậy nói là một Kim Thân Phật hình thành 1 Tánh Phật chui vô thì gọi là Phật Tánh, Ông đó là Phật đó. Còn mình mang Tánh Người ông đó có cái tánh đó. Một cái là nói từ trong thân đi ra, còn 1 cái là nói tự nhiên ngoài thân. Thì con mới hiểu cái này, Phật Tánh và Tánh Phật, nó nằm ở dạng này. Con hiểu không?

Còn câu thứ 2 là gì?

- HỎI: MỘT 1 PHẬT VỪA TO, VỪA NHỎ LÀ SAO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Phật to, nhỏ là do cái Công Đức. Bây giờ anh vô đây anh tạo được 10 điểm thì về nó là 10 thước, 20 điểm thì

20 thước, 1.000 điểm 1.000 thước. Nó do cái Công Đức tạo ra.

Cái Kim Thân Phật là cái gì? Kim Thân Phật là Công Đức, nó là cái biến thể từ Điện Từ Quang, thì giống như xi măng 1 bao nhúng vô nước thì nó ra 1 bao xi măng nước, còn nếu mà 2 bao thì sao? Nó biến thể gọi là nó biến thể.

Bên đây nó biến thể vật lý còn bên kia, bên Phật Giới nó biến thể tự nhiên. Cho nên phải hiểu bên Phật Giới nó vẫn biến thể nhưng mà biến thể tự nhiên, còn bên đây nó biến thể bằng lực hút âm dương. Đó, phải hiểu cái thế giới này nó là vậy.

- HỎI: THƯA THẦY, NHƯ MỘT VỊ PHẬT VỪA TO VỪA NHỎ LÀ DO CÔNG ĐỨC CỦA VỊ ĐÓ TẠO RA TRONG TAM GIỚI. NHƯ VẬY THÌ LÀM SÀO MÀ GỌI LÀ TRÙM KHẮP ĐƯỢC, CÁI NÀY CŨNG CÓ GIỚI HẠN MÀ?

Thầy nguyên Nhân trả lời:

-Phật là trùm khắp mọi nơi là biết cái gì không? Bây giờ anh có cái đèn pin, đèn pin có 1 cục pin thì rọi được 1 thước, còn cũng cái đèn pin, ông có 10 cục pin ông nhét vô thì rọi được bao nhiêu? 1 cục pin thì rọi 1 thước, 10 cục pin rọi được 10 thước.

Mà một ông Phật mà có Công Đức Vô Lượng thì mới đi ra. Nhưng mà các vị Phật khác cái chỗ mình ở đây nè, bây giờ anh muốn đi Hà Nội thì phải đi mấy tiếng đồng hồ mới tới, còn Phật đi Hà Nội là chuyện nhỏ thôi, nháy mắt thôi, đây qua Mỹ mà chỉ trong nháy mắt thôi.

Trong thế giới Chư Phật đi chuyển bằng Điện Từ

Quang. Nghĩa là 1 giây đi bằng 10 triệu cây số rồi, con tính đi. Thì cái sự thấy của mình đó, mình ở đây mình muốn thấy phải chạy đi, mình muốn thấy xa phải chạy đi phải không? Còn Phật cũng đi, mà ông đi bằng tốc độ của Điện Từ Quang, đi khắp trong càn khôn vũ trụ này được, đi trong vòng mấy giây tới, thì người ta gọi Phật là trùm khắp mọi nơi, tức là ông muốn đi đâu thì đi, còn mình thì không được, không có trùm khắp.

Mình chạy thôi, chạy chừng 5 cây số là mệt nghỉ rồi. Đó, thấy bằng Tánh Phật là thấy trùm khắp, mà di chuyển cũng trùm khắp cho nên:

“Phật là trùm khắp mọi nơi.

Chân Tánh theo Phật khắp nơi mà hành.

Trong Tánh Phật chỉ rõ ràng.

Cái Thấy Thanh Tịnh không sanh điều gì”.

Phật thấy thì không sanh điều gì, nếu sanh thì không đúng, hén. Đó, mình phải về học lại 80 câu kệ Đức Phật nói gì, nói về Tánh Thấy, Tánh Nghe.

- HỎI: DẠ THẦY, THEO CON NHẬN THẤY PHẬT TÁNH THÌ TRÙM KHẮP MỌI NƠI BỞI VÌ PHẬT TÁNH NHƯ NHƯ, TẤT CẢ MỌI THỨ NHƯ: ĐẤT, NƯỚC, GIÓ, LỬA ĐỀU LÀ THỂ TÁNH NHƯ NHƯ KHÔNG SANH KHÔNG DIỆT, KHÔNG SANH KHÔNG BỐT. CHO NÊN THỂ TÔN MỚI ĐẶT TÊN LÀ NHƯ NHƯ, TỨC LÀ PHẬT TÁNH CÓ PHẢI VẬY KHÔNG A. KÍNH MONG THẦY CHỈ DẠY A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Chữ Chân là Chân thật, còn Như là Như Vậ thôi,

thì muốn nói đó là cái gì? Thấy, Nghe, Nói, Biết và Điện Từ. Cái đó là Căn Bản Như Như, gom lại Tánh Phật nó nằm trong mấy cái thứ này, gọi là Chân Như. Cái Chân Thật nó gom lại mấy thứ gọi là Chân Như. Đó, mình phải hiểu như vậy.

Còn trong kinh Diệu Pháp Liên Hoa nói về cái Thường Còn đó, tức cũng nói về trong thế giới này thôi. Đó là đất, nước, gió, lửa trong thế giới này. Thế giới này dù có quay cỡ nào, trong cái này không có chứa gì khác, chỉ có đất, nước, gió, lửa và điện từ thôi.

Trong thế giới này Điện Từ Quang nó quay lên thành điện từ âm dương, rồi từ đây mà nó biến thể ra thành đủ thứ màu, từ điện từ âm dương mà nó biến thể ra điện từ 5 màu, rồi 12 màu, rồi không màu sắc, gọi là Tam giới, nó biến thể, do cái biến thể.

- HỎI: DẠ THƯA THẦY, CHO CON HỎI: TAM GIỚI CỦA HỆ MẶT TRỜI, VÒNG HOÀN ĐẠO 1 CÓ 6 QUẢ ĐỊA CẦU, MỖI QUẢ ĐỊA CẦU LÀ 10 TỶ NĂM, KHI 1 QUẢ ĐỊA CẦU HẾT TUỔI THỌ THÌ BỊ TAN RÃ RA THÀNH BỤI KHÔNG GIAN THÌ CÓ 1 QUẢ ĐỊA CẦU KHÁC THAY THẾ VÀO CHỖ MÀ QUẢ ĐỊA CẦU ĐÓ BỊ TAN RÃ THÌ THỜI GIAN LÀ BAO LÂU. KÍNH MONG THẦY GIẢI THÍCH GIÚP Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Tuổi thọ 1 trái đất là 10 tỷ năm. Nên nhớ rằng Đức Phật ổng nói trái đất này nó bị bệnh 1.000.000 lần thì nó sẽ bị tan rã.

Hiện bây giờ nên nhớ rằng từ trái đất này qua trái đất trong cái bầu hoàn đạo 1 không đi được, con người

không bao giờ đi được, là vì sao? Đi bằng ánh sáng mặt trời mà đi nhanh lắm, đi bằng tia sáng. Còn phi thuyền mình đi bằng cái gì? Đi bằng tốc độ âm thanh là cao nhất.

Mà bây giờ phi thuyền có thể bay bằng động cơ thì nó có thể bay nổi không? Nó phải mòn thì sao đi được, giống như chiếc xe vậy tới thời nó phải mòn. Con người mình muốn điều khiển phi thuyền đó, lên trên phi thuyền nó chở đi. Thí dụ muốn lên đó thì ít nhất phải là 30 tuổi là kỹ sư mới cho đi, mà có thể con người trên phi thuyền 200 năm cũng chưa tới nữa, vì sao? Nó đã chết giữa đường rồi thành ra không tới được.

Bởi vậy trái đất này, Trời Tứ Thiên Vương biết trái đất này bao nhiêu ngày nữa sẽ bị huỷ diệt, thì hiện giờ trên hoàn đạo 1 nó có 7 cái hành tinh có sự sống rồi, bằng thực vật rồi. Khi trái đất chuẩn bị nó bể thì ông Trời Tứ Thiên vương... thì bây giờ khoa học mới nhìn thấy được những cái hành tinh tại sao nó có, mà nó có sự sống ở trong đó, họ tưởng đâu có con người sống trên đó chứ thật sự không có, nó chỉ có sự sống của thực vật thôi hoặc là những cái vật thể nhỏ thôi.

Khi mà trái đất này, mình nói trái đất của mình đi, bắt đầu trong vòng 10 ngày nữa thì nó tan rã, bắt đầu nó đánh mà, nó đánh không phải tan rã liền đâu, tới một lúc nào đó nó rã thì ông Trời Tứ Thiên vương ông biết, ông mới điều hành cái hành tinh khác bay sát tới, bay sát tới đây thì những người mà có phương tiện họ thấy cái hành tinh này, vì trái đất kia tan rã nên họ sợ họ chạy mà, thì người ta dùng đĩa bay hoặc phi thuyền bay tới, thì người ta thấy cái hành tinh bay ngang tới mới đáp vô.

Thì do ông Trời Tứ Thiên Vương đưa tới, họ mới đáp vô, Nhưng mà nên nhớ rằng cái Phi thuyền chứa 20 người đi, thì đến đó chỉ còn 1-2 người còn sống thôi chứ không có nhiều, là vì sao? Vì những người lớn tuổi chịu không nổi, con nít chịu không nổi. Từ trung niên khoảng 40 tuổi mới chịu được vì nó bị áp lực mà, trong lúc mình ở đây nó quá đầy đặc cái bụi đi, đi qua tới đó nó quá sạch chịu không có nổi, mình bệnh liền.

Còn cái tim mạch cũng vậy, tim mạch con người ở đây nó đập rất mạnh để nó bảo tồn được cái thân thể mình theo cái quy luật nhiễm độc, qua bên không có, nó chịu không nổi nó cũng chết, thành ra 100 người chỉ có vài người còn sống thôi, sống để làm thủy tổ của loài người của một hành tinh mới.

Có nghĩa là khoa học bây giờ chứng minh rằng trái đất này có rất nhiều, rất nhiều trái đất có sự sống nhưng mà họ không hiểu tại sao có cái này. Chứ sự thật đó là hành tinh tương lai chuẩn bị cho 6 trái đất này.

Nhớ là 10 tỷ năm trái đất bị hư 1 lần mà chia cho 6 cái hành tinh là bao nhiêu năm mất 1 lần? Mà trái đất mình 7,5 tỷ rồi còn bao lâu nữa? Chỉ còn 2,5 tỷ năm nữa, thì chuẩn bị một cái hành tinh khác nó đang chờ. Bên kia nó cũng vẫn minh như minh vậy, khi mà nó vẫn minh tới mức độ vẫn minh quang tử đó, bom quang tử nó sẽ giết sạch con người hết. Đây là nó lấy từ nền văn minh không gian đi ra chứ không có đâu hết, đây là cái quy luật thành, trụ, hoại, diệt của nó là vậy.

Đó, mình tính đi, trái đất này 7,5 tỷ rồi, còn bao lâu nữa trái đất này mất thì mình biết vậy thôi, chứ có mấy chục năm nữa đâu, mình đi rồi, mình lo mình vọt về đi.

- HỎI: NGOÀI TAM GIỚI CỦA HỆ MẶT TRỜI THÌ CÒN TAM GIỚI NÀO KHÁC KHÔNG. VÍ DỤ: NƠI THÂN TỨ ĐẠI CÓ 3 GIỚI NÀY KHÔNG? DỤC GIỚI, SẮC GIỚI VÀ VÔ SẮC GIỚI. VẬY NẾU CÓ THÌ NGƯỜI HỌC THIỀN THANH TỊNH CÓ VƯỢT QUA KHỎI 3 GIỚI NÀY KHÔNG? NẾU MUỐN VƯỢT QUA THÌ LÀM THẾ NÀO ĐỂ VƯỢT QUA. KÍNH MONG THẦY CHỈ DẠY A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Trong Tam giới Đức Phật ông nói là: 1 tiểu thiên thế giới là 1.000 tam giới, trung thiên là 1 triệu tam giới, còn 1 Đại Thiên là 1 tỷ tam giới, còn tam thiên đại thiên thế giới là tỷ tỷ tỷ...mà ông nói trong càn khôn vũ trụ nó có hằng hà sa số như vậy.

Còn trong con người mình nó là 1 cá thể sống, chứ không phải là tam giới trong này.

Nhưng mà TRONG CON NGƯỜI CỦA MÌNH NÓ CÓ ĐẦY ĐỦ TẤT CẢ NHƯ MỘT TAM GIỚI, ĐẦY ĐỦ TẤT CẢ CƠ CHẾ NHƯ MỘT TAM GIỚI CHỨ KHÔNG NHỎ ĐẤU.

59

☆• LỜI GIẢI ĐÁP NÀY SẼ GIÚP CHO MÌNH NHẬN RA ĐẤU LÀ PHẬT NHÂN, ĐẤU LÀ PHẬT QUẢ.

• TÁNH PHẬT VÀ KHỎI CÔNG ĐỨC VỀ ĐẾN PHẬT GIỚI THÌ ĐỊNH HÌNH RA MỘT KIM THÂN PHẬT. VẬY KIM THÂN PHẬT CÓ HÌNH TƯỢNG GIỐNG NHƯ TÁNH PHẬT Ở TRONG THÂN TỨ ĐẠI KHÔNG A?

- HỎI: ● 1. MỘT VỊ PHẬT ĐƯA TRUNG ÁM THÂN VÀO TRUNG TÂM VẬN HÀNH LUÂN HỒI CỦA TRÁI ĐẤT NHƯ THẾ NÀO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ đó, một vị Phật Toàn Năng, Toàn Giác ông không có vô trong trái đất này đâu, ông nằm ở ngoài cái rìa sức hút vật lý âm đó. Ông biết trái đất này nó quay như thế nào, chừng nào mà nó đi ngang lại cái chỗ của ông mà giữ cái Tánh Phật đó thì ông biết. Tới đó thì ông nhìn thấy ông biết vì Phật Nhân người ta mới thấy được, còn cái Phật của Trung Ám Thân không có thấy được đâu, PHẬT TRUNG ÁM THÂN LÀ BẰNG ĐIỆN TỬ, KHÔNG THẤY ĐƯỢC.

Vì thế ông nhìn thấy mấy giờ, mấy phút nó sẽ quay tới Trung tâm vận hành luân hồi, mà nó quay đến chỗ này khoảng 20 tiếng, khi mà ông dẫn vô rồi thì từ đó mà đi về Phật Giới là đúng một tiếng đồng hồ thì tất nhiên mình dư được 10 tiếng, mà MỘT VỊ PHẬT MỚI HIỂU ĐƯỢC CÁI NÀY.

Chứ TRUNG ÁM THÂN cũng không biết, THẦN cũng không biết mà TRỜI..., TẤT CẢ ĐỀU KHÔNG BIẾT.

●TÁNH PHẬT VÀ KHÔI CÔNG ĐỨC VỀ ĐẾN PHẬT GIỚI THÌ ĐỊNH HÌNH RA MỘT KIM THÂN PHẬT. VẬY KIM THÂN PHẬT CÓ HÌNH TƯỢNG GIỐNG NHƯ TÁNH PHẬT Ở TRONG THÂN TỬ ĐẠI KHÔNG Ạ?

- Qua bên đó thì Tánh Phật nó là cái bầu tròn, nó không có hình tượng gì hết trội luôn, nhưng cái bầu tròn đó Thấy, Nghe, Nói, Biết được hết.

Vì thế mà cái bầu tròn nó muốn di chuyển không phải giống như con người của mình, bây giờ mình thấy trong không gian cái sao chổi nó bay đi đó, nó có cái vệt, cái đầu nó tròn quay, thì tốc độ di chuyển của một Tánh Phật nó cũng nằm trong cái dạng này. Còn khi bước vào thế giới này thì hiện hình ra một con người. Thì cái này chỉ có Toàn Năng Toàn Giác mới làm được thôi, cái đó gọi là Diệu Dụng của mây ồng.

Ông muốn hiện cái gì ông hiện, bây giờ ở bên ông muốn hiện hình gì cũng được nhưng có ai dòm ông đâu.

Thì về đó chỉ là ông Phật nhỏ, ông Phật lớn thôi chứ đâu có ai dòm. Còn ở đây sở dĩ hình cao, hình thấp, hình đẹp, hình xấu là bởi vì thế giới vật lý chứ bên đó chỉ là cái Bầu Tròn thôi KHÔNG CÓ HÌNH TƯỢNG mà muốn hiện hình gì thì ra hình ấy.

60

☆• NHỮNG CÂU NÓI BÁT HỦ VỀ CHÂN TÁNH

■ **TỔ BỒ ĐỀ ĐẠT MA DẠY: “ÔNG COI CHỪNG RƠI VÀO KHÔNG”. TỔ HUỆ KHẢ BẢO: “CON LIÊU LIÊU HÀNG TRI”. XIN THẦY GIẢI THÍCH CÂU NÀY Ạ?**

■ **MÌNH SỐNG TRONG THẾ GIỚI VẬT LÝ NÀY MÌNH PHẢI LÀM SAO ĐỂ MÌNH THỰC SỰ CẢM NHẬN ĐƯỢC CÂU “TÁNH THẤY, KHÔNG THẤY CHỖ XƯA PHẬT TRUYỀN” Ạ?**

■ **TRONG SÁCH CÓ CÂU: “TÁNH THẤY KHÔNG HAI” CÓ NGHĨA LÀ SAO Ạ?**

■ **TRONG KINH KIM CANG CÓ CÂU LÀ:**

“BẤT ỪNG TRỤ SẮC SANH TÂM. BẤT ỪNG TRỤ THANH, HƯƠNG, VỊ, XÚC, PHÁP SANH TÂM. ỪNG VÔ SỞ TRỤ NHỊ SANH KỲ TÂM”. VẬY TỪ “PHÁP” Ở ĐÂY CÓ NGHĨA LÀ GÌ Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Trước khi Tổ Bồ Đề kiểm thiên Tổ Huệ Khả, thì Tổ Huệ Khả mới nói là bây giờ con đã dứt sạch các duyên rồi. Thì Tổ Bồ Đề mới nói: “Coi chừng ông rơi vào Vô Ký Không”. Tổ Huệ Khả mới trả lời: “Con thường Biết mà sao không được, con Liễu Liễu Hằng Tri, con thường sống với cái Thanh Tịnh của con”. Hiện giờ con đã dứt sạch các duyên.

Chữ Duyên là đi theo thế giới này, ông nói là ông dứt hết rồi. Thì ông Bồ Đề Đạt Ma xác nhận lại rằng, Thích Ca cũng vậy, ta cũng vậy, ông cũng vậy, các đời Phật cũng vậy, chỉ duy nhất có con đường Thanh Tịnh này chứ không có con đường nào khác. Đó, ông xác định, đây là Tổ nói cho Tổ nghe, còn mình ở đây nói chỉ là bắt chước thôi chứ không phải Tổ.

■ MÌNH SỐNG TRONG THẾ GIỚI VẬT LÝ NÀY MÌNH PHẢI LÀM SAO ĐỂ MÌNH THỰC SỰ CẢM NHẬN ĐƯỢC CÂU “TÁNH THẤY, KHÔNG THẤY CHỖ XƯA PHẬT TRUYỀN” Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tánh Thấy không thấy có nghĩa là mình thấy mà mình đừng có dính thì gọi là không thấy.

Thấy mà không dính thì kể như là không thấy, có nghĩa là tui thấy nhưng mà tui không có dính. Thì cái này cũng lập tới lập lui hoài, cũng có nghĩa đó mà nó nói

nhiều kiểu thôi.

■ TRONG SÁCH CÓ CÂU: “TÁNH THẤY KHÔNG HAI” CÓ NGHĨA LÀ SAO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tánh Thấy không hai là đừng có phân biệt, phân biệt là hai, cứ thấy vậy thôi. Tánh Thấy không thấy chỗ xưa Phật truyền. Tri kiến lập tri tức vô minh hôn. Tri kiến bất lập tri tức Tánh Niết Bàn. MÌNH CỨ SỐNG TRONG TÁNH NIẾT BÀN HOÀI ĐI RỒI CÓ CÔNG ĐỨC THÌ VỀ.

Còn sống trong tưởng tượng hoài thì làm sao mà về được. Đây là những câu hỏi xào qua xào lại cũng mục đích cái này “ĐỪNG DÍNH”, mà Đức Phật bảo là “BUÔNG”, BUÔNG THỂ GIAN NÀY.

Buông có nghĩa là ở trong thể gian này mình phải phục vụ cho nó nhưng mình đừng có DÍNH. Cái gì mà mình DÍNH thì mình phải BUÔNG. Đó, người ta dạy rất thực tế.

■ TRONG KINH KIM CANG CÓ CÂU LÀ: “BẤT ỨNG TRỤ SẮC SANH TÂM. BẤT ỨNG TRỤ THANH, HƯƠNG, VỊ, XÚC, PHÁP SANH TÂM. ỨNG VÔ SỞ TRỤ NHỊ SANH KỲ TÂM”. VẬY TỪ “PHÁP” Ở ĐÂY CÓ NGHĨA LÀ GÌ Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Hỏi về chữ “Pháp” phải không? Chữ pháp ở đây có nghĩa là tiếng nói. Ở đây muốn nói là mình đừng dính vào tiếng nói của người ta, mà mình phải đi ngoài cái tiếng nói, mình phải biết là tiếng nói đó muốn dạy cho mình cái gì?

Tiếng nói thì giống như trong kinh có nói là “Ngón tay chỉ trăng”, mà mình DÍNH VÀO TIẾNG NÓI THÌ MÌNH CHỈ THẤY NGÓN TAY CHỨ KHÔNG THẤY TRĂNG. Tại vì không lo nhìn mặt trăng mà mình chỉ nhìn ngón tay hoài thì làm sao mình THẤY MẶT TRĂNG

Chữ “PHÁP” ở đây gọi là tiếng nói, cái lời dạy đó đó, đừng có sanh ra bất cứ cái gì.

ƯNG VÔ SỞ TRỤ NHI SANH KỲ TÂM, thì nó sanh ra cái gì, nó SANH RA CÁI TÁNH PHẬT CỦA MÌNH đó, mà tại vì ngày xưa mình không có biết, ai hỏi Tánh Phật của mình ra sao, mình không có biết.

THẤY Ở TRONG THANH TỊNH, MÀ TA GỌI LÀ KIẾN TÁNH ĐÓ.

Lục Tổ nói câu “Ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm”, thì ông nghe câu kinh này tự nhiên ông vào. Vào đó cái Tánh Phật ông hiện ra liền, ông vào đó ông thấy. Ông nói: “Lạ quá hè, từ nào mình tưởng, thì ngày xưa ông cũng tưởng, ai dè giờ không có tưởng, nó thấy rõ ràng”, thì gọi là Kiến Tánh.

Giờ hỏi nó làm sao, không nói được, ông nói không thể đem tiếng nói của thế gian mà giải cái này được. Vì thế mà Đức Phật mới bí mật truyền đi theo dòng Thiền Tông, đợi khi mà loài người văn minh lên cao, mới đưa cái vật chất ra để thí dụ cái này. Chứ ngày xưa mà nói điện từ không ai hiểu gì, chứ giờ điện từ thì nó quá rõ ràng. Bây giờ nói người ta mới chịu.

■ TỨC TÂM TỨC PHẬT NGHĨA LÀ SAO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Tâm là BIẾT, Ai Biết? Tánh Phật Biết chứ ai biết, còn tánh người là nó nương vào Tánh Phật nó biết, biết phân biệt là tánh người, còn Tánh Phật Biết Thanh Tịnh. Đó phải hiểu, Tánh Phật Thanh Tịnh, tánh người 16 thứ, không Thanh Tịnh được vì 16 thứ này nó chạy hoài.

Đạo Phật Thiền Tông ra đời để chỉ rõ cái chỗ này. Đây là CỐT TỦY CỦA ĐẠO PHẬT PHẢI ĐƯỢC TRÌNH RA cho nhiều người biết. Đó nguyên do là vậy.

■ **PHẠM PHU TỨC PHẬT, PHIỀN NÃO TỨC BỒ ĐỀ. HIỂU THEO THIỀN TÔNG LÀ NHƯ THẾ NÀO A?**

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Những cái hiểu biết của mình là phạm phu, nhưng mà mình thấy trong cái phạm phu này nó có cái CHÂN NHƯ ở trong đó đó. Bởi vậy Lục Tổ Huệ Năng mới nói TU GIẢI THOÁT MÀ CỨ ĐI TÌM CÁI BÊN NGOÀI GIỐNG NHƯ LÀ LÔNG CON RÙA, SỪNG CON THỎ VẬY. MÌNH LÀ PHẬT CHỨ AI, nhưng mà tại bởi vì mình bị cái nghiệp của 16 thứ tánh người nó bao vây, nên nó mới vậy.

Tại vì mình không có hiểu, cái GỐC CỦA ÔNG PHẬT LÀ THẤY, BIẾT THANH TỊNH, LÀ CHÍNH MÌNH ĐÓ. Nhưng mà tại sao mình không Giải Thoát được là do tại vì mình sử dụng 16 thứ tánh người mình tạo nghiệp. Bây giờ làm sao mình XÓA ĐƯỢC CÁI NGHIỆP NÀY THÌ MÌNH MỚI VỀ ĐƯỢC. Xóa bằng cách nào? Cái nghiệp là cái gì?

Nghiệp là ông Thần quản lý mình đó, ông Thần quản lý mình gọi là cái nghiệp. Tại mình có nghiệp ông mới quản lý, chứ mình có Công Đức ông có dám rờ mình

không? Giống như ở thế gian này nè, mình không có tội, thì có thằng lính nào dám lại sờ mình không, còn nếu mình có tội, ở cấp bậc nào tôi cũng cột anh được hết đó.

Đó, thế gian nó là vậy, tánh người, nếu mà mình không có 1 chút nghiệp nào hết thì ông Thần làm sao thực thi được? Còn nếu mà mình có Công Đức rồi thì xin lỗi không ai sờ, không ai dám sờ mình hết, nhưng mà mình phải biết đường về, phải có Công Thức.

■ TRONG SÁCH CÓ CÂU: “ĐỂ TÂM THANH TỊNH LÀ MIỀN QUÊ XƯA”. SAU NÀY, ĐỂ TÂM THANH TỊNH, TẠO CÔNG ĐỨC NỮA, MỚI TRỞ VỀ MIỀN QUÊ XƯA. PHẢI KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ con người ta đó TÁNH PHẬT LÀ TÁNH THANH TỊNH, MÌNH CỨ TẬP ĐI, TẬP TRỞ VỀ SỐNG VỚI TÁNH THANH TỊNH CỦA MÌNH ĐI.

Cái đó lúc đầu. Nó còn thiếu 1 chữ TÂM THANH TỊNH SẼ TRỞ VỀ QUÊ XƯA. Nó thiếu chữ “sẽ”. Muốn về Quê Xưa phải có Công Đức mới về, mà lúc đó thì chưa, làm sao nói đến Công Đức được.

■ TẠI SAO ĐỨC PHẬT ĐỂ TÂM THANH TỊNH THÌ MÀ VƯƠNG KHÔNG LÀM GÌ ĐỨC PHẬT?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Mình cũng vậy chứ nói gì Đức Phật. Giờ có người hù giết mình đi, mình Thanh Tịnh thì không có sợ. Mình phát ra một cái thì sợ liền. sợ nó giết mình, mình Thanh Tịnh còn sợ gì nữa, nó muốn gì nó muốn.

Mình Thanh Tịnh, đây là cái Lực mà, cái Cung Thiên Định nó nằm chỗ này. Đã ngồi Thiên Thanh Tịnh mà sợ

cái gì, cảnh bên ngoài cái gì thì kệ nó. Xin lỗi giấc nó có đến cũng không sợ nữa, khi mình sợ là mình khởi niệm ra, mới vừa khởi niệm trúng đạn, trúng dao... là sợ rồi. Còn Thanh Tịnh mà, nó làm cái gì thì kệ nó.

Giống như mình đi xuống Sài Gòn, mình đi qua cái phố buôn bán, mình cứ khởi niệm cái này đẹp, cái kia xấu thì thế nào cũng dính à. Còn bây giờ thì thôi, thấy thì cứ thấy thôi, kệ nó, không suy nghĩ cái gì hết, thì có cái gì nó dính đến mình đâu, đi hết Sài Gòn cũng không có dính cái gì hết. Nhưng mà chỉ cần khởi niệm thích cái gì là nó dính cái ấy.

Đây là cái thuật, Ma Vương là cái gì? Nó đứng nó múa, nó làm cái gì thì kệ nó, thì làm gì dính ông. Bởi vậy ông Phật ông dạy cây cung thiền định là gì, để phá Ma Vương. Ma Vương là cái gì? Tiền tài, danh lợi, sắc dục... mà trong đó ông có nói là cái gì, ma nữ, sợ nhất thế giới này là cái gì, ma dâm. Sợ cái đó nhất, người nào không có thì thôi, sợ cái gì.

■ TÂM CẢNH KHÔNG DÍNH NHAU LÀ GIẢI THOÁT. XIN BÁC DẠY CHO CON LÀM CÁCH NÀO ĐỂ TÂM CẢNH KHÔNG DÍNH NHAU Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Mới nói rồi, thấy thì chỉ thấy thôi, thấy gì kệ nó, có nghĩa là mình đi 1 vòng phố Sài Gòn mà mình không dính gì hết, mình dính thì mình không Giải Thoát được. Mình dính cái áo, mình mua cái áo, mình dính cái gì, thì mình lồi về cái đó. Còn đi từ đầu đến cuối mà không mang cái gì về hết là khỏe không.

Cảnh là ở bên ngoài, thích là phải mua, mua thì phải mang, mang thì phải khổ. Không dính gì hết là Giải

thoát đó, mà phải làm thêm Công đức nữa thì mới Giải Thoát nhen. “Ba y một thất tùy thân” là Giải Thoát, mà giờ mấy chục cái Y, mấy chục cái thất thì sao mà Giải Thoát đây.

Lúc nào thấy Dính thì Buông. Chỉ vậy thôi.

61

☆● TÁNH NGƯỜI, THÂN NGƯỜI, TAM GIỚI CÓ THẬT CÓ KHÔNG?

■ KIM THÂN PHẬT ĐƯỢC HÌNH THÀNH NHƯ THẾ NÀO?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Phật Tánh là gì? Đây là nói có hình thể bằng cái hạt cát chứ sự thật nó bằng một nguyên tử ở trái đất này nè. Trong 1 nguyên tử nó được bọc bởi cái vỏ bọc bằng Điện Tử Quang, gọi là Tánh, trong Tánh nó có cái Ý điều khiển Thấy, Nghe, Nói, Biết.

Nhìn thấy 1 vị Phật, Kim Thân Phật nó đến nó hỏi tại sao các vị lớn, mà tôi lại nhỏ hoài vậy, 1 vị Phật mới nói thế này nè, tất cả Tánh Phật nào muốn có 1 Kim Thân Phật lớn, thì vào trong thế giới loài người mượn thân và tánh con người tạo Công Đức đem vào đây, Điện Tử Quang chiếu vào, biến thể thành Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh. Từ trong Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh này mới sản sinh ra 1 Kim Thân Phật, Tánh Phật ẩn vào đó, mang 1 Kim Thân Phật giống như tôi nè.

Vì có cái nhu cầu thì Tánh Phật này mới vào trường dòng tộc xin vào ở một trong 4 dòng tộc. Tánh Phật đồng ý rồi thì Trường dòng tộc mới đề cử 1 vị Thần quản lý dẫn đến những cặp vợ chồng quan hệ vừa cuốn hút

thì vị Thần mới đẩy cái Tánh Phật này vào. Tinh nam noãn nữ vừa quay là điện từ âm dương mới cuốn hút lại, bắt đầu cuốn hút vô đó là Tánh Phật bắt đầu ngủ đó. Nó quay đến 9 tháng 10 ngày đạt chuẩn nó phát ra 16 thứ tánh người.

Điện từ âm dương chính là cái tánh người đó, nó phát ra, 1 thai nhi ra đời thì bắt đầu hình thành 1 con người, CÒN SỰ SỐNG LÀ TÁNH PHẬT, thân người là tinh cha noãn mẹ, tánh người là điện từ âm dương, nó quay nó phát ra 16 thứ, cũng giống như trong không gian này dinamo nó quay đủ chuẩn nó mới phát ra được điện, thì từ điện nó mới phát ra nhiều loại.

Đó, phải hiểu vậy. Bởi vậy Đức Phật bảo là tam giới này cũng không có luôn, hành tinh không có luôn, là vì nó cuốn lại mà, nó hút, điện trong không gian nó quay cuồng mà nó hút nước, nó quay thành hành tinh nước, tương tự thành hành tinh đất, hành tinh đá... thì nó cũng nằm trong cái quy luật vật lý này, tam giới, trái đất mình nó cũng quay theo cái quy luật này. Từ các tế bào, các bộ phận trong con người mình đều cũng như vậy, nó đều quay theo cái quy luật vật lý này, không thoát ra được.

Người ta bảo tu thành ông Phật. Đã có Tánh Phật rồi nhưng chưa có ông Phật, thành ra Tánh Phật mới vào đây TẠO CÔNG ĐỨC ĐỀ MÀ THÀNH ÔNG PHẬT. Nên nhớ là Tánh Phật có nhen, là sự sống đó nhưng mà Kim Thân Phật không có. Phải vào đây mượn tánh người, thân người tạo ra Công Đức thì mới hình thành được 1 Kim Thân Phật. Thì Tánh Phật ham muốn có Kim Thân Phật, vô đây rồi phải theo quy luật ở đây. Đức Phật Thích Ca kéo ở đây 8 tỷ năm, còn mình ở đây chắc

cũng phải 80 tỷ năm rồi mà cũng chưa chịu ra. Đó phải hiểu cái nguyên tắc này.

Chứ giờ hỏi nè, cái thân người của mình có thật có không? Nếu có thì không có chết, 80 tuổi, 100 tuổi nó cũng chết. Còn cái tánh mình có không? Nó giả có bởi sự cuốn hút của điện từ, nhưng mà nó phải mang cái nghiệp nó chạy đi, trong cái vỏ bọc tánh người nó mang 1 khối nghiệp nó chạy đi, nó lên cõi Trời Ngọc Hoàng sống 1000 năm, hay cõi trời Tịnh Độ sống 10.000 năm.... do cái nghiệp chứ giờ sao. Muốn thoát ra khỏi cái này thì phải đợi ĐỨC PHẬT CÔNG BỐ HUYỀN KÝ RA, CHỈ CÁI CÔNG THỨC CHO VỀ. NGOÀI CÁI HUYỀN KÝ VÀ GIÁO LÝ RA, KHÔNG CÓ CÁI CÔNG THỨC NÀO MÀ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI ĐƯỢC HẾT.

Vì thế mà Thiên Tông ra đời bị nghe chửi là vậy. Không lẽ tui tu mấy chục năm nay mà tu sai hay sao? Tại không có biết, hễ mang chữ tu là bị nhân quả. Thiên Tông không cho Tu, mà tạo Công Đức, Học và hành Công Thức. Mà phải biết cách tạo Công Đức, còn không biết nó bơi đen hết trời, và phải hiểu Công Thức. Thì cái gương ông Xá Lợi Phất đó, ông sống qua mấy đời Phật, ông tạo Công Đức mà bị bơi đen hết trời, ông cũng không có hiểu, mà chỉ có ông Thích Ca, ông có Phật nhãn, ông mới nhìn thấy cái này. Chỉ có 1 vị Phật mới nhìn thấy được cái này thôi.

● **TRONG KINH KIM CANG NÓI: “NHƯ LAI KHÔNG TỪ ĐÂU ĐẾN VÀ CŨNG KHÔNG ĐI VỀ ĐÂU”. VẬY THÌ THẦY NÓI PHẢI VƯỢT HẢI TRIỀU DƯƠNG MỚI ĐI ĐƯỢC VỀ PHẬT GIỚI. VẬY NGHĨA LÀ SAO Ạ? CHỖ NÀY CHÚNG CON**

KHÔNG RÕ A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Giờ cái này phân tích cái thế này nè. Cái Tánh Phật nó ở Phật Giới, nó như vậy thôi. Nó gọi là cái Chân Như.

Mà đi vô trong thế giới này để mượn thân và tánh Người tạo Công Đức. Thì cái Tánh Phật nó cũng vẫn là CHÂN NHƯ. Nó là NHƯ LAI CHẴNG ĐI MÀ CŨNG CHẴNG ĐẾN.

Nhưng mà tại vì vào cái tánh Người, Thân Người mượn tạo Công Đức để về Phật Giới mang 1 Kim Thân Phật. Thì nó có sai biệt này. Vì thế mà, mới có cái chuyện mà Tánh Phật vào mượn thân và tánh Người phải đi vào cái cửa Hải Triều Âm, do 1 vị Phật chỉ đi vào, cái cửa Hải Triều Âm không thể 1 Tánh Phật mà dám đi vào được.

- Là vì sao?

Thế giới vật lý nó quay, khi nó quay mà cái ánh sáng của mặt trời nó đưa ra đó, mà nếu không có trái đất che đó thì mình vô 1 cái là bị, vô là bị dính đó. Kêu bằng nó chiếu ra, lửa tam muội mà nó chiếu ra, Tánh Phật không chết nhưng mà tánh Phật bị nám.

Vì thế bắt buộc có 1 vị Phật dẫn vô, dẫn vô loài Người để mà tạo Công Đức. Công Đức hồng tạo mà tạo Phước Đức, tạo Ác Đức không. Nó muốn luân chuyển ở trong này, luân chuyển bao nhiêu tỷ năm.

Rồi bây giờ muốn đi ra, làm sao đây? Làm sao biết đường đi ra. Có 1 vị Phật phải dẫn đường đi ra. Hiểu cái đó không?

Ở bên ngoài gọi là Phật Giới, vô trong gọi là Tam Giới

nó quay theo cái quy luật luân hồi. Vô phải có người dẫn vô, ông Phật dẫn vô. Về cũng phải có ông Phật dẫn về. Chớ làm sao biết đường đi ra, đi vô. Vì thế mà phải có cái lộ trình về Phật Giới. Anh về đường đó!!

+ Chưa có cái Đạo nào mà nó phân tích cái Tam Giới hết. Duy nhất chỉ có Đạo Phật mà chỉ có Thiên Tông mới nói về Tam Giới thôi. Còn tất cả các pháp môn khác không nói Tam Giới. Vì người ta không có hiểu. Người ta có đề cập đến chữ Tam Giới nhưng mà người ta không hiểu Tam Giới là cái gì?

Duy nhất chỉ có Thiên Tông mới giải thích cái Tam Giới nó là vậy đó. Tam giới này nó luân chuyển, nó quay, nó có 4 bầu hoàn đạo: 1, 2, 3, 4. Mình ở trái đất này gọi là bầu hoàn đạo 1. Thì nó luân chuyển theo kiểu bầu hoàn đạo 1, hoàn đạo 2, hoàn đạo 3, hoàn đạo 4. Thì nó mới có chuyện đi về. Có Đi vô, thì mới có đi về. Chứ còn hồng vô làm sao có về.

● KIM THÂN PHẬT ĐƯỢC TẠO RA NHƯ THỂ NÀO?

■ CHÂN LÝ NGÀN ĐỜI XƯA NAY LÀ GÌ?

■ TẠI SAO CÓ DANH TỪ CON NGƯỜI Ạ, THƯA THẦY?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tùy theo cái tướng của con người mà tạo nghiệp. Tùy theo cái tướng mà tất cả những chuyện sống trên thế gian này được tạo ra.

- Bởi vậy Đức Phật dạy:

1. Chân Như gồm:

- Cái sự sống là Chân Như.

- Điện Từ Quang là Chơn Như.
- Điện từ âm dương là Chơn Như.
- Đất, Nước, Gió, Lửa là Chơn Như.

2. Còn cái Công Đức được tạo ra do ham muốn Giải Thoát của con người.

■ HAI CÁI NÀY NÓ HÒA LẠI NÓ MỚI TẠO RA MỘT KIM THÂN PHẬT..

Giống như cái nhà có được là do nước, xi măng, gạch, ngói trộn lại cộng thêm công sức xây dựng của con người mới có cái nhà. Những cái Công Đức tạo ra về bên kia mới vĩnh cửu, nó không có hoại. Còn ở bên này là theo quy luật vật lý điện từ âm dương Thành, Trụ, Hoại, Diệt.

Bất cứ ai ở trong trái đất này, trong tam giới này đều phải đi theo chu kỳ Thành, Trụ, Hoại, Diệt của nó. Đây là cái nguyên tắc ở đây. **ĐÂY LÀ CHÂN LÝ NGÀN ĐỜI** Tổ tiên để lại. Đức Phật Ngài đã hiểu và nắm được cái này.

- Cái này ai mà đã hiểu được rồi là không có ai phá vỡ được. **ĐÂY LÀ CHÂN LÝ. CHÂN LÝ LÀ CÁI GÌ?** Chân Lý là cái Chân Thật, là lý Chân Thật chứ không có cái gì lạ hết.

Tại mình nói bằng danh từ cho vui thôi, mình nói Tánh Phật chứ thật ra Tánh Phật là sự sống đó, sự sống ở Phật Giới đó, ở muôn loài vạn vật đó. Sự sống này trong Thanh Tịnh thì gọi là **PHẬT**. Tại sao nói con người? Tại **TUỞNG** nhiều quá nên kêu là con người, 16 thứ này tạo ra con người. Tại Tổ tiên mình gọi mình là con người mình phải chịu thôi chứ đừng thắc mắc cái này.

62

☆● **THẤT BẢO TRONG MỖI CON NGƯỜI LÀ GÌ?**

● **CHÂN THƯỜNG, VÔ THƯỜNG CỦA PHẬT TÁNH LÀ GÌ? CHÂN THƯỜNG, VÔ THƯỜNG CỦA TỨ ĐẠİ, 16 THỨ TÁNH NGƯỜI VÀ ĐIỆN TỬ ẬM DƯƠNG LÀ GÌ?**

■ **CHÂN THƯỜNG CỦA PHẬT TÁNH:**

+ Gồm có 5 thứ:

- 1- Hằng Thấy.
- 2- Hằng Nghe.
- 3- Hằng Nói.
- 4- Hằng Biết.
- 5- Điện tử Quang trùm khắp.

Đây là Chân thường, cũng gọi là Chân Như, tức như vậy thôi.

■ **VÔ THƯỜNG PHẬT TÁNH:**

+ Gồm có 6 thứ:

- 1- Phóng ra cái Thấy.
- 2- Phát ra tiếng và thu tiếng động lại để nghe.
- 3- Biết: Thấy, Nghe, Nói.
- 4- Phân thân để độ chúng sanh.
- 5- Lập nhiều phương tiện để độ chúng sanh.
6. Sự Luân Hồi của Tánh Phật.

■ **CHÂN THƯỜNG CỦA TỨ ĐẠİ:**

+ Gồm có 5 thứ:

- 1- Đất.
- 2- Nước.

3- Không khí.

4- Lửa.

5- Điện từ Âm Dương.

Năm thứ này khi còn ở ngôi vị của nó là CHÂN THƯỜNG.

■ VÔ THƯỜNG CỦA TỨ ĐẠI VÀ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG:

+ Khi có duyên hợp lại và luân chuyển theo chu kỳ: Thành- Trụ - Hoại - Diệt.

■ CHÂN THƯỜNG CỦA 16 TÁNH NGƯỜI:

- Khi nó ở yên ngôi vị của nó.

■ VÔ THƯỜNG CỦA TÁNH NGƯỜI.

- Khi nó động theo chiều vật lý.

■ MUỐN VƯỢT RA THẾ GIỚI LOÀI NGƯỜI phải làm sao?

- Phật Tánh của loài Người, ai cũng bị cái vỏ bọc của Tánh Người bao phủ lại. Muốn thoát ra ngoài cái vỏ bọc của Tánh Người thì phải biết 3 phần căn bản:

1- Biết tạo ra Công Đức để làm gì?

2- Tạo ra phước đức để được chi?

3- Tạo ra ác đức để chi phải tường?

+ Trả lời:

1- Tạo Công Đức để ĐỊNH HÌNH RA NGÔI NHÀ PHÁP THÂN THANH TỊNH CỦA MỘT KIM THÂN PHẬT.

2- Tạo ra phước đức: Được vãng sanh lên cõi Trời để hưởng phước.

3- Tạo ra ác đức: Để bị sanh vào các loài mà mình đã gieo nhân quả với nó và trả quả ở 18 tầng địa ngục

+ Ngoài ra còn thêm 2 phần nữa:

1- Người tu hay không tu mà đi lừa gạt người ngu khờ để lấy tiền của họ thì phải luân hồi vào nghiệp” Hoa báo” để trả nợ, hết nợ mới được đi vào 6 con đường luân hồi trong Tam giới này.

2- Người không thích tu Giải Thoát hay không gieo nhân quả nặng với ai, thì phải luân chuyển trong dòng tộc của họ để thay phiên nhau làm ông, bà, cha, mẹ, con, cháu.

■ NGƯỜI TU THEO THIỀN TÔNG phải hiểu căn bản như sau thì mới biết “THẤT BẢO” được:

1/ Bảo thứ nhất: ĐẤT là nói tất cả chất cứng trong người.

2/ Bảo thứ hai: NƯỚC, nói tất cả chất lỏng và ướt trong người.

3/ Bảo thứ ba: KHÔNG KHÍ và hơi thở.

4/ Bảo thứ tư: HƠI ẤM trong người.

5/ Bảo thứ năm: TÁNH của con người.

6/ Bảo thứ sáu: ĐIỆN TỪ QUANG bao bọc Phật Tánh của người.

7/ Bảo thứ bảy: ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG bao bọc sắc thân và tánh người trong mỗi cá nhân.

- Giải thích 3 bảo sau:

+ Bảo thứ 5: Tánh của con người nó tự nhiên có 16 thứ và Tánh Phật có 4 thứ và Điện Từ Quang.

+ Bảo thứ 6: Điện Từ Quang, bao bọc vỏ bọc Tánh

Phật làm sự sống.

+Bảo thứ 7: Điện từ Âm Dương, điện từ này nó có các bốn phận chính như sau:

1- Điện từ Âm, hút cứng vật chất lại, tức hút tứ đại dính với nhau.

2- Điện từ Dương, nó có bốn phận đẩy các thứ chung quanh không cho va chạm với nhau.

+ Chúng ta nhìn thấy rõ việc làm của điện từ Âm Dương này nơi các hành tinh như sau:

+ Điện từ Âm:

- Hút tứ đại của các hành tinh dính cứng với nhau.

+ Điện từ Dương:

- Đẩy các hành tinh chung quanh không cho va chạm với nhau.

- Nhờ lực hút và lực đẩy này nên các hành tinh mới xoay tròn và luân chuyển được, tạo thành thời tiết và thời gian.

■ BẢY THỨ TRÊN KHI KHÔNG CÒN DUYÊN ĐỂ TÁI HỢP Ở THẾ GIAN NÀY NỮA THÌ GỌI LÀ THẤT BẢO.

(Trích sách Thiên Tông “Tu Theo Pháp môn nào để Giác Ngộ” của Soạn giả Nguyễn Nhân).

63

☆• TÌM RA CÁI PHẬT TÁNH CỦA ANH ĐI, NÓ LÀ CÁI GÌ? SỐNG VỚI NÓ ĐI, RỒI TẠO CÔNG ĐỨC ĐI VỀ, CHÚ NGỒI ĐÓ DỤNG CÔNG TU CHI CHO NÓ MỆT. MÌNH TÌM ĐƯỢC RỒI, THÌ MÌNH CÚNG MÌNH, MỖI LẦN ĂN CƠM

THÌ MÌNH MỜI ÔNG PHẬT MÌNH ĂN CƠM. MÌNH TẬP SỐNG VỚI ÔNG LÀ MÌNH ĐÃ CÚNG DƯỜNG CHO MỘT VỊ ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHỨNG RỒI ĐÓ

• CÚNG DƯỜNG CHO HẰNG HÀ SA SỐ ĐỨC PHẬT, KHÔNG BẰNG CÚNG DƯỜNG CHO MỘT ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHỨNG LÀ NHƯ THỂ NÀO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Đây là cái ÔNG ĐẠO CỦA MỖI NGƯỜI ĐÓ. Thì bây giờ có ai đọc kinh Tứ Thập Nhị Chương chưa?

Tức là kinh có 42 chương đó, trong Kinh Đức Phật có dạy như thế này:

1/ Cúng dường cho 100 vị tăng không giữ giới không bằng cúng dường cho 1 vị tăng giữ giới.

2/ Cúng dường 100 vị tăng giữ giới không bằng cúng dường cho 1 vị A La Hán.

3/ Cúng dường 100 vị A La Hán không bằng cúng dường 1 vị Bích Chi Phật. Bích Chi Phật đây gọi là độc Giác Phật hay còn gọi là Bồ Tát đó.

4/ Cúng dường 1000 Bồ Tát không bằng cúng dường 1 vị Phật.

5/ Cúng dường 1000 Đức Phật không bằng cúng dường cho MỘT VỊ ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHỨNG.

Cái câu CÚNG DƯỜNG này mình phải hiểu sao đây?

Là mình phải tìm CÁI ÔNG NÀY MÌNH CÚNG ĐÓ. Mình chỉ cần thấy ông là được, không cúng cũng là cúng đó, CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG. ÔNG ĐÓ LÀ AI?

Bây giờ mình cúng dường cho 1 vạn Đức Phật đi nữa, cứ 10.000 năm ra đời 1 ông, tính ra bao nhiêu tỷ năm, cũng chỉ là có phước thôi, rồi lên cõi Trời hưởng phước xong rồi cũng xuống đây lại, nó cũng nằm trong Quy Luật Luân Hồi hoài, còn cúng dường cho MỘT VỊ ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHÚNG, nếu mình biết ÔNG ĐÓ rồi đó thì mình có cúng dường ông? Đây nè cái ÔNG NÀY ÔNG CHỈ CHO TÔI NÈ, ĐƯỜNG ĐI THOÁT RA, TÔI SỐNG KHÔNG?

Chỉ có chỉ chút xíu thôi, không cần cúng bạc trăm, bạc tỷ, cúng 1 miếng bánh thôi cũng được. Có nghĩa là mình PHẢI NHẬN RA ĐƯỢC ÔNG NÀY, ÔNG NÀY LÀ AI? LÀ MÌNH CHỨ LÀ AI, ÔNG ĐẠO NHÂN LÀ MÌNH. Đâu phải cúng ông này, bà kia đâu. ÔNG ĐẠO NHÂN ĐÓ CHÍNH LÀ MÌNH, MÌNH KHÔNG TU.

Ông Tổ 21 ông nói sao: “Con ngu mới tu Giải Thoát”. Thế mà ông Giải Thoát mà ông không có tu, nếu mà ông tu để mà Giải Thoát thì thành ông Tô ngu. Tìm lại ông Tổ 21 đọc đi “Con ngu mới tu Giải Thoát”. Tổ mà còn nói vậy. Giờ nói Đạo ai nghe đây? Không tu.

Mà không phải nói như vậy, có nghĩa là PHẬT TÁNH MÌNH NHẬN RA ĐƯỢC, THÌ MÌNH SỐNG VỚI PHẬT TÁNH, MÌNH MUỐN GIẢI THOÁT THÌ MÌNH LÀM VIỆC KHÁC CHỨ KHÔNG CÓ TU. MUỐN ĐI RA THÌ TẠO CÔNG ĐỨC ĐI RA, còn muốn hưởng phước thì tạo phước đức đi lên. Nếu mình nói CHƯ TU LÀ KHÔNG CÓ ĐÚNG, MÀ KHÔNG TU CŨNG KHÔNG CÓ ĐÚNG. Tại mình làm cái này người ta tưởng mình tu, chứ thật ra tôi làm Công Đức chứ không có tu. Tiếng Việt Nam mình nói tu là sửa, giống như tu

bồ nhà, cái nhà nó hư tôi mới sửa, tu bồ xe, cái xe nó hư tôi mới sửa. Mà cái PHẬT TÁNH MÌNH CÓ CHỖ NÀO HƯ ĐÂU MÀ SỬA, NÓ KHÔNG LÀ MỘT VẬT MÀ SỬA CÁI GÌ?

Ông Lục Tổ ông nói rồi: “NÓ LÀ BẢN LAI VÔ NHẤT VẬT”, nó là vậy, đâu phải là CÁI VẬT ĐÂU MÀ TU. Thành ra trong kinh Pháp Bảo Đàn các vị viết: “Ai mà vô chùa nói tu ông lấy chổi ông đuổi ra”, có khác nào ông Tổ 21 đâu. Thì mình phải hiểu, ÔNG ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHÚNG NÀY. Có nghĩa là ông Phật ông nói anh TÌM RA CÁI PHẬT TÁNH CỦA ANH ĐI, NÓ LÀ CÁI GÌ? SỐNG VỚI NÓ ĐI, RỒI TẠO CÔNG ĐỨC ĐI VỀ, Chứ ngồi đó DỤNG CÔNG TU CHI CHO NÓ MỆT. Thì mình tìm được rồi, THÌ MÌNH CÚNG MÌNH, mỗi lần ăn cơm thì MỜI ÔNG PHẬT MÌNH ĂN CƠM. MÌNH TẬP SỐNG VỚI ÔNG LÀ MÌNH ĐÃ CÚNG DƯỜNG CHO MỘT VỊ ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHÚNG RỒI ĐÓ .

● CÚNG DƯỜNG CHO HÀNG VẠN ĐỨC PHẬT KHÔNG BẰNG CÚNG DƯỜNG CHO MỘT VỊ ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHÚNG LÀ VẬY.

B.TÁNH NGƯỜI

64

☆● CHƯƠNG XIV: GIÁO LÝ ĐẠO PHẬT THIỀN TÔNG:

TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI, SỰ HÌNH THÀNH VÀ TAN RÃ THÂN VÀ TÁNH NGƯỜI.

I/ TÁNH PHẬT:

- Trong mỗi Tánh Phật có cái ý.

- Trong mỗi cái Ý có bốn thứ:

1- Một là Hằng Thấy, Như Lai gọi là Hằng Thấy.

2- Hai là Hằng Nghe, Như Lai gọi là Hằng Nghe.

3- Ba là hằng rung động, muốn phát ra tiếng là có tiếng, Như Lai gọi là Hằng Pháp.

4- Bốn là Hằng Biết, Như Lai gọi là Hằng Tri.

* Cái Ý và bốn thứ này nằm trong cái vỏ bọc bằng Điện Từ Quang, nên Như Lai gọi là “Tánh”.

* Tánh này tự nhiên có đầy khắp trong Phật Giới, nên Như Lai gọi là “Tánh trong Phật Giới”, gọi gọn là “Tánh Phật”.

* Tánh Phật nằm trong Bể Tánh Thanh Tịnh, nên Như Lai gọi là “Tánh Phật Thanh Tịnh”.

* Như Lai gọi Tánh Phật Thanh Tịnh này có hai danh từ:

1- Một là Tánh Phật Vô Lượng Thọ, tức Tánh Phật không tử.

2- Hai là, Tánh Phật Vô Lượng Quang, tức Tánh Phật Sáng Vô Lượng.

II/ THÂN VÀ TÁNH NGƯỜI:

* Sự thật tánh người không có, nhưng vì Tánh Phật vào gia đình xin mượn thân và tánh người, nên hai thứ này mới tạm có như vậy thôi.

- Thân người hình thành và tan rã như sau:

1/- Đầu tiên, tinh cha noãn mẹ cuốn hút với nhau.

2/- Tánh Phật vào gia đình mượn thân và tánh người để tạo Công Đức.

3/- Được vị thần phụ trách Tánh Phật, đưa Tánh Phật

vào tinh cha noãn mẹ.

4/-Điện từ âm dương liền cuốn hút tinh cha noãn mẹ lại, dần dần sẽ trở thành thai nhi.

- Thai nhi này ở trong tử cung của mẹ đúng chín tháng mười ngày, được mẹ sanh ra thành là một đứa trẻ.

- Đứa trẻ này dần dần lớn lên thành là thân mỗi con người.

* Khi nào thân người tan rã?

- Phần này không xác định được.

Vì sao?

- Vì thân người phải lệ thuộc vào hai yếu tố như sau:

1/- Tùy theo nghiệp của thân người tạo ra.

2/- Tùy theo sự hiểu biết về vật lý của tánh người.

- Cho nên tuổi thọ thân người không xác định được.

- Có khi mới vài tháng hay vài năm.

- Có khi cả trăm năm.

- TÁNH NGƯỜI HÌNH THÀNH VÀ TAN RÃ NHƯ SAU:

1/- Đầu tiên, tinh cha noãn mẹ vừa chạm nhau.

2/- Điện từ âm dương liền cuốn hút tinh cha noãn mẹ này cho dính nhau.

3/- Điện từ âm dương liên tục cuốn hút tinh cha noãn mẹ.

4/- Bắt đầu Tánh người hình thành.

5/- Tánh người cuốn hút tinh cha noãn mẹ đúng 9 tháng 10 ngày, bắt đầu phát ra 16 thứ tánh như: thọ, tướng, hành, thức, tài, sắc, danh, thực, thù, tham, sân,

si, mạn, nghi, ác, kiến.

6/- Khi tánh người theo thân người ra ngoài tử cung của mẹ, dần dần 16 thứ của tánh người mới phát đủ “công suất” mạnh.

7/- Tánh người sử dụng thân người để hoạt động.

8/- Là tánh người đã hình thành xong.

- Tánh người khi nào tan rã?

- Phần này cũng không đoán trước biết được.

Vì sao?

- Vì tánh người sống trong quy luật nhân quả luân hồi của trái đất này, nếu:

1/- Nếu tánh người thích lên các cõi Trời sống, Hằng trăm lần cũng chưa chán, thì thời gian lên vài tỷ năm.

2/- Nếu tánh người thích làm thần, làm hàng ngàn lần cũng còn ham, thì thời gian lên vài tỷ năm.

3/- Nếu tánh người thích ở trong dòng tộc hoài, hay hàng triệu lần cũng chưa chán, thì thời gian cùng vài chục tỷ năm.

4/- Nếu Tánh người muốn sống kiếp đời ngạ quỷ làm cô hồn các đản, tức ngoài vòng nhân quả luân hồi của trái đất, thì thời gian cũng không tính hết được.

5/- Nếu tánh người thích làm súc sanh hay địa ngục, hàng ngàn lần cũng chưa sợ, thì thời gian cũng vài chục tỷ năm.

6/- Nếu tánh người thích làm thầy lường gạt người khác, làm thực vật hàng ngàn lần cũng chưa sợ, thì thời gian cũng vài chục tỷ năm.

■ Khi nào tánh người biết tạo Công Đức cho thật

nhieu, đưa Tánh Phật vào Trung Tâm Vận Hành Luân Hồi của Hải Triều Dương tam giới, thì tánh người mới tan rã ra được.

- Còn thời gian, Như Lai cũng không tính được.

(Trích quyển “Huyền ký của Đức Phật truyền theo dòng Thiền Tông” (tái bản lần thứ nhất) của NXB Văn hóa Văn nghệ)

65

☆• TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI LÀ NHƯ THỂ NÀO TRONG THÂN CON NGƯỜI, TRUNG ÁM THÂN LÀ GÌ?

Thầy Nguyễn Nhân chia sẻ:

-Con người của mình, Tánh Phật của mình là khắp luôn, Tánh Phật của mình là ĐIỆN TỬ mà, như cái miếng thiết mà con chạm điện rồi thì chỗ nào cũng có điện, mà chỉ vì con không thấy nó được đâu, chỉ khi nào đụng vô con mới thấy.

Trung ám thân là gì? Trung là trung chuyển, ám là cái bình, thân là cái hình thể, mình tạo đen thì nó ra đen, trắng thì nó ra trắng, chứ sự thật bên trong cái hình thể này chỉ là nghiệp và Điện Tử, là bởi vì nó quay cho nên nó mới tạo ra cái hình, chứ nếu nó đi vào Trung tâm vận hành luân hồi thì sao? Nó trở về lại bản thể của nó, chỉ còn lại Công Đức và Tánh Phật tồn tại để đi về Phật Giới. Vậy nên mới nói nó chỉ là huyền hóa mà thôi

Cái TÁNH NGƯỜI CỦA MÌNH CHỪNG NÀO NÓ TAN RÃ? 10 tỷ năm hay hơn. Mà TẠI SAO NÓ TAN RÃ. Nó vô đây NÓ HÚT VẬT LÝ ĐỂ TRỞ THÀNH TÁNH NGƯỜI, KHI NÓ VÀO TRUNG TÂM VẬN

HÀNH LUÂN HỒI CỦA HẢI TRIỀU DƯƠNG, KHÔNG CÒN LỰC HÚT ÂM DƯƠNG NỮA, THÌ ĐIỆN TỪ ÂM, ĐIỆN TỪ DƯƠNG NÓ TRỞ VỀ BẢN CHẤT CỦA NÓ.

Vì thế mà khi tắt cả các vị Phật mà vào đến đây rồi, Phật Nhãn mở ra rồi, kể như là trung âm thân nó nhả cái Tánh Phật và Công Đức ra rồi, tắt cả các vị Phật đều thốt lên 1 tiếng “NGHIỆP CHƯỐNG BỎN LAI KHÔNG”.

Có nghĩa là cái điện từ Âm là cái gì? Nó chứa hoàn toàn Âm Đức, điện từ Dương nó chứa hoàn toàn Dương Đức mà trong đó có cái Công Đức, mà vô đó rồi, tánh người thì âm dương nó trở về âm dương, gọi là CÁI BẢN CHẤT của nó, còn cái phước đức và ác đức, nó là cái huyền hóa, nó trở về cái không thật. Đó mình PHẢI HIỂU CÁI NGUYÊN TẮC NÀY THÌ MÌNH MỚI HIỂU ĐƯỢC CÁI ĐẠO PHẬT THIỀN TÔNG.

Trong thế giới này nó quay thì nó tạo luân hồi, còn nó không quay thì nó trở về BẢN CHẤT ÂM DƯƠNG CỦA NÓ THÔI.

66

☆• TÁNH NGƯỜI THANH TỊNH LÀ NHƯ THẾ NÀO, THƯA THẦY!?

- Muốn tánh người Thanh Tịnh thì phải dụng công tu 37 pháp quán trợ đạo đó, có pháp quán diệt tận định là làm cho cái tánh người Thanh Tịnh. Người ta hiểu sai về cái này. Tánh người không có thanh tịnh.

Cũng như cái dòng điện vậy, làm sao bảo nó đứng yên được. Mà dòng điện nó muốn đứng yên thì anh phải nhốt nó vào trong cái bình ắc quy đó, nhưng mà nên nhớ

là nó không phải là thật, tại anh nhốt nó thôi. Anh ép cho nó đứng tại chỗ, chứ sự thật điện là nó phải luân chuyển.

Đó bây giờ cái dòng THỨC CỦA MÌNH, CÁI DÒNG BIẾT CỦA MÌNH lúc nào nó cũng CHẠY, con muốn nó đứng lại là mình phải nén. Khi khoa học văn minh lên cao rồi, mình mới biết cái điện nó luôn lúc nào cũng di chuyển, còn nếu muốn không di chuyển, anh phải nhốt nó vào trong cái bình đó, nó đứng lại, muốn xài lúc nào thì xài. Vô đó là nó đứng lại.

Thì mình mới hiểu là cái thế giới nhân quả này lúc nào nó cũng luân chuyển, không luân chuyển thì nó đứng lại, dùng kỹ thuật để cho nó đứng lại. Vì thế mà mấy ông A La Hán ông ép cho nó Thanh Tịnh, thì ông tưởng đâu ông thành, mà ép thành rồi là ông xuất ra nhiều thứ, muốn thấy cái gì cũng thấy được, mới chết.

Cũng như điện nó đang chạy mà mình nhốt nó trong bình ắc quy là anh muốn xài kiểu gì anh xài. Người ta tưởng đâu đó là thật, chứ sự thật nó là giả, người ta không hiểu cái này.

■ Ở trong cái TÁNH PHẬT THÌ NÓ HẰNG THANH TỊNH.

Mình phải hiểu cái nguyên tắc: Trái đất này, Con Người, Tứ Đại là do DUYÊN HỢP CỦA ÂM DƯƠNG, Tinh cha noãn mẹ nó tạo thành. Tánh con người do cái điện từ âm dương nó cuốn hút, nó phát ra 16 thứ gọi là tánh Người, để chi? Để nó phục vụ cho Tánh Phật ham mượn tánh người tạo Công Đức. Nhưng mà không tạo được là lý do? TÁNH CON NGƯỜI LÀ NÓ TƯỚNG. Tại do ông kia ông quên rồi mà, TƯỚNG CÁI GÌ LÀM CÁI NÀY.

■ Chỉ khi nào HUYỀN KÝ RA ĐỜI, CHỈ RA SỰ THẬT THÌ MỚI NHỚ LẠI ĐƯỢC. Chỉ có ai nghe được cái này mà nhào vô thì mới nhớ ra được. Huyền Ký không ra thì ngồi đó tu mãi thôi.

Bởi vậy tôi mới nói từ khi Phật Thích Ca nhập Niết Bàn, ngoài trừ các vị Tổ có nhiệm vụ riêng, không có ai Giải Thoát được đâu. Vậy nên bây giờ mình nói đến chữ Giải Thoát người ta chửi là đúng rồi.

Ông Phật bảo rằng người nào có Tâm, Tài, Lực mới nói được cái này. Còn không có thì đừng có nói.

Đạo Phật 5 pháp môn đầu Đức Phật dạy, sau khi Đức Phật Nhập Niết Bàn, đến nay đã bị biến tướng hết. Từ tiểu thừa, trung thừa, đại thừa... biến tướng hết. Chỉ có cái THIỀN TÔNG mấy ngàn năm sau mới được CÔNG BỐ ra. Người biết có được bao nhiêu người đâu.

Bởi vậy, ông Phật ông mới nói Huyền Ký công bố ra vớt chưa tới 1000 người về Phật Giới, cái số rất là ít. Trái đất này 7, 8 tỷ người, hên lắm người Việt Nam mới hiểu cái này. Bây giờ người Trung Quốc, người Pháp, người Mỹ, làm sao hiểu được cái này, người ta phải đi luân hồi theo cái tự nhiên của người ta.

67

☆● TỨ VÔ SỞ ÚY, TỨ SỞ ÚY LÀ GÌ?

- HỎI: DẠ THẦY CHO CON HỎI TỨ VÔ SỞ ÚY LÀ SAO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

Cái này là không có gì hơn cái này, 4 cái thứ trong thân của mình:

- Đất, Nước, Gió, Lửa - đó là cái Chơn Như của thế

giới này. 4 cái này nó quan trọng, 4 cái thứ này nó mới để ra cái pháp môn Tứ Niệm Xứ.

Từ cái Vô Sở Uý này nó để ra pháp môn Tứ Niệm Xứ. Đây là nói về sự hiểu biết của thế giới vật chất này thôi chứ không có gì lạ.

Mà bây giờ cái quan trọng nhất là Cái pháp môn Thiền Tông là nó chỉ rõ từng cái CHÂN THẬT: CON NGƯỜI, TÁNH CON NGƯỜI. HÌNH THÀNH CON NGƯỜI, TÁNH CON NGƯỜI CHỪNG NÀO TAN RÃ?

TRÁI ĐẤT HÌNH THÀNH NHƯ THẾ NÀO, TAN RÃ NHƯ THẾ NÀO? Đúng cái Thiền Tông nó mới nói.

Gọi là Đạo Phật Thiền Tông nó có dạy 12 căn bản này, chứ hoàn toàn các pháp môn khác không có dạy

68

☆• NHẬN RA 16 THỨ TÁNH NGƯỜI CỦA MÌNH MỚI NHẬN RA ĐƯỢC TÁNH PHẬT CỦA MÌNH?

Chúng ta cần phải Giác Ngộ ra 16 thứ Tánh người của mình trong sự tương giao trong đời sống, trong các mối quan hệ giữa con người và con người, giữa con người với thiên nhiên, hay giữa con người với các loài vật. Bao la hơn nữa là với vũ trụ, với thế giới bên ngoài. Sự GIÁC NGỘ CHỈ CÓ ĐƯỢC TRONG SỰ TƯƠNG GIAO, TRONG CÁC MỐI QUAN HỆ CỦA ĐỜI SỐNG CỦA CHÍNH CHÚNG TA.

Thời Đức Phật, Ngài sanh ra trong một bối cảnh xã hội, thời đó người tu là phải khổ hạnh, phải Thiền định, phải luyện tập pháp môn này, pháp môn kia. Họ cho rằng tu hành là rèn luyện tiêu ngã để trở thành đại ngã.

Tức là họ mong muốn đạt được những cái tốt đẹp, cao siêu cho nên người ta cố gắng rèn luyện phương pháp này, phương pháp kia tùy theo họ chọn lựa. Chính vì vậy mà việc tu hành của họ là cứ phải tìm phương pháp này đến phương pháp kia, tìm mọi thủ thuật để rèn luyện, để đạt thành “CÁI GÌ ĐÓ”. Tức là luôn luôn muốn: “TRỞ THÀNH”. Đây là loại người “TINH TẤN”.

Trong tu hành có hai loại người, người “TINH TẤN” và người “ĐỨC TIN”. Người “Tinh tấn” là mẫu người như trên. Còn người “Đức tin” thì họ tin tưởng là nếu họ cầu nguyện và đặt hết niềm tin vào một Đấng nào đó, thì Đấng đó sẽ cứu rỗi mình.

Còn Đạo Phật là đạo Trí tuệ “Duy Tuệ Thị Nghiệp” không phải là “Tinh Tấn” hay “Đức Tin”. Tinh tấn trong Đạo Phật là ta nhận ra được đâu là chơn, đâu là hư để không chạy theo ảo tưởng mà quay về với THỰC TẠI “SỐNG VỚI TÁNH BIẾT LUÂN HỒI MÀNG CHI”.

Tại sao nói GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT là nằm ngay trong các mối quan hệ, trong sự tương giao?

Còn nếu mình theo một phương pháp nào đó công phu tu tập, thì chắc chắn sẽ đạt được kết quả như mình mong muốn, có thể đạt được an lạc, có thể đạt được Thiên định, có thể đạt được thần thông, và điều này chỉ làm tăng thêm bản ngã của mình, chỉ nằm ở chỗ “TUỐNG”, tuyệt đối không thể nào Giải Thoát. Vì có sự “ĐẠT ĐƯỢC” thì nó sẽ đi theo quy luật “THÀNH - TRỤ - HOẠI - DIỆT” ở thế gian này.

Cái an lạc, hạnh phúc do dựa vào “cái gì” đó để mà có, ví dụ như “nhờ anh”, “nhờ em”, “nhờ con”, “nhờ cha” hay “nhờ mẹ”, “nhờ xếp”..v.v.... thì sẽ đem đến

cho ta đau khổ khi không còn có “ai” để “nhờ”. Nơi nào có hạnh phúc, nơi đó có khổ đau. Phải nhận ra được sự thật này, vì cơ bản hạnh phúc hay khổ đau, thiện hay ác, vui hay buồn..... cũng chỉ là HAI MẶT CỦA MỘT BẢN THỂ, là ĐỐI ĐÃI trong thế giới sinh diệt này.

Cho nên mới nói cuộc đời này là một trường Thiền rất lớn, chính trong các mối quan hệ gia đình, xã hội, bạn bè và bất kỳ một sự vật hiện tượng, một mối tương giao đến với mình trong cuộc đời này đều là trường Thiền. Mỗi một còn người có một trình độ, căn cơ, nghiệp báo khác nhau nên không thể nào có tiếng nói chung được. Vậy cho nên không thể nào theo ý muốn của mình được. Người nào CÀNG MUỐN NHIỀU CHỪNG NÀO, NGƯỜI ĐÓ CÀNG ĐAU KHỔ NHIỀU CHỪNG ĐÓ. Bởi vì cuộc đời này mình có mặt ở nơi này, sanh ra là để cho mình TÌM VỀ CỘI NGUỒN CỦA SANH MẠNG, chứ không phải có mặt ở đây để được hạnh phúc, an lạc, mà để cho mình GIÁC NGỘ để Thực hành tiến trình QUAY TRỞ VỀ NGUỒN CỘI CỦA CHÍNH MÌNH.

Đức Phật dạy: Nơi đây không phải là nơi dừng chân cho sự khổ đau, mà là nơi dành cho các bậc Giác Ngộ, nhưng các bậc Giác Ngộ phải biết thức tỉnh. Ví dụ có người sống trong thuận cảnh muốn gì thì được đó, còn có người thì sống trong nghịch cảnh, trái ý nghịch lòng. Chính cái trái ý, nghịch lòng mới bớt đi lòng ham dục của con người. “Tôi thích uống nước nóng”, người kia nói: “Không được, phải uống nước đá” thì mới buông đi cái sở thích của mình xuống, bớt tham đi, mai một uống nước gì cũng được hết. Có nghịch thì mới bớt lòng tham của mình.

Hôm nay mình bị mất của, bị bệnh hay mất người thân...v.v... tất cả những gì đến với ta cũng chỉ là để cho ta nhận ra một cái gì đó, sự vô thường chẳng hạn. Phải hiểu là tất cả mọi chuyện xảy ra trong cuộc đời này đều là ĐIỀU KỲ DIỆU hết, đều là một bài học gì đó để cho người đó học bài học của mình, để chuyển hóa, để thăng tiến chứ không có gì hết.

Theo lẽ thường tình con người từ cõi người, tu tập tốt thì lên cõi trời Dục Giới, tu tập Thiền định tốt thì lên cõi trời Sắc Giới, rồi tu tập Thiền Định tốt hơn nữa thì vô cõi Vô Sắc Giới, tột đỉnh của Tam giới rồi, nhưng có 1 bài kinh Đức Phật dạy là: “Như Lai thấy là hiếm có người nào từ các cõi trời, từ sắc giới đến vô sắc giới, Ngài kể hết các tầng trời từ thấp đến cao”. Ngài nói: “Như Lai hiếm khi thấy có người ở trong cõi đó, mà sau khi thân hoại mạng chung ở trên cõi trời đó mà được sanh lại làm người, mà hầu hết là sanh vào địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh”. Sao kỳ vậy? Không hiểu nổi. Người ta tu Thiền Định bao nhiêu năm mới đắc được cái thiền đó, từ sơ thiền cho đến tứ thiền, bát thiền cao biết mấy, vậy mà sao khi thân hoại mạng chung ở các cõi trời, không sanh được làm người, mà lại sanh vào địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Qua kinh này hiểu ra một điều rất là QUAN TRỌNG TUYỆT VỜI. Đó là, Con người:

“Muôn đời ngàn kiếp cứ rong đi.

Lúc lên chót vót tận trời cao (Cõi trời).

Lúc chui xuống tận lòng đất đỏ (Địa ngục).

Tưởng rằng cao tột ấy là vui.

Xuống tận lòng đất ấy là khổ.

*Khổ vui, vui khổ kẻ ngu dân.
Bỏ vui, bỏ khổ là hơn người.
Đường về Quê cũ không xa lắm.
Chỉ tại lòng ham chẳng chịu về.
Ham mê vật chất mãi lê thê.
Đường trần rong ruổi đi đi mãi.
Lường gạt với nhau để kiếm danh.
Vì vậy người này không Giải Thoát.
Muôn đời ngàn kiếp mãi trầm luân”*

Mỗi một sự vật, sự việc đến với mình đều là bài học, là đề thi để cho ta học, để cho ta thi, đều là đáng gặp hết. Điều gì xảy ra với mình là tất yếu phải xảy ra. Đó là sự vận hành tự nhiên của trời đất. Trong sự tương giao của các mối quan hệ, chuyện thuận hay nghịch là đề cho ta soi lại chính mình. Đây mới là Thiên, mới là Giác Ngộ. Chứ không phải đi tìm sở đắc này, sở đắc nọ. Từ trong trở ngại, từ trong đau khổ mà Giác Ngộ.

Đức Phật có lòng đại từ đại bi với tất cả chúng sanh là bởi vì Ngài không trách ai bao giờ, cho dù người đó có xấu xa như thế nào?

Khi trở về với Đạo là chỉ có MINH chứ chưa có HẠNH, mà MINH HẠNH TỨC chính là 1 trong 10 danh hiệu Phật. Phật Giác Ngộ hoàn hảo gọi là Minh Hạnh Túc. Mà Hạnh là phải trải qua muôn ngàn thử thách, chông gai, đau khổ, phiền não ..v.v... Vượt qua được thì chính là hun đúc cái Đức cho mình. Cho nên thật ra không cần TU, mà chỉ HỌC và HÀNH thôi.

Học để thấy được SỰ THẬT của vấn đề, của các mối

quan hệ mà mình đang tương giao để mà Giác Ngộ.

+ Khổ thì có 8 loại khổ: SANH, LÃO, BỆNH, TỬ - KHỔ. YÊU THƯƠNG MÀ PHẢI XA LÌA - KHỔ. GHÉT NHAU MÀ GẶP NHAU - KHỔ. CẦU MÀ KHÔNG ĐƯỢC NHƯ Ý - KHỔ. NGŨ UẨN SẮC, THỌ, TƯỚNG, HÀNH, THỨC - KHỔ.

+ Khổ tự nhiên: Ví dụ như ăn no quá cũng khổ, nóng quá, lạnh quá đều khổ. Khổ này giúp cho mình phát huy Đức và Trí Tuệ và khả năng, ví dụ như học cách thích nghi với hoàn cảnh và môi trường. Tất cả những bài học mình học được từ trong những mối quan hệ, trong cuộc sống của mình gọi là TU.

Khi mình hiểu ra được nguyên nhân của sự khổ, hiểu được quy luật luân hồi sanh tử vận hành nơi thế gian này, chúng ta có mặt nơi đây là kế thừa dòng sinh nghiệp mà mình đã từng tạo ra từ vô thủy kiếp đến nay, thì ngay đó sự đau khổ đã không còn. Bài học cuộc đời đến với ta, ta phải chịu học thì mới thấy ra, vì ta không chịu học nên không bao giờ lên lớp.

Bài học này cực kỳ khó khăn, không được trốn chạy. Đã sinh ra trong cuộc đời này, muốn Giác Ngộ Giải Thoát thì vui lòng học bài học mà cuộc đời ban tặng cho bạn. Bài học càng khó thì sẽ cho mình hai chữ Đức và Hạnh. Đức là Tự Tánh mình đã sẵn có, còn Hạnh là phát huy từ cái bên ngoài.

Việc gì xảy ra cũng đều đúng lúc cả, đúng để cho mình Giác Ngộ. Mình muốn khác đi cũng không được. Khởi đầu đúng lúc và chấm dứt cũng đúng lúc luôn. Có khi lẽ ra nó phải chấm dứt rồi nhưng do phản ứng của mình mà nó kéo dài ra thêm. Ví dụ như mình hay nổi

sân, mà mình trọn vẹn lắng nghe nguyên nhân mình sân thì mình sẽ hết sân rất dễ dàng. Nhưng khi mình tìm cách này, cách nọ để đè nén, đàn áp cái sân đó, thì cái sân đó sẽ đi vào trong tạng thức của mình, khi nó trào ra nó sẽ mạnh hơn lúc ban đầu.

Mình không chịu sống trong hiện tại, mà mình cứ sống trong quá khứ, rồi vọng đến tương lai, tức là mình đã sống trong cái mất trật tự rồi. Chính cái mất trật tự này làm cho mình Bất An. Thì sao mà Tự Tại được.

MUỐN TỰ TẠI THÌ PHẢI BIẾT SỐNG TRONG HIỆN TẠI MỚI CÓ THỂ QUAY TRỞ VỀ CHƠN TÁNH BÌNH YÊN ĐÃ CÓ SẴN TRONG TA TỰ THUỞ NÀO.

☆ NGOÀI RA MUỐN GIẢI THOÁT THÌ CẦN PHẢI CÓ CÔNG ĐỨC TRONG SÁNG VÀ NẮM VỮNG CÔNG THỨC HOA TIÊU (TÌM HIỂU TRONG THIENTONG.COM)

● **CĂN BẢN 16 THỨ CỦA TÁNH NGƯỜI NHƯ SAU:**

1. Một là Thọ:

“Bộ phận Thọ” này là nhận: Khổ, vui, buồn, thương, giận, ghét, v.v...

2. Hai là Tưởng:

“Bộ phận Tưởng” này là tưởng tượng ra đủ thứ trên đời, chính cái Tưởng này, con người tưởng tượng ra để lường gạt người ngu dại!

Còn người ngu dại thì bị sai lầm!

3. Ba là Hành:

“Bộ phận Hành” này có 2 phần:

1. Hành mà Thanh Tịnh, là Hành của Điện Từ Quang, Hành này có 3 phần:

A- Dẫn 4 phần trong Phật Tánh đi xa hoặc thu gần.

B- Dẫn 1 phần rất nhỏ của Kim Thân 1 vị Phật, Phân thân, Hóa thân hay Ứng thân đến trong Tam giới nào đó trong Vũ trụ này. Nơi nào có loài Người sinh sống, mà người đó muốn Giải Thoát, thì vị Phật trong Bể Tánh mới giúp.

Còn người không muốn Giải Thoát, vị Phật không giúp.

Vì sao vậy?

2. Vì người này thích luân hồi, thì vị Phật trong Phật Giới làm sao giúp họ được.

- Giống như ở Thế giới này, bọn trẻ thích nô đùa, có vị nào bảo nó nghỉ, nó sẽ chửi vị này ngay!

Để chứng minh phần này: Khi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni bảo đại chúng và ông Xá Lợi Phất đừng dụng công Tưởng, Nghi, Tìm nữa.

Đức Phật bị ông Xá Lợi Phất và những người có mặt chửi Đức Phật liền!

4. Bốn là Thức:

“Bộ phận Thức” này là “Biết”.

Nhưng Biết Thanh Tịnh là Phật Tánh Biết.

Còn biết mà chồng thêm cái ham muốn nữa, tức dính mắc, là cái biết của tánh Người.

5. Năm là Tài: Cũng vì có thân Tứ đại nên phải tìm đủ mọi cách kiếm cho nhiều tiền, của, để cung phụng cho thân Tứ đại này, nên sanh ra tham Tài.

6. Sáu là Sắc:

Cũng vì muốn cho thân Tứ đại này thụ hưởng sắc đẹp của thân và vật chất, nên tìm kiếm, sanh ra tham Sắc.

7. Bảy là Danh:

Cũng vì muốn cho thân Tứ đại này và Vọng tánh của mình được hơn hẳn những người chung quanh, nên phải làm sao cho có danh tiếng hơn người.

Khi có danh tiếng rồi, nếu bị người khác đả phá hay cướp lấy, không thể nào chịu nổi, do đó phải bám lấy Danh cho được.

8. Tám là Thực:

Cũng vì muốn cho thân Tứ đại này đầy đủ, sợ nó gầy, xấu đi, nên bày đủ thứ để ăn uống cho thân Tứ đại khỏe mạnh bền lâu, nên tìm đủ thứ các món ăn dù tốn kém bao nhiêu cũng được, do đó phải tìm Thực cho thật ngon.

9. Chín là Thù:

Sợ thân Tứ đại bị xấu đi, nên tìm cách ngủ nghỉ cho êm ấm, nên phải tìm chỗ cao sang để Thù.

10. Mười là Tham:

Cũng chỉ vì mang thân Tứ đại, nên phải Tham để cung phụng cho thân Tứ đại của mình!

11. Mười một là Sân:

Cũng chỉ vì thân Tứ đại, ai nói nặng hay đụng đến thân mình là phải Sân!

12. Mười hai là Si:

Cũng chỉ vì thân Tứ đại, nếu cái nó muốn mà không được, thì nó phải Si !

13. Mười ba là Mạn:

Cũng chỉ vì thân Tứ đại, cộng với vọng thức của con người, nếu ai làm trái ý, nó bộc lộ cái Ngã Mạn ra.

14. Mười bốn là Nghi:

Để bảo vệ thân Tứ đại và vật chất mình có, nên không tin ai, vì chỗ không tin ai, nên người này nghi ngờ người kia.

Cũng vì chỗ Nghi ngờ này mà thù hằn với nhau!

15. Mười lăm là Ác:

Cũng vì sợ tổn hại đến thân Tứ đại nên bày ra đủ thứ hại người hại vật nên sanh ra Ác!

16. Mười sáu là Kiến:

Cũng chỉ vì thân Tứ đại và Vọng tánh nên sanh ra cái mình nhận định là đúng, nếu ai bác bỏ, liền bảo thủ cho kiến thức mình là hay hơn hết, nên sanh ra Kiến.

- Trên đây là 16 THỨ CĂN BẢN TRONG THẾ GIỚI NÀY, nên sanh ra tranh giành, hơn thua, chém giết với nhau!

Vì vậy, khi loài Người nói riêng, còn vạn vật nói chung, khi bị lực hút của vật chất rồi, bắt buộc phải tuân theo quy luật của nó, không ai có thể nào cưỡng lại được.

Loài Người bị 16 thứ nói trên đã không an rồi, còn bị những người tự xưng mình là Ông này Bà kia nữa, để lường gạt những người ngu khờ, đại dốt!

Thật đã bị khổ rồi, lại chồng thêm cái khổ nữa! Cái khổ của người sống nơi Thế giới này, phải chịu quá mức!

Vì thấy loài Người bị mê muội như nói ở trên, nên Thái tử Tất Đạt Đa tìm nhiều phương cách để giúp cho mọi người thoát ra các cái vòng khổ não này.

• CÁI TÁNH NGƯỜI CỦA MÌNH THẬT RA NÓ KHÔNG CÓ ĐÂU, ĐI VÀO THẾ GIỚI NÀY, VÌ DO CÁI HAM MUỐN CỦA MÌNH MÀ NÓ TẠO THÀNH. TẠO THÀNH CÁI GỌI LÀ CÁI TA ĐÓ, CHỊU BỎ CÁI TA MAU GIẢI THOÁT LẮM, TẠI MÌNH KHÔNG CHỊU BỎ CÁI TA.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái TA là 16 thứ tánh người đó, cái tánh người của mình thật ra nó không có đâu, Tánh Phật đi vào thế giới này, vì do cái ham muốn của mình mà nó tạo thành, tạo thành cái gọi là cái TA đó, chịu bỏ cái TA mau Giải Thoát lắm, tại mình không chịu bỏ cái TA. Thầy nào cũng giỏi hết, phật tử nào tu theo ông thầy đó cũng giỏi hết, toàn là cái TA không chứ không có cái gì hết. THOÁT RA ÔNG THẦY, THOÁT RA NHỮNG CÁI HỌC CAO HIÊU RỘNG THÌ NÓ MỚI TRỞ VỀ CÁI CHÂN LÝ NÀY ĐƯỢC.

Chứ còn cái TA thì THỜI KHỎI.

• NHẬN RA ĐƯỢC 16 THỨ TÁNH NGƯỜI MỚI KIẾN ĐƯỢC TÁNH PHẬT THANH TỊNH CỦA CHÍNH MÌNH.

69

☆• SUY NGHĨ TRONG THANH TỊNH LÀ SUY NGHĨ CON ĐƯỜNG SỐ 13 - CON ĐƯỜNG GIẢI THOÁT RA KHỎI QUY LUẬT CUỐN HÚT VẬT LÝ ÂM DƯƠNG NHẬN QUẢ LUÂN HỒI ĐỂ TRỞ VỀ QUÊ XƯA CỦA MÌNH - PHẬT GIỚI.

- HỎI: THƯA BÁC, TRONG QUYỀN SÁCH SỐ 10 THIỀN TÔNG CÓ NÓI: “MỘT NGƯỜI ĐẠI GIÁC

NGỘ RỒI MÀ SỐNG VỚI TÁNH NGƯỜI THÌ VẪN BỊ LUÂN HỒI NHƯ BAO NHIÊU NGƯỜI KHÁC”, CON CHƯA CÓ HIỂU ĐƯỢC CÁI Ý NÀY. XIN BÁC GIẢI THÍCH Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ 16 thứ tánh người thì mình sống sao cũng được nhưng mà sau cùng mình phải có CÔNG ĐỨC thì mới Giải Thoát được. Nếu không có Công Đức thì không về được.

Bây giờ con mà có Công Đức nhiều rồi thì xóa hết những cái chuyện mà mình tạo nghiệp trước đây, cho nên khó là khó chỗ này vì thế gian này tất cả Phước đức, ác đức đều là ảo thôi.

Vì thế mà ông Phật, ông nói là “NGHIỆP CHƯỞNG BỒN LAI KHÔNG” là cái chỗ này.

Bây giờ cái nghiệp chướng cỡ nào nó cũng không thiệt, nó trả về không gian mà, trả về âm dương thôi. Âm là ác, Dương là phước, chỉ có vậy thôi, trả về hết.

Mà đi về Phật Giới thì phải mang Công Đức về và Công Thức đi. Đó phải hiểu rõ Căn Bản Đạo Phật Thiền Tông nó ở chỗ này thì mới hiểu cái Đạo Phật Thiền Tông.

Còn không hiểu thì mò hoài, cũng giống như người mù sờ voi...cho nên có nhiều ông thầy nói người mù sờ voi đụng cái gì nói cái nấy.

-HỎI: THƯA BÁC, NẾU MÌNH SỬ DỤNG TÁNH NGƯỜI QUÁ MẠNH KHI MÌNH TẠO CÔNG ĐỨC THÌ CÔNG ĐỨC NÀY NÓ TRONG SÁNG HAY BỊ BÔI ĐEN VẬY. THƯA BÁC?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Giờ con tạo Công Đức cũng tạo bằng tánh người chứ gì, con phải suy nghĩ, con tạo Công Đức giờ không lẽ không suy nghĩ sao con tạo được. À, giờ mình suy nghĩ cho bà này cho ông kia, phải nói này, nói kia, thì cũng phải suy nghĩ mới nói ra được.

Bởi vậy suy nghĩ đi 12 con đường luân hồi và 1 con đường Giải Thoát để trở về Phật Giới cũng phải suy nghĩ thôi. Vì thế mà suy nghĩ để trở về Phật Giới người ta gọi là suy nghĩ trong Thanh Tịnh là cái chỗ này nè.

Chứ không phải ngồi đó Thanh Tịnh mà không suy nghĩ. Nó không phải vậy.

Vì cái văn học mình phải nói để cho người ta hiểu, suy nghĩ mà giúp được cho người ta trở về Phật Giới gọi là suy nghĩ trong Thanh Tịnh, còn suy nghĩ mà giúp người ta lên trời là suy nghĩ phước đức dương.

Còn suy nghĩ mà làm chuyện tâm bậy, phạm tội là ác đức, cũng gọi là suy nghĩ... Tất cả đều là suy nghĩ hết, mà suy nghĩ hồi nãy tôi có nói là suy nghĩ 12 con đường luân hồi và 1 con đường trở về Phật Giới là 13.

Con đường 13 gọi là Quốc lộ, đi Quốc lộ 13 là Quốc Lộ Thanh Tịnh.

70

☆● CÁI TA LÀ GÌ Ạ?

● CÁI TÁNH NGƯỜI CỦA MÌNH THẬT RA NÓ KHÔNG CÓ ĐÂU, ĐI VÀO THẾ GIỚI NÀY, VÌ DO CÁI HAM MUỐN CỦA MÌNH MÀ NÓ TẠO THÀNH. TẠO THÀNH CÁI GỌI LÀ CÁI TA ĐÓ, CHỊU BỎ CÁI TA MAU GIẢI THOÁT LẮM, TẠI MÌNH KHÔNG CHỊU BỎ CÁI TA.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Cái TA là 16 thứ tánh người đó, cái tánh người của mình thật ra nó không có đâu, Tánh Phật đi vào thế giới này, vì do cái ham muốn của mình mà nó tạo thành, tạo thành cái gọi là cái TA đó, chịu bỏ cái TA mau Giải Thoát lắm, tại mình không chịu bỏ cái TA.

Thầy nào cũng giỏi hết, phật tử nào tu theo ông thầy đó cũng giỏi hết, toàn là cái TA không chứ không có cái gì hết. **THOÁT RA ÔNG THẦY, THOÁT RA NHỮNG CÁI HỌC CAO HIỂU RỘNG THÌ NÓ MỚI TRỞ VỀ CÁI CHÂN LÝ NÀY ĐƯỢC.**

Chứ còn cái TA thì **THÔI KHỎI.**

71

☆● NGÃ LÀ GÌ?

- Hỏi: Thầy giải nghĩa cho con từ **NGÃ LÀ GÌ** ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Ngã hử, Ngã là Ta, ta nó hình thành bởi 16 thứ chánh.

Tánh con người 16 thứ: Thọ, Tướng, Hành, Thức, Tài, Sắc, Danh, Thực, Thùy, Tham, Sân, Si, Mạn, Nghi... Gộp lại quay một cái thành **NGÃ**. 16 thứ nhân bánh quay lại thành cái bánh, thì 16 thứ Tánh Người nó quay lại thành cái **NGÃ CHẤP**, thành cái Ngã con người ta thì cái chỗ đó. 16 thứ Tánh Người bắt buộc anh phải sử dụng tới đờ nó mới thành **NGÃ**, còn nếu mà anh sử dụng ít ít nó hồng thành được, nó chỉ có cái **TÔI** thôi chứ không lên **NGÃ**, cái **NGÃ** nó khác.

Cái **TÔI** là nó xưng 1 cái thể thôi, Còn cái **NGÃ CHẤP**, **TA NÓI LÀ ĐÚNG**, **TA NHƯ THỂ NÀY**, **TA NHƯ THỂ KIA**, nó xác định nữa, nó thành ra cái **NGÃ**

CHẤP của con người, ngã chấp con người nó lớn lắm.

Con người ta chết vì cái Ngã này nè, Trái Đất này chết cũng vì cái Ngã này. Bây giờ hai nước lớn nó đánh đi, nó tức chứ gì, nó tức là cái Ngã, nó nhấn nút, chứ mấy thằng hồng có Ngã nó hồng dám nhấn nút đâu.

Tất cả trên thế giới nếu mà CÁI NGÃ lên cao rồi là nó giết người, nó ác. NGÃ NÓ LÊN THÀNH ÁC, mà cái Ngã này nó xuất phát từ đâu? Nó xuất phát từ cái Tánh Người nó lên cái NGÃ, rồi bắt đầu nó TUỞNG một cái là rồi, nó có trong tay cái gì là nó sử dụng cái nấy.

Bởi vậy, tại sao sự tồn vong của trái đất này đều là nằm ở bản ngã của con người, cái hành tinh này nó đẹp xấu cũng là do con người, do cái Ngã con người, con người không Ngã là hồng làm gì được. Thí dụ chẳng hạn như bây giờ nêu mà bỏ Ngã đi nghe, không làm được gì luôn.

Thí dụ bây giờ Trái Đất... Ông đó 70 tuổi rồi đó, ông giàu vậy đó, nhưng mà ông muốn ông sống đến 200 tuổi, rồi ông làm tất cả những gì để ông được như thế, nhưng mà ông có làm được không, làm không được nên sau ông phải bỏ. Vì thế mà nhiều người mình thấy những cái nhà, những cái công viên đang xây rồi nó bỏ dở dang là do cái Ngã, cái Ngã Chấp.

Hồi xưa Đức Phật có cái câu chuyện thế này:

Có ông đó ông 80 tuổi, ông biết còn 3 ngày nữa ông chết, mà ông còn đi xây cái nhà cho lớn, thì Đức Phật vừa đi ngang nói cho ông biết điều này, nhưng ông không có nghe, khi Đức Phật vừa đi khỏi thì cái cây rớt trúng ông chết liền, có nghĩa là ông Thần biết nhưng mà tại vì cái Ngã.

Hơn nữa cái quy luật luân hồi ông này không có dừng được, ông biết ông chỉ biết vậy thôi chứ sự thật khó, khó dừng. Cái ông này nếu ông biết chút xíu nữa ông chết thì ông đâu có làm đâu.

Đó bởi vậy cái con người ta đó, nó quay liên tục... Vô đây, vô thế giới vật lý nó quay không cách nào dừng được, mà bây giờ dừng thì phải Thiền Tông ra đời nó phân tích rồi mới dừng, mà vậy có bao nhiêu người dừng được, bao nhiêu người vào Thiền Tông chưa chắc có người nào dừng được đâu, mình nghe là cho nó vui thôi, chứ không có dừng được.

72

☆• NGUỒN GỐC, BẢN CHẤT VÀ ĐẶC TÍNH CỦA BẢN NGÃ.

Bản ngã / Ego / Cái Tôi là một thuật ngữ vô cùng quan trọng trong lĩnh vực tâm linh, tôn giáo và triết học. Đạo sư Ramana Maharshi đã nói rằng: “Hãy suy xét bản chất của bản ngã: Đó là quá trình Giác Ngộ”. Sự hiểu biết về bản ngã là bước tiến đầu tiên để nhận thức về bản thân. **TỰ DO ĐÍCH THỰC CỦA LINH HỒN CHỈ CÓ THỂ ĐẠT TỚI KHI TA THOÁT KHỎI NGỤC TÙ CỦA BẢN NGÃ.**

1. NGUỒN GỐC CỦA BẢN NGÃ

Nhìn chung, bản ngã là một xu hướng tính cách tiêu cực trong mỗi con người, nó có thể có rất nhiều biểu hiện khác nhau. Nhưng mọi biểu hiện đó đều bắt nguồn từ một suy nghĩ gốc rễ duy nhất: “Tôi là cơ thể này”. Suy nghĩ này là nguồn cội của mọi xu hướng bản ngã diễn ra sau đó. Nó giống như một thuật toán đã được lập trình từ trước để khiến chúng ta bị cuốn vào ma trận

nhị nguyên. Khi một người đồng hóa mình với một cơ thể, họ cũng đồng hóa với bất kỳ thứ gì liên quan đến cơ thể đó: danh xưng, quốc tịch, tiền của, ngoại hình, kiến thức, danh tiếng, uy tín,... và cho đó là “tôi” hoặc “của tôi”. Tất cả những điều này tạo nên một cái tôi cá nhân tách biệt với mọi thứ khác và khiến chúng ta mắc kẹt vào một nhân vật giả tưởng diễn ra trong tâm trí của chính mình.

Nói ngắn gọn, bản ngã là sự đồng hóa với một cái tôi cá nhân diễn ra trong tâm trí. Bản ngã đơn thuần chỉ là những suy nghĩ về tôi (the I-thought). Khi tâm trí không hoạt động hoặc vượt ra khỏi những suy nghĩ về tôi, bản ngã biến mất. Điều này thường diễn ra khi chúng ta trải nghiệm một sự vắng lặng trong tâm trí hay khi chúng ta ngủ say. Hoặc khi chúng ta mơ, mọi vấn đề của cơ thể vật chất lẫn những vấn đề liên quan đến nó biến mất và chúng ta chuyển sang đồng hóa mình với nhân vật trong giấc mơ - chúng ta chuyển từ bản ngã này sang bản ngã khác.

2. NHU CẦU CỦA BẢN NGÃ

Khi tự xem mình là một cơ thể, chúng ta đồng hóa mình với những cảm giác của các giác quan trong cơ thể. Điều này khiến chúng ta chạy theo những khoái cảm và cố gắng thỏa mãn mọi dục vọng phát sinh. Cơ chế này là bước đầu tiên tạo ra sự ích kỷ và tham lam trong mỗi con người. Bản ngã lúc nào cũng muốn những khoái cảm và sự thoải mái nên nó sẽ tìm mọi cách để vơ vét và chống lại bất cứ ai cạnh tranh với nó. Như một quân cờ domino, sự ích kỷ và tham lam sinh ra sự ganh ghét, hận thù, cạnh tranh. Khoái cảm này không chỉ về

mặt thể xác và còn về mặt tâm trí, biểu hiện ở xu hướng hám danh, thích được sự chú ý, khen ngợi.

Tất cả những điều này là động lực sâu kín thúc đẩy chúng ta luôn muốn khẳng định giá trị của bản thân và trở thành người quan trọng bởi vì bản ngã đánh hơi được đó là những nơi nó có thể hưởng được nhiều lợi ích nhất. Nó là cái khiến chúng ta lao mình vào tìm kiếm tiền của, danh vọng, địa vị, người tình, các mối quan hệ,... Mọi mục tiêu của bản ngã đều liên kết chặt chẽ với nhu cầu gốc rễ của mong muốn được thỏa mãn dục vọng hoặc sự thoải mái.

3. NHỮNG XU HƯỚNG CỦA BẢN NGÃ

Bản ngã tự cho mình là trung tâm của vũ trụ, do đó nó tự tạo ra những đặc quyền và mong muốn riêng cho mình. Trong khi vũ trụ luôn diễn ra theo cách mà nó phải diễn ra, một dòng chảy tuần hoàn. Điều này đe dọa đến những kỳ vọng cô định của bản ngã.

Do đó hai xu hướng cơ bản của bản ngã là chống cự và vô bắt. Bản ngã không thể sống trong hiện tại và chấp nhận mọi thứ đang diễn ra.

“Cái mà chúng ta gọi là “tôi” đơn giản chỉ là cơ chế mà tâm trí chúng ta sử dụng để chống lại cuộc sống như nó vốn thế. Theo cách đó, bản ngã không phải một thứ hay một hành động. Đó là sự kháng cự với cái gì đó đang diễn ra. Đẩy ra hoặc lôi kéo. Động thái bám lấy hay kháng cự này hình thành nhận thức về tôi là một cái gì đó khác biệt hoặc tách rời khỏi thế giới xung quanh.”
– Adyashanti

4. SỰ ÍCH KỸ CỦA BẢN NGÃ KHÔNG ĐỒNG NGHĨA VỚI VIỆC YÊU THƯƠNG BẢN THÂN

Một số người cho rằng việc sống ích kỷ và bảo vệ bản ngã của mình là một hành động yêu thương bản thân. Đây là một quan điểm sai lầm và chỉ đơn thuần là một sự lừa dối mà bản ngã thì thâm vào tai chúng ta. Bản ngã không hề quan tâm đến sức khỏe, sự phát triển và hạnh phúc đích thực của một cá thể. Nó đơn thuần là một cơ chế máy móc vô hồn nhằm đạt được ham muốn và bảo vệ sự tồn tại của chính nó. Cơ thể, tâm trí của chúng ta đơn thuần đang bị bản ngã lợi dụng.

Trong thực tế, thay vì ăn uống và nghỉ ngơi điều độ để cơ thể được lành mạnh thì bản ngã trói buộc cơ thể vào khoái lạc thể xác mà nó muốn. Thay vì để cho tâm trí được tĩnh lặng và phát triển lành mạnh thì bản ngã bắt tâm trí suy nghĩ không ngừng cho đến khi hao kiệt và dặt tâm trí vào những cảm xúc có tần số rung động thấp như sợ hãi, lo lắng hay thậm chí là phẫn khích. Sự phát triển trí tuệ thật sự không thể xảy ra đối với một bản ngã có chấp và kiêu hãnh. Tâm thức rộng lớn không thể tự biểu hiện những khả năng của nó khi bị khuôn vào một tâm trí ích kỷ nhỏ mọn.

Bản ngã không hề có tình yêu. Nếu bạn đồng hóa mình với bản ngã, bạn không thể yêu thương bản thân mình, do đó cũng không có khả năng yêu thương người khác.

5. TẠI SAO CHÚNG TA CẦN PHẢI THOÁT KHỎI BẢN NGÃ?

Một số người cảm nhận rằng việc phát triển bản ngã mang lại cho họ một sự tiến bộ trong tâm thức. Bản ngã khiến họ cảm thấy tự tin, mạnh mẽ và nhiều động lực hơn so với tình trạng ỳ lỳ, thụ động ban đầu họ cảm nhận được. Điều này là một điều đúng đắn và có cơ sở.

Theo thang đo tâm thức do Tiến Sĩ David Hawkins xây dựng trên một phương pháp luận khoa học có kiểm chứng, mức độ tâm thức của con người có thể được mô tả trong một hệ thống tính điểm dao động từ 0 đến 1000 (0 là điểm thấp nhất, điểm 1000 là Giác Ngộ Viên Mãn hoặc nhận thức thuần khiết). Ở những người có bản ngã thấp và kém phát triển, tâm thức của họ chỉ giao động trong vùng cảm xúc lẫn lộn, tuyệt vọng, hồ thẹn có điểm hiệu chỉnh nằm trong khoảng 20 đến 75. Đây là vùng tâm thức nằm dưới đáy của bản đồ, khi chủ thể không còn có động lực tồn tại, sống một cách vật vờ, phụ thuộc, tuyệt vọng, mất hết nguồn lực và quyền kiểm soát đối với cuộc đời của họ. Tuy nhiên, khi một cá nhân tiến lên vùng bản ngã, ở mức giao động của sợ hãi, ham muốn, giận dữ và kiêu hãnh, họ bắt đầu nắm lấy quyền tự chủ của cuộc đời mình, đoạt được nhiều nguồn lực và sống có ích hơn mức tâm thức phía dưới. Theo David Hawkins, đây là một bước phát triển tâm thức đáng kể và không phải là không mang lại lợi ích cho bản thân họ và những người xung quanh.

Tuy nhiên, đó chỉ là một giai đoạn cần đi qua trên con đường phát triển tâm thức, và hầu hết nhân loại đều bị kẹt ở mức bản ngã này và khó di chuyển lên các mức tâm thức phía trên bản đồ. Mức độ 200 là một vạch ngăn cách trung dung, phía dưới 200 là vùng tâm thức dùng lực (force), còn trên mức 200 là vùng tâm thức dùng sức mạnh (power). Bản ngã chỉ luẩn quẩn dưới mức 200, tức là ở mức tâm thức đó, bản ngã phải luôn dùng lực đề kháng cự lại các lực khác, luôn luôn có mâu thuẫn, đối nghịch và trắc trở. Trong khi vượt lên mức 200 là một

bước tiến hướng đến sự phát triển thực sự của những nguồn sức mạnh nâng đỡ vô hạn, nguồn lực của sự gắn kết và tiến hóa.

Đó là về mặt lý thuyết lâm sàng. Trong thực tế, khi chúng ta mắc kẹt với bản ngã, nguồn lực của chúng ta vô cùng bị giới hạn bởi sợ hãi, giận dữ, ham muốn. Niềm kiêu hãnh là một sự phát triển giả tạo cứng nhắc ngăn cản chúng ta đón nhận những sức mạnh cao hơn ở phía trên nhờ vào sự khiêm nhường học hỏi. Bản ngã luôn luẩn quẩn với thù ghét, phán xét, nơi mà những nguồn lực của chúng ta bị phí phạm vào những cảm xúc tiêu cực vô bổ và tạo điều kiện xảy ra xung đột. Ở bản ngã không chứa đựng sự bình an, trong khi hạnh phúc đích thực không thể tồn tại nếu không có bình an. Hạnh phúc của bản ngã vẽ ra nằm ở dạng phấn khích và khoái cảm, đó là một loại hạnh phúc nhất thời và luôn phải tăng mức độ để có thể tiếp tục thỏa mãn.

“Bạn luôn có thể dễ dàng nhận ra được một thứ gì đó là đến từ ego bởi vì khi bạn có được nó bạn vẫn không thấy thỏa mãn.” — Eckhart Tolle

Nói ngắn gọn, bản ngã thật sự là một nhà tù.

“Thiên hướng của cái tôi là nó muốn được giảng đạo từ vị trí người Thầy.

– từ niềm tin rằng nó vượt trội hơn người khác, nó có những quyền nhất định để hưởng thụ, sở hữu lãnh thổ cũng như quyền lực.

– điều đó ngăn cản chúng ta tiến lên cấp độ mà ở đó sức mạnh, trí tuệ và sự vượt trội đích thực có thể đạt được.” – Shunyamurti.

Tác giả : Bá Kỳ.

■ VÔ NGÃ - VÔ NHÂN - VÔ CHÚNG SANH - VÔ THỌ GIẢ.

“Trong “Tánh” không có cái Tôi.

Chỉ có cái Ý Biết thời trọi tron”.

VÔ NGÃ, VÔ PHÁP NIẾT BÀN HIỆN RA.

73

☆ • **CÁI NGÃ CỦA CON NGƯỜI CÓ TIỂU NGÃ, ĐẠI NGÃ. XIN THẦY PHÂN TÍCH HAI CÁI NÀY?**

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Ngã là cái Ngã chấp của mình, chấp lớn, chấp nhỏ là do mình thôi. Chấp mà không ai phá vỡ được thì cái đó là Đại ngã đó.

Mà bây giờ, người ta nói là non sông dễ dời mà Ngã chấp khó dời, cái núi tôi phá được đó mà cái Ngã chấp phá không được. Cái người ở thế gian này mà tu bất cứ cái gì mà đã dính chết cái đó rồi khó mà phá được. Người ta đi lay, người ta cầu xin mình đừng tới, nó chửi mình đó thôi, chuyện của người ta mình đừng có rờ tới, nó lay, đó là chuyện của người ta, ngày 500 lay, chuyện của người ta, có lay cỡ nào thì kệ , mình lại mình phân tích không được đâu, cái đó gọi là Đại ngã chấp không thể phá nổi mà, cái núi còn dời được chứ cái Ngã này không dời được đâu.

Đó, mình phải hiểu chỗ này. Còn Tiểu ngã, Trung ngã là chấp ít, chấp nhiều. Cái Tiểu ngã thì có thể phá được, dời được mà Trung với Đại thì hoàn toàn không thể nào phá được cái Ngã này. Vì văn học Việt Nam có câu:

“Non sông dễ đổi mà tánh người khó thay” là cái chỗ này, chính là cái Ngã đó.

74

☆● MA VƯƠNG CÓ PHẢI LÀ TỔNG NGHIỆP TRONG TÀNG THỨC CỦA MÌNH KHÔNG? Thừa thầy!

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Trong kinh Đức Phật dạy: “MA VƯƠNG CHÍNH LÀ LÒNG THAM CỦA MÌNH ĐÓ” chứ không có gì hết trơn. Con người có lòng tham thì gọi là Ma Vương, chứ không phải Ma Vương là con người đâu, mà lòng tham của con người gọi là Ma Vương.

Mà lòng tham của mình là do ai? Do cái tánh người của mình, mình tạo NGHIỆP rồi nó đi theo mình, nói thật ra là do cái NGHIỆP MÌNH ĐÃ TẠO, do ông Thần quản lý nghiệp khiến mình phải làm như thế, cái nghiệp của mình làm cho mình đời này anh phải tham cái kiêu này, phải làm cái này cái kia, bắt buộc vị Thần quản lý Tánh Phật của mình khiến mình phải làm những điều này, mình tưởng đâu....

Tại làm sao có người rất đàng hoàng mà tại sao người ta tham lam, tại vì đến lúc anh trả nghiệp nên khiến anh phải làm như vậy đó. Mình suy nghĩ cái chuyện này nè, có cái anh đó chạy xe cả đời rất cẩn thận, rất đàng hoàng, tự nhiên chỉ trong vòng 5 phút, ảnh phá vỡ cái này, tự nhiên ảnh gây tai nạn, gây tai nạn thì anh phải ở tù.

Sống ở thế gian này nghiệp hay còn gọi là nhân quả là quy luật muôn đời ở đây, không thể nào mà phá vỡ nguyên tắc này được. Ma Vương chính là LÒNG THAM

của mình chứ không phải là con người đâu. Bây giờ mình nói có nhiều vị giàu có nhưng mà người ta vẫn tham, cái lòng tham này là do cái Nghiệp, cái nghiệp họ đã tạo dẫn họ đi làm cái chuyện này. Thiền Tông là nói về thực tế chứ không nói chuyện mơ hồ.

Loài người vì thích chữ UẢ.

UẢ theo vật chất, ưa theo luân hồi.

Vì UẢ mà khổ muôn đời.

Muôn đời cứ khổ cũng vì chữ UẢ.

●MABA TUẦN LÀ AI? CÓ PHẢI LÀ ẢO TƯỢNG KHÔNG, THỪA THẦY?

-Không phải vậy, Ma Ba Tuần đó là ai? Là Những con người mang nghiệp âm, người ta muốn phá cái này, Đức Phật gọi là Ma Ba Tuần. Thiền Tông này ra đời người mà âm nhiều, ác đức nhiều họ chửi, Đức Phật gọi là Ma Ba Tuần.

Còn cái người nghe cái này không màng đến, bỏ đi là vì người ta chấp ngã, không có gì, còn nghe mà hút vô là vì có Công Đức mới hút vô.

C.TÀNG THỨC

75

☆● TÀNG THỨC LÀ GÌ? KHO LƯU NGHIỆP CỦA CON NGƯỜI HOẠT ĐỘNG NHƯ THẾ NÀO?

■ TRONG CÁI BỌC TÀNG THỨC CỦA CON NGƯỜI CÓ 2 CÁI KHO: MỘT KHO CHỨA VỎ BỌC TÁNH PHẬT VÀ CÔNG ĐỨC, 1 KHO CHỨA VỎ BỌC TÁNH NGƯỜI VÀ NGHIỆP.

■ VÌ SAO KHI CÓ CÔNG ĐỨC TRONG SÁNG

THÌ TỰ NHIÊN MÌNH DỪNG ĐƯỢC NHỮNG THÓI QUEN, NHỮNG HAM MUỐN CỦA MÌNH?

■ KHO LƯU NGHIỆP CỦA CON NGƯỜI HOẠT ĐỘNG NHƯ THẾ NÀO?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Con đi học cái Duy Thức học lại nó rõ lắm. Trong cái bọc gọi là TÀNG THỨC trong cái tánh người của con người đó, nó chia ra nhiều cái kho. Cái kho phước đức, ác đức, phước đức âm nó nằm trong cái kho của tánh người đó, còn cái Kho mà chứa Công Đức nó nằm trong vỏ bọc Tánh Phật.

Con nên nhớ một điều:

+ Con mà nhận được cái gì thì nó đưa vô trong đó, do một cái gọi là TRUYỀN TỔNG THỨC nó đưa vô. Ví dụ như trong thế giới vật lý này cho con dễ hiểu, giống như con đi vào cái xí nghiệp mà con làm đó, cái kho này nó chứa cây, sắt, gỗ, thép... là do một cái anh nó chịu trách nhiệm nó đưa vô, rồi con muốn lấy vật liệu con làm thì nó xuất ra.

Thì rồi bên này cũng vậy, con làm cái gì thì nó đưa vô, con muốn Nhớ thì nó đưa ra, gọi là KHO TÀNG THỨC. Còn cái KHO CHỨA CÔNG ĐỨC không có ai mở, nó ở hoài trong đó, nó ở hoài trong đó, không ai mở.

Vì thế khi con tạo, con cũng không có hiểu nữa. Đợi đến khi nào nó vào đến Trung tâm vận hành luân hồi, tánh người nó tan rã ra, nó mở ra thì con mới biết.

Hoặc là sau khi con học Thiền Tông, con mới hiểu là Công Đức nó nằm cái chỗ đó, tại làm sao tôi vừa làm Công Đức, tự nhiên tôi nhớ nó rất rõ là sao, con không

hiểu chính cái đó nó trợ giúp cho con.

- Khi mà con tạo được một phần Công Đức rồi, mà nó Không bị Bội Đen tất cả những cái gì mà ngày xưa con thích, tự nhiên con không thích nữa, nó xua ra. Còn khi Công Đức con bị bội đen là con thích liền, nó trở lại vị trí bình thường.

Vì thế mà trong con người có 2 cái Kho, MỘT KHO CHỨA PHẬT TÁNH VÀ CÔNG ĐỨC. Một kho tánh người thì nó chứa tạp nhạp, phước đức dương, phước đức âm và ác đức, nó nằm ở trong này.

Vì thế mà khi con chết, ông Thần quản lý ổng nhìn thấy được cái kho con chứa cái gì. Cái nào trội thì ổng quảng đi, gọi là Thần thực thi nhân quả.

- Thứ nhất là sau khi con chết, con muốn đi đâu là ông Thần thực thi nhân quả bằng cái đó. Nhưng mà khi con chết, con muốn về Phật Giới là không được, là bởi vì con không có hiểu cái này, mà tưởng về Phật Giới là nước Tịnh Độ thôi.

- Đa số người ta tu bây giờ người ta TU SAI VÌ TƯỞNG LÀ VỀ NƯỚC A DI ĐÀ LÀ GIẢI THOÁT. Không đúng, thế giới vật lý mà sao Giải Thoát được, lên đó chỉ hưởng.

Học Thiền Tông rồi mới học cái Công Thức này, mới hiểu được, còn nếu mà con không hiểu được cái này thì đừng có tu Thiền Tông chi cho mắc công, tu nó sai, rồi có nhiều khi còn bị nghiệp nữa.

Vì thế mà tôi nói tu Thiền Tông nó giống như con dao không có cán đó, con nắm chỗ nào, con tính đi. Bởi vậy tôi khuyên đừng có nên tu Thiền Tông.

Người vô Thiền Tông giống như nuôi con Hổ trong nhà vậy, trị nó nổi thì nuôi, còn trị không có nổi thì thôi, đừng có nuôi. Thà nuôi con mèo đi cho chắc ăn, nuôi con Hổ mà không biết cách trị là nó lớn, nó ăn thịt mình luôn đó.

76

☆● TRUYỀN TÔNG THỨC LÀ GÌ, CÓ VAI TRÒ QUYẾT ĐỊNH GÌ TRONG VẤN ĐỀ SANH TỬ CỦA CON NGƯỜI?

- HỎI: CÓ LÚC ĐANG BÌNH THƯỜNG TỰ NHIÊN NÓ NHỚ LẠI CHUYỆN XA XƯA, CON BẢO NÓ TUÔN RA CHO HẾT TẠI SAO NÓ IM LẶNG MẤT LUÔN Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái đó trong duy thức học nó gọi là tàng thức. Trong mình nó có cái tàng thức là cái kho chứa đó. Kêu là truyền thức, có nghĩa là đem cái Biết vô, rồi khi mà muốn nhớ thì tổng thức, đẩy cái Biết từ trong tàng thức đi ra, gọi chung là TRUYỀN TÔNG THỨC, do một người thực hiện, người đó là ai? Là ông Thần quản lý nghiệp của con đó. Biết cái này thì ông đem vô, nhớ cái kia thì ông đem ra.

Chính ông là cái người làm và cũng chính ông là thực thi nhân quả luôn. Làm bao nhiêu chuyện này, làm bao nhiêu chuyện kia, sau cùng kết quả ông coi cái tàng thức con đã làm cái gì rồi ông thực thi nhân quả.

Giống như cái máy laptop của con vậy, con làm gì trên nó, nó chứa cái gì, mấy tay chuyên môn nó lại nó bấm 1 phát là ra hết, nó biết hết rồi bắt đầu nó thực thi

nhân quả. Mình là cái chỗ này nè, PHẢI HIỂU còn mình mà không hiểu thì mình không thể hiểu nổi cái TÁNH CON NGƯỜI của mình đâu.

Nếu mà Thiền Tông chưa ra đời thì không ai hiểu CON NGƯỜI CỦA MÌNH LÀ CÁI GÌ? Thiền Tông ra đời người ta mới chỉ từng li từng tí, chết cũng vì cái tánh con người. Luân hồi sanh tử cũng do cái tánh con người, TRỞ VỀ PHẬT GIỚI CŨNG DO CÁI TÁNH CON NGƯỜI.

Tánh con người nó dẫn đi mà, nó dẫn đi chu du và nó dẫn đi về, cũng là do cái Tánh này. Tánh Phật vô đây mượn nó để làm gì? Mượn dẫn về nhưng không về mà dẫn đi chơi, nó dẫn mình đi.

Đó, phải hiểu cái cơ bản này. Bởi vậy mới nói cái tánh người nó nguy hiểm vô cùng chứ không phải đơn giản đâu.

77

■ TỪ NGÀY ĐỌC SÁCH THIỀN TÔNG, CHÁU NHÌN THẤY NHƯ NHỮNG CHÙM MẠNG NHỆN, NÓ TUÔN ĐỔ RA, NÓ NHƯ VẬY ĐẾN NAY 1 NĂM RỒI, ĐÓ LÀ HIỆN TƯỢNG GÌ Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Mới vào thì những gì mình huân tập từ trong tạng thức của mình đó, Thiền Tông vô nó đẩy cái kia ra, rồi thấy, vậy thôi.

Thấy bao nhiêu cho nó thấy hết đi, rồi dần dần nó sẽ hết thấy, nó ra hết thì thôi. Giống như trong nhà mình chứa đồ gì, nó đi ra, thì mình thấy cái đó, mà trong nhà mình hết thì đâu còn có cái gì chạy nữa đâu, thì hết thấy, thế gian này nó là vậy.

☆• QUÊN LÀ ĐÚNG, VÌ TU THIỀN TÔNG LÀ TÀNG THỨC KHÔNG CÒN NỮA, NÓ PHẢI TRỞ THÀNH NHƯ LAI TÀNG LÀ CÁI KHO SÁNG TRUNG MỚI VỀ ĐƯỢC...

- HỎI: CON TU THIỀN TÔNG ĐƯỢC 3 NĂM NAY, CON BỊ QUÊN RẤT NHIỀU. CÓ LÚC CON ĐI XE CON LẠC VÀO TRẠNG THÁI KHÔNG BIẾT GÌ, CON HƠI LO, XIN THẦY CHỈ DẠY CHO CON!

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tu Thiền Tông CHẮC CHẮN BỊ QUÊN. Vì ngày xưa cái gì mình cũng đem vô nên mình nhớ. Giờ mình BUÔNG thì nó QUÊN. Cái này RẤT TỐT. Giờ sao đây?

Giờ thì thôi, sự sống của mình hàng ngày đó, mình phải lập một cái biểu đồ sống, mấy giờ làm gì, làm gì ghi rõ ra. Mình làm cái gì, nhìn vào biểu đồ là biết liền.

Hồi xưa mình lưu trong vỏ bọc tánh người, gọi là cái Tàng thức, giờ không lưu trong Tàng thức nữa, mình lưu bằng cái tờ giấy, dán vô tường. Ngày nay mình làm cái gì, mấy giờ làm cái gì, mình nhìn vô, mình nhớ, mình chỉ nhìn phớt qua mình nhớ nha.

Tu cái này mà QUÊN LÀ ĐÚNG, còn nhớ hoài thì làm sao. ĐÃ MUỐN CHO CÁI KHO TÀNG THỨC NÀY NÓ KHÔNG CÒN NỮA, NÓ TRỞ THÀNH NHƯ LAI TÀNG LÀ CÁI KHO SÁNG TRUNG, nếu sáng trung là mình phải quên cái kia, NÓ ÂM NÓ MỚI NHỚ. NÓ SÁNG LÀM SAO NÓ NHỚ. Thành ra mình phải dùng cái biểu đồ, biểu đồ làm việc hàng ngày hay hàng tháng gì đó.

☆● NHƯ LAI TÀNG LÀ GÌ?

- HỎI: XIN THẦY GIẢI THÍCH RÕ VỀ NHƯ LAI TÀNG, NHƯ LAI TÀNG LÀ NHƯ THẾ NÀO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tàng là cái kho. Như Lai là cái gì? LÀ NÓ CHỨA CÁI THANH TỊNH CỦA THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT ĐÓ.

Là cái kho. Nó chỉ cho cái nào? Là nó chỉ cho cái vỏ bọc Tánh Phật đó.

Nó nằm ở đâu? Nó nằm ở trong cái vỏ bọc tánh người. Nó làm cái nhân.

Bởi vậy, thành ra cái kho Phật mà nó sáng rồi là nó làm cái nhân kho Như Lai Tàng nó mới phát ra ánh sáng. Thành ra cái lực của vật lý nó chịu không nổi. Tất cả Công Đức đưa vào trong kho Như Lai hết, gọi là cái kho Tánh Phật đó.

Chữ Như Lai là cái chỗ Chân Như, là chỗ Tánh Phật đó. Vô đó nó sáng quá thành ra cái ông Thần mà quản lý cái tánh người ông không lại gần được.

Thì Tánh Phật mà chứa Công Đức nhiều mới gọi là KHO NHƯ LAI TÀNG. Tàng là cái kho. Như Lai là chứa cái tự nhiên không đến không đi, là cái gì? Là Thấy, Nghe, Nói, Biết, nó là tự nhiên như vậy, không đến không đi.

Vì thế mà người ta không hiểu người ta mới tu, đem ông Phật ra tu là sai. Người ta không hiểu mới đem ông Phật ra tu.

Chứ mình THẤY NÓ LÀ NHƯ VẬY, MÌNH ĐỪNG

CÓ VỌNG TƯỚNG NỮA THÌ THÔI, NÓ LÀ TỰ NHIÊN. TẠI NGƯỜI TA KHÔNG HIỂU CÁI NÀY. “NHƯ LAI TÀNG LÀ CÁI KHO CỦA TÁNH PHẬT CHỨA CÔNG ĐỨC”. CÁI ĐÓ GỌI LÀ KHO NHƯ LAI TÀNG.

● **Thầy trả lời câu hỏi 20 của Đào Tú Lan:**

- Phật Giới là nơi chư Phật sống. Như Lai Tàng là cái kho chứa nghiệp, nằm ở trong Trung âm thân.

Trung âm thân cấu tạo bằng điện từ âm dương. Khi trung âm thân vào Trung tâm vận hành luân hồi, điện từ âm dương này được hút trở lại trái đất để hòa với điện từ âm dương của trái đất làm nhiệm vụ khác.

Như Lai Tàng trong trung âm thân này không còn và mất luôn.

● **Câu hỏi 21 của Đào Tú Lan:**

NHƯ LAI TÀNG LÀ TÀNG CHỨA NHƯ LAI, LÀ KHÔNG ĐẾN KHÔNG ĐI, LÀ PHÁP THÂN THANH TỊNH CỦA CHÍNH MÌNH, CÓ PHẢI KHÔNG Ạ?

Thầy trả lời:

- Cháu trả lời như vậy hoàn toàn sai.

Như Lai Tàng là cái kho chứa nghiệp lành và nghiệp dữ, nghiệp thiện và nghiệp ác. Nghiệp này là ở thế giới nhân quả của trái đất.

Còn Pháp Thân Thanh Tịnh là cái nhà Thanh Tịnh để Kim Thân Phật ngự ở Phật Giới.

80

☆● GIẢI THÍCH RÕ VỀ NHƯ LAI TÀNG?

- BAN QUẢN TRỊ CHÙA THIỀN TÔNG TÂN DIỆU GIẢI ĐÁP:

- Như Lai, là cái chân Thật tự nhiên không hư hoại, chính là TÁNH PHẬT của mỗi người.

+ Tàng, là cái kho chứa, mà trong Thiền tông gọi là VỎ BỌC TÁNH PHẬT.

D.HIỆU THÊM

81

☆• **TRONG GIẢI ĐÁP NGÀY 16 THÁNG 6, BÁC CÓ NÓI CON NGƯỜI CÓ 3 THỨ: TÁNH NGƯỜI, TÁNH PHẬT VÀ THỨC. MÀ THỨC DO THẦN QUẢN LÝ, VẬY BÁC CÓ THỂ NÓI RÕ HƠN CÁI THỨC NÀY CỤ THỂ LÀ GÌ? VÀ VỊ THẦN CÓ THỂ TÁC ĐỘNG NHỮNG GÌ VÀO CÁI THỨC NÀY A?**

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Con người là có Tánh Người, suy nghĩ 16 thứ, Tánh Phật thì 4 thứ, còn cái Thức Biết là của ông Thần tác động vô để ông quản lý cái thân mình. Bởi vậy Tôi nói người ta tu có nhiều người họ nói rất nhiều về cái Thần Thức này nhưng mà họ không hiểu Thần Thức là cái gì?

Thần Thức là cái Tánh Thần nó ẩn trong thân con người của mình, nhưng mà nó không lệ thuộc vào Tánh Người mà chỉ là để kiểm soát. Có nghĩa là mình đi đâu nó dính tới đó, giống như ông đeo mình vậy đó, ông đeo cái thân mình, mình đi đâu ông đi đó.

Vì thế mà trong Đạo Thiên Chúa có cái câu này nè: Thánh Thần 2 vai giáp rất đúng, đạo Thiên Chúa nói rất đúng về Thánh Thần 2 vai giáp. Tôi hồng giải thích về

Thánh Thần trong đạo Thiên Chúa.

Thì mình ở đây, cái Thần Thức nó đeo mình, đó là ông thần đó, ông đeo để chi? Để lúc nào cũng thấy mình, mình không chạy đâu khỏi ông, cũng như nó dính vậy đó, còn bên kia thì Ông Thánh, ông thánh thì chỉ đi theo thôi, ông Thánh thì làm việc của Thánh, Ông Thần làm việc của thần.

Mình duy nhất chỉ có 2 tánh đó là Tánh Người và Tánh Phật.

Còn Thần thức là vị Thần theo dõi kiểm soát mình suốt dòng đời của mình, nếu ông này hết thời gian quản lý thì ông này ra, ông kia nhào vô đời ca.

Mình có 100 năm mà ông tới 500 năm lận, có nghĩa là vừa sanh ra thì ông nào kiểm soát có thể 1 đời thôi. Bởi vì ông kiểm soát được 5 đời, còn mình thì có 1 đời.

82

☆● NĂM THỨ TÁNH TRONG CON NGƯỜI MÌNH DO Đâu MÀ Có

- HỎI: DẠ THƯA BÁC, CON NGƯỜI CÓ 5 THỨ TÁNH, VẬY TÁNH THÁNH VỚI TÁNH CÔ HỒN LÀ CÔNG CỤ TỰ CÓ TRONG MỖI NGƯỜI CHỨ KHÔNG PHẢI DO TÁNH THÁNH HAY CÔ HỒN KHÁC DỰA VÀO PHẢI KHÔNG BÁC?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cháu muốn hiểu Tánh con Người có 5 thứ thì cháu phải hiểu tổ chức Trái Đất trước, sau cháu mới tìm hiểu Tánh Con Người thì mới đúng được!

Bác hướng dẫn cháu tìm hiểu về Trái Đất:

Trái Đất có tồn tại thì phải có đủ 5 phần:

1. Đất
2. Nước
3. Không khí
4. Lửa
5. Điện Từ Âm Dương.

5 thứ này hợp lại gọi là duyên hợp thành chuyển động, chuyển động và quay là do Điện Từ Âm Dương cuốn hút đất, nước, không khí, lửa thành hình Trái Đất. Gọi là sức hút vật lý của Điện Từ Âm Dương để kéo Trái Đất theo 8 phương 4 hướng thì Trái Đất mới tròn được.

Khi Trái Đất chuyển động tự phát ra qui luật vật lý là thành – trụ - hoại – diệt, thành – trụ - hoại – diệt này phát ra Nhân Quả và Luân Hồi. Vì vậy loài Người và vạn vật sống trên Trái Đất này phải sống theo chu kỳ thành – trụ - hoại – diệt, không người nào hay vạn vật nào thoát ra ngoài qui luật này được.

Bác hướng dẫn cháu tại sao con người có 5 thứ Tánh ?

Con người đầu tiên có là theo nhu cầu của Tánh Phật từ Phật Giới vào Trái Đất nhờ Kim Thân Phật xin vị Thần Chủ Trái Đất và Thần Mẫu, cũng gọi là Địa Mẫu cho Tánh Phật vào gia đình mượn thân và Tánh Người tạo Công Đức.

Vị Thần Chủ Trái Đất và Thần Mẫu chấp nhận, có sự đồng ý của Thánh Chủ Trái Đất và Thánh Mẫu, Tiên Chủ Trái Đất và Tiên Mẫu. Vì vậy khi Thân người được sanh ra có Tánh Người gồm 16 thứ: Thọ, tướng, hành, thức, tài, sắc, danh, thực, thù, tham, sân, si, mạn, nghi, ác và kiến chấp.

Căn bản con người có 2 thứ Tánh là Tánh Phật và

Tánh Người. Vì Thánh Chủ Trái Đất và Thánh Mẫu cùng Tiên Chủ Trái Đất và Tiên Mẫu chấp thuận cho Tánh Phật mượn Thân và Tánh Người tạo Công Đức nên 6 vị này phải đề cử:

1. Thần Chủ Trái Đất và Thần Mẫu phải đề cử Thần Thừa Hành theo quản lý Tánh Phật khi mượn Thân và Tánh Người, nếu tạo được Công Đức Vô Lượng thì tổ chức lễ tiễn Tánh Phật đem khối Công Đức trở về Phật Giới, có sự chứng kiến của Kim Thân Phật từ Phật Giới phân thân vào Trái Đất rước Tánh Phật và khối Công Đức ra Tầng Bình Lưu chờ ngày trở về Phật Giới.

Nếu Công Đức trung bình và ít thì hướng dẫn theo Hoa Tiêu của Vị Phật từ Phật Giới vào Tầng Bình Lưu của Trái Đất làm Hoa Tiêu rước về.

Còn nếu Tánh Phật mà mượn thân và Tánh Người tạo nghiệp gì thì thực thi nhân quả nghiệp đó.

2. Thánh Chủ Trái Đất và Thánh Mẫu:

Phải đề cử Thánh Thừa Hành theo giúp đỡ Tánh Phật mang Thân và Tánh Người sống trong Nhân – Nghĩa – Lễ - Trí – Tín, để chờ đến ngày vị Phật cho công bố Công Thức tạo Công Đức, đến học để có Công Đức mang trở về Phật Giới.

3. Tiên Chủ Trái Đất và Tiên Mẫu:

Phải đề cử Tiên Thừa Hành theo giúp đỡ Tánh Phật mang Thân và Tánh Người sống an vui và nhàn hạ, cũng để chờ đến ngày vị Phật cho công bố Công Thức tạo Công Đức, đến học để có Công Đức mang trở về Phật Giới.

Như vậy mỗi người có tất cả là 5 thứ Tánh là vậy!

(Trích giải đáp chủ đề “PHÁP LUÂN CÔNG CỐ

GIẢI THOÁT? BỂ CONG THỜI GIAN? DẸP VỌNG TUỞNG? HỆ MẶT TRỜI?” tại chùa Thiền Tông Tân Diệu Long An, nơi chuyên dạy Giác Ngộ Giải Thoát).

83

☆• BAN NGHI LỄ THẦN, THÁNH, TIÊN THỰC CHẤT CÓ PHẢI TÁNH THẦN, TÁNH THÁNH, TÁNH TIÊN TRONG THÂN CỦA MÌNH KHÔNG?

- HỎI: BAN THẦN, THÁNH, TIÊN NÀY XUẤT HIỆN TRƯỚC GIỮA HAY SAU NHỮNG LẦN THỬ CỦA CÔ HỒN A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ trái đất này có tan rã thì ban Thần, Thánh, Tiên nó vẫn còn. Tất cả cái trung âm thân ở đây thì một là vô ban Thần, hai ban Thánh, ba ban Tiên.

Còn anh không vô thì anh làm ngạ quỷ. Có nghĩa là 4 cái loại trung âm thân này nó có 1 lượt, cái loại mà không tuân thủ nhân quả thì nó là loài ngạ quỷ, còn loại nào tuân thủ nhân quả thì nó là Thần, Thánh, Tiên.

Có nghĩa là trái đất có thì 4 cái loài này đều có hết, còn cái loài địa ngục thì khi nó phạm tội thì nó mới sản sanh ra cái này. Con hiểu cái TUỞNG PHẢN này mới được.

■ TRONG TẤT CẢ CÁC TRƯỜNG HỢP BAN NGHI LỄ THẦN THÁNH TIÊN LUÔN XUẤT HIỆN HAY CÓ TRƯỜNG HỢP KHÔNG?

- Cái này có cái nhiệm vụ thì mới xuất hiện chứ không phải lúc nào cũng xuất hiện. Thí dụ cái thực thi nhân quả cái người bình thường, nó thực thi nhân quả tự nhiên tới ngày chết là nó chết thôi. Nhưng mà cái người mà nó hiểu được sâu cái này nó biết trước nhen, vào ngày đó

tôi sẽ chết, mà người ta gọi là thần giao cách cảm đó. Thì cái người nào mà đi vào tần số âm nhiều biết số mình sẽ chết vào thời gian... bởi vì nó liên lạc được với cõi âm.

Cũng giống như con mà kỹ sư về địa chất đó, con đi tới vùng đó con biết, người bình thường họ không có biết, địa chất nó nhìn thấy cái đất này như thế nào nó nói được, còn anh không phải kỹ sư địa chất thì anh không có biết. Đó thế giới này nó là vậy, anh mà ở tần số âm thì anh sẽ nói chuyện được với âm, đoán được cái tương lai. Vì cõi âm mà hợp thì nó biết hết. Cõi âm mà nó hợp nó mới giải quyết được cái này.

Bây giờ trái đất này nó đánh lộn là cõi âm chứ không phải mình đánh đầu. Nó sai mình đánh chứ không phải mình chủ động đánh đầu, mà cái này nói sâu thì không nên.

- CÓ TRƯỜNG HỢP NÀO SAU KHI ĐƯỢC BAN NGHI LỄ THẦN, THÁNH, TIỀN NHẮC NHỞ TRUNG ÁM THÂN MÀ TRUNG ÁM THÂN ĐÓ BỊ QUÊN VÀ BỊ THẬP LOẠI CÔ HỒN LỬA HAY KHÔNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ vô đây con phải hiểu CỐ BẢN như thế này nè:

+Tánh Phật mượn thân, tánh người có 16 thứ tánh.

+ Tánh Thánh giúp cho con sống nhân, lễ, nghĩa, trí, tín.

+ Tánh Tiên giúp cho con sống nhàn hạ, đừng có tu, đừng có làm cái gì hết đó.

+ Tánh người do cái tướng nên cô hồn mới xúi con làm cái gì đó, mà con làm theo cái đó thì con chết.

Con phải hiểu cái CỐ BẢN này nè :

+ Thần thì thực thi nhân quả.

- + Con người là công cụ.
- + Tánh Phật thì điều khiển tánh người làm Công Đức.
- +Thánh thì sống trong nhân nghĩa.
- + Tiên sống nhàn hạ, đừng có tu.
- + Cô hồn xúi đủ thứ hết.

Giờ con suy nghĩ đi, con sống VỚI TÁNH NÀO NHIỀU THÌ CON LÀ NGƯỜI ĐÓ ĐÓ. Nếu mà con cứ tưởng đủ thứ, TƯỚNG LÀ AI? Mấy ông kia nhào vô kêu con tưởng, rồi con tưởng nên mới có chuyện này, chuyện kia.

Tánh Tiên là tánh sống nhàn hạ, con cứ lo cho gia đình, tổ quốc đi thì ai dụ con được. Tại con thích tưởng nên mới làm này làm kia. Đi sâu vào cái này khó nói lắm. Khi nào Giáo Lý ra thì tự động sẽ biết. Nói trên nguyên tắc là nói có sách mách có chứng, sách chưa xuất bản nên chưa nói được.

84

☆• 16 THỨ TÁNH NGƯỜI, MÌNH CÓ THỰC SỰ HIỂU VỀ NÓ?

- HỎI: BAN BỆ THẦN THÁNH TIÊN QUẢN LÝ TRÁI ĐẤT NÀY MÀ TẠI SAO KHÔNG KIỂM SOÁT ĐƯỢC THẬP LOẠI THÁNH Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ con thấy một quốc gia có cảnh sát chứ gì, nhưng mà có kiểm soát được mấy tên cướp giết không? Thì thế giới âm nó cũng vậy thôi, người ta kiểm soát trên cái mặt nhân quả, còn cái mặt tối thì không thể quản lý được.

Bây giờ con hỏi xong rồi con mới hiểu được cái Tánh người của con, 16 THỨ TÁNH NGƯỜI.

Trong 16 thứ tánh người này có Tánh Thánh và Tánh Tiên yểm trợ con. Nhưng mà lơ là một cái, con mà phát ra cái Tướng nhiều, cô hồn mà nó bắt được cái tần số này là nó nhào vô, thì mấy ông kia ổng trở tay không kịp. Nó vô nó làm cái gì nó làm, ông kia tới lại thì nó đã xuất ra rồi.

Vì thế mà có nhiều người phạm pháp, rồi họ tự hỏi “Tại sao tôi lại làm cái này?”. Họ không hiểu nguyên lý thế giới Âm này. Có nhiều người thấy hiền mà tự nhiên gây tai nạn, gây cái thảm họa.

Khi Thiên Tông ra đời rồi thì ai mà hiểu được cái tổ chức con người, thì mới hiểu được cái thế giới này, còn không hiểu thì nói tùm lum thôi. Mà nói đúng ra cái phạm vi này cũng không được quyền nói rộng. Giáo Lý mà được ra đời thì tụi con khai thác bác sẽ nói hết cho nghe. Giáo Lý chưa được ra đời thì bác không được quyền phơi bày cái ánh sáng trong cái quyển Giáo Lý ra được.

85

☆● PHÂN TÍCH CÁC THỨ TÁNH TRONG CON NGƯỜI VÀ NHIỆM VỤ CỦA CÁC THỨ TÁNH ẤY?

■ **VIỆC CON NGƯỜI CÓ 5 THỨ TÁNH, LÀ CÓ SẴN TỰ NHIÊN HAY SAO Ạ?**

■ **CHỌN 1 TRONG 5 TÁNH ĐỂ SỬ DỤNG LÀ DO ĐIỀU GÌ TRONG CON NGƯỜI QUYẾT ĐỊNH?**

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Nhiệm vụ của mỗi thứ Tánh trong con người như sau:

1/ Tánh Người: Do điện từ Âm Dương cuốn hút thân tứ đại nên tự động phát ra Tánh Người, có 16 thứ, là công cụ cho Tánh Phật tạo Công Đức.

2/ Tánh Phật: Là Điện Từ Quang, là sự sống của con người, mượn thân và Tánh Người tạo Công Đức.

3/ Tánh Thánh: Có nhiệm vụ trợ giúp Tánh Người sống thánh thiện, tức sống trong Nhân – Nghĩa – Lễ – Trí – Tín.

4/ Tánh Tiên: Có nhiệm vụ trợ giúp Tánh Người sống nhân hạ, để đời ngày vị Phật cho công bố Công Thức dạy tạo Công Đức, để Tánh Người tạo Công Đức cho Tánh Phật trở về Phật Giới.

Nhưng bị Tánh Ngạ Quỷ chiếm lấy và làm chủ Tánh Người, tạo ra những gì mà Tánh Ngạ Quỷ muốn v.v...

5/ Tánh Thần: đứng nhìn 4 thứ Tánh này điều khiển Thân và Tánh Người làm gì, sau cùng thực thi nhân quả.

■ VIỆC CON NGƯỜI CÓ 5 THỨ TÁNH, LÀ CÓ SẴN TỰ NHIÊN TỪ KHI TƯỢNG HÌNH TRONG TỬ CUNG MẸ, HAY CHỈ PHÁT RA KHI CÁI TƯỢNG TRONG TÁNH NGƯỜI THÌ MỚI BỊ 4 LOÀI KIA NHẬP VÀO ĐỂ THỊ HIỆN RA TÁNH CỦA LOÀI ĐÓ?

– Con Người có 5 thứ tánh, cháu xem trong hình “Ngũ sắc” tự biết. Đây là Quy luật Tổ chức tánh Người ở Trái đất này.

+Tánh Phật vào Trái đất, vào gia đình xin làm con cha mẹ, mượn thân và tánh Người tạo Công Đức. Nhưng thân và tánh Người duyên hợp theo Quy luật Vật lý. Mà

Trái đất này do:

Thần - Thánh - Tiên làm chủ, sống trong khuôn phép Vật lý. Còn loài Nga Quỷ không nằm trong Quy luật Vật lý, mà đứng ngoài để “tham gia” vào cái Tướng của tánh Người. Thấy tánh Người nào Tướng gì, thì loài Nga Quỷ này, cho thỏa mãn cái Tướng của tánh Người ngay! Nga Quỷ không có nhiệm vụ gì trong tánh Người. Đứng ngoài làm đủ thứ trò, nhất là Linh thiêng, để tánh Người thích, rồi dụ tánh Người lập ra này, lập ra kia để dụ những tánh Người nào Tướng nhiều làm theo.

Do đó, mà ở Trái đất này mới có nhiều thứ Tướng là vậy.

Vì vậy, vị Phật mới vẽ “Sơ đồ tánh con Người có tánh loài Nga Quỷ”. Đẹp tánh Tiên không nằm trong “Tổ chức” của tánh Người là vậy.

■ THƯA BÁC, VIỆC CHỌN 1 TRONG 5 TÁNH ĐỂ SỬ DỤNG LÀ DO ĐIỀU GÌ TRONG CON NGƯỜI QUYẾT ĐỊNH?

- Có 2 phần:

1. Do nghiệp của mỗi con người quyết định.
2. Do cái Tướng của con người quyết định.

■ THƯA BÁC, CÙNG 1 LÚC CON NGƯỜI CÓ THỂ PHÁT RA MẤY THỨ TÁNH? HAY MỖI TÁNH CHỈ THỊ HIỆN LẦN LƯỢT TÙY THEO MỤC ĐÍCH?

Tùy theo cái Tướng của mỗi con người!

(Trích giải đáp Thiền Tông “Tam giáo đồng nguyên” ngày 7/12/21 tại chùa Thiền Tông Tân Diệu Long An, nơi chuyên dạy Giác Ngộ Giải Thoát).

PHẦN II: QUY LUẬT NHÂN QUẢ VÀ NGUYÊN NHÂN

1

☆• TRÊN TRÁI ĐẤT NÀY CÓ LỚP ĐẤT NHÂN QUẢ. XIN THẦY GIẢI THÍCH THÊM VỀ PHẦN NÀY.

Hỏi: Con có nghe trong lời dặn dò là trên trái đất này có một lớp đất gọi là đất nhân quả, xin thầy giải thích thêm về phần này.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

Hình thành trái đất này thì đầu tiên là cái Trung Tâm Vận Hành là nó không có cái gì hết đó, thì Ban Bệ Trời Tứ Thiên Vương mới kéo điện từ âm dương cho nó quay, sau đó nó kéo hành tinh lửa vô. Mà cái hành tinh lửa là phải chú ý cái này, trong hành tinh lửa nó một khối đá gọi là đá Mão Nhiệt Vương, khí hydro nó bám vào đó để nó cháy thì gọi là Hành tinh lửa, mà cái quay này thì lớp đất ngoài là lớp đất bảo vệ, lớp trong là lớp chịu nhiệt.

Lớp đất ngoài thì gọi là đất nhân quả, cái đất này nó đứng thì nó không có sanh, nó quay nó mới sanh, trái đất nó luân chuyển để chi, để tất cả cây cối, con người và vạn vật sống ở đây phải đi theo THÀNH, TRỤ, HOẠI, DIỆT gọi là đất nhân quả.

Nhân quả là Thành, Trụ, Hoại, diệt. Bởi vậy mình làm phước thì được phước, ác thì gặp ác, nó theo cái quy luật vật lý chứ không phải đơn giản đâu, nó theo cái quy luật vật lý. Cái trái đất này gọi là ĐẤT NHÂN QUẢ, mà nhân quả này không phải tự nó làm được, nó phải phối hợp nhiệt độ nè, rồi không khí, điện từ... rồi nó mới trở thành đất nhân quả được, nếu mà đất này nó không có quay mà nó không phụ thuộc vào những yếu tố nước, điện, nhiệt độ... thì nó không thành nhân quả được.

Vì thế mà ông Phật bảo lớp đất đỏ là Đất Nhân Quả, bởi vì mình ở đây, mình ăn cái gì của đất này, mình phải đi theo cái chu kỳ Thành, Trụ, hoại, diệt của đất, gọi là Đất Nhân Quả.

Vì thế mà luật pháp nhà nước cũng căn cứ vào cái nhân quả để mà làm hình phạt. Anh giết người đã man phạt khác, giết bình thường phạt khác, giết tình cờ phạt khác. Ăn cắp cũng vậy, tùy vào nhiều hay ít, vô tình hay cố ý mà định tội. Luật pháp nó cũng căn cứ vào nhân quả mà nó làm ra cái hình phạt này.

2

☆• NHÂN DUYÊN LÀ GÌ, TẠI SAO CÓ NHÂN DUYÊN NÊN CÓ NHÂN QUẢ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ, mình muốn hỏi về cái nhân duyên, nhân quả, mình phải hiểu thế này nè:

Trái đất này nó quay, nó quay bằng cách nào? Nó quay một chiều nó hút vô, một chiều nó đẩy ra. Giống như cái bánh xe, ai để ý cái bánh xe mà nó chạy đó, khi mà nó cán nước nó hút vô, mà nó hết cán nước nó đẩy nước ra. Thì cái lực này nó cũng vậy.

Vì thế mà, mình sống ở đây thì bắt buộc phải hút vô Trái đất, thì từ Trái đất nó mới phát ra được, là lực này.

Vì thế mà, con người sống ở đây phải ăn thức ăn của Trái đất này, rồi để nó đi theo chu kỳ của nó. Giống như cái cây mình trồng xuống, nó phải hút phân, để chi? Nó sanh ra hoa quả. Đó, cái lực hút của nó. Còn mình cũng vậy, mình phải ăn thực phẩm ở Trái đất này, để chi? Để nó phát ra cái chu kỳ “Thành - Trụ - Hoại - Diệt”. Đó là

quy tắc nhân quả luân hồi của nó là vậy.

+ Luân hồi là: Trái đất này nó quay một vòng 365 ngày trở về chỗ cũ, quay gọi là luân, về chỗ cũ gọi là hồi, Đức Phật gọi là Luân hồi.

Giờ, Thiên tông người ta mới giải mã được chữ “Luân hồi”. Chữ ngày xưa nói thật, mấy ông thầy bảo chứ:

- Ai ở đây cũng bị luân hồi. Hỏi: Giải thích sao?

Hoàn toàn không giải thích được mà chỉ nói thôi như vậy thôi.

3

• **TRONG 80 CÂU KỆ PHẬT TÁNH ĐỨC PHẬT DẠY CÓ ĐOẠN: “TUỐNG NƯỚC KHI ĐÃ VƯỢT LÊN. LÊN CAO ĐẾN ĐỈNH LẠI RƠI VỀ NGUỒN”. Ý NGHĨA CÂU NÀY NHƯ THẾ NÀO?**

• **THIÊN TÔNG NÓI RÕ NHÂN QUẢ LUÂN HỒI DO ĐÂU MÀ CÓ?**

Trưởng ban trả lời:

-Trong bài kệ 80 câu của Đức Phật dạy các Tánh của Phật Tánh, trong đó có “Tánh Hay Nghe”. Tánh hay nghe này, nó là một trong 4 thứ của Tánh Phật. Khi Tánh Hay Nghe này phát ra tiếng, tùy theo tiếng lớn hay nhỏ, và tùy theo không gian xung quanh, tiếng đi xa hay gần. Khi hết lực đẩy tiếng đi, thì tiếng ấy trở lại nơi xuất phát. Vì vậy Đức Phật đưa hình tượng của nước để ví dụ tiếng nói này bằng câu:

Như nước mặt biển phún lên.

Lên cao đến đỉnh lại rơi về nguồn.

Căn cứ vào lời của Đức Phật dạy, khi tiếng của con

người nói ra, tùy theo lực nói và hoàn cảnh không gian xung quanh mà tiếng nói vang đi xa hay gần. Khi hết lực vang của nó thì tiếng nói phải trở lại “Tánh Pháp” của Phật Tánh đang ẩn trong vỏ bọc Tánh người. Còn người nào nói vang đi mãi, thì vị này tưởng tượng ra để nói, không phải là sự thật.

● **LỜI ĐỨC PHẬT DẠY LÀ CHÂN LÝ. CHÚNG TÔI XIN ĐƯA RA 6 CÁI CHỨNG MINH NHƯ SAU:**

1. Nhân Quả.
2. Luân Hồi.
3. Điện Từ.
4. Âm Dương.
5. Vật lý.
6. Tồn Tại.

Chứng minh thật rõ như sau:

1. **NHÂN QUẢ:** Trên đời này, bất cứ việc gì hình thành ra, đều phải như sau:

- Tưởng tượng, suy nghĩ là đầu tiên, tức cái **NHÂN** ban đầu.

- Bắt tay vào làm xong là có **KẾT QUẢ**.

Hai danh từ này gọi chung là **NHÂN QUẢ**.

2. **LUÂN HỒI:** Mọi sự mọi vật trên trái đất này nó phải luân chuyển, tức “Luân Hồi”, không đứng yên một chỗ được.

- Lớn lao như hành tinh, còn nhỏ nhất là điện từ, cái nào nó cũng phải luân hồi cả.

3. **ĐIỆN TỪ:** Dù vật lớn hay nhỏ gì, đều do điện từ cuốn hút luân chuyển để tồn tại. Lớn như trái đất, nhỏ

như vi trùng. Không động vật hay thực vật nào thoát ra ngoài Định Luật này được.

4. **ÂM DƯƠNG:** Từ loài người cho đến tất cả các loài động vật hay thực vật, đều phải sống theo Quy Luật Vật Lý Âm Dương để sanh hóa, chứ không có loài nào thoát ra ngoài định luật này được.

5. **VẬT LÝ:** Những hiện tượng xảy ra hàng ngày là một cách tự nhiên, hoặc do con người tạo ra, chứ không có “Bàn tay quyền năng” nào làm ra việc này, mà chỉ có bàn tay và khối óc của con người làm ra thôi.

6. **TỒN TẠI:** Tất cả như Loài người, Động hay Thực vật, loài nào tồn tại cũng phải qua Công Thức Vật Lý Âm Dương, chứ không công Thức nào khác.

● **Thiên Tông nói rõ ra Nhân Quả Luân Hồi là cái gì? Đó là:**

1. Bí Mật của trái đất là: Điện Từ Âm Dương cuốn con người trên trái đất này đi luân hồi.

2. Trên trái đất này có 1 lớp đất gọi là lớp đất nhân quả, lớp đất trong là cách nhiệt, lớp đất sau cùng là lớp đất nhân quả, bởi vậy ai sống trên trái đất này đều phải chịu quy luật nhân quả hết, không ai thoát ra được. Vì vậy, con người mới Sanh - già - bệnh - chết, vạn vật thì Thành - trụ - hoại - diệt, nó đi theo quy luật này, từ con người cho đến vạn vật trên trái đất đều phải tuân theo chu kỳ này. Chỉ có chùa Tân Diệm mới nói ra Nguồn Gốc Nhân Quả này thôi.

Trích sách Thiên Tông “Những câu hỏi về Thiên Tông” của soạn giả Nguyễn Nhân.

4

☆• KHI CHẾT, NHÂN QUẢ ĐI ĐÂU, HIẾU SAO CHO ĐÚNG?

- HỎI: THỌ MẠNG CÒN, NẾU BỊ TAI NẠN DO BÊN ÂM HẠI THÌ THẦN NHÂN QUẢ SẼ LÀM NHƯ THỂ NÀO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái Thần nhân quả này nè, khi mình mất rồi, là ông Thần ông sẽ coi cái tần số của mình, nó có 12 cái tần số đó.

Nếu mà tính theo cái Thiên Tông thì nó có 13 cái tần số đó: 12 tần số luân hồi và 1 tần số Giải Thoát đó.

Cái nhân quả nó nằm ở cái điểm nào thì nó thực thi bằng cái điểm đó. Chứ ông không có theo dõi đâu, bây giờ kết quả xong rồi, ở ngoài đời anh làm cái gì thì làm mà kết quả nó đã xong rồi thì ông Thần ông sẽ thực thi ở cái điểm đó. Chỉ có vậy thôi, đơn giản, ông không cần phải kiểm soát gì hết. Mạng sống kết thúc rồi, nó sẽ hiện ra.

Bởi vậy, bây giờ thời văn minh cao người ta hiểu được, anh đi làm bao nhiêu thì tới tháng tôi xuất tiền ra tôi trả bấy nhiêu cho anh vậy thôi.

Khỏi cần điều tra, nó hiện lên mà. Thì trong suốt cuộc đời của mình, khi mình hết làm việc nữa, nó hiện ra cái gì, thì Thần thực thi nhân quả cái điểm đó đó.

12 cái điểm luân hồi, nằm ở đâu thì thực thi cái đó, chỉ đơn giản vậy thôi, chứ không phải ngồi đó mà tính đâu, nó hiện ra hết.

Anh làm suốt cuộc đời anh, chết, cái gì trội ra, thực thi nhân quả chỗ đó.

5

☆• Ở TRÁI ĐẤT NÀY TU CÁI GÌ CŨNG BỊ NHÂN QUẢ KỂ CẢ TU THIỀN TÔNG CŨNG BỊ NHÂN QUẢ.

■ TU THIỀN TÔNG CÓ BỊ NHÂN QUẢ KHÔNG?

Thầy Nguyễn Nhân chia sẻ:

-Ở trái đất này TU CÁI GÌ CŨNG BỊ NHÂN QUẢ HẾT ĐÓ, KỂ CẢ THIỀN TÔNG CŨNG BỊ NHÂN QUẢ. Cái câu này nói ra nghe nó lạ lắm phải không? Tu mấy cái kia đều bị nhân quả, tu Thiền Tông là để thoát ra khỏi quy luật nhân quả mà tại sao nói tu Thiền Tông cũng bị nhân quả?

Bây giờ mình suy luận TU LÀ CÁI GÌ? Tu là mình làm cái chuyện gì đó để nó đạt đến mục đích, thì bây giờ mình mà tu thành Thánh thì nó thành Thánh, mình tu Thành Phật thì nó thành Phật. KHÔNG NHÂN QUẢ CHỨ LÀ CÁI GÌ, CÁI NHÂN CON TU LÀ PHẬT THÌ QUẢ SẼ LÀ PHẬT. Cũng bị nhân quả chứ sao không, nhưng mà NHÂN QUẢ VĨNH VIỄN, còn cái kia là nhân quả có thời gian.

6

☆• THIỀN TÔNG RA ĐÒI BÍ MẬT TRÁI ĐẤT NÀY ĐÃ MỞ RA. ĐÓ LÀ GÌ?

- HỎI: VIỆN CHỦ ĐÃ CÔNG BỐ 60% PHẦN TUYỆT MẬT, NHƯ VẬY LÀ ĐÃ NÓI TRẮNG RA CHƯA HAY LÀ CÒN ẮN Ý?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ đó, 40% Tuyệt mật nó không có chuyện gì khó hết đó, nhưng mà có điều mình không có nói được,

tại vì ông Phật ổng không có cho nói đâu.

Bây giờ cái Đạo Phật mấy ngàn năm nay ổng dạy cái gì?

Hoàn toàn mấy ngàn năm nay là ổng dạy đi hưởng phước này, phước kia thôi, hoàn toàn không có dạy Giải Thoát.

Bây giờ đi ngược dòng lịch sử 2560 năm về trước, Đức Phật không có dạy Giải Thoát. 2561 năm bây giờ mới bắt đầu dạy, mới công bố năm rồi. Chánh thức bắt đầu dạy Công Thức Giải Thoát.

Nói thiệt là, đầu tiên tôi viết sách ra cũng không dám nói chữ Giải Thoát nữa, tại vì chưa đến thời kỳ nói. Chữ GIẢI THOÁT này phải đợi đến khi nào công bố HUYỀN KÝ mới được quyền nói. Mà công bố ra phải đúng luật pháp chứ không phải ấy đâu. Công bố Huyền Ký mà không đúng luật pháp là đẹp rồi chứ không phải đợi đến bây giờ đâu, không được tồn tại gần 1 năm nay đâu. Đó, thành ra đừng có mong.

Tất cả 5 pháp môn tu trước là Đức Phật dạy để đi hưởng phước trong Trái đất này hoặc là ở Tam giới thôi chứ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI LÀ HOÀN TOÀN KHÔNG CÓ DẠY.

Nói thật ra nếu mà nói cái này nó rung động cả những người mà tu theo Đạo Phật chứ không ít đâu. Có nghĩa là mấy ngàn năm nay người ta tu cái gì? Có ai tuyên bố câu: “Tôi dám dạy Giải Thoát” không? Hoàn toàn không dám nói câu này.

Tại sao người ta có uy quyền lớn mà tại sao không dám nói, người ta không có hiểu. Mà bây giờ, cũng may

là mình được nhà nước cho phép công bố Huyền Ký ra, thì bây giờ cái thời gian nó không còn dài, thành ra đừng có nói đến cái chuyện 40% có nói ra hay không?

Dám nói không? Người nào có khả năng dám nói thì 40 phần tôi sẽ nói từng phần cho công bố. Ai dám cái này, chứ tôi thì nói đúng ra, tôi chỉ là người nhận được tập Huyền Ký, tập hợp ở đây để tôi nói chuyện Giải Thoát, nói cái QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI THÔI.

Nhiệm vụ của tôi rất đơn giản:

1. Là giải thích về pháp môn Thiền Tông này.
2. Là dạy về QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI.
3. Nói CÔNG THỨC TRỞ VỀ PHẬT GIỚI.

Đây là cái CÔNG THỨC chùa Thiền Tông đầu tiên trên thế giới được quyền nói 3 cái này thôi. Không nói cái thứ tư. Cái thứ tư là phải giao cho ai có chức, có quyền người ta nói, tôi cung cấp cho.

Ai muốn nói, đến đây tôi cung cấp, tôi đứng ra tôi nói thôi, cái người công bố phải chịu trách nhiệm, chứ tôi không công bố cái đó.

- HỎI: Ở ĐÂY CON MUỐN HỎI LÀ CÁI 60% ĐÃ TUYÊN BỐ RỒI ĐÓ, ĐÃ NÓI TRẮNG RA CHƯA HAY VẪN CÒN ẨN Ý Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Thì bây giờ nói 60% là gì:

+ Con người mình từ đâu có?

+ Hình thành như thế nào?

+ Tánh người như thế nào? Hình thành như thế nào?

- + Thân người tan rã như thế nào?
 - + Tánh người tan rã như thế nào?
 - + Con Đường trở về Phật Giới ra sao?
 - + Công Đức tạo như thế nào?
 - + Phước đức tạo như thế nào?
- Đã nói hết rồi, còn cái gì nữa.

Mà Đạo Phật muốn Giác Ngộ Giải Thoát là mình chỉ hiểu cái này thôi, đừng có tìm chi nữa cho mất công. Lo thực hành đi rồi chạy về qua bến thành Phật mở Phật Nhân muốn biết cái gì cũng được.

Giống như ông Thích Ca, ông muốn nói cái gì cũng được. Mình ở đây mình nói, ông nhìn thấy ông biết mình chứ mình đâu có thấy ông. Thì cái nhiệm vụ vậy thôi chứ đừng có mong 40% kia.

Bây giờ tôi nói thật những cái chuyện mà cãi cọt trên youtube, trên facebook đó, chưa có cái gì mà như đã muốn vỡ ra thì làm sao cái chùa Tân Diệu này dám nói cái Bí Mật của Trái Đất này.

Mà bây giờ **BÍ MẬT CỦA TRÁI ĐẤT NÀY ĐÃ MỞ RA ĐƯỢC:**

1- Cái điện từ Âm dương nó cuốn Trái đất để nó đi luân hồi. Đây là cái điểm thứ nhất.

2- Thứ hai, trên cái trái đất này nó có cái lớp đất gọi là **ĐẤT NHÂN QUẢ**. Lớp đất sâu cùng, trong thì đất cách nhiệt, ngoài cùng là lớp **ĐẤT NHÂN QUẢ**.

Bởi vậy ai sống ở đây, trên Trái đất này đều phải bị quy luật nhân quả hết. Không ai thoát ra được, con người ta ngồi ở đây, ăn ở đây, sống ở đây đều theo nhân quả

của trái đất, không có cách nào mà thoát ra được hết.

Vì thế mà con người mới Sanh, Già, Bệnh, Chết theo cái chu kỳ đó. Từ con người, vạn vật, cây cỏ, hoa lá hoàn toàn đi theo cái chu kỳ này, do cái BỀ MẶT TRÁI ĐẤT NÓ TẠO RA.

Mà đây là cái chuyện BÍ MẬT NGÀY XUA CHƯA CÓ AI BIẾT CÁI NÀY, CHƯA CÓ AI HIỂU.

Bây giờ Thiền Tông Tân Diệu nói ra rồi, trước đó hỏi “Nhân quả là gì?”. Không có ai biết, mà chỉ nói làm ác gặp ác, làm lành gặp lành, chỉ có vậy thôi chứ không hiểu tại sao? Không hiểu cái NGUỒN GỐC CỦA NÓ, TẠI SAO NÓ NHƯ VẬY?

Thì bây giờ nói như vậy là đã quá mức rồi, nếu mà nói trắng ra nữa thì thôi cái chùa này 24 tiếng đồng hồ nó đốt luôn đó. Thôi, đừng có hỏi 40% đó nữa, lo TRỞ VỀ PHẬT GIỚI ĐI, về đó rồi biết hết. Về đó thành Phật, là 1 vị Toàn Năng Toàn Giác, biết hết.

Thì mình kiếm ông đó đi, cũng giống như mình đi học lớp 12 thì mình biết hết, mới học lớp 1 mà đòi trèo lên lớp 12 là sao? Thì ráng đi!

7

☆● BÍ KÍP THIỀN TÔNG CÓ LIÊN QUAN GÌ ĐẾN SỨC HÚT TRÁI ĐẤT?

+ HAI TẦNG KHÍ QUYỂN NÀO CÓ Ý NGHĨA ĐỐI VỚI NGƯỜI TU THIỀN TÔNG.

- HỎI: CÁC TẦNG KHÍ QUYỂN NÀY CÓ Ý NGHĨA GÌ TRONG ĐẠO PHẬT KHOA HỌC THIỀN TÔNG KHÔNG THƯA BÁC?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Đạo Phật Khoa Học Thiên Tông thì nó giải thích như thế này:

Cái tầng mà Đới Lưu Mạnh gọi là sức hút vật lý mạnh thì từ Trái Đất lên 8 cây số. Để chi?

+ Để cho cái sức hút vật lý cho mạnh để nó sinh sản nó biến hóa, từ con vi trùng mà nó phải biến hóa, ở trong thế gian này nè nó biến hóa đơn bào nó cứ biến hóa liên tục, liên tục nó phải nằm trong cái sức đới lưu mạnh.

+ Vì thế mà tất cả những con vi trùng mà đem lên cái tầng đới lưu nhẹ nó không sinh sản được, các nhà khoa học nó thí nghiệm vậy đó.

+ Rồi cái tầng mà Đới Lưu Nhẹ thì nó từ 10 cây số trở lên thì cái sức hút nó yếu hơn.

Để chi?

+ Để nó dùng cho những cái gọi là người ta đi du hành không gian đó, nó sắp xếp cho mấy người du hành không gian phải đi vô trong cái tầng đó chứ không phải Đới Lưu Mạnh du hành không gian không được, nó đi chậm lắm.

+ Rồi tầng thứ 3 nữa gọi là Tầng Bình Lưu là có không khí nhưng mà không khí không giao động, nó bình thường giống như cái biển không sóng đó.

Để chi?

+ Để Chư Phật vô đó ở nó không có đới bụng, nó không có bị ma sát của vật lý nó không cảm thấy đới, ngồi đó để chi?

– RƯỚC TÁNH PHẬT ĐI VỀ PHẬT GIỚI LÀ PHẢI NGỒI Ở TRONG TẦNG BÌNH LƯU MỚI ĐI VỀ ĐƯỢC. NÓI ĐÚNG RA CÁI TẦNG BÌNH LƯU LÀ

ĐỀ CHO CHƯ PHẬT NGŨ.

+ Rồi ra 1 cái tầng gọi là Tầng Âm Lạnh, nó lạnh tới bảy mươi mấy độ đó, không khí con chịu không nổi đâu.

+ Rồi nó ra 1 cái tầng gọi là Tầng Khí Nhiệt nữa, là sao? Sức nóng bao nhiêu ánh sáng mặt trời nó vô nó bị giữ ở đó hết.

+ Rồi ở dưới đó thì nó có cái tầng Ozone để nó cản sức nóng và cái tia cực tím của Mặt Trời xuống.

Đây là cái tổ chức của Trái Đất mà Thiên Tông đã giải thích như vậy, còn khoa học nó giải thích hơi khác 1 chút nhưng mà nó không ngoài cái qui luật này. Cái Tầng thì Thiên Tông nó giải thích khác 1 chút, còn cái mà cây số của khoa học nó giải thích khác 1 chút, nhưng mà không biết ngày xưa ông Phật ổng tính bằng cái gì, ổng nói là cái bán kính của cái Tam Giới này là 5 tỷ cây số, bán kính thôi, còn đường kính là 10 tỷ cây số. Rồi nó chia ra làm 5 vòng, 1 vòng là 1 tỷ cây số, đó con nên nhớ vậy, vì thế mà cái bầu hoàn đạo 1 là từ Trái Đất đi lên đó là 1 tỷ cây số, con có hình dung nổi không?

Đó là cái phân chia mà ông Phật ổng thấy vậy ổng nói, mình vẽ lại trong cái Giáo Lý vẽ lại vậy thôi, mình chỉ học mình hiểu thôi chứ sự thật mình đâu có biết. Còn khoa học nó phát minh là nó cũng làm sao nó đi lên trên đó được, mà nó chỉ là đo cái tầng số rung động của cái điện từ nó đánh được cái cây số thôi, đó thì mỗi người nó nghiên cứu 1 khác.

Thì nó cũng giống nhau nhưng mà nó hơi khác 1 chút xíu là vị trí nó hơi khác 1 chút, nhưng mà nếu mà tính chung nó cũng không khác nhiều. Vì cái trí, cái tánh hiểu của ông Phật nó khác, còn cái tánh hiểu của con

người nó khác.

-Đó thì mình cũng không hiểu được nhưng mà:

+ THIỀN TÔNG NÓ QUAN TRỌNG NHẤT LÀ 2 CÁI ĐIỂM NÀY NÈ:

1/ Cái điểm là hút mạnh để sinh sản.

2/ CÁI LỰC mà nó BÌNH LƯU ĐỂ CHO CHƯ PHẬT NGỰ ĐỂ RƯỚC TÁNH PHẬT VỀ.

■ NÓ QUAN TRỌNG 2 CÁI NÀY THÔI.

Còn mấy cái kia ông nói cho nó vui thôi, chứ mình có trèo lên trên đầu mà biết.

8

☆● **TRÁI ĐẤT NÀY LÀ NGŨ THÚ TẠP CƯ, MÌNH LẠY AI? PHẬT CÓ Ở ĐÂY KHÔNG MÀ LẠY?**

+ **ĐẠO PHẬT LÀ ĐẠO NHÂN QUẢ LUÂN HỒI. TRÁI ĐẤT QUAY TẠO RA NHÂN QUẢ, TAM GIỚI QUAY TẠO RA LUÂN HỒI.**

- Hỏi: Quý thầy trong chùa dạy lạy một lạy tội diệt hà sa. Vậy những người bị nghiệp ác đức nặng lạy một lạy xóa hết nghiệp ă? Lạy 500 cái mỗi ngày, lạy từ tháng này qua năm nọ là sao vậy Bác?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Vì các ông thầy tu nhưng mà không nghiên cứu kinh sử.

Trái Đất này ngũ thú tạp cư: Người, Thần, Ngạ quỷ, Súc Sanh, Địa ngục và Thực vật. Con suy nghĩ xem lạy ai ở đây? Ông Phật không có ở đây đâu mà lạy, lạy Ai?

Nói niệm Phật một câu phước sanh vô lượng, lạy Phật

một lay tội diệt hà sa. Tội là cái gì? Là điện từ Âm, phước là điện từ Dương. Thế giới này là thế giới nhân quả, không có cái chuyện này.

Tại người ta không hiểu nên làm sai thôi, chứ trong kinh Vô Lượng Thọ Vô Lượng Quang dạy rất rõ về vấn đề tu Tịnh Độ mà trong khi Thiền Tông có nhắc sơ qua cái chuyện này, vì cái này nó không thuộc phạm vi của Thiền Tông, mà Thiền Tông có nhắc sơ cái công thức tu của Tiểu Thừa, Trung Thừa, Đại Thừa, Niệm Phật, Niệm Chú. Người ta nhắc vậy thôi, để cho biết rằng những chuyện làm....

Bây giờ xây chùa mà không có mấy cái này thì chùa phải làm cái gì bây giờ, nên phải bày ra cái này, cái kia, đủ chuyện hết để tu... Mục đích là để cho có việc để làm và có tiền, chứ cất cái chùa cho to rồi không ai tới thì tiền đâu mà trả tiền điện này kia... cho nên mấy ông thầy bày ra vậy thôi.

Bởi vì Đạo Phật là đạo khoa học vật lý, nhân quả luân hồi, không ngoài nhân quả. Đạo Phật là đạo dựa trên Nhân Quả để thành lập ra cái Đạo, mà Nhân quả này nó theo quy luật của Trái Đất.

- Trái Đất quay sanh ra Nhân Quả.

- Còn Tam Giới quay tạo ra Luân Hồi.

- * Phải nhớ 2 căn bản này nè:

- + Trái Đất quay tạo ra nhân quả nên trồng cái gì lên cái nấy.

- + Còn Tam Giới quay để nó đưa trở lại chỗ cũ, gọi là Luân hồi.

Nó quay một vòng tròn rồi trở lại chỗ cũ.

■ ĐẠO PHẬT LÀ ĐẠO NHÂN QUẢ LUÂN HỒI, chứ không phải Đạo Phật dạy Ai Lay đâu, đâu có chuyện đó là vậy.

2

☆• THƯA BÁC, TRÊN TRẦN GIAN CON NGƯỜI CÓ SỰ HƠN THUA TRANH GIÀNH CHÉM GIẾT LẤN NHAU VẬY NGƯỜI ÂM CÓ GIỐNG NHƯ TRÊN TRẦN GIAN KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ con mà tranh giành chém giết nhau là do cái nghiệp, cái nghiệp đời trước tới bây giờ. Mà con sống ở đây nói thiệt cuộc sống của con là do cõi Âm nó điều khiển, thành ra Trái đất này Người, Thần, Thánh, Tiên, Ngạ quỷ. 1 người 4 loài Âm điều khiển con người, điều khiển cái Nhân quả con người.

Con người chính là công cụ tạo ra Nhân quả ở Trái đất này. Chính con người tạo Trái đất này xinh tươi và cũng chính con người hủy diệt Trái đất này. Là do con người, là do nhân quả, nhân quả đó là do ông Thần.

Bây giờ Trái đất này sống gần đủ thì chúng mày đánh lộn đốt Trái đất đi, tự nhiên xúi đập lộn nhau thôi. Mà ngày xưa thí dụ mà nước này thù nước kia thì đưa quân qua đánh chết vài chục người, trăm người là cùng. Bây giờ nó nhấn nút nó cháy luôn 1 nước luôn rồi sao, do ai xúi cái này.

Mà những người làm lớn người ta có học thức cao hết, nhưng mà tại sao người ta phải tới cái nước đó người ta mê muội như vậy. Tới đó người ta không còn kiểm soát được người ta nữa, thì do 10 loại kia nó nhào vô nó xúi

phải làm.

Để chi, để cho Trái đất đi theo chu kỳ của nó.

Giờ con suy nghĩ hiện giờ tất cả những vũ khí để người ta tiêu diệt Trái đất này, nó khủng khiếp lắm, chứ không phải như ngày xưa đâu. Ngày xưa năm 1945 mà bom nguyên tử nó rớt xuống Nhật Bản đó, sát hại đường kính 2 km mà bây giờ lên mấy chục lần là bao nhiêu. Sát hại khủng khiếp, mà hồi xưa lên có 1000 độ, giờ nó lên 1 triệu độ, nó đốt như thế nào? Đường bán kính khủng khiếp lắm, bây giờ trên mạng nó bình luận về cái này rất nhiều, mà đây là cái quy luật, ông Phật nói, đây là quy luật của nó. Khi Đức Phật về Phật Giới 3.000 năm, Trái đất này hủy diệt mất, giờ Ông về được 2564 năm còn 400 mấy nữa. Có thể sống được 400 mấy với cái đà văn minh hiện giờ không? Đó chính Ông Phật nói, trong sách vở đảng hoàng chứ không phải...

10

☆• MUỐN HIỂU NHÂN QUẢ THÌ PHẢI HIỂU CẤU TẠO TRONG MỘT TAM GIỚI VÀ PHẢI HIỂU ĐƯỢC QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI THÌ MỚI HIỂU THIỀN TÔNG ĐƯỢC.

- HỎI: TU VẬT LÝ GIỐNG NHƯ ĐI BỘ, TU THIỀN TÔNG GIỐNG NHƯ ĐI MÁY BAY, TU CÁI NÀO CŨNG CHẾT. VẬY THẦY GIẢI NGHĨA CHO CON ĐI Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Tu đường bộ nó chết ít hơn, kêu là té rồi gãy răng thôi, máy bay là chết luôn. Máy bay mà rớt xuống là chết luôn, khỏi có gãy răng gãy chân gì hết.

Bởi vậy tu Thiền Tông rất nguy hiểm, đi sai một cái giống như là cái vật nhọn nhỏ đâm mình 1 phát không sao, chứ trái mìn mà nó nổ là banh xác luôn. Thiền Tông là vậy, tu Thiền Tông đâu phải là dễ đâu. Vì thế mà Thiền Tông, Đức Phật đợi cho loài người văn minh lên cao mới phổ biến cái này ra.

Vì Thiền Tông mà phổ biến ra nó XÓA TOÀN BỘ CÁC QUY LUẬT VẬT LÝ BỞI VÌ NÓ THOÁT MÀ.

Thiền Tông gọi là tu bằng đường chim, mà đường chim mà nó rớt xuống là nó chết. Còn tu vật lý là tu đường bộ, tu theo thứ lớp của đường bộ.

Cái Thiền Tông nó rất nguy hiểm.

Mà Thiền Tông muốn tu thì phải là con người Trí Tuệ mới tu được. Hiểu về nhân sinh, con người, vạn vật, vũ trụ, khoa học vật lý rồi nhân quả luân hồi.

Trước mắt muốn tu Thiền Tông thì con người đó phải Trí Tuệ, phải hiểu mình là cái gì?

Phải hiểu căn bản trái đất này ngũ thú tạp cư 5 loài sống chung. Mình hiểu ngũ thú tạp cư rồi thì không cùng ai ở đây, không lạy ai, không cầu ai ở đây, mà TỰ MÌNH TỰ LỰC CÁNH SINH ĐỂ THOÁT RA KHỎI CÁI QUY LUẬT NÀY.

Mình phải hiểu cái căn bản ngũ thú tạp cư này thì mình mới tu Thiền Tông được.

Thì ông Phật đã chỉ cách nhưng mà chưa chỉ rõ đâu. Sự thật mới chỉ ra 60% còn 40 % còn giấu. Tôi đang tìm cái cách để nâng cấp cho nó ra thôi, chứ sự thật Đạo Phật cũng chưa có nói hết nữa.

Giờ mình cũng phải nghiên cứu cái thế giới này. Giờ

con suy nghĩ đi các chùa ở đây ai cũng cúng, giờ mình nói mạnh sao được. Nhưng mà cũng phải nói, vì thế mà chạy rồi thắng, chạy rồi thắng chứ không chạy luôn được.

Bây giờ đường cao tốc người ta cho chạy 120 cây số/giờ nhưng không dám chạy, chạy 50, 60 cây thôi. Bởi vậy Lục Tổ nói đó, Thiền Tông mà thuyết được thông, tất cả ai cũng được tâm thông, gọi là Thiền Tông ra đời phá tà tông. Tất cả những gì ở đây là tà tông nó phá hết.

Chùa Thiền Tông phổ biến để cho các chùa quay đầu lại thôi chứ không phải phá tà tông, không phá. Mà bây giờ quay, tính coi ai đồng ý quay.

Thời gian vừa rồi Thiền Tông đã nói rất nhiều, nói về QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI TRÊN TRÁI ĐẤT NÀY, NÓI VỀ CẤU TẠO MỘT TAM GIỚI. Chưa có cái đạo nào nói về cấu tạo 1 tam giới mà Thiền Tông nó nói cấu tạo 1 tam giới, thì như vậy mới hiểu được cái quy luật nhân quả của nó.

MUỐN HIỂU NHÂN QUẢ THÌ PHẢI HIỂU CẤU TẠO TRONG MỘT TAM GIỚI VÀ PHẢI HIỂU ĐƯỢC QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI THÌ MỚI HIỂU THIỀN TÔNG ĐƯỢC.

Tôi đã nói Thiền Tông có 10 tần số, người nào tần số 10/10 thì mới tu thôi. Giống như mình ở đây điện 220v nó mới cháy, 200v nó chập chờn, còn 180v thì nó cả giựt, còn khúc thì coi như không cháy luôn, người ta không biết.

Bởi vì sao ông Phật ổng nói con người là vô minh, không sáng, mà bây giờ làm sao? Muốn sáng thì phải mở được con mắt ra. Nhưng mà ở đây có ai mở đâu, mới

vừa nói sơ là nó chửi rồi đó.

Nó kiến chấp như vậy đó, thành ra khó. Thì thôi bây giờ phổ biến được bao nhiêu thì phổ biến, ai hiểu được thì hiểu.

11

QUY LUẬT NHÂN QUẢ, QUY LUẬT ĐỐI ĐÃI, DƯƠNG PHÁ ÂM LÀ NHƯ THẾ NÀO, NGƯỜI TU ĐẠO PHẬT CẦN PHẢI BIẾT NHỮNG QUY LUẬT NÀY?

- HỎI: CON BIẾT LÀ CÁC VỊ THIỀN SƯ, CÁC VỊ THẦY KHÔNG BIẾT GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT LÀ GÌ MÀ VÌ DANH, VÌ LỢI ĐI LƯỜNG GẠT NGƯỜI KHÁC LẤY TIỀN THÌ SAU NÀY SẼ BỊ LÀM HOA BÁO LÀ ĐÚNG RỒI, NHƯNG MÀ CON CÓ MỘT NGƯỜI CÔ RẤT LÀ HIỀN NHƯNG MÀ TẠI SAO LẠI BỊ GỌI LÀ SỐNG ĐỜI SỐNG THỰC VẬT ĐÃ HƠN 20 NĂM NAY RỒI. XIN THẦY GIẢNG GIẢI GIÚP CON A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Đây là cái dòng đời của mỗi người tạo ra, làm sao mà biết được. Con có nghe cái câu chuyện ông quan trưởng tỉnh mà Đức Phật kê chưa?

Ông sống rất hiền lành mà tại sao người ta chửi ông? Đây là cái câu chuyện nó liên quan nhiều đời mình không thể mà nói bây giờ được đâu. Ví dụ một con đường từ điểm A đến điểm B nó có 6 cái ổ gà, mình mới gây họa ra ổ gà 1 thì nó đúng rồi, nhưng mà ông chạy... gần cuối rồi thì ông mới bị, thì cái dòng đời, nhân quả dòng đời.

Cái phần này đi vô Thiền Tông sâu mới hiểu được cái

này. Chứ còn mà nói tại sao ông đó, bà đó ăn hiền ở lành tại sao cứ bị nhân quả hoài. Thì bây giờ Đức Phật mới đưa ra một cái ví dụ của một cái ông, ông đâu có làm cái gì đâu, ông rất hiền lành từ lúc lấy vợ... ông chỉ có một cái lỗi là tha chết cho em vợ của ông, cái nhân quả

Quy luật luân hồi nó không có chấp nhận được cái tha này. Đó, mình phải hiểu cái này, nên xét lại.

Còn bây giờ mà muốn... bà cô đó, muốn cho nó giảm bớt thì làm sao mà tạo Công Đức cho nhiều thì cái lực Dương nó phát ra thì cái lực Âm nó sẽ hạ liền. Cái đây là NGUYÊN TẮC ĐỐI ĐÃI CỦA QUY LUẬT VẬT LÝ Ở THẾ GIỚI NÀY chứ KHÔNG CÓ CÁCH NÀO HẾT.

Đừng có đi cúng, đi tụng, đi làm cái gì chỉ cho nó mệt.

Nguyên tắc là làm sao tôi TẠO CÔNG ĐỨC THÌ CÁI DƯƠNG ĐỨC NÓ SẼ PHÁT RA, giống như cái nhà cô nó ĐANG TỐI, đừng có năn nỉ ai làm cho sáng hết đó, TÌM CÁCH ĐÓT CÁI ĐÈN, ĐÓT SÁNG CÁI NHÀ TỰ NÓ SÁNG.

Đó là nó ĐẨY LÙI CÁI NGHIỆP LỰC. Cái nghiệp lực là CÁI NGHIỆP TỐI, thì mình làm sao mà PHÁ ĐƯỢC CÁI NÀY, MÀ PHÁ THÌ CÓ CÁI CÔNG THỨC PHÁ.

Chứ đừng có nghe lời ai nói vô chùa cúng chùa cho nhiều, được có đức, có này kia, tầm bậy, không có đúng!

Chú ý cái này nè: Mình đang bị CÁI ÂM MÀ ĐƯA VÀO CÁI PHƯỚC KHÔNG ĐƯỢC NHEN, để ý cái chỗ này!

Mình Âm nhiều, quả báo đang như vậy mà đưa phước vô nó vật mình chết luôn đó, mà người ở thế gian hay

nói là đồ nghiệp, coi chừng cái chỗ này, nó không có đúng đâu!

Mà nếu mình ĐƯA CÁI CÔNG ĐỨC VÔ CHẮC CHẴN LÀ NÓ KHÔNG ĐỔ ĐƯỢC, NÓ PHÁ ĐI, NÓ ĐÂU CÓ CÒN CÁI GÌ NỮA ĐÂU MÀ ĐỔ. Phải chú ý cái chỗ này.

Đây cũng là nằm trong Phần Tuyệt Mật của Phật Giáo mà về sau sẽ công bố ra, chứ bây giờ cái này mà nói ra là mấy chùa nó chửi, đang kiếm tiền mà ông nói cái kiểu này, ai vô cùng. Đó, nó khổ như vậy đó.

12

☆● NÓI VỀ NHÂN QUẢ Ở THẾ GIỚI NÀY CÓ 3 NGUYÊN TẮC.

Quý vị phải biết QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI Ở TRÁI ĐẤT VÀ TAM GIỚI NÀY CHỈ CÓ ÂM VÀ DƯƠNG:

1. ÂM thì ở Trái đất này tùy theo âm nhiều hay âm ít.

1. DƯƠNG thì ở nơi các Cõi Trời hay nước Cực Lạc.

CÔNG ĐỨC là loại KHÔNG ÂM, KHÔNG DƯƠNG tức nó không ở trái đất và tam giới này được, bắt buộc phải THOÁT RA NGOÀI QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI CỦA TRÁI ĐẤT VÀ TAM GIỚI NÀY ĐỂ RA THẾ GIỚI KHÁC.

- Thế giới khác chứa CÔNG ĐỨC LÀ Ở ĐÂU?

- LÀ PHẬT GIỚI ĐÓ.

Vì vậy khi quý vị tạo CÔNG ĐỨC thật nhiều rồi thì tự do RỜI TRÁI ĐẤT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI NÀY ĐỂ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI.

- Lý do gì được tự do?

Quý vị nên biết khi Tánh Phật của quý vị vào thế giới loài người mượn Thân và Tánh người để tạo Công Đức, phải có sự đồng ý của Trưởng dòng tộc. Trưởng dòng tộc mới đề cử 1 vị Thần Thừa Hành theo kiểm soát SUY NGHĨ VÀ VIỆC LÀM CỦA TÁNH PHẬT mượn Thân và Tánh người. Trưởng dòng tộc quy định như sau:

- Tánh Phật nào mượn Thân và Tánh người tạo được Công Đức nhiều, muốn mang Công Đức trở về, thì được tự do trở về mà không cần từ giả trưởng dòng tộc.

+ Vì Công Đức là loại Điện Từ Quang, Thần là điện từ Âm, nên Thần không dám lại gần là vậy.

● Vì Nguyên lý này mà vị Thần Thừa Hành cho Tánh Phật được tự do trở về Phật Giới là vậy.

(Trích “Huyền Ký Đức Phật truyền theo dòng Thiên Tông” của soạn giả Nguyễn Nhân).

13

☆● NGUYÊN TẮC NÀO TẠO RA SỰ QUAY CỦA TRÁI ĐẤT VÀ TAM GIỚI?

+ TRÁI ĐẤT QUAY TẠO RA NHÂN QUẢ.

+ TAM GIỚI QUAY TẠO RA LUÂN HỒI.

- HỎI: TRONG MỘT TAM GIỚI CÓ 6 HÀNH TINH DO MỘT MẶT TRỜI SỬI ẤM. NGHĨA LÀ CÁC HÀNH TINH NÀY PHẢI QUAY QUANH MẶT TRỜI, VẬY TẠI SAO CON NGƯỜI DÙNG KÍNH VIỄN VỌNG CHƯA PHÁT HIỆN RA 5 HÀNH TINH CÒN LẠI HAY LÀ CHÚNG NẪM TRÊN MỘT QUỸ ĐẠO KHÁC, HAY LÀ CHÚNG NẪM TRONG 8 HÀNH TINH CỦA HỆ MẶT TRỜI MÀ CON NGƯỜI ĐÃ

BIẾT?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bây giờ đó, cái hành tinh mặt trời không phải là sưởi ấm cho 6 hành tinh này không đâu, cái mặt trời là nó sưởi ấm cho 6 cái hành tinh ở bầu hoàn đạo 1, còn tất cả các hành tinh còn sống kia, nó sống bằng thực vật không, nó vẫn có sống theo cái quy luật của nó

Đề khi nào Trời Tứ Thiên vương mà tạo được hành tinh mới thì nó phải lấy cái thực vật bên kia nó đưa vô, gọi là trồng đó, nước cũng vậy....

Bởi vậy, khi nào nó thành lập được một cái trái đất rồi, thì đầu tiên nó là cái gì? Nó rải muối vô, rải nước vô, rồi bắt đầu rải thảm thực vật vô, rồi mới tìm những cái động vật nhỏ. Đó, mình phải hiểu như vậy. Còn bây giờ đó, mình ở đây là trái đất nó trực tiếp với mặt trời, thành ra ở ngoài trời, nó phải 100 độ - 200 độ thì sống được, còn các bầu hoàn đạo kia nó sống bằng điện từ, thì cái năng lượng nó nhỏ hơn, rồi vòng 3, vòng 4 cũng vậy, rồi từ từ, vì thế mà cái bầu hoàn đạo 4, tại sao nó sống bằng cái điện từ âm dương không màu sắc, là vì nó tiếp nhận cái sức nóng của mặt trời, cái ánh sáng của mặt trời rất yếu.

Còn cái bầu hoàn đạo 3, là nó tiếp xúc bằng cái điện từ âm dương 12 màu sắc, vì trên đó không phải nó tiếp bằng trực tiếp, vô đó thì cái điện này với điện kia, nó chan hòa để nó tráo lộn, tạo cho bầu hoàn đạo 3 trở thành lung linh, nó có 12 cái màu sắc để cho Trời hữu sắc sống, hoặc là trời tiên sống.

Còn cái bầu hoàn đạo 2 đó, thì nó điện từ âm dương hoạt động rất mạnh, gọi là dục giới mà

Trái đất mình cũng dục giới nhưng là dục giới tứ đại, tiếp cận mặt trời đầu tiên. Rồi cõi trời dục giới đầu tiên của điện từ nó tiếp thứ hai. Cái mặt trời ở giữa gọi là lửa tam muội, nó mới phát ra, có bốn cái nơi để mà tiếp nhận cái ánh sáng mặt trời này.

Rồi một cái lửa nữa, cái bầu hoàn đạo 4 đó, khi mà cái ánh sáng mặt trời nó đưa ra tới cái bầu bảo vệ ngoài cùng của tam giới thì cái điện từ âm nó đẩy ngược lại, nó đẩy cái ánh sáng ngược lại, để chi? Nó trộn để cho cái tam giới nó quay, và trái đất này nó quay, nếu mà không có cái này, thì cái tam giới nó không quay được, mà trái đất nó cũng không quay được, vì cái lực dương đẩy ra, cái lực âm đẩy vô, hai cái này nó tạo thành cái LUÂN HỒI, mới quay được.

Bây giờ người ta mới hiểu trái đất tại sao nó quay?

Mặt trời Dương, lửa tam muội nó đẩy ra, ở ngoài cái bầu bảo vệ tam giới đẩy vô, hai cái này nó tạo ra một cái lực, hai cái lực quay, người ta gọi là quay theo nhân quả, mà do điện từ âm dương. Đó, phải hiểu Nguyên tắc nó là vậy.

(Trích Giải đáp Đạo Phật Thiên Tông ngày 13/10/2019, tại chùa thiên tông Tân Diệu Long An, chuyên dạy giác ngộ và giải thoát)

14

- ☆● **TRÁI ĐẤT QUAY NÓ TẠO RA NHÂN QUẢ.**
- **TAM GIỚI QUAY NÓ TẠO RA CÁI LUÂN HỒI.**
- + **PHẢI NHỚ 2 CÁI CĂN BẢN NÀY NÈ!**
- **ĐẠO PHẬT LÀ ĐẠO KHOA HỌC, LÀ ĐẠO NHÂN QUẢ, NHÂN QUẢ VẬT LÝ.**

- ĐẠO PHẬT LÀ DỰA TRÊN NHÂN QUẢ ĐỂ THÀNH LẬP RA CÁI ĐẠO, MÀ NHÂN QUẢ THÌ:

- NHÂN QUẢ NÀY DỰA TRÊN QUY LUẬT CỦA TRÁI ĐẤT:

■ PHẢI NHỚ 2 CÁI CĂN BẢN NÀY NÈ.

+ TRÁI ĐẤT QUAY NÓ TẠO RA NHÂN QUẢ.

+ TAM GIỚI QUAY NÓ TẠO RA CÁI LUÂN HỒI.

- Trái đất quay tạo ra nhân quả, trồng cái gì nó lên cái nấy.

- Tam giới nó quay để nó đưa lại chỗ cũ, luân hồi. Quay 1 vòng rồi trở về chỗ cũ.

Đạo Phật gọi là Đạo Nhân Quả Luân Hồi là cái chỗ này.

(Trích giải đáp Thiền Tông đặc biệt vô tiền khoáng hậu từ khi Đức Phật thành lập đạo – P1 tại chùa Thiền Tông Tân Diệu Long An - Nơi chuyên dạy giác ngộ giải thoát).

15

☆• TRÁI ĐẤT NÓ QUAY ĐƯỢC LÀ NHỜ CÁI GÌ? NÓ QUAY ĐƯỢC LÀ NHỜ SỨC HÚT CỦA ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG NÓ MỚI QUAY.

+ MUỐN TỒN TẠI, TRÁI ĐẤT PHẢI QUAY 8 PHƯƠNG 4 HƯỚNG MỚI TỒN TẠI ĐƯỢC. ĐÂY LÀ QUY LUẬT TỰ NHIÊN CỦA VẬT LÝ

- HỎI: TRÍ TUỆ GIỐNG NHƯ BÁT NHÃ, MỌI VẬT KHÔNG THỂ CHẠM TỚI ĐƯỢC MÀ BỊ BÁT NHÃ TRÙM KHẮP. XIN THẦY GIẢI THÍCH CHO CON CÂU NÀY Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Bất nhã là sự hiểu biết trùm khắp. Hồi đó giống như con hiểu có chút xíu mà bây giờ con hiểu rộng hơn.

Rồi nhờ cái Thiên Tông ra đời nó nói về CÁI QUY LUẬT NHÂN QUẢ VẬT LÝ con mới hiểu. Chứ hồi xưa Thiên Tông chưa ra đời nói về quy luật vật lý, người ta không có hiểu cái QUY LUẬT VẬT LÝ LÀ CÁI GÌ?

Rồi bây giờ nói TRÁI ĐẤT NÓ QUAY ĐƯỢC LÀ NHỜ CÁI GÌ? NÓ QUAY ĐƯỢC LÀ NHỜ SỨC HÚT CỦA ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG NÓ MỚI QUAY. Đó là vật lý, Trái đất nó quay nó mới tồn tại được nhen, nó mà không quay thì không thể tồn tại được. Nó phải đi theo cái quy luật sức hút này nó mới sanh ra cái nhân quả.

Trái đất nó quay để nó tồn tại. MUỐN TỒN TẠI, TRÁI ĐẤT PHẢI QUAY 8 PHƯƠNG 4 HƯỚNG MỚI TỒN TẠI ĐƯỢC. Nó quay theo kiểu Đông - Tây thì nó không thể tồn tại được, bởi vì 2 cái đầu nó nở nó sẽ văng ra thì sao?

Vì thế nó quay nó TRỘN LÀM SAO TRỞ THÀNH 8 PHƯƠNG 4 HƯỚNG, có nghĩa nó gói tròn bộ trái đất lại, nó hút vô để cho tất cả những gì có trên bề mặt trái đất nó hút vô hết, đó gọi là hút vật lý. Vì thế mà tất cả những gì trên trái đất này nó PHẢI HÍT KÍN VÔ.

Vì thế mà mình thấy trái núi nó lớn chứ không phải nhỏ đâu mà sao nó dính cứng vậy. Nước biển nó không hút vô thì khi quay nước biển nó văng ra hết thì sao? Vì thế mà gọi QUY LUẬT VẬT LÝ LÀ CÁI CHỖ NÀY.

Thiên Tông ra đời người ta giải mã bằng vật lý, thành ra phải hiểu được vật lý thì mới tu được cái này. Bởi vậy tất cả những gì ở đây là nói về vật lý, tu...

Bởi vậy mới nói càng tu càng ngu, càng tu càng kiến chấp, càng tu càng sai. Đó, phải hiểu được cái quy luật này.

Bởi vậy cái Thiền Tông ra đời mới nói được cái này, mà bây giờ mình nói ra thì tất cả các nơi tu nó chửi, ai lên cái mạng mien...com đi, ông Thích Lệ Thọ ông chửi tôi biết là bao nhiêu. Ông chửi tôi là báng bổ Đạo Phật. Tôi nói không phải báng bổ mà tôi nói rõ ràng ra chứ không phải báng bổ.

Thành ra ông nói gì thì ông nói, mình có nhiệm vụ phổ biến ra, người ta nói là chuyện của người ta, còn phổ biến là chuyện của mình.

16

☆• LUÂN HỒI LÀ GÌ? CÔNG THỨC THOÁT RA LUÂN HỒI?

- ĐỨC PHẬT DẠY:

+ LỰC HÚT ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG LÀ NGUYÊN NHÂN TẠO RA LUÂN HỒI Ở TRONG HỆ MẶT TRỜI

■ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG LÀ GÌ?

Điện từ âm dương là loại điện từ tự nhiên, có trong Hệ Mặt Trời (còn gọi là Tam Giới), gồm có hai chiều (tức có hai cực), chiều âm và chiều dương.

Chiều âm là lực chuyên hút vào hoặc kết dính lại, chiều dương là lực chuyên đẩy ra hoặc không cho va chạm, ma sát với nhau.

+ LỰC HÚT ÂM DƯƠNG là một lực hút tự nhiên cực mạnh, cực lớn, chi phối toàn bộ những gì có trong Hệ Mặt Trời, từ vật nhỏ nhất như là nguyên tử, điện tử, đến vật lớn nhất như là hành tinh, trái đất hay Hệ Mặt

Trời, như:

+ Các hành tinh, các trái đất trong Hệ mặt trời luôn chuyển động trật tự, đúng quỹ đạo.

+ Từng tế bào li ti trong thân người, luôn hoạt động.

V.v...

+ **CÔNG DỤNG CỦA LỰC HÚT ÂM DƯƠNG:**

Lực âm chuyên hút vào, lực dương chuyên đẩy ra, tạo thành một lực cuốn, hút và kéo đi luôn chuyển động không ngừng luôn tiếp diễn không bao giờ đứng yên một chỗ nên:

+ Nhờ có sự chuyển động này mà duy trì sự tồn tại của Hệ Mặt Trời của các hành tinh, trái đất và toàn bộ sự sống trong Hệ Mặt Trời.

+ Nhờ có sự chuyển động này mà vạn vật sinh sôi phát triển, duy trì nôi giống theo một công thức vật lý tự nhiên qua sự tương tác, kết hợp âm dương với nhau.

■ **LỰC HÚT ÂM DƯƠNG TẠO RA LUÂN HỒI.**

- **LUÂN HỒI LÀ GÌ?**

+ **LUÂN:** là chuyển động, là di chuyển, không đứng yên một chỗ.

+ **HỒI:** là trở lại điểm xuất phát ban đầu, hay quay trở lại điểm cũ đầu tiên.

LUÂN HỒI: là chuyển động hay di chuyển đi qua một vòng, rồi trở lại điểm xuất phát ban đầu tức quay lại điểm cũ đầu tiên như là trái đất chuyển động đi một vòng 365 ngày rồi trở lại điểm cũ đầu tiên.

- Nguyên nhân chính của sự chuyển động trong Hệ Mặt Trời là do lực hút đẩy của điện từ âm dương tự

nhiên, tạo thành một lực chuyển động cuốn hút và kéo đi theo một chu kỳ nhất định, gọi là luân hồi. Vậy Luân hồi là sức mạnh tự nhiên của chuyển động do lực hút, đẩy và kéo đi của điện từ âm dương tự nhiên trong Hệ Mặt Trời tạo ra, tạo thành một qui luật luân hồi tự nhiên, trật tự, cố định, bất biến trong Hệ Mặt Trời.

Qui luật này chi phối tất cả sự tồn tại trong Hệ Mặt Trời luôn vận hành trật tự, cân bằng, đúng quỹ đạo, không có bất cứ thứ gì tồn tại ngoài qui luật này được. Con người, vạn vật sống trên trái đất này, trong Hệ Mặt Trời này, phải chịu qui luật Sinh Già Bệnh Chết hay còn gọi là qui luật Thành, Trụ, Hoại, Diệt mà nguyên nhân chính, là do qui luật luân hồi tự nhiên của điện từ âm dương chi phối.

Vì vậy, con người ở trên trái đất này, muốn không bị luân hồi Sinh Già Bệnh Chết, chỉ có một con đường duy nhất là thoát ra khỏi sức hút vật lý của điện từ âm dương ở trong Hệ Mặt Trời mà thôi. Con người muốn thoát ra khỏi sự luân hồi, do sức hút vật lý của điện từ âm dương trong Hệ Mặt Trời thì phải thực hiện đúng Công Thức khoa học, do vị Toàn Năng Toàn Giác đã tìm ra, cách đây 2.565 năm tính theo dương lịch năm 2021.

Đó là một Công Thức Giải Thoát khoa học, do chính Đức Phật Thích Ca Mâu Ni tìm ra. Ngài đến với thế giới này, mục đích chính là để dạy cho loài người biết được tất cả sự thật ở thế giới này và một Công Thức khoa học duy nhất, có một không hai ở thế giới này để giúp loài người thoát ra qui luật luân hồi Sinh – Già - Bệnh - Chết trong Hệ Mặt Trời. Ngoài Công Thức của Ngài đã dạy ra, ở thế giới này không còn có một con đường nào khác nữa

mà có thể giúp con người thoát ra khỏi sanh tử luân hồi.

■ CÔNG THỨC THOÁT RA LUÂN HỒI LÀ:

1. Ham muốn trở về Nguồn Cội của mình mãnh liệt.
2. Tạo Công Đức trong sáng.
3. Nắm vững Công Thức Hoa Tiêu.

(Trích sách *Thiền Tông Quyển 10 Huyền Ký của soạn giả Nguyễn Nhân*).

17

☆●CHỈ CÓ NGƯỜI NÀO MUỐN TRỞ VỀ PHẬT GIỚI THÌ MỚI CHỊU NGHE CÁI NÀY THÔI.

- HỎI: TẠI SAO SỨC NÓNG CỦA MẶT TRỜI LẠI ĐÂY ĐƯỢC TÁNH PHẬT VÀO TRÁI ĐẤT?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái đó là cái lực tự nhiên, bởi vì nguyên tắc cái Trung tâm vận hành luân hồi ở mặt Bắc mà nó đi xuống mặt Nam, mà trái đất mình nó nằm ở bầu hoàn đạo số 1, đây là cái cấu trúc của 1 Tam giới, cái lực nóng mặt trời thì nó mới đẩy.

Ánh nắng mặt trời là cái gì? Là lửa Tam muội. Trong kinh thường nói lửa Tam muội là cái này nè, không ai vô được.

Lửa tam muội đốt...Tánh Phật vô cũng đốt luôn thành ra không dám vô.

Trong Kinh thường nói lửa Tam muội, đây là nói cái ánh sáng mặt trời cực nóng đó, nó nằm ở trong mặt trời, còn mình ở đây chỉ là phản chiếu thôi, thành ra mình sống được.

MỌI CÁI LỰC NHÂN QUẢ TỚI ĐÓ NÓ PHẢI

DỪNG LẠI.

Tánh Phật không vô được mà phải đợi. Đẻ chi?

Đợi đó, khi nào mà cái Trái đất Nam Diêm Phù Đề nó quay tới, thì nó mới rót Tánh Phật vô, Tánh Phật mới vào đó, đi vào luân hồi được. Đây gọi là con đường luân hồi Cửa Hải Triều Âm, hút vô. Tánh Phật vô trong trái đất này phải chịu đúng quy luật của nó.

Ai tu theo Đạo Phật **PHẢI HIỂU ĐƯỢC CÁI QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI** THÌ TU ĐẠO PHẬT MỚI ĐÚNG ĐƯỢC.

Còn nếu không có hiểu thì **TƯỞNG TƯỢNG TU, TƯỞNG TƯỢNG TU THÌ HOÀN TOÀN SAI HẾT, KHÔNG CÓ CÁCH NÀO ĐÚNG ĐƯỢC HẾT.**

Người tu theo Đạo Phật thì có 2 cái chuyện cần phải hiểu:

1. **NHÂN QUẢ LUÂN HỒI LÀ GÌ? PHẢI HIỂU.**
 2. **GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT LÀ NHƯ THẾ NÀO?**
- Hiểu được 2 cái này thì mới hiểu Thiền Tông.

Mà tôi nói thật, Đạo Phật các pháp môn khác không có nói cái này đâu, là vì sao người ta không có nói cái chuyện này ?.

Thí dụ mình đi vãng sanh hay đi làm thần thì ai chịu nghe cái này, mà **CHỈ CÓ NGƯỜI NÀO MUỐN TRỞ VỀ PHẬT GIỚI MỚI CHỊU NGHE CÁI NÀY THÔI.**

Còn nếu mà người ta thích vãng sanh, thích làm Thần hay thích nói chuyện cho hay thì ai chịu nghe cái này làm chi?

18

• NÓI VỀ NHÂN QUẢ.

• CÂU CHUYỆN TIỂU BẠCH. (VẠN VẬT CHÚNG SANH ĐỒNG NHẤT THỂ)

Câu chuyện về nhân quả không chừa một ai, kể cả người tu Thiền tông mà không hiểu thiền.

Ngày xưa, bên Trung Hoa, ở hội của Tổ Bá Trượng Hoài Hải. Một hôm Tổ Bá Trượng giảng thiền cho đại chúng nghe, khi giảng xong, đại chúng ai ai cũng ra về, chỉ còn một ông lão không về mà lảng vảng gần Tổ, nên Tổ mới hỏi ông lão:

- Sao ông không về, có việc chi không?

Ông lão trình thưa với Tổ:

- Kính bạch Hòa thượng, con không phải là người, con là con chồn già đang sống ở sau núi của Hòa thượng. Cách đây thật là lâu xa, thời Đức Phật Ca Diếp đang giáo hóa ở thế gian này, con là một thiền sư, giảng thiền và thuyết kinh ở núi này, có một vị thiền sinh ở trong pháp hội hỏi con:

- Người đại tu hành (tức tu hành cao) có bị rơi vào nhân quả không?

Con trả lời là không rơi vào nhân quả một câu nói khẳng định của con, phá đi luật tự nhiên nhân quả nơi thế giới vật lý này, nên con bị qui luật nhân quả cuốn hút, con bị làm kiếp chồn vô số đời từ đó đến nay! Con đến đây nghe Hòa thượng giảng kinh, nói thiền, được hơn 3 năm rồi. Con nhận ra sức mạnh chi phối khủng khiếp của nhân quả! Nay con mới nhận ra câu nói sai luật nhân quả của con, mà ngày xưa con đã trả lời cho người hỏi con, vì lúc đó con không đạt được “Yếu chỉ

kinh”. Con trả lời vi phạm luật tự nhiên của nhân quả, nên con bị nghiệp lực khủng khiếp của nhân quả cuốn hút, con bị làm kiếp hồ ly từ đó đến nay, thật là đáng sợ! Chỉ vì con chưa mở được mắt đạo, mà giảng đạo, giảng thiền cho đại chúng nghe. Con chẳng khác nào là người mù, mà dẫn một đám mù đi theo con nữa, thật là tai hại. Một mình con bị nghiệp lực nhân quả không nói gì, vì con làm, con chịu, không biết các vị nghe theo con chỉ dẫn có bị gì không? Thật lòng con rất hối hận.

Hôm nay, con đến đây nghe Hòa thượng dạy, con đã nhận ra “Yếu chỉ Thiền tông”, nhưng thân chồn của con, con không biết phải làm sao từ bỏ nó, kính xin Hòa thượng vì lòng từ bi, giúp con bỏ thân chồn này; con xin đội ơn Hòa thượng. Khi con bỏ thân chồn được rồi, con cố gắng tu theo pháp môn Thiền tông mà Hòa thượng đã dạy chúng con, không dám lừa dối ai dù là một việc nhỏ nhất.

Tổ Bá Trượng Hoài Hải bảo ông lão:

- Ông hãy hỏi câu hỏi mà ngày trước người ta hỏi ông đi, tôi sẽ vì ông mà hóa giải cho.

Ông lão trịnh trọng thưa với Tổ Bá Trượng:

- Kính bạch Hòa thượng, người đại tu hành có bị rơi vào nhân quả không?

Tổ Bá Trượng chậm rãi nói với ông lão:

- Ông đừng làm...và chớ...làm nhân quả, nơi vật lý thế giới này!

Mâu nhiệm thay! Một câu nói đơn sơ của Tổ Bá Trượng Hoài Hải, không kẹt vào qui luật vòng xoáy cực mạnh nhân quả nơi thế giới này! Ông lão lãnh hội ngay

lời dạy của Tổ Bá Trượng, tức khắc ông mở được cửa “Bí mật Thiền tông”. Ông lão thấy, biết rõ ràng tường tận sự chi phối đầy bí ẩn, khủng khiếp, nhưng rất trật tự, bao trùm khắp trong tam giới này! Nhờ câu nói của Tổ Bá Trượng, mà ông lão thoát ra được kiếp hồ ly.

Ông lão khóc, quỳ lạy Tổ Bá Trượng và thưa:

- Một lần nữa, con xin thành kính cảm ơn Hòa thượng, con cố gắng tu hành, không dám chỉ dạy ai bất cứ điều gì trong các kinh, mà Đức Phật đã dạy, khi con chưa đạt được yêu chỉ của kinh.

(Trích Tu theo pháp môn nào của đạo Phật dễ giác ngộ).

● CÂU CHUYỆN TIỂU BẠCH

Tiếng chó sủa râm ran từ những căn nhà quanh xóm nghe ăng ăng, tiếng quang quác của lũ gà kiểng ở trong vườn vọng vào làm cho Mike cảm thấy khó chịu, gấp trang sách lại, Mike cầm cây đèn pin ra vườn xem xét. Vườn khuya tịch mịch, bóng trăng rơi trên tàng cây khóm lá, tạo ra những mảng tranh tối tranh sáng khắp khu vườn. Mike lẩm bẩm:

- Ma trêu hay chồn cáo vào bắt gà?

Mike lia ánh đèn khắp một lượt thì thấy trong hốc cây bạch quả có một con cáo nằm bẹp ở đáy, bộ lông nó đỏ rực lại pha sắc vàng, phần bụng và ức thì trắng tinh khôi. Mike có cảm giác bộ lông của nó mịn và mượt lấm. Con cáo nằm đấy nhìn Mike với ánh mắt có vẻ như vừa sợ sệt vừa khản cầu. Nó không thể chạy, hình như chân của nó bị gãy, không biết là bị sập bẫy hay bị chó cắn? Nó nằm im phó mặc cho số phận sống chết rủi may. Mike thầm nghĩ: “May mắn đó, ở vườn ta thì toàn mạng, chẳng

may lột vào vườn khác hay vào tay bọn thợ săn thì may chết chắc! Bộ lông của mây đắt giá lắm, các hãng thời trang thêm khát, bọn thợ săn sẽ lột da mây bán cho họ. Họ sẽ dùng da lông của mây để may túi xách, áo khoác, khăn choàng... Họ nhà mây chết vì bộ lông đẹp, con voi chết vì ngà, con tê giác chết vì sừng, con tằm chết vì sợi tơ óng ả... xem ra ôm cái của quý vào thân chưa hẳn là phước, thật sự nó lại là mối nguy hiểm vô cùng, vì cái của quý ấy mà mạng mất thân vong”.

Mike thận trọng tiến lại gần nó, ngồi xuống và nhích từng chút vừa thì thầm:

- Đừng sợ, đừng sợ! Ta không hại mây đâu!

Bàn tay của Mike chạm vào lưng của nó, trời ạ, sao mà mịn và mượt mà đến thế! Con cáo lù một tí nhưng đụng gốc cây bạch quả, nó gừ gừ nhẹ nhưng không cắn hay phản ứng dữ dội như những con thú hoang khác, vài phút qua đi, nó bớt sợ. Mike bông nó lên đem vào hành lang. Mike lấy nghệ tươi giã nát buộc vào chỗ chân gãy của nó, có lẽ vết thương đau đớn, nó rít lên nhưng tuyệt nhiên không cắn tay Mike. Mike cảm nhận nó đói nên lấy một ít thức ăn và nước để đẩy cho nó. Con cáo nhăm nháp từng tí, thỉnh thoảng nhìn Mike với ánh mắt trông ngây thơ lắm, ánh mắt nó như biết ơn vừa pha chút sợ sệt. Mike chẳng thấy có chút gì hoang dã hay giảo quyết như người ta thường nói.

Mike quay lại phòng của mình để đọc tiếp cuốn sách đang đọc dở dang. Mile định bụng phải cai mạng xã hội một thời gian, trên ấy là một mớ hỗn độn, bao nhiêu là chuyện tầm phào, vu vơ, nhảm nhí, thị phi. Mike đóng máy tính cá nhân và cất vào tủ. Mike quyết tâm đọc cho

hết những cuốn sách mới mua hôm chủ nhật rồi. Mike lấy làm quái lạ, không hiểu sao tối nay cứ đọc vài dòng là mắt sụp xuống không tài nào đọc được. Mike vả vào má rồi đi rửa mặt nhưng vẫn không khá hơn. Mike tự nhủ: “Kỳ cục thật! Sao mới giờ này đã buồn ngủ, xưa nay có bao giờ đọc sách chưa hết trang mà ngủ?”.

Mike đặt quyết tâm phải đọc hết chương thứ bảy rồi mới đi ngủ, ấy vậy mà chưa hết nửa trang thì đã gục xuống bàn thiêm thiếp rồi. Căn phòng tịch mịch im ắng, chao đèn tạo ra một vầng sáng rất huyền hoặc giữa màn đêm mênh mông.

Lớp học của ông giáo Ngữ sáng hôm nay xôn xao quá, ông giáo Ngữ đập cây roi mây xuống phản ầm ầm, tiếng ồn ào tạm lắng một tí, nhưng sau đó lại rộn ràng lên. Bình thường ông giáo chỉ cần dứ dứ cây roi mây trong hư không là bọn học trò im bật, vậy mà hôm nay chúng chẳng sợ, dường như sự phấn khích bắt nguồn từ cậu học trò mới nhập học hôm qua. Y tướng tá trông cao ráo, gương mặt thanh tú, ngũ quan cân đối, đặc biệt đôi mắt y đẹp và trong veo như bầu trời mùa thu. Y vận bộ y phục trắng, tóc búi cao, lại chít cái khăn trắng trông lãng tử nhưng cũng điệu đà không kém. Ông giáo Ngữ giới thiệu y với cả lớp xong thì thằng Lộc cả khía, nói nhỏ nhỏ nhưng cố ý để mọi người nghe:

- Người đâu mà như con gái!

Thằng Minh ra vẻ thâm nho hơn, buông lời buông quơ:

- Đừng có nói là Hoa Mộc Lan hay Chúc Anh Đài cải trang nha!

Lục Lang lên tiếng:

- Các cậu đừng có mà ma cũ bắt nạt ma mới, hãy để cậu ta yên.

Giờ ra nghỉ giải lao, cả bọn quay quanh tay nhỏ sinh mới hỏi han chọe ghẹo. Y tự xưng là Tiểu Bạch, người làng Cửu Hương, cách đây độ ba ngày đường. Vì nghe tiếng trường giáo Ngũ nên đến đây xin trọ học. Trường giáo Ngũ ở trong trấn Hội Vân nằm bên hữu ngạn sông Hà Thanh, bên này là tiểu trấn, ruộng vườn phì nhiêu, bờ bên kia là ngọn núi Thanh Huy sừng sững uy nghi. Người ta đồn đại trường giáo Ngũ ở nơi hữu tình, đất hiếu học nên rất vượng. Ông Giáo Ngũ tuy hiền, không dữ đòn như giáo Sâm, giáo Sần, giáo Lân... nhưng nho sinh của trường giáo Ngũ lại đỗ đạt cao. Hạng cử nhân thì cả khối, có người đỗ đến Thám Hoa. Bọn học trò trường giáo Ngũ cũng nghịch ra phết, có buổi cả bọn lên đi tắm sông, giáo Ngũ bắt phạt quỳ cả buổi chiều. Có khi chúng lấy hạt mắt mèo chà lên băng ghế, bọn học trò không biết ngồi lên sẽ ngứa nháy tung tung, địt lúm búm. Những ngày nước lớn tràn bờ, cả bọn thi nhau chơi ném lia thìa, đo mực nước, có mấy anh học trò thuộc bài đem chuyện Sơn Tinh Thủy Tinh ra kể cho bọn đàn em nghe. Từ khi có Tiểu Bạch nhập học, cả bọn dường như còn tăng động hơn. Y làm khuấy động một làn sóng nhỏ trong bọn học trò. Y sáng láng và thông minh quá, chữ viết đẹp như rồng bay phụng múa, văn của y thường được giáo Ngũ đem ra đọc cho cả lớp nghe, nhằm khuyến khích bọn học trò. Điều này trước kia chỉ có mỗi Lục Lang mới được cái danh dự này. Y xuất sắc quá, có người sanh lòng đố kỵ tìm cách dèm pha, nhiều đứa thì tỏ vẻ ganh ghét ra mặt. Thăng Tân nói

nhỏ với Lục Lang:

- Cậu phải cẩn thận với Tiểu Bạch, nó sẽ vượt qua cậu đấy!

Lục Lang đáp:

- Nếu y có bản lĩnh thì cứ vượt qua, biện học mệnh môn, chữ nghĩa vô chừng, văn chương của muôn nhà... ai giỏi thì đắc!

Thằng Tân lại xúc xiêm:

- Nhưng cậu xưa nay có tiếng văn hay chữ tốt nhất vùng, nếu giờ y qua mặt cậu, cậu không xấu hổ sao? Gia đình cậu sẽ nghĩ như thế nào đây?

Lục Lang khẳng định chắc nịch:

- Không hề gì, ai giỏi thì người ấy nổi, vả lại tớ không nghĩ y có thể vượt qua mặt tớ!

Thằng Tân bỏ đi, nó cầu kết với mấy cậu học trò kém hơn và lười biếng để nói xấu và bắt nạt Tiểu Bạch. Lục Lang không bằng lòng cái cách đối xử ấy, cậu ta vẫn thường ra mặt bênh vực cho Tiểu Bạch. Có lẽ vì thế nên y tỏ ra rất có cảm tình với Lục Lang, thỉnh thoảng y đem những món quà lặt vặt đến trường tặng cho Lục Lang. Y và Lục Lang kết nghĩa huynh đệ, có đôi khi Lục Lang hỏi gia cảnh của y thì y thoái thác tìm cách lẩn tránh, khi không lẩn tránh được thì y hứa một ngày nào đó sẽ nói rõ hơn. Y bảo ở trọ gần đây để tiện việc đi học nhưng chẳng ai biết y trọ ở đâu, hễ ra khỏi trường một quãng đường là bóng y mất hút, chẳng ai biết y đi về hướng nào.

Những ngày cuối năm thật rộn ràng, trấn Hội Vân tập nập người mua sắm bánh mứt hoa quả, nhà nhà treo

đèn kết hoa chuẩn bị đón tết. Người trong trấn đến lớp học của giáo Ngũ xin chữ, xin câu đối về chung trong nhà, thỉnh thoảng ông giáo Ngũ còn cho phép Tiểu Bạch viết thay. Y viết xong, giáo Ngũ xem lại chữ nghĩa kỹ càng rồi mới giao cho người ta, việc này lẽ ra là của Lục Lang. Những năm trước, khi y chưa nhập học, Lục Lang đã từng được ông giáo Ngũ cho phép viết thay, giờ đây chữ y đẹp quá, chữ Lục Lang tuy cũng đẹp nhưng không thể sánh với chữ của y, vì thế mà y đương nhiên thành trợ thủ của thầy. Những ngày càng gần tết, bọn học trò nhà ở xa lần lượt xin thầy về quê. Tiểu Bạch thì không thấy động tĩnh gì, chẳng có dấu hiệu nào cho thấy y sẽ về quê. Lục Lang lấy làm lạ bèn hỏi:

- Những người ở xa đều về quê ăn tết rồi, đệ bao giờ sẽ đi?

Y cười cười nói:

- Đệ không về quê, vẫn ở lại chỗ trọ.

- Tại sao?

- Thật tình đệ cũng muốn về quê đón tết nhưng chẳng biết nơi nào để về!

- Chẳng phải đệ đã nói ở làng Cửu Hương sao?

Mặt y thoáng chút bối rối, y biết nói hớ nên giả lả:

- Gia đình đệ có nhiều chuyện khó nói ra nên đệ không muốn về. Đệ ở lại nơi nhà trọ, sang năm ra giêng tiếp tục học cũng tiện.

Lục Lang bảo y:

- Thế đệ có muốn về nhà tôi ăn tết không? Nhà tôi ngay tại trấn này

- Nếu được vậy thì còn gì tuyệt vời hơn, nhưng không

biết cha mẹ của huynh có vui lòng?

- Đừng lo lắng chuyện đó, hãy thu xếp và xin phép thầy ngày mai nghỉ tết là được rồi.

Nhà Lục Lang ở giữa trấn, tuy nhỏ nhưng xinh lắm, gia cảnh nho nhã thanh bạch, quanh nhà là cả một khu vườn xanh biếc, bao nhiêu là hoa kiểng, sum xuê hoa quả. Mẹ Lục Lang vốn là tiểu chủ, bà có cửa hiệu mua bán lụa là nên cuộc sống rất phong lưu. Ba Lục Lang vốn là một nho sinh xuất sắc nhưng không có chí làm quan, chỉ đóng cửa đọc sách và viết sách. Bữa cơm cả nhà quây quần thật ấm cúng và tràn đầy tình thương yêu. Cha mẹ Lục Lang thấy Tiểu Bạch thanh tú, mặt mày sáng sủa, đã thế lại ăn uống nhỏ nhẹ, thưa hỏi lễ phép nên rất hài lòng và có cảm tình với y. Mẹ Lục Lang bảo y cứ ăn uống tự nhiên như con cháu trong nhà, bà còn nói:

- Ta mà có con gái thì ta sẽ gả cho cháu!

Chỉ có thế mà y then đến đỏ cả mặt, mặt y vốn thanh tú, trắng trẻo, giờ mắc cỡ đỏ lên đẹp tựa mặt hoa đào má phấn như mấy cô gái xuân thì. Cha Lục Lang rót một bát rượu rồi bảo y:

- Ta đổ con câu này, nói được ta có thưởng, bằng không sẽ phạt uống cạn bát rượu này! Vậy chứ “Một vành trăng khuyết ba sao giữa trời” nghĩa là gì?

Tiểu Bạch chấp tay thưa đó là chữ tâm, cha Lục Lang hài lòng lắm, ông bảo mừng một tết sẽ thưởng cho Tiểu Bạch một cây bút lông Hàng Châu và một xấp giấy hoa tiên. Ông uống cạn bát rượu, vuốt chòm râu:

- Con khá lắm! Ta nghe tiếng đồn con văn hay chữ tốt, quả thật lời đồn không ngoa tí nào. Chữ tâm như

trăng sao vằng vặc giữa trời, dù cho thế sự có thế nào đi nữa nó vẫn lung linh tỏa sáng. Sống ở đời, làm người phải có cái tâm, không có tâm thì khác gì muông thú cỏ cây. Sống ở đời, cái công danh quan trọng lắm, nhưng mình phải thức thời biết tiến lui, phải đặt cái tâm lên trên trước. Ta vẫn bảo Lục Lang học lấy cái chữ để lập công danh, nhưng nếu mà như thời thế không thể thì về nhà, ngày đi cày tối đóng cửa đọc sách cũng tốt! Chữ tài thường đi liền với chữ tai, chữ tâm thì bằng ba chữ tài. Người sống ở đời với cái tâm thiện lương thanh tịnh thì chẳng ai hại họ bao giờ, tất nhiên cũng có những trường hợp thiện lương thanh tịnh mà bị họa, ấy là vì phải trả cái nghiệp trong quá khứ, cũng có thể là oan gia đối đầu, mà đã là cái nghiệp trong quá khứ và oan gia trái chủ thì vô chừng, không ai biết trước được. Mình sống thiện lương thanh tịnh may ra có công năng hoá giải hoặc làm nhẹ bớt đi cái nghiệp xấu. Cái tâm tạo tác, cái tâm là chủ tử, họa phúc, thăng đoạ cũng từ một tâm mà ra.

Đêm ấy chong đèn đọc sách, Lục Lang đọc đến câu: “Người cô lại còn đeo thoi nguyệt / Buôn xuân đâu để lạnh mùi hương” bèn hỏi đồ Tiểu Bạch:

- Đệ nói được ta có thưởng?

Tiểu Bạch cười nhẹ bảo:

- Đệ có phải con nít đâu mà đồ câu này? Nếu đệ nói đúng thì huynh thưởng gì?

- Mừng một tết năm nay đi trả hội hoa đào, huynh sẽ cho đệ biết.

Tiểu Bạch hứng chí nói một hơi:

- Tên bà chúa thơ Nôm đó mà, người nữ sĩ phóng

khoáng tài hoa, bà làm thơ đả phá cái cổ hủ lạc hậu, chống lại sự bất công giả dối của cái xã hội trọng nam khinh nữ... thơ Nôm của bà là cả một sự mới mẻ tươi mát, một luồng gió mới thổi vào cái không khí cũ kỹ, ảm ương của văn chương cổ điển. Bà gây nên một làn sóng kinh động trong giới thủ cựu, giáo điều, khuôn sáo...

Lục lang nhìn Tiểu Bạch cười ma mãnh:

- Thế còn câu “Hoa cù hồng phấn nữ / Tranh khán lục lang y” thì sao?

Tiểu Bạch nghe thế xụ mặt bảo:

- Đến huynh mà cũng trêu đệ vậy sao? Nếu còn cọt nhả như thế nữa thì đệ sẽ bỏ đi ngay lập tức!

Lục lang biết mình thô tháo, lập tức xin lỗi y. Ngày cúng tất niên, nhà Lục Lang năm nay dường như vui hơn, cha mẹ Lục Lang làm mâm cơm thịnh soạn hơn mọi năm. Hôm ấy có lão đạo sĩ ghé thăm nhà, lão ta vốn có quen biết trước kia, thỉnh thoảng cha mẹ Lục Lang có thỉnh lão về cúng bái trời đất quý thần. Lão vừa bước vào nhà liền khịt khịt mũi, mắt dáo dác như tìm kiếm gì đấy. Lão bảo:

- Trong nhà có mùi gì lạ lắm, dường như mùi tử khí của cả trăm năm vậy!

Lão ta lại hỏi:

- Gần đây gia chủ có tiếp khách lạ chẳng?

Cha mẹ Lục Lang đáp:

- Nào có khách khứa chi đâu, chỉ có mỗi Tiểu Bạch, bạn học của Lục Lang nghỉ học về đây ăn tết.

Nghe thế lão đạo sĩ im lặng, chẳng nói năng gì, tiệc tất niên thật vui, cả nhà quây quần ăn uống chuyện trò hỉ

hả. Tiểu Bạch thì có vẻ lấm lét chứ không được tự nhiên như mấy ngày trước. Lão đạo sĩ thỉnh thoảng nhìn chăm chặp Tiểu Bạch, thái độ của lão ta làm cho Lục Lang thấy khó hiểu và cũng khó chịu lắm. Tiểu Bạch ăn uống qua quít rồi kiếm cớ rời khỏi bàn ăn, sau bữa tiệc ấy, Lục Lang nghe được lão đạo sĩ xì xầm với cha mẹ:

- Bạn của công tử Lục lang không phải là người! Khi vừa bước vào nhà là tôi đã nghi ngờ, đến khi gặp cậu ta trong bàn ăn thì tôi càng tin chắc hơn. Để đảm bảo xác thực thì ngày mai, lúc đứng ngọ tôi sẽ bày trận và phù phép vào bát nước. Cậu ta phải trích máu ngón tay nhỏ vào, nếu cậu ta là người thì giọt máu đỏ sẽ loang ra và tan trong nước, còn như giọt máu trắng và cô đặc lại như viên ngọc màu sữa thì cậu ta chính là cửu vĩ bạch hồ ly, bằng như giọt máu xanh cô lại như viên ngọc lưu ly thì cậu ta chính là cửu vĩ thanh hồ ly. Bọn hồ ly có chín đẳng cấp, mỗi đẳng cấp tùy thuộc vào thời gian tu luyện của chúng. Một khi chúng đắc được ngọc thì chúng có thể hoá hiện thân người, trà trộn vào chốn nhân gian.

Cha mẹ Lục Lang mặt mày biến sắc, mẹ Lục Lang thì thào:

- Lẽ nào cậu ta là hồ ly? Trông cậu ta hiền lành, thật thà và tử tế thế kia mà!

Cha Lục lang lắc đầu quầy quậy:

- Không thể nào như thế được! Tôi quan sát thấy cậu ta rất tốt, cái tâm hiền thiện chứ chẳng có tí gì ma mãnh hay thâm độc! Giả như cậu ta có là hồ ly thì cũng không đến nỗi hại người.

Lục Lang nghe đảng cuộc nói chuyện của lão đạo sĩ và cha mẹ, lòng đầy nghi hoặc. Lục lang đi thẳng vào

buồng chụp lấy hai vai Tiểu Bạch lắc thật mạnh, nhìn thẳng vào mắt y:

- Cậu là ai? Cậu hãy nói thật đi!

Tiểu Bạch tỏ vẻ sợ sệt, không dám nhìn vào mắt Lục Lang, giọng y chùng xuống thiểu não:

- Thuở Phật Ca Diếp còn tại thế, đệ là một tiểu thiên vương ở cung trời Đao Lợi, sau khi hết phước thì năm tướng suy hao và bị đọa xuống cõi trần. Đệ đã nhiều lần làm tiểu quốc vương các xứ Thiên Trúc, Đông Độ, An Tức, Xiêm La, Giao Châu... Thuở ấy núi Thanh Huy chưa hình thành, chỉ là một cái gò nổi với bụi lùm mà thôi, còn dòng sông Hà Thanh cũng chưa chảy qua, có chăng chỉ là một khe nước bé tí teo. Đến gần thời kỳ giáo hoá của Phật Thích Ca Mâu Ni, khoảng một ngàn năm trăm năm trước khi Phật thị hiện ở Lâm Tỳ Ni thì đệ lại là một sa môn. Thời ấy con người còn thanh tịnh thiện lương, việc học đạo và giáo hoá rất dễ dàng. Khi ấy đệ đã nổi tiếng là một sa môn học rộng biết nhiều, đa văn túc trí, lại được bọn phú hào, vương tôn công tử, đại thần quyền quý tôn xưng quá khởi đầu nên đệ sanh tâm cống cao ngã mạn, cho rằng chẳng ai bằng mình. Đệ tự tiện buông lung phá giới nhưng ngại biện là phương tiện, tùy tiện nói pháp, nói quá cả những điều mình biết, chưa chứng đã tự xưng chứng đắc, mượn cái nhãn chánh pháp để làm những điều phi pháp. Có nhiều vị trưởng lão và những bậc thiện hữu tri thức khuyên nhưng đệ không nghe lời, đã có lần bị tẩn xuất nhưng đệ vẫn chứng nào tật nấy.

Một ngày nọ có vị tể quan đến vấn đạo với đệ, ông ta hỏi về nhân quả, đệ tự phụ và cống cao cực độ, tự nhận

mình đã chứng đắc nên bắt muối nhân quả, vì lời nói này mà khi chết đệ phải thọ thân hồ ly, tuy mang thân súc sanh nhưng linh tánh vẫn còn nên đệ đau lòng sám hối và tu tập lại từ đầu. Sau đó gặp một lão hồ ly tu tiên, ông ấy truyền cho đệ phép tu tiên và cũng vì thế mà đệ xa rời hẳn con đường Phật đạo. Đệ theo lão hồ ly tu tiên trong năm trăm năm đầu thì thần lực đã khá cao, luyện được bạch ngọc, với ngọc này thì đệ có thể vào thành ra ấp mà không ai hay biết, có thể ở chỗ này hiện bóng chỗ nọ... Cứ mỗi một năm trăm năm thì lại chứng thêm một phần công phu, có thêm một cái đuôi và từ bạch ngọc sẽ chuyển thành lưu ly ngọc, hồng huyết ngọc, hoàng huỳnh ngọc... Khi hồ ly có đủ chín đuôi và có ngọc như ý thì đắc tối thượng công phu, năng lực rất ghê gớm, với ngọc như ý thì có thể hoá hiện thân bất cứ người nào mà mình thích, cho dù là nông phu, nho sinh, tể quan, tiểu vương, thậm chí có thể hiện tướng quỷ thần hoặc giả làm bồ tát...

Đệ đã có đủ chín đuôi và ngọc như ý, trong một lần băng khuâng nhớ chốn xưa, đệ quay về thăm núi Thanh Huy bên sông Hà Thanh thì gặp huynh và những nho sinh của trường ông giáo Ngũ. Đệ đã hoá làm nho sinh xin trọ học với thầy giáo Ngũ. Đệ gặp huynh, huynh đã nhiều lần tỏ ra rất can trường và quân tử, vì thế đệ có hảo cảm và xin kết nghĩa huynh đệ. Đệ đi vào cõi người với tâm địa thiện lương thanh tịnh, chí nguyện chỉ giúp người, tuyệt đối không có ý hại ai, ngất nổi loài người cực kỳ nặng nề thành kiến, cứ nằng nặc cho hồ ly là kẻ hại người. Đây là tất cả sự thật, có nhật nguyệt chứng giám cho đệ, nay nhân duyên đã hết, đệ phải chia tay huynh!

Lục Lang sững sờ há hốc mồm không nói nên lời. Lục Lang hoàn toàn không biết nên phải xử trí như thế nào nữa, lúc ấy có tiếng động ầm ầm ngoài cửa, lão đạo sĩ hét lớn:

- Cữu vĩ hồ ly tinh, mau ra đây chịu chết!

Tiểu Bạch băng qua cửa sổ chạy ra vườn. Lục Lang chạy theo sau, quanh nhà có rất nhiều người đang la hét ầm ĩ, họ giơ cao những bó đuốc cháy phừng phừng, đình ba, gậy gộc tua tua. Họ gào thét “giết hồ ly, giết hồ ly”. Thì ra lão đạo sĩ đã kích động người trong trấn đi giết hồ ly.

Lục Lang dắt Tiểu Bạch chui qua ngõ tắt chạy thẳng ra bờ sông Hà Thanh. Lũ chó săn đánh hơi sữa rân trời, đám đông rần rần chạy theo bầy chó, những con người chất phác nhưng mê muội bị kích động, họ rần rần đuổi với sát khí ngút trời. Sông Hà Thanh cuối năm nước đầy ắp, bờ bên kia trông xa vời vợi, ngọn núi Thanh Huy sừng sững đó nhưng cũng không thể che chở được cho những kẻ khôn cùng bị săn đuổi. Tiểu Bạch bảo Lục Lang về đi, y tự lo cho bản thân được. Lục Lang không chịu đi, còn đang dừng dằng thì chỉ phút chốc là cả đám đông đuổi kịp và vây chặt cả hai. Có những kẻ quá khích dí đuốc vào gần mặt Tiểu Bạch, khuôn mặt thanh tú mà buồn vô hạn, tuyệt nhiên không thấy y sợ sệt như những lần bị bọn học trò bắt nạt. Lão đạo sĩ vạch đám đông sắp tới:

- Cữu vĩ hồ ly tinh! Ta đã tìm ngươi suốt bao lâu nay, hôm nay thì ngươi đừng hòng thoát khỏi tay ta!

Tiểu Bạch nói như rít lên:

- Ông không làm gì được tôi đâu! Tôi tuy là hồ ly nhưng tâm tôi không mấy may có ý hại người, có sao

ông mãi truy bức tôi?

Lão đạo sĩ cười ngạo nghễ:

- Hồ ly không thể ở trong cõi người! Ta có bổn phận phải diệt hồ ly, mau chịu chết đi, đừng lý sự vô ích!

Tiểu Bạch đáp:

- Tôi là hồ ly nhưng tâm tôi không mê muội và sân hận như ông, xem ra bao nhiêu người mang thân người nhưng tâm không bằng hồ ly.

Nhân lúc Tiểu Bạch đối đáp mà vô ý sơ sẩy, lão đạo sĩ phóng thanh kiếm trừ tà trảm yêu về hướng Tiểu Bạch. Phút giây nguy cấp không kịp phán đoán gì, Lục Lang lao đến lấy thân che cho Tiểu Bạch và thanh kiếm cắm ngập vào ngực. Tiểu Bạch hú lên một hồi thảm thiết, tiếng hú rờn rợn cả nước sông Hà Thanh, làm chim muông trong núi Thanh Huy bên kia sông giạt mình bay loạn xạ, tiếng kêu náo cả một vùng. Tiểu Bạch đỡ lấy thân hình Lục Lang nằm trên bãi cát, y đã khóc, nước mắt nhỏ xuống mặt Lục Lang, giọng y cực kỳ thống thiết:

- Cảm tạ tấm lòng lân mẫn của huynh, từ lâu đã mang ơn huynh mà lòng không biết làm sao đền đáp, hôm nay ngọc như ý đã có chỗ dùng nhưng cũng từ đây để lại mất thân người, không biết phải tốn bao nhiêu lần năm trăm năm nữa mới hiện lại được thân người?

Nói xong y há miệng ra, một viên ngọc toả ánh sáng ngũ sắc lung linh. Y lấy viên ngọc áp vào vết thương trên ngực Lục Lang, kỳ diệu thay, da thịt Lục Lang lập tức liền lại như chưa hề bị đâm thủng. Ánh sáng viên ngọc vừa tan biến thì Tiểu Bạch lập tức hoá thành một

con cáo to lớn với màu lông lưng đỏ rực, vùng bụng và ức thì trắng tinh khôi. Nó lao xuống sông nhanh như cắt và bơi qua bờ bên kia, chỉ trong giây lát bóng nó mất hút trong núi Thanh Huy.

Quá hai giờ sáng, Mike giật mình thức dậy, trang sách đọc dở dang vẫn còn để mở, ánh đèn tạo nên một vầng sáng ảo diệu giữa màn đêm mênh mông. Khí trời lạnh lạnh, Mike đứng dậy vươn vai vài cái rồi đẩy cửa bước ra hiên, Một vầng trăng khuyết chênh chếch hướng trời tây, ánh trăng bàng bạc rơi khắp sân vườn, nhìn lại đầu hồi nhà thì con cáo gầy chân lúc đầu hôm đã bỏ đi từ bao giờ.

THEO TIỂU LỤC THẦN PHONG.

■ THẾ GIỚI NÀY HOẠT ĐỘNG THEO QUY LUẬT CUỐN HÚT ÂM DƯƠNG NHÂN QUẢ LUÂN HỒI.

■ 16 CON ĐƯỜNG NHÂN QUẢ LUÂN HỒI NƠI TRÁI ĐẤT VÀ TAM GIỚI NÀY NHƯ SAU:

- Trước khi mình chết từ 1 đến 3 ngày, những hiện tượng sau đây là điềm báo trước cho mình biết sẽ luân hồi đi nơi nào trên trái đất hay Tam giới này. Từ cao nhất là trời Vô Sắc, thấp nhất là tầng Địa Ngục thứ 18.

1/- Nhìn thấy màu trắng trong thật sáng, báo hiệu người chết sẽ vãng sanh lên cõi trời Vô Sắc.

2/- Nhìn thấy có 12 màu sắc lung linh rất đẹp, báo hiệu người chết sẽ vãng sanh lên các cõi trời Hữu Sắc.

3/- Nhìn thấy 12 màu sắc thanh tịnh rất đẹp, thường thấy những vị Phật đến rước mình, báo hiệu người chết sẽ vãng sanh lên nước Cực Lạc.

4/- Nhìn thấy có 5 màu sắc rất đậm, báo hiệu người

chết sẽ vãng sanh lên các cõi như sau:

5/- Nghe trong người mình rất mạnh, báo hiệu mình vãng sanh vào cõi trời Tứ Thiên Vương.

6/- Nghe trong người mình rất khỏe, báo hiệu mình vãng sanh vào cõi trời Đục Giới.

7/- Thường nhìn thấy các vị Thánh đến rước mình, báo hiệu mình vãng sanh vào cõi trời Ngọc Hoàng.

8/- Nhìn thấy có 3 màu sắc rất đậm, báo hiệu người chết sẽ vãng sanh vào 1 trong 2 nơi như sau:

9/- Nhìn thấy các vị Thần đến rước mình, báo hiệu sẽ đến rước mình vào cõi Thần sinh sống.

10/- Nhìn thấy các Vị giàu sang đến rước mình, báo hiệu mình tái sanh được làm Người giàu sang.

12/- Nhìn thấy Cha, Mẹ hay người thân, báo hiệu mình trở lại Dòng tộc, để đi luân hồi trong Dòng tộc.

13/- Nhìn thấy loài Cô Hồn đến rước mình, báo hiệu mình chết làm loài Cô Hồn.

14/- Nhìn thấy các loài Súc Sanh đến rước mình, báo hiệu mình chết đầu thai làm loài Súc Sanh.

15/- Nhìn thấy màn đen thật tối, báo hiệu mình vào các tầng Địa Ngục!

16/- Nhìn thấy cây nhiều, báo hiệu mình đầu thai làm loài Thực Vật.

*Người nào vào làm loài Thực Vật, khi gần chết sống đời thực vật không biết gì trong một thời gian ngắn hay dài.

NAM MÔ GIÁO CHỦ TA BÀ BỒN SƯ THÍCH CA MÂU NI PHẬT

PHẦN III:
THỂ NÀO LÀ ĐIỆN TỬ QUANG,
ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG.
DIỆU DỤNG CỦA CHÚNG?

A. ĐIỆN TỪ QUANG

1

☆• ĐIỆN TỪ QUANG LÀ GÌ?

• MỘT SỐ CÂU HỎI ĐÁP VỀ ĐIỆN TỪ QUANG

• ĐIỆN TỪ QUANG LÀ ÁNH SÁNG TRÍ TUỆ CỦA PHẬT. CÓ ĐÚNG KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-**ĐIỆN TỪ QUANG PHÁT RA TRÍ TUỆ.** Tất cả ai cũng có ánh sáng Trí Tuệ nếu mà sử dụng bằng Tánh Phật.

Tánh Phật là Tánh Thấy, Nghe, Nói, Biết bằng Điện Từ Quang. Phật nào mà không có Trí Tuệ?

Mình cũng có nhưng mà tại mình bị nó boi đen quá, mình mê. Bởi vì cái Tướng, Tham, Kiền Chấp và Ác nó che rồi, 16 lớp nó che mình hết Trí Tuệ, ở thế gian này ai mà không có Trí Tuệ?

Bởi vì nếu mà mình không có Trí Tuệ thì sao mình thành Phật được? Có nghĩa là trong quặng có Vàng mới lấy ra Vàng chứ còn không có Vàng thì sao lấy ra Vàng được.

Đó! Nguyên tắc! Bởi vậy tại sao ông Phật nói ai cũng có Tánh Phật Biết, nhưng mà ông thầy không chỉ thì không biết Tánh Phật là cái gì? Ông chỉ Biết thôi. Rồi ông đi nói, đi kiếm tiền thôi, chứ sự thật không hiểu cái này.

Vì thế mà Thiên Tông ra đời nó phân tích cho biết:

- **Mình Có Tánh Phật, Có Trí Tuệ Mới Tu Được, Tu Thành Cái Này Được!** Nếu không có rồi thôi, giống như cái cục đá làm sao moi cho ra. Trong đá nó có cái gì trong đó, moi ra mới ra được.

- HỎI: THƯA BÁC! ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG THÌ CON HIỂU RỒI, CÒN ĐIỆN TỪ QUANG LÀ GÌ Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Cái phần này đưa ra cái ví dụ con mới biết, bây giờ cái biển Thái Bình Dương của mình đang trời trong, mây tạnh, nếu có một cơn bão thì nó cuốn hút, chỗ đó nó còn trời quang, mây tạnh nữa không? Nó không còn.

Nó là do cuốn hút của lực âm dương, nó mới đi, thì cái cuốn hút đó gọi là Điện Từ Âm Dương, hoặc là Không Gian Âm Dương, còn bên ngoài của nó, đó là Không Gian Thanh Tịnh, ví như Điện Từ Quang.

Có nghĩa là vùng nào mà nó Hút thì gọi là Âm Dương cuốn hút, nhưng mà nó cuốn hút bởi Điện Từ.

Nên nhớ là khoa học chưa có biết trong không gian này có Điện Từ, mà khoa học nó nói trái đất quay được, mặt trăng quay được là nhờ Lực Hấp Dẫn kéo đi, mà hỏi Lực Hấp Dẫn là cái gì? Khoa học chưa trả lời được.

Thì bây giờ trả lời cho con cái câu ĐIỆN TỪ QUANG LÀ GÌ? TỪ ĐIỆN TỪ THANH TỊNH MÀ NÓ DI CHUYỂN NÓ TRỞ THÀNH ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG. DI CHUYỂN XUỐNG GỌI LÀ ÂM, DI CHUYỂN LÊN GỌI LÀ DƯƠNG. HAI CÁI NÀY NÓ CUỐN HÚT NHAU, NÓ MỚI SANH HÓA.

Vì thế mà trong thế giới này gọi là THẾ GIỚI SANH HÓA ÂM DƯƠNG, mà nó CUỐN HÚT THEO CÁI QUY LUẬT CỦA NÓ. Trong thế giới này, bất cứ cái gì di chuyển đều có cái luật, giống như cái xe con để trong nhà thì không theo quy luật, nhưng khi con di chuyển chạy ngoài đường con phải tuân theo Luật giao thông,

con hiểu không?

Có nghĩa là vậy, trong cái điện từ âm dương chính là ĐIỆN TỪ QUANG, nhưng mà tại vì nó KHUẤT ĐỘNG NÊN MỚI THÀNH RA ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG, khi nó DỪNG LẠI THÌ NÓ LÀ ĐIỆN TỪ QUANG.

Cái đó giải thích cho hiểu vậy thôi chứ sự thật bên trong của nó là cả một vấn đề, cả hệ thống điện của nó mà. Mình phải hiểu là, giống như nhà máy nó phát điện ra mình chỉ biết là điện chứ mình không biết nó làm sao, đung thì nó giật, không đung thì không giật, nhưng khi nó chuyển qua bóng đèn hay hình ảnh, thì đây gọi là điện từ đã biến thể, nó biến thể ra đủ loại màu sắc, cũng là do cái tương con người làm ra.

Trả lời cho con biết là ĐIỆN TỪ QUANG ĐÚNG YÊN LÀ QUANG, QUAY LÀ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG. Hiểu không? Ai ở trong cái Âm Dương này phải chịu CÁI QUY LUẬT NHÂN QUẢ CỦA NÓ.

- HỎI: DẠ THƯA BÁC, NẾU CON NGƯỜI CẢM ĐIỆN TỪ QUANG THÌ MỌI NGƯỜI XUNG QUANH CÓ BỊ ẢNH HƯỞNG GÌ KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Trong con người mình có Điện Từ Quang mà tại vì mình không biết, dầu có nói cũng không biết. Vì thế mà người tu ai cũng nói con người AI CÙNG CÓ PHẬT TÁNH, nhưng người ta không hiểu PHẬT TÁNH LÀ CÁI GÌ?

Mà bây giờ nói PHẬT TÁNH LÀ THANH TỊNH THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT nhưng cũng là chỉ biết trên ngôn ngữ thôi, chứ không có biết trên thực tế là như thế nào?

Vì thế mà nói “Tôi Kiến Tánh” là ông xạo. Từ thời Đức Phật và Chư Tổ đến giờ, không có ai Kiến Tánh được hết. Bây giờ hỏi Tánh Phật là gì? Là Thấy, Nghe, Nói, Biết trong Thanh Tịnh, con chỉ là lặp lại trong sách vở thôi, còn cái THẤY THANH TỊNH, CÁI NGHE THANH TỊNH, CÁI BIẾT THANH TỊNH.... làm sao con biết? Làm sao con cảm nhận được?

Con chỉ nghe bằng Danh Từ thôi, làm sao con biết được, chỉ có các vị Tổ mới cảm nhận được cái này. Giờ anh tu 1000 năm mà anh không hiểu cái này, anh cũng chỉ là phàm phu thôi. Anh không tu ngày nào nhưng mà anh hiểu cái này, anh là 1 vị Thánh đó, tôi không có nói Thánh Tăng, là vị Thánh chứ không nhỏ đâu. Người mà không hiểu cái này thì đừng có nói đến Kiến Tánh, làm sao Kiến Tánh nổi. Nói Kiến Tánh cũng chỉ là nói cho vui thôi.

●CÁI SÁNG CỦA ĐIỆN TỪ DƯƠNG GỌI LÀ QUANG.

- HỎI: THẦY CHO CON HỎI HOA TIÊU LÀ ÁNH SÁNG CỦA ĐIỆN TỪ QUANG PHẢI KHÔNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Điện từ âm dương này giống như cái ly nước trong mà có nước đục trong đó. Chỉ có 1 vị Phật Toàn Năng, Toàn Giác mới lấy được cái nước trong này ra mà sử dụng thôi. Ròng cái Điện Từ Dương này chính là Điện Từ Quang. Mà làm sao lấy được cái này, vì nó quay nó mới trở thành âm dương. Khi mà nó tách ra điện từ âm và điện từ dương, điện từ Dương này nó sáng, chữ Sáng là QUANG, ĐIỆN TỪ DƯƠNG MÀ NÓ SÁNG GỌI LÀ ĐIỆN TỪ QUANG.

Còn cái dương mà nó pha lẫn cái âm thì nó không có Quang được, nó TRỞ THÀNH ĐIỆN TỪ DƯƠNG, DƯƠNG MÀ CÓ ÂM TRONG ĐÓ GỌI LÀ ĐIỆN TỪ DƯƠNG.

Bởi vậy chỉ có 1 vị Phật mới lấy được cái điện từ Dương không, lọc mới trở thành cái Điện Từ Quang. Vì thế mà trong kinh thường nói có con Ngỗng chúa uống sữa chỉ lấy sữa mà bỏ nước là ý nói cái này nè, chứ không có con ngỗng nào uống sữa mà bỏ nước đâu. Đây là cái thí dụ của bậc Toàn Năng, Toàn Giác vậy thôi.

- HỎI: HOA TIÊU MANG Ý NGHĨA NHƯ THỂ NÀO A?

- Hoa Tiêu nó chỉ là ánh sáng dẫn mình đi thôi, giống như có ai coi trong truyện Tây Du Ký không? Tề Thiên hay ma nó làm hoa tiêu nó dẫn đi đó.

Hoa Tiêu chỉ là ánh sáng của điện từ, nó dẫn đi thôi. Bởi vậy nếu mà ánh sáng dẫn đi đó mà nó không có sáng thì đó là điện từ âm dương, còn nó sáng trong là ánh sáng của Điện Từ Dương, cũng gọi là Điện Từ Quang.

- HỎI: CÔNG ĐỨC LÀ GÌ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Công Đức là cái lực sáng. Công đức, Phước Đức, Ác Đức nó bằng điện hết. Công Đức nó hình thành bởi Điện Từ Quang, Phước Đức bởi Điện Từ Dương và Ác Đức bởi Điện Từ Âm, ba cái loại này. Trong thế giới này nó có 3 cái loại điện: Điện Từ Quang, Điện Từ Dương và Điện Từ Âm.

Còn điện từ mà mình đang sử dụng hằng ngày là điện từ vật lý, dùng để phục vụ thôi, nó không có nằm ở trong

thế giới luân chuyển. Đây là do con người tạo ra để mà sử dụng trong thời gian ngắn thôi, gọi là điện từ vật lý.

+ Công Đức nó cấu tạo bằng Điện Từ Quang. Điện từ Quang nó có ở trong này đó, vậy cái Điện từ Âm Dương nó lấy từ đâu?

+ Từ TRONG ĐIỆN TỪ QUANG NÓ QUAY NÓ TRỞ THÀNH ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG.

+ Vì thế mà AI MUỐN TẠO CÔNG ĐỨC, THÌ PHẢI HIỂU RÕ NGUYÊN TẮC NÀY, BIẾT CÁCH TẠO RA CÁI NÀY, THÌ TỰ NHIÊN NÓ HÌNH THÀNH RA CÁI CÔNG ĐỨC CỦA ĐIỆN TỪ QUANG.

Tất cả 3 thứ đều Điện hết chứ không có cái gì hết, mà cái Điện từ Quang trong thế giới này là vật tư đưa về cái Điện từ Quang bên Phật Giới, 2 cái này nó phối hợp lại, nó biến thể thành Ngôi Nhà Pháp Thân Thanh Tịnh, rồi từ đó nó sanh ra một Kim Thân Phật.

Thì hai cái loại này, Điện từ Quang của vật lý đưa vào Điện từ Quang của tự nhiên nó mới tạo thành một khối sáng, mà người ta gọi là cái Ngôi Nhà, rồi từ cái khối sáng đó nó mới lột xác ra thành một vị Phật.

Mà vị Phật lớn hay nhỏ gì là do cái Công Đức của người đó, sau đó Tánh Phật ẩn vào mới gọi là một Kim Thân Phật. Vì thế bên kia gọi là Phật Quả còn bên đây gọi là Phật Nhân.

Bây giờ Thiền Tông ra đời, người nào nhận và sống được với Tánh Phật của mình thì tất cả thành Phật Nhân hết, đó thì phải hiểu.

Vì thế mà trong kinh có nói “Phật Nhân, Phật Quả” là chỗ này, nhưng mà người ta không hiểu cái Phật Quả là

như thế nào, rồi Phật Nhân là ai? Bởi vậy thành ra ngày xưa Bồ Tát Thường Bất Khinh trong Kinh Thủ Lăng Nghiêm có nói: “Tôi không dám khinh các Ngài, các Ngài rồi đây sẽ thành Phật”. Ông nói rất đúng, nhưng mà tại vì lúc đó người ta không ai giải mã được Phật gì.

Có nghĩa là ví dụ trước đây Thiên Tông chưa ra đời, có người nói “ông là Phật, ông là Bồ Tát đó”, sự thật họ không hiểu. Chứ sự thật nếu mà bây giờ mình nhận được, thì tôi có Tánh Phật thì đương nhiên tôi thành Phật rồi, nhưng mà Phật Nhân.

Còn người nào không biết mình có Phật Nhân thì người đó Phàm Phu. Còn mình biết mình có Phật thì là Phật Nhân, vì Phật Nhân này mới tìm được cái Công Thức đi ra.

+ Tất cả những người Phật Nhân này về sau sẽ trở thành một “ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHỨNG”, là cái ông này nè, cái ông Phật Nhân này mới ra một cái ông ĐẠO NHÂN VÔ TU VÔ CHỨNG, thành ra mình mới hiểu được. Còn nếu không có ông Phật Nhân thì Phật Quả không có, vì Phật Nhân, nguyên nhân tôi có cái mầm rồi, thì tôi tìm cách để cái mầm nó nở được, để đi về bên kia tôi trở thành Phật Quả.

+ Mình phải hiểu thế giới này, còn mình không hiểu thì thôi, ngồi đó mà lý luận, mà sợ nhất là mấy cái ông mà có bằng cấp cao tu lâu năm, chửi mấy ông có tóc. Thành ra mình sợ nhất là sợ mấy ông thôi, chứ ông không hiểu thì ông nói vậy thôi, chứ nếu mà ông hiểu ra thì sẽ khác. Tôi cũng mong ông đến đối chất với tôi để mọi việc được sáng tỏ ra cho mọi người cùng hiểu.

- HỎI: ĐIỆN TỬ QUANG TRONG TAM GIỚI

VÀ ĐIỆN TỪ QUANG NƠI PHẬT GIỚI KHÁC NHAU VÀ GIỐNG NHAU CHỖ NÀO Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Điện từ Quang, điện từ Âm Dương là một thôi. Nhưng mà, ví dụ bây giờ cái không khí, bởi vì tôi thường thường ví dụ ở ngoài biển Thái Bình Dương “Trời quang mây tạnh” thì đó gọi là, mình gọi là “trời trong” mà khi bão nó dấy lên rồi thì nó cũng là điện, cũng là cái không khí vùng đó. Nó quay, thì nó quay nó phải cuốn hút, vì cuốn hút:

+ Cuốn vô thì nó là Âm.

+ Đẩy ra là Dương.

Có vậy thôi.

Vì thế mà... có nghĩa là khi một cơn bão nó dừng lại thì chỗ đó điện gọi là “Trời trong mây tạnh”. Còn trong cái Càn khôn vũ trụ này:

+ Chỗ nào nó quay thì gọi là Tam giới Điện Từ Âm Dương.

+ Chỗ nào không quay gọi là Điện Từ Quang, Chư Phật sống.

Chư Phật sống, bởi vì Chư Phật không có lực hút Âm Dương thì phải sống ngoài cái Điện Từ Âm Dương. Còn con người bị lực hút Âm Dương thì phải ở trong Tam giới, mà nặng nhất thì ở Trái đất, nhẹ sau cùng là Trời Dục Giới... Đó là nguyên tắc của một cái Tam giới, nó có cấu trúc như vậy. Vì thế mà, cấu trúc Tam giới là vậy, bất cứ ai, bất cứ cái gì vô đây phải quay đúng theo quy luật của nó.

Vì thế mà, ngày xưa Tánh Phật ở ngoài đâu có lực hút,

cũng vì HAM MUỐN có một Kim Thân Phật, ham muốn có một Kim Thân Phật và ngôi nhà Pháp Thân Thanh Tịnh nên mới vào đây mượn Thân và Tánh Người để tạo Công Đức là nó mới có cái chuyện “lực hút Âm Dương”.

Mà vô trong Trái đất này, Trái đất này gọi là Trái đất “keo”- đụng vô là dính, không chạy ra nổi đâu. Vì thế, 100 người đều dính cứng ngắc 90 người ở trong, chỉ có 10 người nhảy ra được thôi mà nhảy ra thì cũng “nhiều khô” lắm chứ không phải muốn nhảy ra là nhảy đâu.

Bây giờ con suy nghĩ, tất cả những người mình ở đây sống về vật chất, không vật chất sống nổi không? Nhưng mà Đức Phật dạy sử dụng sống trong vật chất nhưng mà KHÔNG DÍNH vật chất. Cái Thiên Tông dạy là dạy chỗ đó đó, “SỐNG TRONG VẬT CHẤT MÀ KHÔNG NHIỄM VẬT CHẤT THÌ MỚI ĐI RA ĐƯỢC”.

Nhưng mà muốn ra được thì phải biết cái Công Thức đi ra, mà Công Thức, nếu nói Công Thức thì mới xuất hiện ở đây trên 2 năm thôi chứ trước kia muốn tu Giải Thoát hoàn toàn không tu được. Nếu mà trước 3 năm thì có ai biết Giải Thoát là gì. Nhưng mà, bởi vì có nhiều người người ta cũng hám danh đó, cũng tuyên bố này tuyên bố kia. Mà hiện giờ trên mạng cũng vậy, tuyên bố đủ thứ hết nhưng mà hoàn toàn Giải Thoát không dám đề cập đến.

Tuyên bố đủ thứ “tôi là Thánh này, Thánh kia thôi” chứ sự thật “Giải Thoát” hoàn toàn không ai dám đá động tới. Đó, mình phải hiểu, vì thế mà cái Giải Thoát mới xuất hiện hai năm mấy thôi, là khi Huyền ký được công bố ra.

Huyền ký công bố ra bắt đầu người ta mới nói vào cái

chương trình Giác Ngộ Giải Thoát chứ trước Huyền ký hoàn toàn không nói mà chỉ đề cập thôi, không nói rõ ra.

- HỎI: CON MUỐN HIỂU RÕ CHỮ THIỀN THEO PHÁP MÔN THIỀN TÔNG HỌC NÀY LÀ GÌ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Minh tu Thiền Tông này nè là muốn làm sao SỐNG LẠI ĐƯỢC VỚI ĐIỆN TỬ QUANG. VÌ CÁI ĐIỆN TỬ QUANG SÁNG RỒI THÌ VÔ MINH NÓ MỚI PHÁ ĐƯỢC. MUỐN VẬY THÌ PHẢI BIẾT LẮNG ĐỘNG.

2

☆• CHỮ THIỀN THEO PHÁP MÔN THIỀN TÔNG HỌC NÀY LÀ GÌ?

- Minh tu Thiền Tông này nè là muốn làm sao SỐNG LẠI ĐƯỢC VỚI ĐIỆN TỬ QUANG. VÌ CÁI ĐIỆN TỬ QUANG SÁNG RỒI THÌ VÔ MINH NÓ MỚI PHÁ ĐƯỢC.

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Chữ THIỀN chính là chữ ĐỊNH, định tâm, là LẮNG ĐỘNG. Chữ Thiền gọi là LẮNG ĐỘNG, nhưng lắng động này là động từ.

Còn muốn biết Thiền gì thì thêm túc từ vào, ta tìm cho đúng túc từ. Ví dụ Thiền diệt tận định nó khác, Thiền Thanh Tịnh của Thiền Tông nó khác.

Còn Thiền Tứ niệm xứ nó khác. Thiền tứ niệm xứ nó có hay chỗ này: Nó không chế được cái nhân quả luôn đó, chứ không phải đơn giản đâu. Bởi vì người ta muốn “nhập diệt” là “nhập diệt” được khi mà đi lên mức cao.

Đi lên tới mức cao thì cũng gọi là Tối thượng Thừa Thiền nhưng mà có một điều là anh đã vi phạm luật nhân

quả. Anh có thể “nhập diệt” được nhưng CÁI NHÂN QUẢ KHÔNG XÓA ĐƯỢC.

Nói về các loại THIỀN thì phải giải thích ra mới hiểu. Chứ người ta cứ nói Thiền này Thiền kia. 37 pháp thiền chứ không phải nhỏ đâu. Đó, tôi chỉ nói cho hiểu rõ chữ thiền là lắng đọng.

■ THIỀN THANH TỊNH LÀ LẮNG ĐỘNG TỰ NHIÊN.

- Cái đó là cái gì? Cái đó là nằm trong BẢN CHẤT CỦA ĐIỆN TỬ QUANG.

Mình tu Thiền Tông này nè là muốn làm sao SỐNG LAI ĐƯỢC VỚI ĐIỆN TỬ QUANG. VÌ CÁI ĐIỆN TỬ QUANG SÁNG RỒI THÌ VÔ MINH NÓ MỚI PHÁ ĐƯỢC.

Nếu như mình KHÔNG LẮNG ĐỘNG ĐƯỢC thì Điện Tử Quang không sáng ra được, thì cái kia... nó sẽ dẫn mình đi.

Nó mà lắng đọng được thì mình nhận được Tánh Phật của mình gọi là KIẾN TÁNH. Từ kiến tánh này mình mới nhận ra...

MÌNH PHẢI THIỀN CHỨ MÌNH KHÔNG THIỀN KHÔNG THẤY ĐƯỢC CHỖ KIẾN TÁNH NÀY.

Cái khổ là người ta không hiểu cái Thiền là gì? Người ta lại đi ngồi dụng công. SAI LÀ SAI CÁI CHỖ NÀY.

Thành ra Đức Phật hay mấy ông Tổ gọi là TỰ TÁNH THIỀN. Tự Tánh chính là cái Chân Thật của mình đó. Cái Tánh Phật của mình, nó là vậy đó. Mình nhận được cái đó... thì cái đó chính là Thiền.

Cho nên mình dụng công thì nó sai, dụng công là tu

vật lý. Tu vật lý là nó sai.

Chữ THIÊN THÌ MÌNH PHẢI BỎ THÊM tức từ của nó là gì? Chữ Thiên là chữ lắng đọng và PHẢI LÀ LẮNG ĐỌNG TỰ NHIÊN. THÌ ĐÓ LÀ THIÊN TÔNG HOẶC LÀ NHƯ LAI THANH TỊNH THIÊN.

Còn lắng đọng mà ép cho nó thì tùy theo là mình ép kiểu gì, ép theo kiểu tứ quả Thanh Văn thì ly, sanh, hỷ, lạc... 3,4 thứ gì đó trở thành A La Hán, ép cho đến cao nhất là tịch tĩnh, đi vào A La Hán. Người ta không có hiểu. Đó, trả lời cho con biết chữ Thiên là vậy.

3

☆• ĐIỆN TỪ QUANG ĐƯỢC TRỜI TỨ THIÊN VƯƠNG QUAY LÊN THÀNH ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG MỚI TẠO RA CÁI TAM GIỚI.

- Hỏi: Thừa bác, Điện Từ Quang nó có giạt hay nguy hiểm trong con người giống như Điện từ âm dương không?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Điện Từ Quang bây giờ mình suy nghĩ như thế này cái không khí trong lành là cái gì? Không khí trong lành là không có bụi. Còn cái Điện Từ Quang là Điện từ sáng.

Nhưng mà... từ cái Điện Từ Quang này ban bệ trời Tứ Thiên Vương mới tạo ra cái tam Giới, thì trong cái tam Giới mới quay, phải theo qui luật quay để mà nó cuốn hút âm dương thì nó không còn, cái danh từ Điện Từ Quang nó không còn nữa, nó thành điện từ âm dương. Có nghĩa là cuốn hút âm là nặng, dương là nhẹ hoặc âm là đen, dương là trắng.

Do cuốn hút, chứ tất cả mình sống ở đây là do điện

từ âm dương duy trì cơ thể này, nhưng mà làm sao mình biết mình đâu có thấy, vì nó là vô hình làm sao mà thấy. Vì thế mà khi nào khoa học văn minh lên cao người ta mới chấp nhận là con người có điện từ.

Vì thế mà nó mới chế ra cái điện tâm đồ, nó coi được cái nhịp tim của mình. Nếu nhịp tim của mình nó không đập thì làm sao nó phát ra cái điện tâm đồ được.

Công dụng cái Điện Từ Quang là làm công cụ để mà nó bảo vệ Thấy, Nghe, Nói, Biết của cái Ý, người ta gọi là Tánh Phật. Còn điện từ âm dương có bốn phận duy trì sinh sôi nảy nở trong qui luật vật lí của nó gọi là điện từ âm dương.

Giống như cái ly nước đừng có bụi thì mình khuấy cỡ nào nó vẫn không bụi, nếu bỏ một chút đất vô khuấy thì nó đi theo, nó phải bụi. Chỗ nào nặng là chỗ đó âm, chỗ nào nhẹ là dương, nó theo cái qui luật vật lí này.

4

☆● DIỆU DỤNG CỦA TÁNH PHẬT, CỦA ĐIỆN TỪ QUANG LÀ GÌ?

- HỎI: DẠ, THƯA BÁC! LÀM SAO ĐỂ BIẾT CÁI DIỆU DỤNG CỦA TÁNH PHẬT Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Diệu dụng của Tánh Phật thì sử dụng mặt trăng thứ 1, thứ 2 thôi, mặt trăng thứ 3 bỏ đi, là diệu dụng của Tánh Phật. Còn diệu dụng của Tánh Người thì cái mặt trăng thứ 3 đó, nó liên kết nhau.

- HỎI: ĐIỆN TỪ QUANG CÒN CÔNG DỤNG GÌ KHÁC KHÔNG Ạ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Điện Từ Quang là cái điện từ nó sáng thôi, rồi nó làm VẬT TƯ để nó pha với Công Đức để trở thành một Kim Thân Phật. Rồi nó cuộn bọc cái ý lại thành ra Tánh Phật.

Điện Từ Quang nó chỉ có vậy, nó có công dụng là đẩy đi, thu lại. Còn mình ở đây là cuốn hút, quay cuồng, gọi là âm dương cuốn hút quay cuồng. Còn bên kia nó rung động đẩy ra, thu vào.

Ví dụ: Mình phát ra tiếng thì Điện Từ Quang nó đẩy đi còn đằng kia đẩy lại, mình thu lại mình nghe. Điện Từ Quang nó có công dụng này vì nó không qua cái vật lý, vì thế mà nó không có phát sanh ra đực, cái.

Còn ở đây thế giới vật lý này phát sanh ra đực, cái. Nó quan trọng nhất cái chỗ này, bắt buộc theo quy luật cuốn hút của nó. Vì thế mà trái đất này mới sinh sản được. Nếu không có quy luật âm dương thì không sinh sản được.

5

☆● CÁI DIỆU CỦA ĐIỆN TỪ QUANG LÀ GÌ?

● HỎI: VẬN TỐC CỦA ĐIỆN TỪ QUANG THÌ GẤP BAO NHIÊU LẦN VẬN TỐC CỦA ÁNH SÁNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Vận tốc Điện Từ Quang nó không đo bằng vận tốc ánh sáng và vận tốc điện từ, mà nó đo bằng CẢM NGHĨ.

Bây giờ thế này nè, mình ở đây ai mà có đi Pháp chẳng hạn, mình thấy tháp Eiffel rồi đó thì bây giờ mình ngồi đây, vừa nhớ là tới liền. Điện Từ Quang nó đi bằng kiểu đó đó, hiểu không.

Muốn đâu là tới đó, Điện Từ Quang nó có cái Diệu đó đó, nó KHÔNG CÓ ĐI. Một Kim Thân Phật nó mang

bằng Điện Từ Quang.

Có nghĩa là muốn đâu là tới liền, muốn thấy là nó ngay tại đó liền, đi bằng như vậy đó chứ không phải đi bằng vật lý như mình. Trong thế giới vật lý này dù cỏi nào cũng đi bằng vật lý hết.

Còn ở Phật Giới không đi bằng vật lý mà Phật muốn ở đâu là tới đó. Ở đây không xài tốc độ ánh sáng hay tốc độ điện từ. Thế giới Chư Phật là nó vậy.

6

☆• ĐIỆN TỪ QUANG, ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG ĐƯỢC MIÊU TẢ NHƯ THẾ NÀO QUA HÌNH ẢNH?

- HỎI: ĐIỆN TỪ Ở ĐÂY CÓ NGHĨA LÀ GÌ, CÓ GIỐNG ĐIỆN TỪ TRƯỜNG KHÔNG A?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

-Điện Từ Trường là cái đi của nó, cái vận hành của nó là Điện Từ Trường. Còn Điện Từ Âm Dương là nó liên tục nó quay để nó phát ra, mà trong cái phát đó không phải là...

Giống như cái dòng nước nó chảy, mình tưởng đâu nó có một cái dòng chứ sự thật nó từng cái hạt, từng cái hạt nước ở trong đó, mà trong cái dòng nước đó người ta gọi là hạt nước còn trong cái điện từ nó gọi là làn sóng ngắn. Phải hiểu.

Còn bây giờ nên nhớ một điều, cái Điện Từ Âm Dương này nó lấy từ trong cái Điện Từ Quang, Điện Từ Quang nó quay, cái thẳng nào mà nó quay hướng lên là Dương, thẳng nào quay kéo xuống là Âm, vì hai cái Âm- Dương này thì nó mới sanh hóa được. Vì thế mà, người ta gọi là Điện Từ Âm Dương quay để nó sinh hóa.

Mình phải hiểu cái thế giới này, 3 thứ này, giống như bây giờ, nước trong trái đất, khi nào quay thì nước mà nước trắng đục là âm dương, dương hay là âm nó cũng đều có cái Điện Từ Dương ở trong đó, nó nhiễm nặng nhiều đó là âm, nó nhiễm nặng ít thì nó là Dương, vậy thôi. Thì bởi vậy, người ta nói là ví dụ trong biển Thái Bình Dương, nói là trời quang mây tạnh, bão nó quay thì nó cuốn hút, nó trở thành cái cơn bão, cuốn hút đó là cái gì?

Là do cái Điện Từ Âm Dương nó cuốn, nó mới trở thành một cơn bão, còn nếu cơn bão nó dừng lại thì sao? Thì nó là Điện Từ Quang, chỉ có vậy thôi.

Vì bão mà nó quay, nó cuốn hút đó, nó hút nước lên hoặc hút đất, hút đá lên. Đất- nước- đá chính là âm đó, còn cái không khí trên đó là Dương đó. Đó, mình phải hiểu phân tích cái đây này.

Cái này nó không có lạ gì hết, mình phải hiểu được cái nguyên tắc này thì mới hiểu được cái Đạo Phật Thiên Tông.

(Trích giải đáp Thiên Tông ngày 29/12/2019 tại chùa Thiên Tông Tân Diệm Long An, nơi chuyên dạy Giác Ngộ Giải Thoát).

B. ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG

1

☆• LUÂN HỒI LÀ GÌ? CÔNG THỨC THOÁT RA LUÂN HỒI?

- ĐỨC PHẬT DẠY:

+ LỰC HÚT ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG LÀ NGUYÊN NHÂN TẠO RA LUÂN HỒI Ở TRONG HỆ MẶT TRỜI

■ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG LÀ GÌ?

Điện từ âm dương là loại điện từ tự nhiên, có trong Hệ Mặt Trời (còn gọi là Tam Giới), gồm có hai chiều (tức có hai cực), chiều âm và chiều dương. Chiều âm, là lực chuyên hút vào hoặc kết dính lại, chiều dương là lực chuyên đẩy ra hoặc không cho va chạm, ma sát với nhau.

- LỰC HÚT ÂM DƯƠNG là một lực hút tự nhiên cực mạnh, cực lớn, chi phối toàn bộ những gì có trong Hệ Mặt Trời, từ vật nhỏ nhất như là nguyên tử, điện tử, đến vật lớn nhất như là hành tinh, trái đất hay Hệ Mặt Trời, như:

+ Các hành tinh, các trái đất trong Hệ mặt trời luôn chuyển động trật tự, đúng quỹ đạo.

+ Từng tế bào li ti trong thân người, luôn hoạt động.

V.v...

- CÔNG DỤNG CỦA LỰC HÚT ÂM DƯƠNG:

Lực âm chuyên hút vào, lực dương chuyên đẩy ra, tạo thành một lực cuốn, hút và kéo đi luôn chuyển động không ngừng luôn tiếp diễn không bao giờ đứng yên một chỗ nên:

+ Nhờ có sự chuyển động này mà duy trì sự tồn tại của Hệ Mặt Trời của các hành tinh, trái đất và toàn bộ sự sống trong Hệ Mặt Trời.

+ Nhờ có sự chuyển động này mà vạn vật sinh sôi phát triển, duy trì nòi giống theo một công thức vật lý tự nhiên qua sự tương tác, kết hợp âm dương với nhau.

■ LỰC HÚT ÂM DƯƠNG TẠO RA LUÂN HỒI.

- LUÂN HỒI LÀ GÌ?

+ LUÂN: Là chuyển động, là di chuyển, không đứng

yên một chỗ.

+ HỒI: Là trở lại điểm xuất phát ban đầu, hay quay trở lại điểm cũ đầu tiên.

- LUÂN HỒI: Là chuyển động hay di chuyển đi qua một vòng, rồi trở lại điểm xuất phát ban đầu tức quay lại điểm cũ đầu tiên như là trái đất chuyển động đi một vòng 365 ngày rồi trở lại điểm cũ đầu tiên.

- Nguyên nhân chính của sự chuyển động trong Hệ Mặt Trời là do lực hút đẩy của điện từ âm dương tự nhiên, tạo thành một lực chuyển động cuốn hút và kéo đi theo một chu kỳ nhất định, gọi là luân hồi. Vậy Luân hồi là sức mạnh tự nhiên của chuyển động do lực hút, đẩy và kéo đi của điện từ âm dương tự nhiên trong Hệ Mặt Trời tạo ra, tạo thành một qui luật luân hồi tự nhiên, trật tự, cố định, bất biến trong Hệ Mặt Trời.

Qui luật này chi phối tất cả sự tồn tại trong Hệ Mặt Trời luôn vận hành trật tự, cân bằng, đúng quỹ đạo, không có bất cứ thứ gì tồn tại ngoài qui luật này được.

Con người, vạn vật sống trên trái đất này, trong Hệ Mặt Trời này, phải chịu qui luật Sinh - Già - Bệnh - Chết hay còn gọi là qui luật Thành - Trụ - Hoại - Diệt mà nguyên nhân chính là do qui luật luân hồi tự nhiên của điện từ âm dương chi phối. Vì vậy, con người ở trên trái đất này, muốn không bị luân hồi Sinh - Già - Bệnh - Chết, chỉ có một con đường duy nhất là thoát ra khỏi sức hút vật lý của điện từ âm dương ở trong Hệ Mặt Trời mà thôi.

Con người muốn thoát ra khỏi sự luân hồi, do sức hút vật lý của điện từ âm dương trong Hệ Mặt Trời thì phải thực hiện đúng Công Thức khoa học, do vị Toàn

Năng Toàn Giác đã tìm ra, cách đây 2.565 năm tính theo dương lịch năm 2021. Đó là một Công Thức Giải Thoát khoa học, do chính Đức Phật Thích Ca Mâu Ni tìm ra. Ngài đến với thế giới này, mục đích chính là để dạy cho loài người biết được tất cả sự thật ở thế giới này và một Công Thức khoa học duy nhất, có một không hai ở thế giới này để giúp loài người thoát ra qui luật luân hồi Sanh-Già-Bệnh-Chết trong Hệ Mặt Trời, ngoài Công Thức của Ngài đã dạy ra, ở thế giới này không còn có một con đường nào khác nữa, mà có thể giúp con người thoát ra khỏi sanh tử luân

■ CÔNG THỨC THOÁT RA LUÂN HỒI LÀ:

1. Ham muốn trở về Nguồn Cội của mình mãnh liệt.
2. Tạo Công Đức trong sáng.
3. Nắm vững Công Thức Hoa Tiếu.

(Trích sách Thiền Tông Quyển 10 Huyền Ký của Đức Phật truyền theo dòng Thiền Tông của soạn giả Nguyễn Nhân).

8

☆● ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG BIẾN THỂ LÀ GÌ?

+ Ở TRÁI ĐẤT NÀY TẤT CẢ NHỮNG HIỆN TƯỢNG LẠ LINH THIÊNG HUYỀN BÍ DO AI LÀM RA?

- HỎI: CÓ CÂU: “LỰC SÁNG VÀNG RẤT MẠNH LÀM CHÓI MẮT TẤT CẢ CÁC TRUNG ÂM THÂN THẦN, THÁNH, TIÊN VÀ CÁC LOẠI MANG TRUNG ÂM THÂN BẰNG ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG CŨNG NHƯ CÁC LOÀI THÂN CẦU TẠO BẰNG ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG BIẾN THỂ”.

LOÀI THÂN CẦU TẠO BẰNG ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG BIẾN THỂ LÀ LOẠI NÀO, THƯA BÁC ?

Thầy Nguyễn Nhân trả lời:

- Điện từ nó có mấy loại, cõi trời Vô sắc thì điện từ nó không có màu, còn cõi Hữu sắc điện từ âm dương 12 màu sắc thì nó chỉ đúng 12 màu sắc này thôi, cõi trời Dục giới điện từ âm dương 5 màu sắc, nó cũng chỉ đúng 5 màu sắc này thôi. Còn ở trái đất này cầu tạo là tứ đại và điện, con người ai cũng cầu tạo bằng tứ đại đất, nước, gió, lửa và điện mà cái điện này gọi là điện từ âm dương biến thể, biến thể là sao?

Vì biến thể mà khi con ngồi thiền cái mặt con trắng nó chuyển qua đỏ, nó biến thể là cái đó, là do cái vận dụng của mình đó. Nếu mà con có sức hút âm thì con sẽ làm ra được những hiện tượng lạ gọi là điện từ biến thể.

Trái đất này linh hay không là do cái điện từ biến thể. Ví dụ như trái đất này nè, có khi con nhìn lên một vùng nào đó trên bầu trời con thấy có nhiều màu phải không, nó hiện Quan Âm, hiện Phật, hiện thánh gì đó, nó biến thể nó hiện gọi là điện từ âm dương biến thể, là do con người ở trái đất này làm ra mấy cái chuyện này.

Những người ngồi đồng cái mặt nó chuyển màu liên tục, do cái điện, đây gọi là điện từ âm dương biến thể, cái điện nó biến thể nên nó chuyển cái máu của mình nó thành có màu sắc. Vì điện từ âm dương biến thể này nó mới tượng, vì 1 cái tượng này mà nó tượng ra đủ thứ hết.

Rồi muốn thành lập cái biến thể này là do mấy cái ông họa sĩ ông vẽ lại đó, nhìn thấy màu trắng thì vẽ trắng, màu vàng thì vẽ vàng, là do cái tượng, tượng ra cái gì thì tay vẽ cái đó. Biến thể là con người ở thế gian này tu

mới thành cái này, thành cái kia được, chớ nếu mà con không biến thể thì tu không có thành được.

Con Tu thành thánh thì trong người con điện từ âm dương nó chuyển biến thành cái ông thánh nào đó rồi con mới đi ra con xưng thánh này, thánh kia. Chứ nếu trong người con điện từ âm dương nó không biến thể thì con tu cỡ nào nó cũng không thành cái gì hết.

Trái đất này gọi là điện từ âm dương biến thể nên nó mới tạo ra điện từ có nhiều màu sắc. Tại sao mấy ông Thần có cái mặt đỏ, thì biến thể mới chuyển ra mặt đỏ, thành thánh thì cái mặt trắng bóc, nó BIẾN THỂ THEO CÁI TƯỚNG CỦA CON NGƯỜI.

Điện từ âm dương biến thể là chỗ đó.

2

☆● NGUYÊN TẮC GÌ ĐỂ PHÁ QUY TẮC VẬT LÝ.

■ CHỈ CẦN ĐỂ TÂM VẬT LÝ CỦA MÌNH TỰ NHIÊN THANH TỊNH, THÌ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG NƠI TRÁI ĐẤT NÀY KHÔNG BẮM VÀO ĐƯỢC.

Ông Cao Văn Huyền, sanh năm 1952, tại huyện Sóc Sơn, Hà Nội, cư ngụ tại thành phố Bremen, nước Đức, hỏi:

-Tôi nghe Trưởng ban nói pháp môn tu Thiền tông, chú ý nhất là tu Sắc, tu Tập và tu Thức, còn các thứ tu kia sao lại không quan trọng?

Trưởng ban giải thích:

- Nếu nói không quan trọng là không đúng, vì khi người tu mà không màng đến Thọ và Tướng, người tu ở chỗ an định rồi, nếu dụng công mà được, thì vị đó đã vào được quả vị A La Hán chứ không phải thường. Nhưng vì tu theo Thiền Tông không “đáp” vào nơi đó, mà phải

Trực Chỉ đến quả Phật. Muốn đến quả Phật, đương nhiên phải vượt qua tu Thọ và qua tu Tướng, nhưng vì hình sắc của chúng ta, do điện từ Âm Dương của thế giới này điều hành và che phủ. Nên Điện Từ Quang trong Phật Tánh không phát huy công năng tự nhiên của nó được.

Do đó, con người phải làm việc theo luân chuyển của điện từ Âm Dương nơi trái đất này. Nếu ông biết chỗ này, ông chỉ cần để **TÂM VẬT LÝ CỦA MÌNH TỰ NHIÊN THANH TỊNH THÌ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG KHÔNG BÁM VÀO ÔNG ĐƯỢC**, nhờ vậy mà Điện Từ Quang trong Tánh người của ông sẽ hiện rõ ra, tự nhiên các Tánh Chân Thật phát huy được công năng của nó.

+ Về Thức, ông phải hiểu như sau:

1- Thức là cái học thức huân tập của vật lý, vì vậy, Thức này nó phải theo chiều vật lý để nhận Thành - Trụ - Hoại - Diệt! Không ai có tài nào buông bỏ được.

2- Ở trong Tánh Phật không có Thức, mà chỉ có Tri, tức Biết. Vị nào tu theo Thiên Tông mà không biết chỗ này, thì tu hành vô ích. Chính chỗ này Đức Lục Tổ đã dạy rất rõ: “Ai sử dụng Thức của con người tu hành để thành Phật, thì tu hành vô ích!”.

■ Đức Lục Tổ dạy rõ 3 phần:

+ Một là, ai sống với cái Tri của Tánh Phật chính mình.

+ Hai là, ai biết Công Thức Giải Thoát.

+ Ba là, ai biết tạo ra Công Đức.

Người đó không muốn vào Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh, cũng phải bị đẩy qua cửa Hải Triều Dương để vào.

(trích quyển “Những câu hỏi về Thiên Tông” của soạn giả Nguyễn Nhân)

10

☆• **CON MẮT TRUNG ÂM THÂN LÀ CON MẮT ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG NÊN NÓ BỊ CHAO, NÓ PHÁT RA NHỮNG CÁI ẢO, CHỪNG NÀO NÓ MẮT CÁI NÀY, TÁNH PHẬT RA, THÌ TOÀN NĂNG TOÀN GIÁC XUẤT HIỆN.**

Thầy Nguyễn Nhân trao đổi:

- Phước đức dương không cho ở đây, nó sẽ đẩy lên các tầng trời, còn có Công Đức không xài, rồi sao? Khoa học rất là khoa học. Nếu có Công Đức rồi thì về, nhưng mà không biết đường về thì sao?

- Nhưng mà Công Đức nhiều thì một vị Phật ngày xưa đưa vô, bởi vậy khi mà công bố Huyền Ký ra thì các vị Phật sẽ đến rất đông, để chi? Để tìm đệ tử mà ngày nào đó mình đưa nó vô, giờ nó về phải dẫn nó về. Giờ con suy nghĩ đi, nó quay theo kiểu 8 phương 4 hướng, xin lỗi, là gì? Trung âm thân con là cái gì? Hình thành trung âm thân là 1 con người rõ ràng nhưng mà con mắt của con là điện tử âm dương, NÓ CHAO NÓ KHÔNG THẤY ĐƯỢC. Trừ trường hợp con mắt.....Bây giờ bằng thân tứ đại, con mắt nó xuyên qua con mắt thịt nó còn u mê hơn nữa, đúng không?

- Con mắt điện tử âm dương nó không u mê nhưng mà nó bị chao. Bị chao là do điện tử luôn đang quay nên nó mới ấy... thì nó mới phát ra những cái ảo, con không hiểu được đâu, chừng nào nó mất cái này, Tánh Phật ra thì Toàn Năng, Toàn Giác mới xuất hiện.

- Thì bây giờ mình mới hiểu Nguyên Tắc này. Giờ hỏi con chứ con tu là tu cái gì? Trái đất này điện tử luôn quay 8 phương 4 hướng mà tu cái gì? Tu thì nó có kết

quả theo tu, tu để làm gì? Để làm Thần, làm Tiên, làm Trời thì nó có cách tu. Tại vì mình không hiểu nên nói ra người ta tưởng mình bác người ta nên người ta phản ứng. Trái đất này là nó quay theo nhân quả mà ngồi đây tu, tu cái gì, chỉ tìm cách thoát ra thôi.

● **Ngày xưa con là người ăn nhậu, uống bia rượu, hút thuốc... đủ thứ, từ ngày con biết Thiền Tông rồi là con không đi nữa. Ngày trước lúc nào con cũng mong là có ai rủ mình đi hay không, bây giờ biết rồi, người ta mời đi là con không đi nữa. Vì con không muốn đi, nên con không hứng thú gì bác ạ. Con đã hiểu nên con luôn làm chủ bản thân ạ. Lời dặn dò có thêm gì nữa không bác?**

- Khi mà cái trung âm thân của con.... thí dụ qua thế giới vật lý này cho con hiểu, điện 220V con dám nắm không?

- Dạ không, trừ khi nó bọc cao su.

- Thì bọc cao su là bị bôi đen rồi. Con có Công Đức bị bôi đen thì cũng giống như điện mà bị bọc cao su vậy, không xài được. Có một điều đó là điện hạ thế, còn điện cao thế, cho bọc con có dám nắm không? Đứng gần con cũng không dám chứ nói gì đụng tới

- Cái này nè bác, cái điện cao thế đó.

Điện cao thế ông Thần bởi vậy... khi mà con có Công Đức Vô Lượng rồi thì giống như điện cao thế vậy, ông chỉ đứng xa ông nói chuyện thôi. Công Đức Vô Lượng giống như điện cao thế. Ông Thần không dám lại gần, gọi là “Đức trọng, quý thân kinh”. Quý là cái gì? Là cô hồn đó. Thần là cái gì? Là người quản lý mình đó, sẽ không dám lại gần mình. Giờ tôi cho bọc cũng không dám lại nữa, đó mình phải hiểu nguyên tắc đó.

- Nhưng mà Bác! Dĩ nhiên là cái điện cao thế đó bây giờ có bọc hay không bọc là các vị thần không dám lại gần rồi thì làm sao mà thực thi nhân quả được. Nhưng hôm bữa bác có nói một câu: “Giờ anh không bị nhưng đến lúc nào đó ông Thần ông sẽ khiến anh bị” là sao hả bác?

- Nếu mà cái nhân quả, thì con nên nhớ 1 điều, dù con có phước cỡ nào nhưng khi tới nhân quả, ông Thần ông thực thi, thì bắt buộc con phải theo. Con để ý xem, có những người chạy xe rất cẩn thận nhưng tại sao lại bị đụng xe, chỉ cần 5 giây thôi mất làm chủ là xong, đó là do cái gì? Là ông đó, bị cái ông nội kia chắn mắt mình rồi.

- Bác có thể nói thêm về điện cao thế không ạ?

- Tại sao trong lời dặn dò có phần những người mà có Công Đức Vô Lượng, ông Thần ông nói “thôi khỏi chào tạm biệt, đi về đi” thì tôi đã nói rồi, là tại vì nó quá mạnh ông không dám lại gần. Mình đã hiểu rõ là phước đức âm thì ở trên trái đất này, còn phước đức dương nó không cho ở đây, nó đẩy lên, còn Công Đức thì đi ra.

■ CHÚNG TA ĐỌC KỸ ĐOẠN NÀY SẼ BIẾT KHI TÁNH PHẬT MÌNH CÓ CÔNG ĐỨC THÌ CHÍNH VỊ PHẬT NGÀY XƯA ĐƯA MÌNH VÀO, GIỜ SẼ ĐƯA MÌNH RA, LÀ AI?

Không ai tác động vào Trung Âm Thân được, mà cái Trung Âm Thân khi được tan rã, duy nhất, chỉ có vị Phật trong Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh theo Tánh Phật trong Trung Âm Thân này, dạy cho Tánh Phật bị giam trong Trung Âm Thân này biết Công Thức Giải Thoát. Khi Tánh Phật này, thấu triệt được lời dạy của vị Phật luôn theo giúp đỡ Tánh Phật ở trong vỏ bọc Trung Âm Thân này và Tánh Phật ở trong Trung Âm Thân biết và

thực hiện được 4 phần như sau, thì vỏ bọc Trung Âm Thân mới được tan mất:

A- Tánh Phật phải hiểu rõ qui luật nhân quả nơi thế giới vật lý Âm Dương này.

B- Phải biết rõ 3 phần Công Đức - Phước đức - Ác đức.

C- Tạo ra được Công Đức.

D- Biết được Công Thức Giải Thoát.

8/- Trung Âm Thân được cấu tạo bằng điện từ Âm Dương.

Người bình thường hiện tại, ai thật sự tha thiết muốn Giải Thoát. Duy nhất, phải đợi khi nào Huyền Ký của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni được công bố ra, tìm đọc cho kỹ tập Huyền Ký này, phải áp dụng cho thật đúng, thì mới mong Giải Thoát được.

ĐỨC PHẬT dạy rõ phần Giải Thoát như sau:

- Pháp môn Giải Thoát này ,ở thế giới loài người 10 ngàn năm mới có một vị Phật dạy.

- Lưu hành pháp môn Giải Thoát này thời gian là 3000 năm.

- Lưu hành âm thầm hết 2900 năm.

- Tổng thời gian lưu hành hiện ra là 100 năm.

- Mỗi lần pháp môn Giải Thoát công bố ra, người Giải Thoát không quá 500 người.

11

☆• NGUYÊN LÝ ĐẶC BIỆT TRONG THIỀN TÔNG HỌC MÀ ĐỨC PHẬT ĐÃ DẠY LÀ GÌ?

☆ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG LÀ BIẾN THỂ CỦA ĐIỆN TỬ QUANG.

Trong Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh chỉ có Điện Từ Quang trong suốt, rung động thôi. Sự sống của Chư Phật nhờ vào Điện Từ Quang. Khi Điện Từ Quang bị cuốn hút thì tạo ra điện từ âm dương, hình thành nên Tam Giới.

+ Người tu Thiền Tông có 2 điều căn bản KHÔNG THỂ KHÔNG BIẾT:

1/ TRONG TAM GIỚI: Điện Từ Quang làm sự sống cho muôn loài vạn vật và Điện Từ Âm Dương thì kết dính muôn vật và hành tinh theo chiều Thành - Trụ - Hoại - Diệt.

2/ TRONG MỘT CHÚNG SANH: Loài nào thì có Tánh của loài đó như:

-Loài Người thì có Tánh Người, ở bên trong Tánh Người có Phật Tánh ở trong đó. Trong Vô Bọc Phật Tánh có cái Ý. Ý này LUÔN LÚC NÀO CŨNG HẰNG THẤY, HẰNG NGHE, HẰNG PHÁP VÀ HẰNG BIẾT...

Cái Ý ở trong Phật Tánh, Duy Thức Học gọi là “HÀNH ẤM”. Phật Tánh bị Nghiệp ở loài nào thì Hành Ấm của loài đó phải Phát Tiếng và Hành Động của Loài đó. Ví dụ như ở Loài Người: Người Mỹ gọi màu đỏ là “Red” người Việt Nam gọi là “đỏ”, người Pháp gọi là “rouge” ..v.v... Người ở bộ tộc hay ở nước nào đó trên thế giới họ phải phát âm theo tiếng của họ.

-Người Đạt Bí Mật Thiền Tông họ giải thích “Cái Thấy” của Tánh Người như sau:

Cái Tánh Hay Thấy là Ý Trong Phật Tánh Thấy. Khi vào trong Tánh Người nó phải thấy qua mấy lớp như sau:

1/ Khởi đầu là Ý Thấy.

2/ Vì Ý này vào trong Tàng Thức, tức Vô Bọc Của Tánh Người, nên khi thấy phải tuân theo quy luật của Tánh Người:

- A. Hành Âm đưa ra.
- B. Tưởng Âm phân biệt.
- C. Nghiệp mỗi con người phát ra.
- D. Nên có sai biệt.

+ Còn các vị sống trong Bể Tánh Thanh Tịnh Phật Tánh chỉ SỬ DỤNG CÁI BIẾT TẠI ĐẦU XUẤT PHÁT CỦA HÀNH ÂM, nên BIẾT ĐƯỢC CÁI GỐC là vậy.

- Đức Phật dạy: Tâm Vọng Tưởng của các ông Quỷ Thần thấy được. Vì sao Quỷ Thần thấy được?

Vì Tâm Vọng Tưởng của các ông NÓ LƯU HÀNH TRONG VÒNG LUÂN CHUYỂN CỦA VẬT LÝ ÂM DƯƠNG, nên khi con người phát ra Vọng Tưởng, nó liền có Làn Sóng Thức phát ra nên quỷ, thần hay công cụ vi tính ngày nay bắt được Làn Sóng Thức Này. Còn Ngôn Ngữ của Ý trong Phật Tánh là Tự Nhiên Thanh Tịnh, vì là Thanh Tịnh nên thần, thánh, ma quỷ hay Sóng Điện Từ Vật Lý không thể nào bắt được.

■ **TRÊN ĐÂY LÀ NGUYÊN LÝ ĐẶC BIỆT TRONG THIÊN TÔNG HỌC MÀ ĐỨC PHẬT ĐÃ DẠY.**

Đức Phật cũng dạy rõ như sau:

- Khi Tâm Vật Lý các ông Thanh Tịnh, đồng nghĩa không nhô ra những chông gai suy nghĩ, nên Điện Từ Âm Dương khi “Quét Qua” không dính Tâm Vật Lý Thanh Tịnh của các ông được. Nhờ vậy mà các thứ trong Ý nơi Phật Tánh được phát huy tự nhiên của nó.

- ĐIỆN TỬ QUANG là loại Điện Tử tự nhiên không có sức hút của Vật Lý Âm Dương. Điện Tử Quang này chỉ có Ánh Sáng và Rung, chuyên chờ Thấy, Nghe, Nói và Biết đi trùm khắp thôi. Nhờ nó mà khi Ý phát ra thứ gì thì nhờ Điện Tử này chờ đi trùm khắp.

-ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG: Điện Tử Tự Nhiên trong Tam Giới có nhiệm vụ duy trì các Hành Tinh và những Vật Thể Hữu Hình hoặc Vô Hình. Điện Tử Âm Dương có hai cực rõ ràng:

A. Chiều âm: Hút cứng với nhau để duy trì hình thể của Tứ Đại và Nghiệp Thức của mỗi người dù là Thiện hay Ác.

B. Chiều Dương: Tạo Khoảng Cách an toàn cho từng hình thể của Khối Tứ Đại cũng như Nghiệp Thức của mỗi cá nhân.

■ ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG LÀ DO ĐIỆN TỬ QUANG QUAY LÊN MÀ CÓ.

Ở đoạn văn này vị nào may mắn đọc được lời Huyền Ký của Đức Phật dạy mới hiểu được những gì trong Phật Tánh, còn không có duyên đọc được, ngồi đó tưởng tượng ra để nói cho người khác biết, vô tình mình dẫn người tu theo mình vĩnh viễn Đi Trong Lục Đạo Luân Hồi.

*Chúng tôi xin kể một câu chuyện Người Tu Thiền dụng công tu thành tựu trong vật lý như sau:

Ngày xưa, ở bên nước Trung Quốc có cốt truyện như sau:

Thiền Sư Huệ Trung là một vị Quốc Sư. Ngài đạt được Bí Mật Thiền Tông. Ở thành Trường An có một vị thầy tu thiền Tiểu Thừa từ nước Ấn Độ sang khoe mình

tu chứng được “Tha Tâm Thông”, tức thấy và hiểu biết được tất cả những khởi niệm của những người chung quanh.

Quốc Sư Huệ Trung mới mời vị thầy xưng mình đã chứng được “Tha tâm thông” đến để hỏi sự tu chứng của vị ấy dưới sự chứng kiến của nhà Vua và các vị quan trong triều.

1/ Lần thứ nhất:

Quốc Sư cho Tâm Vật Lý của Ngài nghĩ đến cầu Thiên Tân. Ngài hỏi ông thầy chứng tha tâm thông: “Hiện giờ ông thấy tâm ta ở đâu?”.

Thầy chứng tha tâm thông đáp: “Ngài là một vị Quốc Sư, sao lại đến cầu Thiên Tân để xem dân chúng đua thuyền?”.

2/ Lần thứ hai:

Quốc Sư cho Tâm Vật Lý của Ngài nghĩ đến Vườn Bách Thú. Ngài hỏi ông thầy chứng tha tâm thông: “Hiện giờ ông thấy tâm ta ở đâu?”.

Thầy chứng tha tâm thông đáp: “Ngài là một Quốc Sư sao lại đến Vườn Bách Thú để xem khi giỡn?”.

3/ Lần thứ ba:

Quốc Sư yên lặng không cho Tâm Vật Lý của Ngài khởi nghĩ, tức ở trong Thanh Tịnh Tự Nhiên. Ngài liền hỏi ông thầy chứng tha tâm thông như hai lần trước.

Ông thầy chứng tha tâm thông không nhìn thấy Tâm Quốc Sư ở đâu cả nên không trả lời được. Quốc Sư liền nói với ông thầy chứng tha tâm thông: “Ông sử dụng Tánh Thấy của Ma Quỷ chứ Tha Tâm Thông cái gì?”.

Vừa nghe Quốc Sư quở mình. Ông hết sức run sợ

không dám nhìn Quốc Sư Huệ Trung.

“Phật Tánh không nay không xưa.

Phật Tánh không thêm không bớt không thừa.

Ngươi thấy Sanh Tử dây dưa.

Hai thứ không chạm chỗ xưa Niết Bàn”.

(Trích sách Thiền Tông “Những Câu Hỏi Về Thiền Tông” của soạn giả Nguyễn Nhân).

12

☆● NHIỆM VỤ CỦA NHƯ LAI DẠY CHO LOÀI NGƯỜI BIẾT HAI PHẦN

ĐỨC PHẬT DẠY CÔNG THỨC THOÁT RA KHỎI SỰ CUỐN HÚT NHÂN QUẢ CỦA VẬT LÝ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG ***

● PHẦN MỘT:

- GIÁC NGỘ: Giác Ngộ cái gì? Tức hiểu biết 3 phần như sau:

1. Phật Tánh cấu tạo bằng gì?

- Cấu tạo bằng Điện Từ Quang, trong đó có cái Ý luôn HẰNG THẤY, HẰNG NGHE, HẰNG PHÁP VÀ HẰNG BIẾT.

2. Tánh người có chi phải tường?

- Có 16 thứ: Thọ, Tưởng, Hành, Thức, Tài, Sắc, Danh, Thực, Thùy, Tham, Sân, Si, Mạn, Nghi, Ác, Kiến và 8 muôn 4 ngàn bong bóng ảo giác được bọc bởi điện từ Âm Dương làm sự sống cho Tánh Người.

3. Tu sao Giải Thoát ra đường trầm luân?

Tu Pháp Môn Thứ 6 - Thiền Tông. Không dụng công.

- Ba phần nói trên người tu theo Đạo của Như Lai khi đã Giác Ngộ rồi, tiếp theo phải hiểu thêm 6 phần nữa:

1. Thế giới Loài Người ra sao?

- Là Thế giới theo nguyên tắc Vật lý Âm Dương, Nhân quả Luân hồi. Gồm ngũ thú tạp cư: Thần, Người, Ngạ quỷ, Súc sanh, Địa ngục sống, do Thần làm chủ.

2. Ở trong Tam Giới sống sao phải tường?

+ Làm Phước Dương thì hưởng Phước ở Cõi Trời.

+ Phước Âm thì làm Thần hoặc làm người giàu sang hưởng Phước ở Trái đất này.

+ Làm Ác đức thì đi trả quả ở loài mình sát hại hoặc ở 18 tầng địa ngục hoặc hàm 10 tỷ (hàm lửa lớn).

+ Làm Công Đức thì Giải Thoát trở về Phật Giới

3. Lục Đạo là phải thông đường?

- Lục đạo gồm sáu cõi:

1. Cõi Trời:

A. TƯỜNG TƯỢNG:

Dụng công ép cho Tâm Vật Lý được Thanh tịnh, khi hết duyên sống nơi Thế giới Loài Người, được vãng sanh đến các Cõi Trời “Vô Sắc” sinh sống. Khi hết tuổi thọ phải trở lại Thế giới Loài Người sống tiếp và chuyển đi nơi khác.

B. TƯỜNG TƯỢNG:

Làm Phước thật nhiều, hành Thập Thiện. Khi hết duyên sống ở Thế giới Loài Người, được vãng sanh đến Cõi Trời “Hữu Sắc” sinh sống. Khi hết tuổi thọ, phải trở lại Thế giới Loài Người sống tiếp và luân chuyển đi nơi khác.

C. TƯỜNG TƯỢNG:

Làm phước thật nhiều, niệm câu Phật hiệu: “A Di Đà Phật” cầu mong được đến những nơi vui tươi mà Thanh tịnh sống. Khi hết duyên sống với Thế giới Loài Người, được vãng sanh đến nước Tịnh Độ sống. Khi hết tuổi thọ phải quay lại Thế giới Loài Người, tạo nghiệp mới để luân chuyển đi nơi khác. Còn vị nào được Đức Phật A Di Đà kiểm Thiên bằng câu: “HOA KHAI KIẾN PHẬT NGỘ VÔ SANH” nếu đạt Được, Đức Phật A Di Đà đưa trở lại Thế giới Loài Người lúc Huyền Ký được công bố, gặp Thiên Tông tu tiếp để trở về Phật Giới.

D. TƯỚNG TƯỢNG:

Muốn làm con của Vị Trời nào đó, thì ở Thế giới Loài Người phải làm Phước thiện thật nhiều. Khi hết duyên sống ở Thế Giới Loài Người, được vãng sanh đến 1 trong 11 Hành Tinh Cõi Trời “Dục Giới” sinh sống, để thỏa mãn lòng ham muốn của mình. Khi hết tuổi thọ phải trở lại Thế giới Loài Người sống tiếp. Tạo nghiệp mới để luân chuyển theo sự Ham Muốn của mình.

+ Trên đây là 4 tầng hưởng phước Dương.

+ Còn dưới đây là 2 phần hưởng phước Âm:

2. Cõi Thần: Niệm Thần chú và làm Phước thiện. Khi hết duyên sống ở Thế giới Loài Người, làm Thần để ăn thức ăn Loài Người đem đến cúng. Khi hết tuổi thọ phải trở lại Thế Giới Loài Người tạo nghiệp mới để luân chuyển.

Và làm người giàu sang ở Cõi Người.

3. Cõi Người: Là nơi trả quả hoặc đòi nợ với nhau. Bằng cách là thay phiên nhau trả hoặc đòi nợ trong dòng tộc.

4. Cõi Súc Sanh: Để trả quả mình giết hại loài Súc Sanh.

5. Cõi Nga Quỷ: Có 2 phần quả báo:

+ 1. Mình lừa người khác, bằng cách nói dối mình thấy và nói chuyện được với loài Cô Hồn, để dụ người ngu khờ tin, lấy tiền của họ.

+ 2. Ở Thế giới Loài Người cướp giết của người khác.

6. Cõi Địa ngục: Để trả quả mà ở Thế giới Loài Người mình gây trọng tội.

4. Luân Chuyển Vật lý là đường nào đây?

- Là đường Âm dương, là đường NHÂN QUẢ LUÂN HỒI.

5. Loài người có Tánh gì đây? Có 5 thứ tánh.

- Tánh Phật và Tánh người, tánh Thánh, tánh Thần, tánh Tiên (có khi bị tánh cô hồn chiếm đoạt nên làm ác).

6. Phật Tánh, trong đây là gì?

- Phật Tánh Thấy, Nghe, Nói, Biết thông qua 16 Tánh Người và 8 muôn 4 ngàn bong bóng ảo giác. Phật Tánh vào đây mượn thân và Tánh Người để làm Công đức nhưng vì Cách Âm Vô Minh nên không nhớ mà vào trong đây chỉ Là Công cụ cho Tánh Người dùng cái tưởng để tạo nghiệp đi Luân hồi và làm Công Đức để trở về Phật Giới.

Trên đây là CHÍN PHẦN của người tu theo Đạo của Như Lai phải Giác Ngộ.

2. PHẦN HAI: GIẢI THOÁT: Tức ra ngoài sự luân chuyển của Nhân quả và cuốn hút của Vật Lý Âm Dương.

+ Phần này phải thông 4 PHẦN:

1. Tại sao phải bị Luân hồi?

Vì con người có Cái Tưởng và Tham, nên bị Âm

Dương cuốn hút sanh ra Nhân quả Luân hồi.

2. Muốn dứt Luân hồi phải làm sao đây?

Tu theo Pháp Môn Thứ 6 là: THIỀN TÔNG: Giác Ngộ, Giải Thoát. Buông, Dừng, Thôi, Dứt và làm Công Đức.

3. Như Lai dạy rõ phần này:

- Làm Công Đức và nắm vững Công Thức.

4. Chỉ cần Thanh Tịnh dứt dây Luân hồi.

Phần Giải Thoát này, chỉ cần RÕ THÔNG 4 PHẦN nói trên và TU THEO LỜI DẠY CỦA NHƯ LAI THÌ MỚI GIẢI THOÁT ĐƯỢC. Tuy rất dễ như vậy, khi Như Lai tuyên dạy hai phần này, tại hội của Như Lai có đúng 7360 người, tức khắc có 5620 người đứng dậy bỏ đi. Còn lại đúng 1250 người. Nhưng tất cả trong số này đều nói Như Lai bị ma ám!

Như Lai nói cho các ông biết, nếu Như Lai sử dụng 3 phần sau đây:

1. Bủa hào quang cho sáng rực.

2. Đọc thần chú cho cát bay đá chạy.

3. Điều khiển cho nước sông Hằng dậy sóng.

Thì 5620 người này không bỏ đi, mà họ còn rủ thêm mấy ngàn người nữa đến xem Như Lai. Nếu Như Lai làm 3 việc nói trên, thì Như Lai trở thành 1 ông Thần, chứ không phải là 1 vị Phật.

Như Lai dạy cho các ông bà rõ:

-Loài người thích linh thiêng huyền bí, cầu xin lay lục, và muốn làm tội tở cho người khác, chứ không dám LÀM CHỦ ĐÒI MÌNH.

Vì sao vậy?

- Vì đầu óc con người quá ngu muội nên mới làm như vậy. Phải đợi đến đời Mạt Thuợng Pháp trở đi, khi Loài Người văn minh lên cao, thì họ mới hiểu được NGUYÊN LÝ SINH TỒN của Thế giới này. Nhờ vậy Pháp Môn Thanh Tịnh Thiền của Như Lai mới có nhiều người chấp nhận.

Ông thầy khéo Lã An Nguyên vui mừng nghe Đức Phật dạy. Ông đánh lễ rồi lui ra.

+ ĐỨC PHẬT DẠY CÔNG THỨC THOÁT RA KHỎI SỰ CUỐN HÚT NHÂN QUẢ CỦA VẬT LÝ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG:

Như các ông bà đã biết rồi đó, con người cũng như vạn vật sống nơi Thế giới Nhân quả của Vật Lý, do sự cuốn hút của Điện Từ Âm Dương. Vì vậy, Loài Người và Vạn vật giống như bị một sợi dây thật lớn, một đầu thì cột vào quả Địa cầu này, một đầu thì cột cứng vào Thân của các ông bà vậy. Dù cho các ông bà làm bất cứ thứ gì để mong thoát ra ngoài sự cột trói của sợi dây này, phí công vô ích!

- Đức Phật dạy rõ:

Ông bà muốn thoát ra ngoài SỰ CUỐN HÚT NHÂN QUẢ CỦA VẬT LÝ ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG thì phải hiểu 2 PHẦN như dưới đây:

+ PHẦN MỘT: Điện Từ Âm Dương là loại Điện Từ có nhiệm vụ quét và kéo đi đến những nơi mà con người Muốn. Đây là đầu mối của sự Luân hồi mà Điện Từ Âm Dương có nhiệm vụ phải làm.

+ PHẦN HAI: Những tính toán, suy nghĩ và hành động của con người là Nguyên Nhân tạo ra làn sóng này

để Điện Từ Âm Dương kéo đi.

Người nào không biết Nguyên Nhân này, nên dụng công đủ cách để mong thoát ra ngoài sự cuốn hút Nhân quả Vật lý của Điện Từ Âm Dương, dù các ông hay bà ngồi đó sử dụng Thân và Tâm vật lý dụng công tu 1000 năm cũng mãi mãi đi trong 6 nẻo Luân hồi!

=> Vậy, Như Lai dạy cho ông bà cách “DỪNG” LUÂN HỒI, NHƯNG CHƯA GIẢI THOÁT ĐƯỢC:

1. Thân ông bà, tự nhiên sinh hoạt bình thường, không cần hành động bất cứ tư thế gì cả.

2. Tâm cứ tự nhiên, không suy nghĩ một điều gì.

3. Khi tập được thuần thục, thì sẽ có hiện tượng như sau hiện ra:

A. Thấy như có màn trong suốt rất xa xăm.

B. Thân như không có.

Trên đây là 2 căn bản, ông bà không bị Luật Luân Hồi của Nhân Quả kéo đi.

Vì sao có hiện tượng như vậy?

Vì tâm của ông bà không khởi niệm, tức không nhô ra những thứ chông gai, nên dòng Điện Từ Âm Dương không có gì để nó quét đi. Như Lai đưa ra ví dụ cụ thể như sau:

- Như ông bà đang ngồi ở đây, suy nghĩ muốn đi đến chỗ nào đó. Tự nhiên bước chân đi đến nơi mình muốn đến.

Còn ông bà ngồi đây, không suy nghĩ điều gì, tức ở trạng thái Thanh Tĩnh, tự nhiên Tánh Thanh Tĩnh của mình nó hiển lộ ra, gọi là “MINH TÂM”. Nhờ Minh Tâm này sẽ thấy được Tánh Chân Thật của chính mình

gọi là “KIẾN TÁNH”.

Nhờ Kiến Tánh mới thấy được Màn Trong Suốt. Thấy bằng Tánh Thanh Tịnh của chính mình, thì mới thấy xuyên qua màn trong suốt này. Bên kia màn trong suốt này là THẾ GIỚI MUỖI PHƯƠNG CHƯ PHẬT sinh sống...

Các ông bà hãy nghe rõ 2 câu kệ này:

Minh tâm Kiến Tánh Như Lai

Thoát vòng Nhân quả ra ngoài Thế Gian.

Tuy ra khỏi được sức hút Nhân Quả của Thế gian này, nhưng cũng CHƯA GIẢI THOAT được.

Vì sao vậy? Vì vẫn còn ở trong Thế giới Loài người.

AI MUỐN THOÁT RA NGOÀI THẾ GIỚI LOÀI NGƯỜI ĐỂ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI. DUY NHẤT LÀ PHẢI BIẾT TẠO RA CÔNG ĐỨC.

Tạo ra Công Đức bằng cách nào? Bằng cách là giúp cho người khác biết được Công Thức này. Ông Thường Mạnh Quân thông suốt những gì Đức Phật dạy, hết sức vui mừng, lạy tạ rồi lui ra.

(Trích Quyển 7 “Đức Phật dạy tu Thiền Tông”, NXB Tôn giáo của Soạn giả Nguyễn Nhân).

**NAM MÔ GIÁO CHỦ TA BÀ BỒN SƯ THÍCH
CA MÂU NI PHẬT**

MỤC LỤC

Lời nói đầu.....Trang 5-80

PHẦN I: TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI VÀ KHO LƯU NGHIỆP - TÀNG THỨC

A.TÁNH PHẬT

1. Trang 82-86

☆● CÁC CÂU HỎI VỀ TÁNH BIẾT?

+ Nếu mà hiểu được cái Quy luật vật lý thì giải mã hết được tất cả những gì có trên trái đất này, từ hữu hình đến vô hình... Tất cả không từ nan một cái gì.

- Hỏi: Tại sao Tánh Biết của Tánh Phật tự nhiên biết được?

- Hỏi: Nếu Tánh Phật tự nhiên biết thì tại sao lại hỏi Kim thân Phật “Tại sao Kim thân Phật lại to như vậy”?

- Hỏi: Có phải Tánh Biết của Tánh Phật phụ thuộc vào vào Tánh nghe, ánh thấy, nghĩ là ngoài cái nghe, cái thấy của Tánh phật thì Tánh phật không biết?

2..... Trang 86-88

☆● CÁI BIẾT NHƯ THẾ NÀO LÀ PHẬT TÁNH BIẾT?

- Hỏi: Cái biết trong Phật Tánh có phân biệt, có xuyên qua sáu căn tiếp xúc sáu trần không ạ?

3 Trang 88-90

☆● KHI BỊ NGŨA, AI GÃI?

4..... Trang 90-93

☆● TÁNH ĐÂY LÀ MỘT VỎ BAO. CHỨA LUÔN 6 THỨ ẤY LÀ CHÂN NHƯ: Ý, NGHE, THẤY, BIẾT, PHÁP, HÀNH. Ý LÀ CHỦ THỂ, HÀNH LÀ ĐIỆN THÔI.

+ Cái hành tức hành động có nằm trong Tánh phật không?

5 Trang 93-97

☆● THẦY NÓI TÁNH PHẬT LÀ ĐIỆN TỬ QUANG, VẬY KHỎI THỦY TÁNH PHẬT DO ĐẦU MÀ CÓ, THƯA THẦY?

■ Cái ban đầu của Tánh phật từ đâu sanh ra, thưa thầy?

6..... Trang 97-99

☆● TÁNH PHẬT ĐI VÀO TAM GIỚI NHƯ THẾ NÀO?

Muốn thoát ra khỏi quy luật nhân quả luân hồi thì phải hiểu đầu đuôi mỗi nợ gọi là “môi gút” thì mới “tháo gút” (trong kinh lăng nghiêm đức phật có dạy) được.

7..... Trang 99-101

☆● TẠI SAO NÓI TÁNH PHẬT LÀ SỰ SỐNG CỦA MUÔN LOÀI VẠN VẬT?

■ Hành trình tiến hóa của Tánh Phật ra sao?

■ Tại sao Thiên Tông nói hành trình trả nhân quả là thành tựu lớn nhất của Tánh Phật?

8..... Trang 101-103

☆● TÁNH PHẬT VÀO TAM GIỚI BỊ VÔ MINH CÁCH ÁM GIỐNG NHƯ MỘT NGƯỜI ĐANG SAY XỈN VẬY. ĐỂ TRỞ LẠI CON NGƯỜI BÌNH THƯỜNG KHÔNG ĐƠN GIẢN ĐẤU.

● Tánh phật vào thể giới này mang thân nam hay nữ là do nguyên tắc vật lý, còn nam, nữ hoán chuyển cho nhau là do

nguyên tắc nhân quả.

- Hỏi: Tánh Phật vào tam giới này, một vị phật có nói trước cho Tánh Phật biết thọ thân nam, thân nữ hay không ạ?

9 *Trang 103-106*

☆■ PHẬT TÁNH LÀ GÌ?

10 *Trang 106-112*

☆■ TÁNH PHẬT LÀ CHƠN NHƯ. VẬY PHẬT TÁNH DO ĐÂU MÀ CÓ, VÌ SAO GỌI LÀ CHƠN NHƯ. XIN THẦY GIẢI THÍCH GIÚP CON Ạ?

● Phật Tánh của mình có gì?

11 *Trang 112-113*

☆● TÁNH PHẬT CÓ TÍNH CHẤT HẠT VÀ SÓNG NHƯ CÁC HẠT ĐIỆN VẬT LÝ KHÔNG Ạ?

12 *Trang 113-117*

☆● CHÂN NHƯ Ở BÊN PHẬT GIỚI VÀ CHÂN NHƯ Ở BÊN TAM GIỚI. TẤT CẢ MÃI MÃI VĨNH TRƯỜNG KHÔNG BAO GIỜ BIẾN MẤT, KHÔNG BAO GIỜ CHẾT ĐI. CHỈ KHÁC NHAU LÀ PHẬT GIỚI THÌ VÔ SANH CÒN TAM GIỚI TỬ SANH LUÂN HỒI, CÓ PHẢI NHƯ VẬY KHÔNG Ạ?

■ Thưa bác, “ở bên phật giới luôn luôn lúc nào cũng sáng vàng” có phải không?

■ Thưa bác trong mỗi con người có 2 thứ tánh đó là Tánh phật nằm trong Tánh người và nằm ở trung tâm bộ não. mỗi người có 1 vị thần điều hành giám sát. Vậy cho con xin hỏi vị thần điều hành của mỗi người xuất hiện thời kỳ nào của mỗi con người và được hiện diện ở đâu đối với người đó ạ.

13 *Trang 117*

● XIN THẦY GIẢI THÍCH GIÚP CON CÂU “TRÍ THỂ TỰ NHIÊN TÁCH RỜI”

14 *Trang 117-118*

☆● DIỆU DỤNG CỦA TÁNH PHẬT, CỦA ĐIỆN TỬ

QUANG LÀ GÌ?

- Hỏi: Điện từ quang còn công dụng gì khác không ạ?

15 Trang 118-119

☆● TẤT CẢ NHỮNG HÀNH ĐỘNG CỦA CƠ THỂ MÌNH CHÍNH LÀ ĐIỆN TỪ QUANG CỦA TÁNH PHẬT.

- Hỏi: Phật Tánh là thấy, nghe, nói, biết. Phật Tánh ở trong môi trường điện từ quang. Vậy khi Phật Tánh ở trong thân con người ở trong tam giới, vậy Phật Tánh lấy điện từ quang ở đâu và lấy bằng cách nào để sống ạ?

16 Trang 119-122

☆● LUẬT TIẾN HÓA CỦA VŨ TRỤ CŨNG LÀ LUẬT TIẾN HÓA CỦA SỰ SỐNG, HAY NÓI ĐÚNG HƠN LÀ LUẬT TIẾN HÓA CÁI DỤNG CỦA TÁNH PHẬT.

17..... Trang 123

☆● PHẬT TÁNH Ở TRONG CÁI CÂY HAY TRÁ QUẢ HOA BÁO GÌ THÌ CHỈ CÒN LÀ CÁI TÁNH GIÁC THÔI.

- Hỏi: Dạ thưa thầy, nếu phạm lỗi mà làm loài hoa báo thì lúc ấy Phật Tánh của hoa báo đó đang ở đâu ạ?

18 Trang 124-125

☆● THẾ NÀO GỌI LÀ TÁNH PHẬT SUY NGHĨ?

19..... Trang 125-126

☆● DỪNG TƯỚNG NHƯ THẾ NÀO CHO ĐÚNG?

- Hỏi: Bác có dạy rằng muốn về phật giới thì đừng có tướng. Xin bác giải thích rõ cái chữ tướng này là như thế nào ạ?

20..... Trang 126-130

☆● HAM MUỐN CỦA TÁNH PHẬT, HAM MUỐN CỦA TÁNH NGƯỜI CÓ GIỐNG NHAU KHÔNG?

+ Trong kinh có nói cái ly nước trong có quây cỡ nào nó vẫn trong, nó không có đục. còn cái ly nước đục quây cái nó đục liền.

- Hỏi: Trong sách bác có viết Phật Tánh bao gồm vỏ bọc điện từ quang bao bọc cái Ý, trong Ý chỉ có 4 thứ: thấy, nghe, nói, biết.

Như vậy cái ham muốn có kim thân phật lớn của Phật Tánh là sao?

- Hỏi: Cái ham muốn nó xuất phát từ đâu nếu Phật Tánh có ham muốn. Như vậy trong Phật Tánh có phải có sẵn tánh tham giống Tánh người không?

- Hỏi: Nếu Phật Tánh chỉ có thấy, nghe, nói, biết mà không có cảm xúc, suy nghĩ. Vậy Phật Tánh có khác gì cây cối, gỗ đá không ạ?

21 Trang 131-132

☆● DẠ, THƯA BÁC, CÁI Ý CỦA TÁNH PHẬT NGHĨA LÀ SAO Ạ?

- Hỏi: Cái nơi này (cái ý) là phát ra tiếng nói hay là tiếng động âm thanh ạ?

22..... Trang 132-133

☆● Ý TÁNH PHẬT VÀ Ý TÁNH NGƯỜI KHÁC NHAU NHƯ THẾ NÀO?

- Hỏi: Thưa chú, chú nói “chữ ý của Phật Tánh mà Thiền Tông sử dụng là để biết nguồn gốc xuất phát chứ không phải là cái ý duyên hợp của Tánh người”.

23..... Trang 133-142

☆● CÁCH NHẬN BIẾT Ý CỦA PHẬT TÁNH VÀ Ý CỦA TÁNH NGƯỜI.

■ Tại sao tâm vật lý con thanh tịnh mà con không bị rơi? (nguyên lý hoạt động của con chim)

■ Tứ diệu đế khổ - tập - diệt - đạo là tu làm sao và được gì?

● Người tu theo Thiền Tông làm sao để được “rơi vào bể tánh thanh tịnh Phật Tánh”?

24..... Trang 143

☆● TÁNH PHẬT LÀ THANH TỊNH, RỒNG LẶNG, HẰNG TRI TỰ NHIÊN, KHÔNG CÓ TẬP THANH TỊNH.

25..... Trang 143-145

☆● RỖNG LẶNG, HẰNG TRI LÀ GÌ Ạ, XIN THẦY PHÂN TÍCH CHO CON.

26 *Trang 145-147*

☆● LỤC CĂN TIẾP XÚC VỚI SÁU TRẦN NẾU MÀ THANH TỊNH THÌ GỌI ĐÂY LÀ PHẬT NHÂN.

● Pháp trần phát ra từ đâu thưa bác?

● Pháp trần là lời nói nhỏ của Tánh Phật phát ra, mà Tánh Phật thì nằm ở trung tâm não bộ, vậy thì nó phải phát ra từ sự rung động của Tánh Phật. Vậy thì tại sao bác lại nói là Tánh Phật phát ra từ cổ họng ạ?

27..... *Trang 147-150*

☆● THIỀN TÔNG CHƯA RA ĐỜI KHÔNG AI BIẾT TÁNH CON NGƯỜI MÌNH NÓ LÀ CÁI GÌ? TÁNH PHẬT LÀ GÌ? 16 THỨ TÁNH NGƯỜI MÌNH NÓ LỪA ĐẢO MÌNH DỮ LẮM, MÌNH TỰ LỪA DỐI MÌNH!!!

- Hỏi: Thưa bác! Sao lúc con tự nhiên im lặng thì bên trong con trống rỗng ạ?

- Hỏi: Thưa bác! Bên trong trống rỗng lắng nghe nhịp tim hòa theo hơi thở ra vô giữa đỉnh đầu?

- Hỏi: Thưa bác! Càng lâu càng thấy trống không. không thêm, không bớt, không buồn, không vui ạ?

28..... *Trang 150-153*

■ TÁNH PHẬT: THẤY, NGHE, NÓI, BIẾT THANH TỊNH.

■ Tánh người: Thấy, nghe, nói, biết dính với trần cảnh.

- Hãy nghe lời dạy của Như Lai

● Bài thơ về Phật Tánh

● Lời Phật dạy

29 *Trang 153-154*

☆● CỐT TỦY THIỀN TÔNG LÀ GÌ?

● Tánh nghe, Tánh thấy là bè. Đưa người thanh tịnh về miền quê xưa.

30 *Trang 154-163*

☆● PHẬT TÁNH NẴM Ở ĐÂU, HIỂU CẠN THÌ NHƯ THẾ NÀO, HIỂU SÂU THÌ NHƯ THẾ NÀO?

● Thật chất Tánh Phật vào thân người, Tánh Phật nằm ở đâu?

■ Cửa hải triều dương, âm của trái đất và tam giới là như thế nào?

+ Hỏi: Tánh Phật và Tánh người là 2 tánh khác nhau có đúng không ạ?

☆● Tánh phật, Tánh người nằm ở vị trí nào trong cơ thể con người ạ?

● Phật Tánh là thấy, nghe, nói, biết. phật tánh ở trong môi trường điện từ quang. Vậy khi Phật Tánh ở trong thân con người ở trong tam giới, vậy Phật Tánh lấy điện từ quang ở đâu và lấy bằng cách nào để sống ạ?

● Tánh Phật còn ở bên phật giới chưa mang kim thân phật, Vậy tánh phật mới toàn giác chứ chưa toàn năng phải không ạ?

31..... *Trang 163-167*

☆● PHẬT TÁNH LÀ GÌ? LÀ MỘT NGUYÊN TỬ SÁNG, LÀ HẠT VI TRẦN. PHẬT LÀ GÌ? KIẾN TÁNH LÀ PHẬT.

● Ngộ được bốn tâm thì chúng sanh tức là Phật, còn chưa ngộ được bốn tâm thì Phật là chúng sanh.

● Căn bản các Tánh là bè.

Đưa người thanh tịnh về miền quê xưa.

● Bài kệ 60 câu Đức Phật dạy Tánh Phật

32 *Trang 167-170*

☆● PHẬT LÀ TRÙM KHẮP MỌI NƠI .CHÂN TÁNH THEO PHẬT KHẮP NƠI MÀ HÀNH. 2 CÂU NÀY ĐƯỢC GIẢI THÍCH NHƯ THẾ NÀO?

■ Câu kệ: “Tâm mình đừng có lang thang. chạy theo vật lý mất đàng về quê. tâm phải nhất quyết một khi. Chừng nào nhận được độ thì người quen”. Thừa thầy chữ tâm ở đây con hiểu như thế nào ạ?

33 Trang 170-172
☆● ĐỨC PHẬT KHAI THỊ CHO VUA TỊNH PHẠM NGHE
VỀ CHÂN LÝ CỦA SỰ SỐNG.

34..... Trang 172-173
☆● TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI... TRỰC CHỈ NHÂN
TÁNH, KIẾN TÁNH THÀNH PHẬT.

35..... Trang 173-177
● XIN THẦY GIẢI THÍCH 14 CÂU KỆ ĐỨC PHẬT DẠY
ĐỂ NHẬN RA PHÁP THÂN THANH TỊNH CỦA CHÍNH MÌNH
TRONG QUYỂN SÁCH “TU THEO PHÁP MÔN NÀO ĐỂ
GIÁC NGỘ”. TỪ CÂU SỐ 7 ĐẾN CÂU SỐ 22, CON KHÔNG
HIỂU CHỖ NÀY NHỜ THẦY GIẢI THÍCH Dùm CON.

● Ý nghĩa câu Phật dạy trong kinh “đập hạt bụi lấy ra quyền
kinh trùm khắp cả tam thiên đại thiên thế giới” là gì?

36..... Trang 177-179
● TRONG BÀI KỆ TÁNH PHẬT, ĐỨC PHẬT CÓ DẠY:
“CÁC CON ĐỪNG CÓ TƯ NGHÌ”, TƯ NGHÌ NGHĨA LÀ GÌ Ạ?

37..... Trang 179-183
● HOA KHAI KIẾN PHẬT NGỘ VÔ SANH LÀ GÌ?
THƯỜNG, LẠC, NGÃ, TỊNH LÀ GÌ?

- Hỏi: Xin bác giải thích cho con nghĩa của ba la mật, pháp bát
liêu nghĩa, vô thượng bồ đề ạ?

38 Trang 183-185
☆● THẾ NÀO LÀ “VÔ TRỤ”. LÀ “UNG VÔ SỞ TRỤ NHI
SANH KỲ TÂM?

39..... Trang 185-186
☆● XIN THẦY GIẢI THÍCH CHO CON CÂU: “UNG VÔ
SỞ TRỤ NHI SANH KỲ TÂM” CÓ Ý NGHĨA GÌ Ạ?

40..... Trang 186
● CÂU “NGHIỆP CHƯỚNG BỒN LAI KHÔNG” NÀY,
NGƯỜI NÀO ĐẠT ĐƯỢC “BÍ MẬT THIỀN TÔNG” TRỞ

LÊN, HOẶC NGƯỜI NÀY TU TẬP KHÔNG DÍNH MẮC VÀO CHUYỆN THẾ GIAN, THÌ NGƯỜI NÀY MỚI ÁP DỤNG CÂU NÀY ĐƯỢC.

41 Trang 187

● HỮU TÌNH ĐẾN GIEO GIỐNG. NHÂN ĐẤT QUẢ LIỀN SANH. VÔ TÌNH ĐÃ KHÔNG GIỐNG. VÔ TÁNH DIỆT VÔ SANH.

● Con nên biết pháp môn Thiền Tông người bình thường không thể tiếp nhận được.

42..... Trang 188-191

☆● ĐỨC PHẬT NGAY KHI ĐẢN SANH, CHÂN BƯỚC ĐI BẢY BƯỚC TRÊN BẢY BÔNG SEN, MỘT TAY NGÀI CHỈ TRỜI, MỘT TAY NGÀI CHỈ ĐẤT VÀ NÓI CÂU: “THIÊN THƯỢNG THIÊN HẠ DUY NGÃ ĐỘC TÔN”. CÂU NÀY HIỂU CẠN THÌ NHƯ THẾ NÀO, HIỂU SÂU THÌ NHƯ THẾ NÀO?

- Hỏi: Tại sao khi Đức Phật vừa được sinh ra chân bước đi 7 bảy bước, một tay chỉ lên trời và một tay chỉ xuống đất và nói: “thiên thượng thiên hạ duy ngã độc tôn”. Vậy ý câu này của Đức Phật muốn chỉ cho chúng ta điều gì ạ, xin bác giải thích cho chúng con biết ạ?

43..... Trang 191-192

☆● PHẬT LÀ PHẢI HIỂU NHƯ THẾ NÀY....

- Hỏi: Khi một người phát ra ý muốn giải thoát thì vị Phật ở phật giới thấy biết.

- Vậy, vị Phật đó có phải là vị Phật ngày xưa chỉ Tánh Phật vào tam giới phải không ạ?

44..... Trang 192-198

☆● PHẬT LÀ GÌ, HIỂU THÊM VỀ CHỮ PHẬT VÀ TRÍ VÔ SỰ

● Theo Thiền Tông tu trung đạo là tu như thế nào?

- Nói về Phật Nhân

45..... Trang 198-199

☆● VÔ SỰ TRÍ LÀ GÌ?

+ Câu “ngoài ta tìm phật ắt theo tà” có nghĩa là gì?

- Hỏi: Dạ, thưa bác, cho con hỏi vô sự trí là gì ạ?

- Hỏi: Dạ, thưa bác, cho con hỏi câu: “Ngoài ta tìm Phật ắt theo tà”. Có nghĩa là gì ạ?

46..... *Trang 199-204*

☆● TÁNH PHẬT VÀO ĐÂY MƯỢN THÂN VÀ TÁNH NGƯỜI TẠO RA PHÁP GIỚI TÁNH NHƯ THỂ NÀO?

- Hỏi: Dạ thưa bác, cho con hỏi về cái Tánh Biết. Cái Tánh biết của con người và tánh biết của con thú thì mình biết. Con muốn hỏi là cỏ cây, hoa lá... cái tánh biết, cái tánh giác nó nằm ở nơi nào, con muốn biết, xin bác chỉ giúp ạ?

47 *Trang 204*

● TRONG 80 CÂU KỆ PHẬT TÁNH ĐỨC PHẬT DẠY CÓ ĐOẠN. “TƯỚNG NƯỚC KHI ĐÃ VƯỢT LÊN. LÊN CAO ĐẾN ĐỈNH LẠI RƠI VỀ NGUỒN.” Ý NGHĨA CÂU NÀY NHƯ THỂ NÀO?

48..... *Trang 205-211*

☆● ĐỨC PHẬT DẠY CHỖ TUYỆT MẬT VÀ CĂN BẢN CHO NGƯỜI TU THIỀN TÔNG. ĐỂ TRỞ VỀ BỂ TÁNH THANH TỊNH PHẬT TÁNH THÌ PHẬT TÁNH CỦA MỖI NGƯỜI PHẢI NHƯ THỂ NÀO?

49 *Trang 211-212*

☆● TU THIỀN TÔNG MÀ KHÔNG ĐẠT ĐƯỢC HAI CÂU NÀY THÌ CŨNG GIỐNG NHƯ NGƯỜI MÙ RỜ VOI.

Tri kiến lập tri tức vô minh bốn.

Tri kiến bất lập tri tức tánh niết bàn.

- Hỏi: Đức Phật dạy về Phật Tánh quá hay mà tại sao mọi người lại không nhận ra?

50..... *Trang 212-220*

☆● BẢN CHẤT CỦA THỂ TÁNH THANH TỊNH LÀ ĐIỆN

TỪ QUANG, LÀ KHÔNG CÓ SỰ TƯỞNG NGHĨ VÀ CẢM XÚC.

● Thiền Tông thực hành ở chỗ phản quang tự kỷ, quay lại chính mình biết và buông

51 Trang 220-221

☆● ĐẠ, THƯA BÁC, KHI NGƯỜI CÓ NHIỀU CÔNG ĐỨC RỒI THÌ TÁNH PHẬT CÓ LỚN THÊM KHÔNG A?

52..... Trang 221-223

☆● TU THÌ NÓ CÓ 2 CÁI SAI BIỆT: MỘT LÀ TU HÀNH CỦA VẬT LÝ, HAI LÀ TU TẬP THEO CÔNG THỨC ĐỂ TRỞ VỀ PHẬT GIỚI, TẬP TỪ TỪ ĐỂ NÓ NGỪNG LẠI, TẠO CÔNG ĐỨC VỀ.

- Hỏi: Thưa bác, sám hối, niệm Phật, lạy Phật có nhận về Tánh Phật của mình không ạ?

53 Trang 223-227

☆● NGUYÊN TẮC HOA TIÊU - PHẬT THÂN TÁNH VỀ LÀ ĐÂY!!!

■ “Phật và chúng sanh tánh thường rỗng lặng. Đạo cảm thông không thể nghĩ bàn” - Ý nghĩa 2 câu này là như thế nào?

54 Trang 227-228

☆● CÓ 3 TRƯỜNG HỢP KIẾN TÁNH.

55 Trang 228-233

☆● MỘT SỐ CÂU HỎI ĐÁP VỀ PHẬT TÁNH.

■ Làm như thế nào để Phật Tánh mình hiển lộ?

● Làm như thế nào để được kiến tánh?

● Làm sao cháu mình tâm được ạ, thưa bác?

● Diệu dụng của tánh Phật trong thân người như thế nào? Có cách nào cảm nhận rõ ràng không ạ?

● Làm thế nào để nhận được vô sư trí? Tại sao có người nhận được, có người không?

● Khi một người lọt vào bể tánh thanh tịnh thì người này đạt

được khả năng gì trên con đường về Phật giới ạ?

56 Trang 233-240

☆● TÁNH PHẬT, KIM THÂN PHẬT VÀ NGÔI NHÀ PHÁP THÂN NHƯ THỂ NÀO VỚI NHAU?

- Hỏi: Giữa Tánh Phật và kim thân Phật ở Phật giới thì có sự cân bằng hay không ạ?

- Thưa bác, khi một kim thân Phật mà phân thân, ứng thân hay hoá thân vào một tam giới thì cái kim thân Phật ở bên Phật giới có hoạt động hay không? Hay là nó phải đợi cái ứng thân thân về thì cái kim thân Phật mới hoạt động?

- Hỏi: Khi hình thành kim thân Phật rồi thì công đức có bị hao mòn theo thời gian hay không, lâu ngày có bị teo nhỏ lại hay không ạ?

- Hỏi: Khi mà giúp công đức để mà kim thân Phật lớn hơn thì kim thân Phật to đến mức nào thì nó không to nữa, hay là nó không có giới hạn ạ?

- Hỏi: Tại vì sao một kim thân Phật bên Phật giới lại có thể to lớn tương đương một hành tinh hoặc có thể to hơn một hành tinh bên tam giới này ạ?

- Hỏi: Vượt qua cửa hải triều dương mới vào được thế giới mười phương chư Phật ở, xin cho con hỏi người đang còn sống ở thế giới vật lý này tu thanh tịnh thiền có thể vượt cửa hải triều dương thấy được kim thân Phật trong một khoảng thời gian, rồi quay trở lại thế giới vật lý này được không ạ? hay là một đi không trở lại, thưa thầy!

- Hỏi: Thưa bác, Tánh Phật và kim thân Phật giống và khác nhau như thế nào ạ?

- Dạ trong tờ hướng dẫn công thức dạy giải thoát có nói đến ngôi nhà pháp thân thanh tịnh và kim thân Phật. Ngôi nhà pháp thân thanh tịnh và kim thân Phật khác nhau như thế nào ạ?

57 Trang 240-241

☆● CÁCH MÀ LOÀI THÁNH HAY CÔ HỒN BIẾT ĐƯỢC SUY NGHĨ TỪ CÁC TƯỢNG CON NGƯỜI PHÁT RA: LÀ

BIẾT QUA TẦN SỐ SIÊU ÂM HAY HẠ ÂM, THƯA BÁC?
LOÀI THẦN VÀ THÁNH CÓ THỂ NGHE ĐƯỢC TẦN SỐ ÂM
THANH Ở MỨC NÀO, THƯA BÁC?

- Hỏi: Thưa bác, các hạt hay các nguyên tử trong vật lý, mang những tính chất về ánh sáng âm thanh, truyền tải thông tin, tương tác,... còn Phật Tánh là những nguyên tử sáng, bao gồm thấy, nghe, nói, biết một cách thanh tịnh tự nhiên và do cái ý làm chủ. vậy, nghĩa là Tánh Phật cũng mang đầy đủ các tính chất vật lý tự nhiên của các loại hạt và nguyên tử trong vũ trụ mà con vừa nêu ra như trên phải không ạ?

58 Trang 241-248

☆● TRONG CON NGƯỜI CỦA MÌNH NÓ CÓ ĐẦY ĐỦ
TẤT CẢ NHƯ MỘT TAM GIỚI, ĐẦY ĐỦ TẤT CẢ CƠ CHẾ
NHƯ MỘT TAM GIỚI CHỨ KHÔNG NHỎ ĐÂU.

- Hỏi: Dạ thưa thầy cho con hỏi: Phật Tánh và Tánh Phật có khác nhau về điểm gì? Một vị phật có trùm khắp hay không? Theo con được biết như trong sách: “Một vị Phật có to, có vừa, có nhỏ” thì có giới hạn của từng vị Phật đó thì làm sao mà trùm khắp được. Ví dụ: vị Phật to thì quan sát đại thiên, vị Phật vừa thì quan sát trung thiên, còn vị Phật nhỏ thì quan sát tam thiên. Như thế thì có giới hạn rồi thì làm sao mà trùm khắp được. mong bác Nhân chỉ dạy giúp con và mọi người được biết ạ?

- Hỏi: Một 1 phật vừa to,vừa nhỏ là sao ạ?

- Hỏi: Thưa thầy, như một vị Phật vừa to vừa nhỏ là do công đức của vị đó tạo ra trong tam giới. Như vậy thì làm sao mà gọi là trùm khắp được, cái này cũng có giới hạn mà?

- Hỏi: Dạ thưa thầy, theo con nhận thấy Phật Tánh thì trùm khắp mọi nơi bởi vì Phật Tánh như như, tất cả mọi thứ như: đất, nước, gió, lửa đều là thể tánh như như không sanh không diệt, không sanh không bớt. Cho nên Thế Tôn mới đặt tên là như như, tức là Phật Tánh có phải vậy không ạ. Kính mong thầy chỉ dạy ạ?

- Hỏi: Dạ thưa thầy, cho con hỏi: tam giới của hệ mặt trời, vòng hoàn đạo 1 có 6 quả địa cầu, mỗi quả địa cầu là 10 tỉ năm, khi 1 quả địa cầu hết tuổi thọ thì bị tan rã ra thành bụi không gian thì có

1 quả địa cầu khác thay thế vào chỗ mà quả địa cầu đó bị tan rã thì thời gian là bao lâu. Kính mong thầy giải thích giúp ạ?

- Hỏi: Ngoài tam giới của hệ mặt trời thì còn tam giới nào khác không. Ví dụ: Nơi thân tứ đại có 3 giới này không? Dục giới, sắc giới và vô sắc giới. Vậy nếu có thì người học Thiền Thanh Tịnh có vượt qua khỏi 3 giới này không? Nếu muốn vượt qua thì làm thế nào để vượt qua. Kính mong thầy chỉ dạy ạ?

59..... Trang 248-250

☆● LỜI GIẢI ĐÁP NÀY SẼ GIÚP CHO MÌNH NHẬN RA ĐÂU LÀ PHẬT NHÂN, ĐÂU LÀ PHẬT QUẢ.

● Tánh Phật và khối công đức về đến Phật giới thì định hình ra một kim thân Phật. Vậy kim thân Phật có hình tướng giống như tánh Phật ở trong thân tứ đại không ạ?

● Một vị Phật đưa trung âm thân vào Trung tâm vận hành luân hồi của trái đất như thế nào ạ?

60 Trang 250-257

☆● NHỮNG CÂU NÓI BẤT HỦ VỀ CHÂN TÁNH

■ Tổ Bồ Đề Đạt Ma dạy: “Ông coi chừng rơi vào không”. Tổ Huệ Khả bảo: “Con liễu liễu hằng tri“. Xin thầy giải thích câu này ạ?

■ Mình sống trong thế giới vật lý này mình phải làm sao để mình thực sự cảm nhận được câu “Tánh thấy, không thấy chỗ xưa Phật truyền” ạ?

■ Trong sách có câu: “Tánh thấy không hai” có nghĩa là sao ạ?

■ Trong Kinh Kim Cang có câu là: “Bất ưng trụ sắc sanh tâm. Bất ưng trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp sanh tâm. Ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm”. Vậy từ “pháp” ở đây có nghĩa là gì ạ?

■ Tức tâm tức Phật nghĩa là sao ạ?

■ Phàm phu tức Phật, phiền não tức Bồ Đề. Hiểu theo Thiền Tông là như thế nào ạ?

■ Trong sách có câu: “Đề tâm thanh tịnh là miền quê xưa”. Sau này, đề tâm thanh tịnh, tạo công đức nữa, mới trở về miền quê

xưa. Phải không ạ?

■ Tại sao Đức Phật để tâm thanh tịnh thì ma vương không làm gì Đức Phật?

■ Tâm cảnh không dính nhau là giải thoát. Xin bác dạy cho con làm cách nào để tâm cảnh không dính nhau ạ?

61 Trang 257-262

☆● TÁNH NGƯỜI, THÂN NGƯỜI, TAM GIỚI CÓ THẬT CÓ KHÔNG?

● Trong Kinh Kim Cang nói: “Nhu Lai không từ đâu đến và cũng không đi về đâu”. Vậy thì thầy nói phải vượt hải triều dương mới đi được về Phật giới. Vậy nghĩa là sao ạ? Chỗ này chúng con không rõ ạ?

62..... Trang 263-266

☆● THẤT BẢO TRONG MỖI CON NGƯỜI LÀ GÌ?

● Chân thường, vô thường của Phật Tánh là gì? Chân thường, vô thường của tứ đại, 16 thứ Tánh người và điện từ âm dương là gì?

■ Chân thường của Phật Tánh.

63..... Trang 266-269

☆● TÌM RA CÁI PHẬT TÁNH CỦA ANH ĐI, NÓ LÀ CÁI GÌ? Sống với nó đi, rồi tạo công đức đi về, chứ ngồi đó dụng công tu chỉ cho nó mệt. Mình tìm được rồi, thì mình cúng mình, mỗi lần ăn cơm thì mình mời ông Phật mình ăn cơm. Mình tập sống với ông là mình đã cúng dường cho một vị đạo nhân vô tu vô chứng rồi đó

● Cúng dường cho hằng hà sa số Đức Phật, không bằng cúng dường cho một đạo nhân vô tu vô chứng là như thế nào ạ?

B.TÁNH NGƯỜI

64..... Trang 269-273

☆● CHƯƠNG XIV: GIÁO LÝ ĐẠO PHẬT THIỀN TÔNG:

Tánh Phật, Tánh người, sự hình thành và tan rã thân và tánh người.

65 Trang 273-274

☆● TÁNH PHẬT, TÁNH NGƯỜI LÀ NHƯ THỂ NÀO TRONG THÂN CON NGƯỜI, TRUNG ÂM THÂN LÀ GÌ?

66 Trang 274-276

☆● TÁNH NGƯỜI THANH TỊNH LÀ NHƯ THỂ NÀO, THƯA THẦY!?

67..... Trang 276-277

☆● TỨ VÔ SỞ ÚY, TỨ SỞ ÚY LÀ GÌ?

- HỎI: DẠ THẦY CHO CON HỎI TỨ VÔ SỞ ÚY LÀ SAO Ạ?

68 Trang 277-287

☆● NHẬN RA 16 THỨ TÁNH NGƯỜI CỦA MÌNH MỚI NHẬN RA ĐƯỢC TÁNH PHẬT CỦA MÌNH?

● Cái Tánh người của mình thật ra nó không có đâu, đi vào thế giới này, vì do cái ham muốn của mình mà nó tạo thành. Tạo thành cái gọi là cái ta đó, chịu bỏ cái ta mau giải thoát lắm, tại mình không chịu bỏ cái ta.

69 Trang 287-289

☆● SUY NGHĨ TRONG THANH TỊNH LÀ SUY NGHĨ CON ĐƯỜNG SỐ 13 - CON ĐƯỜNG GIẢI THOÁT RA KHỎI QUY LUẬT CUỐN HÚT VẬT LÝ ÂM DƯƠNG NHÂN QUẢ LUÂN HỒI ĐỂ TRỞ VỀ QUÊ XƯA CỦA MÌNH - PHẬT GIỚI.

- Hỏi: Thưa bác, trong quyển sách số 10 Thiên Tông có nói: “Một người đại giác ngộ rồi mà sống với Tánh người thì vẫn bị luân hồi như bao nhiêu người khác”, con chưa có hiểu được cái ý này. Xin bác giải thích ạ?

- Hỏi: Thưa bác, nếu mình sử dụng Tánh người quá mạnh khi mình tạo công đức thì công đức này nó trong sáng hay bị bôi đen vậy. thưa bác?

70 Trang 289-290

☆● CÁI TA LÀ GÌ Ạ?

● Cái Tánh người của mình thật ra nó không có đâu, đi vào

thế giới này, vì do cái ham muốn của mình mà nó tạo thành. Tạo thành cái gọi là cái ta đó, chịu bỏ cái ta mau giải thoát lắm, tại mình không chịu bỏ cái ta.

71 Trang 290-292

☆● NGÃ LÀ GÌ?

- Hỏi: Thầy giải nghĩa cho con từ ngã là gì ạ?

72 Trang 292-298

☆● NGUỒN GỐC, BẢN CHẤT VÀ ĐẶC TÍNH CỦA BẢN NGÃ.

73 Trang 298-299

☆ ● CÁI NGÃ CỦA CON NGƯỜI CÓ TIÊU NGÃ, ĐẠI NGÃ. XIN THẦY PHÂN TÍCH HAI CÁI NÀY?

74 Trang 299-300

☆● MA VƯƠNG CÓ PHẢI LÀ TỔNG NGHIỆP TRONG TÀNG THỨC CỦA MÌNH KHÔNG? THƯA THẦY!

■ Ma Ba Tuần là ai? Có phải là ảo tưởng không? Thưa thầy.

C.TÀNG THỨC

75..... Trang 300-303

☆● TÀNG THỨC LÀ GÌ? KHO LƯU NGHIỆP CỦA CON NGƯỜI HOẠT ĐỘNG NHƯ THẾ NÀO?

■ Trong cái bọc tàng thức của con người có 2 cái kho: một kho chứa vỏ bọc Tánh Phật và công đức, 1 kho chứa vỏ bọc Tánh người và nghiệp.

■ Vì sao khi có công đức trong sáng thì tự nhiên mình dừng được những thói quen, những ham muốn của mình?

■ Kho lưu nghiệp của con người hoạt động như thế nào?

76..... Trang 303-304

☆● TRUYỀN TỔNG THỨC LÀ GÌ, CÓ VAI TRÒ QUYẾT ĐỊNH GÌ TRONG VẤN ĐỀ SANH TỬ CỦA CON NGƯỜI?

- Hỏi: Có lúc đang bình thường tự nhiên nó nhớ lại chuyện xa xưa, con bảo nó tuôn ra cho hết tại sao nó im lặng mất luôn ạ?

77..... **Trang 304**

■ TỪ NGÀY ĐỌC SÁCH THIỀN TÔNG, CHÁU NHÌN THẤY NHƯ NHỮNG CHÙM MẠNG NHỆN, NÓ TUÔN ĐỔ RA, NÓ NHƯ VẬY ĐẾN NAY 1 NĂM RỒI, ĐÓ LÀ HIỆN TƯỢNG GÌ Ạ?

78..... **Trang 305**

☆● QUÊN LÀ ĐÚNG, VÌ TU THIỀN TÔNG LÀ TẠNG THỨC KHÔNG CÒN NỮA, NÓ PHẢI TRỞ THÀNH NHƯ LAI TÀNG LÀ CÁI KHO SÁNG TRUNG MỚI VỀ ĐƯỢC..

- Hỏi: Con tu thiền tông được 3 năm nay, con bị quên rất nhiều. có lúc con đi xe con lạc vào trạng thái không biết gì, con hơi lo, xin thầy chỉ dạy cho con!

79..... **Trang 306-307**

☆● NHƯ LAI TÀNG LÀ GÌ?

- Hỏi: xin thầy giải thích rõ về Như Lai tạng, Như Lai tạng là như thế nào ạ?

+ Thầy trả lời câu hỏi 20 của Đào Tú Lan:

●Câu hỏi 21 của Đào Tú Lan: Như Lai tạng là tạng chứa Như Lai, là không đến không đi, là pháp thân thanh tịnh của chính mình, có phải không ạ?

80 **Trang 307-308**

☆● GIẢI THÍCH RÕ VỀ NHƯ LAI TÀNG?

D. HIỂU THÊM

81..... **Trang 308-309**

☆● TRONG GIẢI ĐÁP NGÀY 16 THÁNG 6, BÁC CÓ NÓI CON NGƯỜI CÓ 3 THỨ: TÁNH NGƯỜI, TÁNH PHẬT VÀ THỨC. MÀ THỨC DO THẦN QUẢN LÝ, VẬY BÁC CÓ THỂ NÓI RÕ HƠN CÁI THỨC NÀY CỤ THỂ LÀ GÌ? VÀ VỊ THẦN CÓ THỂ TÁC ĐỘNG NHỮNG GÌ VÀO CÁI THỨC NÀY Ạ?

82 **Trang 309-312**

☆● NĂM THỨ TÁNH TRONG CON NGƯỜI MÌNH DO

ĐÂU MÀ CÓ

- Hỏi: Dạ thưa bác, con người có 5 thứ Tánh, vậy Tánh thánh với Tánh cô hồn là công cụ tự có trong mỗi người chứ không phải do tánh thánh hay cô hồn khác dựa vào phải không bác?

83 *Trang 312-314*

☆● BAN NGHỊ LỄ THẦN THÁNH TIÊN THỰC CHẤT CÓ PHẢI TÁNH THẦN, TÁNH THÁNH, TÁNH TIÊN TRONG THÂN CỦA MÌNH KHÔNG?

- Hỏi: Ban thần, thánh, tiên này xuất hiện trước giữa hay sau những lần thử của cô hồn ạ?

■ Trong tất cả các trường hợp ban nghị lễ thần, thánh, tiên luôn xuất hiện hay có trường hợp không?

- Có trường hợp nào sau khi được ban nghị lễ thần, thánh, tiên nhắc nhở trung âm thân mà trung âm thân đó bị quên và bị thập loại cô hồn lừa hay không ạ?

84..... *Trang 314-315*

☆● 16 THỨ TÁNH NGƯỜI, MÌNH CÓ THỰC SỰ HIỂU VỀ NÓ?

- Hỏi: Ban bộ thần, thánh, tiên quản lý trái đất này mà tại sao không kiểm soát được thập loại thánh ạ?

85..... *Trang 315-317*

☆● PHÂN TÍCH CÁC THỨ TÁNH TRONG CON NGƯỜI VÀ NHIỆM VỤ CỦA CÁC THỨ TÁNH ẤY?

■ Việc con người có 5 thứ Tánh, là có sẵn tự nhiên hay sao ạ?

■ Chọn 1 trong 5 tánh để sử dụng là do điều gì trong con người quyết định?

MỤC LỤC

PHẦN II:

QUY LUẬT NHÂN QUẢ VÀ NGUYÊN NHÂN

1..... Trang 319-320

☆● TRÊN TRÁI ĐẤT NÀY CÓ LỚP ĐẤT NHÂN QUẢ.
XIN THẦY GIẢI THÍCH THÊM VỀ PHẦN NÀY.

2..... Trang 320-321

☆● NHÂN DUYÊN LÀ GÌ, TẠI SAO CÓ NHÂN DUYÊN
NÊN CÓ NHÂN QUẢ?

3..... Trang 321-323

● TRONG 80 CÂU KỆ PHẬT TÁNH ĐỨC PHẬT DẠY
CÓ ĐOẠN: “TƯỚNG NƯỚC KHI ĐÃ VƯỢT LÊN. LÊN CAO
ĐẾN ĐỈNH LẠI RƠI VỀ NGUỒN.” Ý NGHĨA CÂU NÀY NHƯ
THẾ NÀO?

● Thiên Tông nói rõ nhân quả luân hồi do đâu mà có?

● Lời Đức Phật dạy là chân lý. chúng tôi xin đưa ra 6 cái chứng
minh như sau.

4..... Trang 324

☆● KHI CHẾT, NHÂN QUẢ ĐI ĐÂU, HIỂU SAO CHO
ĐÚNG?

- Hỏi: Thọ mạng còn, nếu bị tai nạn do bên âm hại thì thân
nhân quả sẽ làm như thế nào ạ?

5..... Trang 325

☆● Ở TRÁI ĐẤT NÀY TU CÁI GÌ CŨNG BỊ NHÂN QUẢ KẼ CẢ TU THIỀN TÔNG CŨNG BỊ NHÂN QUẢ.

■ Tu Thiền Tông có bị nhân quả không?

6..... Trang 325-329

☆● THIỀN TÔNG RA ĐỜI BÍ MẬT TRÁI ĐẤT NÀY ĐÃ MỞ RA. ĐÓ LÀ GÌ?

- Hỏi: Viện chủ đã công bố 60% phần tuyệt mật, như vậy là đã nói trắng ra chưa hay là còn ẩn ý?

7..... Trang 329-332

☆● BÍ KÍP THIỀN TÔNG CÓ LIÊN QUAN GÌ ĐẾN SỨC HÚT TRÁI ĐẤT?

+ Hai tầng khí quyển nào có ý nghĩa đối với người tu Thiền Tông.

- Hỏi: Các tầng khí quyển này có ý nghĩa gì trong Đạo Phật khoa học Thiền Tông không thưa bác?

8..... Trang 332-334

☆● TRÁI ĐẤT NÀY LÀ NGŨ THÚ TẠP CỤ, MÌNH LẠY AI? PHẬT CÓ Ở ĐÂY KHÔNG MÀ LẠY?

+ Đạo Phật là đạo nhân quả luân hồi. Trái đất quay tạo ra nhân quả, tam giới quay tạo ra luân hồi.

9..... Trang 334-335

☆● THƯA BÁC, TRÊN TRẦN GIAN CON NGƯỜI CÓ SỰ HƠN THUA TRANH GIÀNH CHÉM GIẾT LẤN NHAU VẬY NGƯỜI ÂM CÓ GIỐNG NHƯ TRÊN TRẦN GIAN KHÔNG A?

10..... Trang 335-338

☆● MUỐN HIỂU NHÂN QUẢ THÌ PHẢI HIỂU CẤU TẠO TRONG MỘT TAM GIỚI VÀ PHẢI HIỂU ĐƯỢC QUY LUẬT NHÂN QUẢ LUÂN HỒI THÌ MỚI HIỂU THIỀN TÔNG ĐƯỢC.

- Hỏi: Tu vật lý giống như đi bộ, tu thiền tông giống như đi

máy bay, tu cái nào cũng chết. Vậy thầy giải nghĩa cho con đi ạ?

11..... Trang 338-340

☆● QUY LUẬT NHÂN QUẢ, QUY LUẬT ĐỐI ĐÃI, DƯƠNG PHÁ ÂM LÀ NHƯ THỂ NÀO, NGƯỜI TU ĐẠO PHẬT CẦN PHẢI BIẾT NHỮNG QUY LUẬT NÀY?

- Hỏi: Con biết là các vị thiên sư các vị thầy không biết giác ngộ giải thoát là gì mà vì danh, vì lợi đi lường gạt người khác lấy tiền thì sau này sẽ bị làm hoa báo là đúng rồi, nhưng mà con có một người cô rất là hiền nhưng mà tại sao lại bị gọi là sống đời sống thực vật đã hơn 20 năm nay rồi. Xin thầy giảng giải giúp con ạ?

12..... Trang 340-341

☆● NÓI VỀ NHÂN QUẢ Ở THẾ GIỚI NÀY CÓ 3 NGUYÊN TẮC.

13..... Trang 341-343

☆● NGUYÊN TẮC NÀO TẠO RA SỰ QUAY CỦA TRÁI ĐẤT VÀ TAM GIỚI?

+ Trái đất quay tạo ra nhân quả.

+ Tam giới quay tạo ra luân hồi.

- Hỏi: Trong một tam giới có 6 hành tinh do một mặt trời sưởi ấm, nghĩa là các hành tinh này phải quay quanh mặt trời, vậy tại sao con người dùng kính viễn vọng chưa phát hiện ra 5 hành tinh còn lại hay là chúng nằm trên một quỹ đạo khác, hay là chúng nằm trong 8 hành tinh của hệ mặt trời mà con người đã biết?

14..... Trang 343-344

☆● TRÁI ĐẤT QUAY NÓ TẠO RA NHÂN QUẢ.

- Tam giới quay nó tạo ra cái luân hồi.

+ Phải nhớ 2 cái căn bản này nè!

15..... Trang 344-346

☆● TRÁI ĐẤT NÓ QUAY ĐƯỢC LÀ NHỜ CÁI GÌ? NÓ QUAY ĐƯỢC LÀ NHỜ SỨC HÚT CỦA ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG

NÓ MỚI QUAY.

+ Muốn tồn tại, trái đất phải quay 8 phương 4 hướng mới tồn tại được. Đây là quy luật tự nhiên của vật lý.

- Hỏi: Trí tuệ giống như bát nhã, mọi vật không thể chạm tới được mà bị bát nhã trùm khắp. Xin thầy giải thích cho con câu này ạ?

16..... Trang 346-349

☆● LUÂN HỒI LÀ GÌ? CÔNG THỨC THOÁT RA LUÂN HỒI?

- Đức Phật dạy:

+ Lực hút điện từ âm dương là nguyên nhân tạo ra luân hồi ở trong hệ mặt trời

■ Điện từ âm dương là gì?

17..... Trang 349-350

☆● CHỈ CÓ NGƯỜI NÀO MUỐN TRỞ VỀ PHẬT GIỚI THÌ MỚI CHỊU NGHE CÁI NÀY THÔI.

- Hỏi: Tại sao sức nóng của mặt trời lại đẩy được Tánh Phật vào trái đất?

18..... Trang 350-368

● NÓI VỀ NHÂN QUẢ.

● Câu chuyện tiểu bạch. (vạn vật chúng sanh đồng nhất thể)

MỤC LỤC

PHẦN III:

THẾ NÀO LÀ ĐIỆN TỬ QUANG, ĐIỆN TỬ ÂM DƯƠNG. ĐIỀU DỤNG CỦA CHÚNG?

A. ĐIỆN TỬ QUANG

1..... *Trang 370-379*

☆● ĐIỆN TỬ QUANG LÀ GÌ?

- Một số câu hỏi đáp về điện tử quang.
- Điện tử quang là ánh sáng trí tuệ của Phật. Có đúng không ạ?
 - Hỏi: Thưa bác! Điện tử âm dương thì con hiểu rồi, còn điện tử quang là gì ạ?
 - Hỏi: Dạ thưa bác, nếu con người cảm điện tử quang thì mọi người xung quanh có bị ảnh hưởng gì không ạ?
 - Hỏi: Thầy cho con hỏi hoa tiêu là ánh sáng của điện tử quang phải không ạ?
 - Hỏi: Hoa tiêu mang ý nghĩa như thế nào ạ?
 - Hỏi: Công đức là gì?
 - Hỏi: Điện tử quang trong tam giới và điện tử quang nơi Phật giới khác nhau và giống nhau chỗ nào ạ?
 - Hỏi: Con muốn hiểu rõ chữ Thiền theo pháp môn Thiền Tông học này là gì?

2..... *Trang 379-381*

☆● CHỮ THIÊN THEO PHÁP MÔN THIÊN TÔNG HỌC NÀY LÀ GÌ?

■ Thiên Thanh Tịnh là lắng đọng tự nhiên.

3..... *Trang 381-382*

☆● ĐIỆN TỪ QUANG ĐƯỢC TRỜI TỨ THIÊN VƯƠNG QUAY LÊN THÀNH ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG MỚI TẠO RA CÁI TAM GIỚI.

4..... *Trang 382-383*

☆● DIỆU DỤNG CỦA TÁNH PHẬT, CỦA ĐIỆN TỪ QUANG LÀ GÌ?

- Hỏi: Dạ, thưa bác! Làm sao để biết cái diệu dụng của Tánh Phật ạ?

- Hỏi: Điện từ quang còn công dụng gì khác không ạ?

5..... *Trang 388-384*

☆● CÁI DIỆU CỦA ĐIỆN TỪ QUANG LÀ GÌ?

● Hỏi: Vận tốc của điện từ quang thì gấp bao nhiêu lần vận tốc của ánh sáng ạ?

6..... *Trang 384-385*

☆● ĐIỆN TỪ QUANG, ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG ĐƯỢC MIÊU TẢ NHƯ THỂ NÀO QUA HÌNH ẢNH?

- Hỏi: Điện từ ở đây có nghĩa là gì, có giống điện từ trường không ạ?

B. ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG

7 *Trang 385-388*

☆● LUÂN HỒI LÀ GÌ? CÔNG THỨC THOÁT RA LUÂN HỒI?

- Đức Phật dạy:

+ Lực hút điện từ âm dương là nguyên nhân tạo ra luân hồi ở trong hệ mặt trời.

■ Điện từ âm dương là gì?

8 Trang 388-390

☆● ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG BIẾN THỂ LÀ GÌ?

+ Ở trái đất này tất cả những hiện tượng lạ linh thiêng huyền bí do ai làm ra?

- Hỏi: Có câu: “Lực sáng vàng rất mạnh làm chói mắt tất cả các trung âm thân thần, thánh, tiên và các loại mang trung âm thân bằng điện từ âm dương cũng như các loài thân cấu tạo bằng điện từ âm dương biến thể”. Loài thân cấu tạo bằng điện từ âm dương biến thể là loại nào, thưa bác?

9 Trang 390-391

☆● NGUYÊN TẮC GÌ ĐỂ PHÁ QUY TẮC VẬT LÝ.

■ Chỉ cần để tâm vật lý của mình tự nhiên thanh tịnh, thì điện từ âm dương nơi trái đất này không bám vào được.

10 Trang 392-395

☆● CON MẮT TRUNG ÂM THÂN LÀ CON MẮT ĐIỆN TỪ ÂM DƯƠNG NÊN NÓ BỊ CHAO, NÓ PHÁT RA NHỮNG CÁI ẢO, CHỪNG NÀO NÓ MẮT CÁI NÀY, TÁNH PHẬT RA, THÌ TOÀN NĂNG TOÀN GIÁC XUẤT HIỆN.

11 Trang 395-400

☆● NGUYÊN LÝ ĐẶC BIỆT TRONG THIỀN TÔNG HỌC MÀ ĐỨC PHẬT ĐÃ DẠY LÀ GÌ?

☆ Điện từ âm dương là biến thể của điện từ quang.

12 Trang 400-407

☆● NHIỆM VỤ CỦA NHƯ LAI DẠY CHO LOÀI NGƯỜI BIẾT HAI PHẦN

Đức Phật dạy công thức thoát ra khỏi sự cuốn hút nhân quả của vật lý điện từ âm dương ***

